

ΒΑΣ. ΦΑΒΗ.
Συγτάκτου τοῦ ἱστορικοῦ Λεξικοῦ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

39/2

Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας	53893
	22-9-31
Τιμὴ ἄνευ βιβλιοσήμου	Δρ. 16.90
Ἀξία βιβλιοσήμου	» 6.80
Πρόσθετος φόρος Ἀναγκ. Δανείου »	2.10
Συνολικὴ Τιμὴ Δρ.	25.80

ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ
52 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΛΙΟΥ - ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 52

1931

1800

ΒΑΣ. ΦΑΒΗ
ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

Αρ. ειλ. 14663

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

52 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 52

1931

HEAD CASE
STATISTICAL YEAR BOOK

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΚΥΠΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

FOR THE YEAR 1954

ΕΚΔΟΣΗ ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΑΡΡΗΣ

1954

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Κῦρος ὁ νεώτερος. Αἰτία τοῦ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ πολέμου. Προπαρασκευαὶ πρὸς ἐκστρατείαν.

1. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο, πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος· ἐπεὶ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπόπτει τελευτήν τοῦ βίου, ἐβούλετο τῷ παιδὶ ἀμφοτέρω παρεῖναι.

2. Ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε· καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλοῦ πεδῖον ἀθροίζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔχων ὀπλίτας τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

3. Ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος καὶ κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεται καὶ συλλαμβάνει Κῦρον ὡς ἀποκτενῶν· ἡ δὲ μήτηρ ἐξαιτησαμένη αὐτὸν ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

4. Ὁ δ', ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεὶς, βουλεύεται, ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλά, ἢν δύνηται, βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου. Παρούσατις μὲν δὴ

ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην.

5. Ὅστις δ' ἀφικνοῖτο τῶν παρὰ βασιλέως πρὸς αὐτόν, πάντας οὕτω διατιθεῖς ἀπεπέμετο, ὥστε αὐτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ.

6. Τὴν δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν ἤθροιζεν ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, ὅπως ὅτι ἀπαρασκευότατον λάβοι βασιλέα. Ὡδὲ οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογὴν· ὁπόσας εἶχε φυλακὰς ἐν ταῖς πόλεσι παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις ἐκάστοις λαμβάνειν ἄνδρας Πελοποννησίους ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους, ὡς ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρωνος ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρωνος τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασιλέως δεδομένα, τότε δὲ ἀφειστήκεσαν πρὸς Κύρον πᾶσαι πλὴν Μιλήτου.

7. Ἐν Μιλήτῳ δὲ Τισσαφέρνης προαισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, ἀποστῆναι πρὸς Κύρον, τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κύρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. Καὶ αὕτη αὖ ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ ἀθροῖζειν στράτευμα.

8. Πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων ἡξίου, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, δοθῆναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον ἢ Τισσαφέρην ἀρχεῖν αὐτῶν, καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῷ ταῦτα· ὥστε βασιλεὺς τὴν μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλήν οὐκ ἤσθάνετο, Τισσαφέρνει δὲ ἐνόμιζε πολεμοῦντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων. Καὶ γὰρ ὁ Κύρος ἀπέπεμπε τοὺς γιγνομένους δα-

σμούς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὧν Τισσαφέρνους ἐτύγχανεν ἔχων.

9. Ἄλλο δὲ στράτευμα αὐτῷ συνελέγετο ἐν Χερρονήσῳ τῇ κατ' ἀντιπέρας Ἀβύδου τόνδε τὸν τρόπον. Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος φυγὰς ἦν· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος ἠγάσθη τε αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικοὺς. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσεῖον στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων καὶ ἐπολέμει ἐκ Χερρονήσου ὀρμώμενος τοῖς Θραξί, τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι καὶ ὠφέλει τοὺς Ἑλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφήν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις ἐκοῦσαι. Τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα.

10. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς ξένος ὧν ἐτύγχανεν αὐτῷ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον καὶ αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ὡς οὕτω περιγενόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. Ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους καὶ ἕξ μηνῶν μισθόν, καὶ δεῖται αὐτοῦ μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλευσῆται. Οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θετταλία ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα.

11. Πρὸξενον δὲ τὸν Βοιώτιον, ξένον ὄντα, ἐκέλευσε λαβόντα ἄνδρας ὅτι πλείστους παραγενέσθαι, ὡς εἰς Πισίδας βουλόμενος στρατεύεσθαι, ὡς πράγματα παρεχόντων τῶν Πισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρα. Σοφαίνετον δὲ τὸν Στυμφάλιον καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῦν, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλείστους, ὡς πολεμήσων Τισσαφέρνει σὺν τοῖς φυγάσι τοῖς Μιλησίων. Καὶ ἐποίουν οὕτως οὗτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

*Κῦρος ὁρμᾶται ἀπὸ Σάρδεων εἰς Ταρσοὺς.
Τισσαφέρνης καταγγέλλει εἰς τὸν βασιλέα
τὰς προπαρασκευὰς τοῦ Κύρου.*

1. Ἐπεὶ δ' ἐδόκει αὐτῷ ἤδη πορεύεσθαι ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο ὡς Πισίδας βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔνταυθα. Καὶ παραγγέλλει τῷ τε Κλεάρχῳ λαβόντι ἤκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στράτευμα, καὶ τῷ Ἀριστίπῳ συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι, πρὸς ἑαυτὸν δ' εἶχε στράτευμα· καὶ Ξενία τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προσιστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἤκειν παραγγέλλει λαβόντα τοὺς ἄλλους πλὴν ὅποσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν.

2. Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μίλητον πολιορκοῦντας, καὶ τοὺς φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπράξειεν ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσεσθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε. Οἱ δὲ ἠδέως ἐπέιθοντο· ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ· καὶ λαβόντες τὰ ὄπλα παρῆσαν εἰς Σάρδεις.

3. Ξενίας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων λαβὼν παρεγένετο εἰς Σάρδεις ὀπλίτας εἰς τετρακισχιλίους, Πρόξενος δὲ παρῆν ἔχων ὀπλίτας μὲν εἰς πεντακοσίους καὶ χιλίους, γυμνήτας δὲ πεντακοσίους, Σοφαίνετος δὲ ὁ Στυμφάλιος ὀπλίτας ἔχων χιλίους, Σωκράτης δὲ ὁ Ἀχαιοὺς ὀπλίτας ἔχων ὡς πεντακοσίους, Πασίων δὲ ὁ Μεγαρεὺς τριακοσίους μὲν ὀπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο· ἦν δὲ καὶ οὗτος καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλη-

οὐ δυναμένους εὐρεῖν τὸ ἄλλο στράτευμα οὐδὲ τὰς ὁδοὺς, εἶτα πλανωμένους ἀπολέσθαι.

26. Οἱ δ' ἄλλοι ἐπεὶ ἤκον, τὴν τε πόλιν διήρπασαν, διὰ τὸν ὀλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, καὶ τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ. Κῦρος δ', ἐπεὶ εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο τὸν Συέννεσιν πρὸς ἑαυτόν· ὁ δ' οὔτε πρότερον οὐδενί πω κρείττονι ἑαυτοῦ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἔφη οὔτε τότε Κύρω ἰέναι ἠθέλε, πρὶν ἢ γυνῆ αὐτὸν ἔπεισε καὶ πίστεις ἔλαβε.

27. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπεὶ συνεγένοντο ἀλλήλοις, Συέννεσις μὲν ἔδωκε Κύρω χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κῦρος δὲ ἐκείνῳ δῶρα, ἃ νομίζεται παρὰ βασιλεῖ τίμια, ἵππον χρυσιγάλινον καὶ στρεπτὸν χρυσοῦν καὶ ψέλια καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν καὶ στολὴν Περσικὴν καὶ τὴν χώραν μηκέτι διαρπάζεσθαι· τὰ δὲ ἥρπασμένα ἀνδράποδα, ἣν που ἐντυγχάνωσιν, ἀπολαμβάνειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Οἱ Ἕλληνες ὑποπτεύουσιν ὅτι ἔρχονται ἐναντίον τοῦ βασιλέως· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν στασιάζουσιν, ἔπειτα δὲ πείθονται.

1. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ὁ Κῦρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκοσιν· οἱ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι τοῦ πρόσω· ὑπόπτεον γὰρ ἤδη ἐπὶ βασιλέα ἰέναι· μισθωθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν· πρῶτος δὲ Κλέαρχος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι· οἱ δὲ αὐτόν τε ἔβαλλον καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἄρξαιντο προΐεναι.

2. Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε μὴ καταπε-

τρωθῆναι, ὕστερον δ', ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι οὐ δυνήσεται βιάσασθαι, σηνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν· καὶ πρῶτον μὲν ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς· οἱ δὲ ὀρῶντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων· εἶτα δὲ ἔλεξε τοιαύδε.

3. «Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν· ἐμοὶ γὰρ ξένος Κύρος ἐγένετο καὶ με φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος τά τε ἄλλα ἐτίμησε καὶ μυρίους ἔδωκε δαρευικούς· οὓς ἐγὼ λαβῶν οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοὶ οὐδὲ καθηδυπάθησα, ἀλλ' εἰς ὑμᾶς ἐδαπάνων».

4. «Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Θοῤῃκας ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην μεθ' ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρονήσου αὐτοὺς ἐξελαύνων βουλομένους ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἑλληνας τὴν γῆν· ἐπειδὴ δὲ Κύρος ἐκάλει, λαβῶν ὑμᾶς ἐπορευόμην, ἵνα, εἴ τι δέοιτο, ὠφελοίην αὐτόν, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου».

5. «Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, ἀνάγκη δὴ μοι ἢ ὑμᾶς προδόντα τῇ Κύρου φιλίᾳ χρῆσθαι ἢ πρὸς ἐκεῖνον ψευσάμενος μεθ' ὑμῶν εἶναι. Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα, αἰρήσομαι δ' οὖν ὑμᾶς καὶ σὺν ὑμῖν, ὅ,τι ἂν δέη, πείσομαι· καὶ οὐποτε ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ Ἑλληνας ἀγαγὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδοὺς τοὺς Ἑλληνας τὴν τῶν βαρβάρων φιλίαν εἰλόμην».

6. «Ἄλλ' ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐ θέλετε πείθεσθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔσομαι καί, ὅ,τι ἂν δέη, πείσομαι· νομίζω γὰρ ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμάχους, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν οἶμαι εἶναι τίμιος, ὅπου ἂν ᾦ, ὑμῶν δὲ ἔρημος ᾧν, οὐκ ἂν ἰκανὸς οἶμαι εἶναι οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι. Ὡς ἐμοῦ

οὖν ἰόντος, ὅπη ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε».

7. Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρατιῶται οἱ τε αὐτοῦ ἐκείνου καὶ οἱ ἄλλοι ταῦτα ἀκούσαντες ἐπήνεσαν· παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος πλείους ἢ δισχιλίοι λαβόντες τὰ ὄπλα καὶ τὰ σκευοφόρα ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλέαρχον.

8. Κῦρος δὲ τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος μετεπέμπετο τὸν Κλέαρχον· ὁ δὲ ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρα δὲ τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγεν θαρρεῖν ὡς καιαστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον. Μεταπέμπεσθαι δ' ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἰέναι.

9. Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν τοὺς θ' ἑαυτοῦ στρατιώτας καὶ τοὺς προσελθόντας αὐτῷ καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεξε τοιάδε. «Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς ἐκείνου ἔτι στρατιῶται, ἐπεὶ γε οὐ συνεπόμεθα αὐτῷ, οὔτε ἐκείνος ἔτι ἡμῖν μισθοδότης».

10. «Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ὑμῶν, οἶδα ὥστε, καὶ μεταπεμπομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον αἰσχυρόμενος, ὅτι σύνοιδα ἑμαυτῷ πάντα ἐψευσμένος αὐτόν, ἔπειτα καὶ δεδιώς, μὴ λαβὼν με δίκην ἐπιθῆ, ὧν νομίζει ὑπ' ἐμοῦ ἠδικῆσθαι».

11. «Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ βουλευέσθαι ὅτι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων. Καὶ ἕως γε μένομεν αὐτοῦ σκεπτόεν μοι δοκεῖ εἶναι, ὅπως ὡς ἀσφαλέςτατα μενοῦμεν, εἴτε ἤδη δοκεῖ ἀπιέναι, ὅπως ὡς ἀσφαλέςτατα ἄπιμεν, καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔξομεν· ἄνευ γὰρ τούτων οὔτε στρατηγοῦ, οὔτε ιδιώτου ὄφελος οὐδέν».

12. «Ὁ δ' ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος, ᾧ ἂν φίλος ᾦ,

χαλεπώτατος δ' ἐχθρός, ὃ ἂν πολέμιος ἦ, ἔχει δὲ δύναμιν καὶ πεζὴν καὶ ἰππικὴν καὶ ναυτικὴν, ἦν πάντες ὁμοίως ὀρῶμέν τε καὶ ἐπιστάμεθα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω δοκοῦμέν μοι αὐτοῦ καθῆσθαι. Ὡστε ὦρα λέγειν ὅ,τι τις γινώσκει ἄριστον εἶναι». Ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο.

13. Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτομάτου λέξοντες, ἃ ἐγίγνωσκον, οἱ δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευστοι, ἐπιδεικνύντες, οἷα εἶη ἡ ἀπορία ἄνευ τῆς Κύρου γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι.

14. Εἷς δὲ δὴ εἶπε, προσποιούμενος σπεύδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, στρατηγούς μὲν ἐλέσθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δ' ἐπιτήδεια ἀγοράζεσθαι (ἢ δ' ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα, ὡς ἀποπλέοιεν· ἐὰν δὲ μὴ διδῶ ταῦτα, ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον, ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει· ἐὰν δὲ μηδὲ ἡγεμόνα διδῶ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην, πέμψαι δὲ καὶ προκαταληφόμενους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε Κῦρος μήτε Κίλικες καταλαβόντες, ὧν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηρπακότες. Οὗτος μὲν τοιαῦτα εἶπε.

15. Μετὰ δὲ τοῦτον Κλέαρχος εἶπε τοσοῦτον. «Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν στρατηγίαν, μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· πολλὰ γὰρ ἐνορῶ, δι' ἃ ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον· ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔλησθε, πείσομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι ὡς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀνθρώπων».

16. Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥσπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου ποιουμένου, ἐπιδεικνὺς δέ, ὡς εὐήθεις εἶη ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου, «ὃ λυμαινόμεθα

τήν προᾶξιν. Εἰ δὲ καὶ τῷ ἡγεμόνι πιστεύσομεν, ὃν ἂν Κῦρος διδῶ, τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαβεῖν; »

17. « Ἐγὼ γὰρ ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, ἃ ἡμῖν δοίη, μὴ ἡμᾶς αὐταῖς τριήρεσι καταδύσῃ, φοβοίμην δ' ἂν τῷ ἡγεμόνι, ὃν δοίη, ἔπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγῃ, ὅθεν οὐκ ἔσται ἐξελθεῖν· βουλοίμην δ' ἂν ἄκοντος ἀπίων Κύρου λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθῶν· ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν ».

18 - 19. « Ἄλλ' ἐγὼ φημι ταῦτα μὲν φλυαρίας εἶναι· δοκεῖ δέ μοι ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κῦρον, οἵτινες ἐπιτήδειοι, σὺν Κλεάρχῳ ἐρωτᾶν ἐκείνον, τί βούλεται ἡμῖν χρῆσθαι· καὶ ἂν μὲν ἢ προᾶξις ἢ παραπλησία οἴαπερ καὶ πρόσθεν ἐχρήτο τοῖς ξένοις, ἔπεσθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ κακίους εἶναι τῶν πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων· ἂν δὲ μεῖζων ἢ προᾶξις τῆς πρόσθεν φαίνεται καὶ ἐπιπονωτέρα καὶ ἐπικινδυνωτέρα, ἀξιοῦν ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν ἢ πεισθέντα πρὸς φίλιαν ἀφιέναι· οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα καὶ ἀπίοντες ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν· ὅτι δ' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς δ' ἀκούσαντας πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι ».

20. Ἐδοξε ταῦτα, καὶ ἄνδρας ἐλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἱ ἠρώτων Κῦρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀκούει Ἀβροκόμαν ἐχθρὸν ἄνδρα ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· κἄν μὲν ἢ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη χρήζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ, « ἦν δὲ φύγῃ, ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα ».

21. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ αἰρετοὶ ἀγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι. Προσαιτοῦσι δὲ μι-

σθόν· ὁ δὲ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὐ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαιρικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅτι δὲ ἐπὶ βασιλέα ἄγοι οὐδὲ ἔνταῦθα ἤκουσε οὐδεὶς ἔν γε τῷ φανερωῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ', Ε' καὶ Σ'.

*Πορεία τοῦ Κύρου ἀπὸ τῶν Ταρσῶν τῆς Κιλικίας
μέχρι τῆς Βαβυλωνίας.*

(Περίληψις)

Ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως διευθετήθη τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἔφθασαν εἰς τὴν παράλιον πόλιν Ἴσσοῦς. Ἐνταῦθα εἶχε καταπλεύσει ὁ στόλος τοῦ Κύρου ἐξ 25 πλοίων καὶ ὁ συμμαχικὸς τῶν Λακεδαιμονίων στόλος ἐκ 35 πλοίων.

Μετὰ τοῦ στόλου τῶν Λακεδαιμονίων ἦλθε καὶ ὁ Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος ἔχων 700 ὀπλίτας χάριν τοῦ Κύρου. Πλὴν δὲ τῶν 700 τούτων ὀπλιτῶν προσῆλθον εἰς τὸν Κῦρον ἔνταῦθα καὶ ἄλλοι 400 Ἕλληνες ὀπλίται ἐγκαταλείψαντες τὸν στρατηγὸν τοῦ βασιλέως Ἀβροκόμαν, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐστρατεύοντο.

Ἐκ τῆς Κιλικίας ὁ Κῦρος ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Συρίαν διὰ τῶν λεγομένων πυλῶν τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Δηλαδὴ τὸ Ἄμανόν ὄρος, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὴν Κιλικίαν ἀπὸ τῆς Συρίας, ἀφίνει παρὰ τὴν θάλασσαν διάβασιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἡ διάβασις αὕτη ἦτο ἐκτισμένη διὰ δύο τειχῶν (τοῦ μὲν πρὸς τὴν Συρίαν, τοῦ δὲ πρὸς τὴν Κιλικίαν), τῶν ὁποίων ἕκαστον εἶχε στενὸν ἄνοιγμα, ἦτοι τὰς πύλας.

Τὸ στενὸν τοῦτο ἦτο ἀδύνατον νὰ παραβιασθῇ καὶ ἂν ὀλίγοι μόνον στρατιῶται ἠμποδίζον τὴν δίοδον· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ Κῦρος εἶχε καλέσει ἐκεῖ τὸν στόλον του, ἵνα δι' αὐτοῦ ἀποβιβάσῃ στρατιώτας καὶ εἰς τὸ μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν μέρος καὶ ἔξω τῶν πυλῶν τῆς Συρίας, καὶ τοιοῦτοτρόπως διέλθῃ ἀκινδύνως εἰς τὴν

Συρίαν. Καὶ ὁ Ἀβροκόμας δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εὗρίσκειτο ἐκεῖ, ἵνα δηλ. ἐμποδίσῃ τὴν διάβασιν τοῦ Κύρου· ἀλλ' ἐν τούτοις ἔκρινε προτιμότερον νὰ ἀπέλθῃ πρὸς συνάντησιν τοῦ βασιλέως.

Τοιουτοτρόπως ὁ Κύρος εὗρὼν τὰς Πύλας ἀφυλάκτους διήλθεν ἀκωλύτως εἰς τὴν Συρίαν καὶ μετὰ πορείαν δώδεκα ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν Θάψακον παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν.

Ἐνταῦθα ὁ Κύρος ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ σκοπὸν καὶ προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ πείσουν τοὺς στρατιώτας νὰ ἀκολουθήσουν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ στρατιῶται ἐγόγγυζον κατὰ τῶν στρατηγῶν, διότι, ὡς ἐνόμιζον, ἀπέκρυπτον ἀπὸ αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλ' ὅταν ὁ Κύρος ὑπέσχέθῃ εἰς αὐτοὺς γενναίαν ἀμοιβήν, ἐδέχθησαν τὰ προχωρήσουν καὶ οὕτω διέβησαν τὸν Εὐφράτην.

Πορευόμενοι δὲ διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Εὐφράτου ἔχοντες τὸν ποταμὸν δεξιὰ φθάνουν εἰς τὸν Ἀράξην ποταμόν, ὁ ὁποῖος ἦτο παραπόταμος τοῦ Εὐφράτου. Διαβάντες δὲ καὶ τοῦτον εἰσέρχονται εἰς τὴν χώραν τὴν καλουμένην Ἀραβίαν καὶ ἐξακολουθοῦν τὴν πορείαν μὴ ἀπομακρυνόμενοι τοῦ Εὐφράτου, διὰ μεγάλης ὀμαλῆς καὶ ἐρήμου πεδιάδος. Εἰς τὴν πεδιάδα ταύτην δένδρα δὲν ὑπῆρχον, ἀλλὰ μόνον ἄψινθος καὶ ἄλλοι θάμνοι ἐδώδεις. Ἐτρέφοντο δ' ἐνταῦθα παντοειδῆ ἄγρια ζῶα, τὰ ὅποια θηρευόμενα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν παρεῖγον εἰς αὐτοὺς ἄφθονον καὶ νόστιμον κρέας.

Μετὰ πορείαν πέντε ἡμερῶν διὰ τῆς πεδιάδος ταύτης φθάνουν εἰς τὸν παραπόταμον τοῦ Εὐφράτου Μάσκαν, ὅπου ὑπῆρχε μεγάλη, ἀλλ' ἀκατοίκητος πόλις ὀνομαζομένη Κορσωτή. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς χάριν ἐπισιτισμοῦ, διότι ἡ χώρα τὴν ὁποίαν ἔμελλον νὰ διέλθουν ἤδη ἦτο ἔρημος καὶ δὲν παρεῖχε τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν στρατὸν τροφίμα.

Ἐπὶ δεκατρεῖς ἡμέρας ἐβάδιζον διὰ τῆς χώρας ταύτης καὶ πολλὰς κακουχίας ὑπέφεραν μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τὰς Βαβυλωνίας πύλας. Τὰ μὲν διὰ τοὺς ἄνδρας τροφίμα ἦσαν ὀλίγα καὶ ἀκριβὰ, πολὺ δὲ ὀλιγωτέρα ἦτο ἡ φορβὴ χάριν τῶν ὑποζυγίων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ ἀπέθανον ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκοῦς διατροφῆς.

Καὶ ἄλλως δὲ ἐταλαιπωρήθησαν καὶ οἱ στρατιῶται καὶ τὰ ὑποζύγια. Τὰς ἡμερησίας πορείας ἔκαμον μακροτέρας ἢ ἄλλοτε.

Βασ. Φάβη: Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις

ἦσαν δὲ ἠναγκασμένοι νὰ βαδίζουσι διὰ μέσου δυσβάτων τόπων, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ πηλοῦ, ὄχι μόνον διὰ νὰ ἐξέλθουν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἀπὸ τὴν ἔρημον χώραν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ προλάβῃ ὁ Κύρος τὸν βασιλέα ἀπαράσκειον.

Κατὰ τὴν πορείαν διὰ τῆς ἐρήμου ταύτης χώρας συνέβη σοβαρὸν ἐπεισόδιον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ὀλίγον ἔλειπε καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κύρου νὰ καταστραφῇ καὶ οἱ Ἕλληνες νὰ ἀφανισθοῦν. Οἱ στρατιῶται τοῦ Μένωνος ἦλθον εἰς ῥῆξιν πρὸς τοὺς στρατιώτας τοῦ Κλεάρχου· τῆς ῥήξεως ταύτης μετέσχον καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι παρατάξαντες τοὺς στρατιώτας τῶν κατ' ἄλλήλων ἦσαν ἔτοιμοι νὰ συμπλακοῦν. Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν καταφθάνει ὁ Κύρος καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν λέγει :

«Κλέαρχε καὶ σεῖς οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀναμφιβόλως δὲν ἠξεύρετε τί κάμνετε. Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι, ἂν σεῖς συμπλακῆτε μεταξύ σας, κατ' αὐτὴν τὴν σημερινὴν ἡμέραν καὶ ἐγὼ θὰ σφαγῶ καὶ σεῖς κατόπιν ἐμοῦ· διότι ὅταν σεῖς καταστήτε ἄμαχοι, ὅλοι αὐτοὶ οἱ βάρβαροι, τοὺς ὁποίους βλέπετε, θὰ εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνοι εἰς ἡμᾶς παρὰ οἱ στρατιῶται τοῦ βασιλέως».

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ συνῆλθον εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀπεχώρησαν.

Αἱ Βαβυλώνιοι πύλαι, ὅπου εἶχον φθάσει, ἦσαν τοιαῦται ὁποῖαι αἱ πύλαι τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Καὶ ἐνταῦθα ὁ Κύρος ἀνέμενον ἀντίστασιν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως, καθὰ καὶ ἐν Κιλικίᾳ, ἀλλ' ἐν τούτοις αἱ πύλαι ἦσαν ἐλεύθεραι καὶ ὁ Κύρος διῆλθεν ἀκωλύτως εἰς τὴν Βαβυλωνίαν χώραν. Πορευόμενοι δ' ἐνταῦθα παρετήρησαν ἕλη ἰπέων, οἱ ὅποιοι ὑπελογίσθησαν εἰς δισχιλίους· οὗτοι προπορευόμενοι ἔκαιον πᾶν ὅ,τι θὰ ἐχρησίμευεν εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Κύρου.

Ἐνῶ δὲ οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὁ ἐπιφανὴς Πέρσης Ὁρόντας, λέγει πρὸς τὸν Κύρον ὅτι εἶναι ἱκανός, ἐὰν δώσῃ εἰς αὐτὸν χίλιους ἰππεῖς, νὰ συλλάβῃ δι' αὐτῶν πάντας τοὺς προπορευομένους ἢ νὰ φονεύσῃ αὐτούς, ὥστε ὁ βασιλεὺς νὰ μὴ δυνηθῆ νὰ μάθῃ τὴν ἔφοδον τοῦ Κύρου. Ὁ Κύρος ἐπεισθὴ εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ὁρόντου καὶ διέταξε νὰ δοθοῦν εἰς αὐτὸν χίλιοι ἰππεῖς.

Ἐνῶ δὲ Ὁρόντας ἔμελλε νὰ παραλάβῃ τοὺς ἵππεις τούτους, γράφει ἐπιστολὴν πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι θὰ ἔλθῃ ἔχων ἵππεις ὅσον δύναται περισσοτέρους. Ἄλλ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κύρου καὶ ὁ Ὁρόντας συλλαμβάνεται καὶ κατηγορεῖται ἐπὶ προδοσίᾳ διὰ τρίτην ἤδη φοράν· διότι καὶ εἰς ἄλλας δύο περιστάσεις ἐζήτησε νὰ προδώσῃ τὸν Κῦρον, ἀλλ' ἐσυγχωρήθη ὑπ' αὐτοῦ.

Συμβούλιον ἐξ ἐπτὰ ἐπιφανῶν Περσῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου κατεδίκασε τὸν Ὁρόνταν εἰς θάνατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὁ Κῦρος ἐλθὼν εἰς Βαβυλωνίαν ἐνήργησεν ἐπιθεώρησιν τοῦ στρατοῦ ὑποπτεύων ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ ἐμφανισθῇ πρὸς μάχην.

1. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δώδεκα. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ Κῦρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βερβάρων ἐν τῷ πεδίῳ περὶ μέσας νύκτας· ἐδόκει γὰρ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἕω ἦξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχομένον· καὶ ἐκέλευε Κλεάρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τοῦ εὐωνύμου, αὐτὸς δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταξε.

2. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἦκοντες αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλέως στρατιᾶς. Κῦρος δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων συνβουλευέτο τε, πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο, καὶ αὐτὸς παρήνει θαρρύνων τοιάδε.

3. « Ὁ ἄνδρες Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν

βαρβάρων συμμάχους ὑμᾶς ἄγω, ἀλλὰ νομίζων ἀμείνους καὶ κρείττους πολλῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον. Ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτησθε καὶ ἧς ἡμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὖ γὰρ ἴστε ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων καὶ ἄλλων πολλαπλασίων».

4. «Ὅπως δὲ καὶ εἰδῆτε, εἰς οἶον ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς εἰδῶς διδάξω· τὸ μὲν γὰρ πλῆθος πολὺ καὶ κραυγῇ πολλῇ ἐπίασιν· ἂν δὲ ταῦτα ἀνάσχησθε, τὰ ἄλλα καὶ αἰσχυνεῖσθαι μοι δοκῶ οἶους ἡμῖν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους. Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων καὶ εὖ τῶν ἐμῶν γενομένων, ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν, πολλοὺς δὲ οἴμαι ποιήσειν τὰ παρ' ἐμοὶ ἐλέσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι».

5. Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρών, φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ Κύρου εἶπε· «Καὶ μὴν, ὦ Κύρε, λέγουσί τινες ὅτι πολλὰ ὑπισχνῇ νῦν διὰ τὸ ἐν τοιοῦτῳ εἶναι, τοῦ κινδύνου προσιόντος, ἂν δὲ εὖ γένηται τι, οὐ μεμνήσεσθαι σέ φασιν· ἔνιοι δὲ οὐδ', εἰ μεμνήῳ τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι ὅσα ὑπισχνῇ».

6. Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κύρος· «Ἄλλ' ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἢ πατρώα πρὸς μὲν μεσημβρίαν μέχρι οὗ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν ἄνθρωποι, πρὸς δὲ ἄρκτον μέχρι οὗ διὰ χειμῶνα· τὰ δ' ἐν μέσῳ τούτων πάντα σατραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι».

7-8 «Ἦν δ' ἡμεῖς νικήσωμεν, ἡμᾶς δεῖ τοὺς ἡμετέροισι φίλοις τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. Ὅστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω, ὅ,τι δῶ ἐκάστῳ τῶν φίλων, ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἰκανούς, οἷς δῶ. Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστῳ χρυσοῦν δώσω».

Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγγέλλον. Εἰσῆσαν δὲ παρ' αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ἀξιούντες εἰδέναι τί σφίσιν ἔσται, ἐὰν κρατήσωσιν. Ὁ δὲ ἐμπιπλὰς ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέτεμπε.

9. Παρακελεύοντο δὲ αὐτῷ πάντες, ὅσοι περ διελέγοντο, μὴ μάχεσθαι, ἀλλ' ὀπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι· ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ᾧδὲ πως ἤρετο τὸν Κῦρον· «Οἶε γάρ σοι μαχεῖσθαι, ὦ Κῦρε, τὸν ἀδελφόν»; «Νῆ Δι'», ἔφη ὁ Κῦρος, «εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι παῖς, ἐμὸς δὲ ἀδελφός, οὐκ ἀμαχεῖ ταῦτ' ἐγὼ λήψομαι».

10. Ἐνταῦθα δὴ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία, πελτασταὶ δὲ δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἴκοσι.

11. Τῶν δὲ πολεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια. Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἰππεῖς, ὧν Ἄρταγέρσης ἤρχεν· οὗτοι δ' αὖ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως τεταγμένοι ἦσαν.

12. Τοῦ δὲ βασιλέως στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἕκαστος, Ἄβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γωβρύας, Ἀρβάκης. Τούτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ ἐνενήκοντα μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· Ἄβροκόμας δὲ ὑστέρησε τῆς μάχης ἡμέραις πέντε, ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων.

13. Ταῦτα δὲ ἠγγέλλον πρὸς Κῦρον οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων πρὸ τῆς μάχης, καὶ μετὰ τὴν μάχην, οἱ ὑστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων ταῦτά ἠγγέλλον.

14. Ἐντεῦθεν δὲ Κῦρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα,

παρασάγγας τρεῖς, συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ᾤετο γὰρ ταύτη τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλέα· κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφρος ἦν ὀρυκτὴ βαθεῖα, τὸ μὲν εὖρος ὀργυαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυαὶ τρεῖς.

15-17. Παρετέτατο δὲ ἡ τάφρος ἄνω διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας μέχρι τοῦ Μηδίας τείχους. Ἦν δὲ παρὰ τὸν Εὐφράτην πάροδος στενὴ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον βασιλεὺς ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα. Ταύτην δὲ τὴν πάροδον Κῦρός τε καὶ ἡ στρατιὰ παρῆλθε καὶ ἐγένοντο εἴσω τῆς τάφρου. Ταύτη μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρούντων φανερά ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἵχνη πολλά.

18. Ἐνταῦθα Κῦρος Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμπρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ δαρεικοὺς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρᾳ πρότερον θυόμενος εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν. Κῦρος δὲ εἶπεν· «Οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ ἐν ταύταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις· ἐὰν δὲ ἀληθεύσης, ὑπισχνοῦμαί σοι δέκα τάλαντα». Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ παρῆλθον αἱ δέκα ἡμέραι.

19. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῳ οὐκ ἐκόλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κῦρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνωσθῆναι τοῦ μάχεσθαι· ὥστε τῇ ὕστεραίᾳ Κῦρος ἐπορεύετο ἡμελημένως μᾶλλον.

20. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τε τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο καὶ ὀλίγους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ· τὸ δὲ πολὺ αὐτῷ ἀνατεταραγμένον ἐπορεύετο καὶ τῶν

ὄπλων τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπὶ ἀμαξῶν ἤγετο καὶ ὑποζυγίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Παρὰ προσδοκίαν ὁ βασιλεὺς ἐμφανίζεται. Μάχη παρὰ τὰ Κούναξα. Ὁ Κῦρος φονεύεται.

1. Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε καταλύειν, ἠνίκα Πατηγύας ἀνὴρ Πέρσης τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν προφαίνεται ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδροῦντι τῷ ἵπῳ, καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένος.

2. Ἐνθα δὴ πολὺς ταραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες, καὶ πάντες δέ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. Κῦρός τε καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδου καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλὰ εἰς τὰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγειλεν ἐξοπλιζεσθαι καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον.

4. Ἐνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο, Κλέαρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρῶξενος δὲ ἐχόμενος, οἱ δὲ ἄλλοι μετὰ τοῦτον, Μένων δὲ τὸ εὐώνυμον κέρας ἔσχε τοῦ Ἑλληνικοῦ.

5 - 6 - 7. Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ ἵππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἔστησαν ἐν τῷ δεξιῷ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν, ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ Ἀριαῖός τε ὁ Κύρου ὑπαρχος καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν, Κῦρος δὲ

καὶ οἱ ἵππεῖς τούτου, ὅσον ἑξακόσιοι, κατὰ τὸ μέσον, ὀπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίσις καὶ κράνεσι πάντες πλὴν Κύρου· Κύρος δὲ ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν μάχην καθίστατο. Οἱ δ' ἵπποι πάντες εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἵππεῖς Ἑλληνικάς.

8. Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας καὶ οὐπω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι· ἠνίκα δὲ δειλὴ ἐγίγνετο, ἐφάνη κονιορτὸς ὡσπερ νεφέλη λευκὴ, χρόνῳ δὲ συχνῶ ὕστερον ὡσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ ἐπὶ πολὺ. Ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίγνοντο, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις ἤστραπτε καὶ αἱ λόγχοι καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίγνοντο.

9. Καὶ ἦσαν ἵππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τῶν πολεμίων· Τισσαφέρνης ἐλέγετο τούτων ἀρχεῖν· ἐχόμενοι δὲ γεροφόροι, ἐχόμενοι δὲ ὀπλίται σὺν ποδήρεσι ξυλίταις ἀσπίσιν· Αἰγύπτιοι δ' οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι· ἄλλοι δ' ἵππεῖς, ἄλλοι τοξόται. Πάντες δ' οὗτοι κατὰ ἔθνη ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἐπορεύοντο.

10. Πρὸ δὲ αὐτῶν ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα· εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα καὶ ὑπὸ τοῖς δίφοροις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπτειν, ὅτε ἐντυγχάνοιεν. Ἡ δὲ γνώμη ἦν ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλθόντα καὶ διακόψοντα.

11. Ὁ μέντοι Κύρος εἶπεν, ὅτε καλέσας παρεκελεύετο τοῖς Ἑλλησι τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνεχεσθαι, ἐψεύσθη τοῦτο· οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ σιγῇ ὡς ἀνυστὸν καὶ ἡσυχῇ ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσῆσαν.

12. Καὶ ἐν τούτῳ Κύρος παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ ἐρμηνεῖ καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι τῷ Κλεάρχῳ ἐβόα ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν

πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἶη· «κἄν τοῦτ'», ἔφη, «νικῶμεν, πάνθ' ἡμῖν πεποίηται».

13. Ὁρῶν δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον στῆφος καὶ ἀκούων Κύρου ἔξω ὄντα τοῦ εὐωνύμου βασιλέα (τοσοῦτον γὰρ πλήθει περιῆν βασιλεὺς, ὥστε μέσον τῶν ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν), ἀλλ' ὁμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἠθέλεν ἀποσπάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος, μὴ κυκλωθεῖν ἑκατέρωθεν. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλει, ὅπως καλῶς ἔχοι.

14. Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στρατεύμα ὁμαλῶς προῆει, τὸ δὲ Ἑλληνικόν, ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῶν ἔτι προσιόντων. Καὶ ὁ Κύρος, παρελαύνων οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεθεῖατο ἑκατέρωσε ἀποβλέπων, εἷς τε τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους.

15. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, πελάσας, ὡς συναντῆσαι, ἤρετο, εἴ τι παραγγέλλοι. Ὁ δ' ἐπιστήσας εἶπε καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ.

16. Ταῦτα δὲ λέγων θορύβου ἤκουε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος καὶ ἤρετο, τίς ὁ θόρυβος εἶη. Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον ἤδη. Καὶ ὅς ἐθαύμασε, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο, ὅ,τι εἶη τὸ σύνθημα. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο «Ζεὺς σωτὴρ καὶ νίκη».

17. Ὁ δὲ Κύρος ἀκούσας «ἀλλὰ δέχομαί τε», ἔφη, «καὶ τοῦτο ἔστω». Ταῦτα δ' εἰπὼν εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν ἀπήλαυε.

18. Καὶ οὐκέτι τρία ἢ τέτταρα στάδια διειχέτην τὴν φάλαγγα ἀπ' ἀλλήλων, ἥνίκα ἐπαιάνιζόν τε οἱ Ἕλληνες καὶ ἤρχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις. Ὡς δὲ πορευομένων ἐξεκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος, τὸ ὑπολειπόμενον

ἤρξατο δρόμῳ θεῖν· καὶ ἅμα ἐφθέγγαντο πάντες, οἶον τῷ Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθειον.

19. Πρὶν δὲ τόξενμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι καὶ φεύγουσι. Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβίων δὲ ἀλλήλοις μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἔπεσθαι.

20. Τὰ δ' ἄρματα ἐφέροντο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων κενὰ ἠνιόχων. Οἱ δ' ἐπεὶ προΐδοιεν, διίσταντο· ἔστι δ' ὅστις καὶ κατελήφθη ὥσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ ἐκπλαγείς· καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ τοῦτον παθεῖν ἔφασαν, οὐδ' ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδέν, πλὴν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοξευθῆναί τις ἐλέγετο.

21. Κῦρος δ' ὄρων τοὺς Ἕλληνας νικῶντας τὸ καθ' αὐτοὺς καὶ διώκοντας, ἠδόμενος καὶ προσκυνούμενος ἤδη ὡς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτόν, οὐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν, ἀλλὰ συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἵππέων τάξιν ἐπεμελεῖτο, ὅτι ποιήσει βασιλεὺς.

22. Καὶ γὰρ ἤδη αὐτὸν ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. Καὶ πάντες δ' οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν ἠγοῦνται, νομίζοντες οὕτω καὶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, ἦν ἢ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἐκατέρωθεν, καὶ εἴ τι παραγγεῖλαι χρήζοιεν, ἡμίσει ἂν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στρατεύμα.

23. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε, μέσον ἔχων τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς, ὅμως ἕξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐωνύμου κέρματος. Ἐπεὶ δ' οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἀντίου οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν, ἐπέκαμπεν ὡς εἰς κύκλωσιν.

24. Ἐνθα δὴ Κῦρος δείσας, μὴ ὀπισθεν γενόμενος

κατακόψη τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβάλων σὺν τοῖς ἑξακοσίοις νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἑξακισχιλίους καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἄρταγέρσην τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

25-26. Ὡς δ' ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακόσιοι, εἰς τὸ διώκειν ὀρμήσαντες, πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτρόπεζοι καλούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ὦν καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἀμφ' ἐκείνον στῖφος· καὶ εὐθύς οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰπὼν «Τὸν ἄνδρα ὀρῶ» ἔτετο ἐπ' αὐτὸν καὶ παίει κατὰ τὸ στέρνον καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος, ὡς φησι Κτησίας ὁ ἰατρός, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι.

27. Παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῶ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως. Καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κύρος καὶ οἱ ἀμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου, ὅποσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθνησκον, Κτησίας λέγει· παρ' ἐκείνω γὰρ ἦν· Κύρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἔκειντο ἐπ' αὐτῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὁ βασιλεὺς διαρπάζει τὸ στρατόπεδον τοῦ Κύρου.

Οἱ Ἑλληνες νικῶσιν ἐν δευτέρᾳ μάχῃ.

1. Ἐνταῦθα δὲ Κύρου ἀποτέμενεται ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ. Βασιλεὺς δὲ διώκων εἰσπίπτει εἰς τὸ Κύρειον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀρταίου οὐκέτι ἴστανται, ἀλλὰ φεύγουσι διὰ τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου

εἰς τὸν σταθμόν, ἔνθεν ὄρμητο· τέτταρες δ' ἐλέγοντο παρασάγγαι εἶναι τῆς ὁδοῦ.

4. Ἐνταῦθα διέσχον ἀλλήλων βασιλεὺς τε καὶ οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα στάδια, οἱ μὲν διώκοντες τοὺς καθ' αὐτούς, οἱ δ' ἀρπάζοντες ὡς ἤδη πάντες νικῶντες.

5. Ἐπεὶ δ' ἤσθοντο οἱ μὲν Ἕλληνες, ὅτι βασιλεὺς σὺν τῷ στρατεύματι ἐν τοῖς σκευοφόροις εἶη, βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε Τισσαφέρνους, ὅτι οἱ Ἕλληνες νικῶεν τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸ πρόσθεν οἴχονται διώκοντες, ἔνθα δὴ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει τε τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται, ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβουλεύετο Πρόξενον καλέσας, πλησιαίτατος γὰρ ἦν, εἰ πέμποιέν τινας ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρῆξοντες.

10. Ἐν τῷ δὲ ταῦτα ἐβουλεύοντο, καὶ δὴ βασιλεὺς παραμειψάμενος, εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα κατέστησεν ἀντίαν τὴν φάλαγγα, ὥσπερ τὸ πρῶτον μαχούμενος συνῆει. Ὡς δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ἐγγύς τε ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὐθις παιανίσαντες ἐπῆσαν πολὺ προθυμότερον ἢ πρόσθεν.

11. Οἱ δ' αὖ βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ πλείονος ἢ τὸ πρόσθεν ἔφευγον· οἱ δ' ἐπεδίωκον μέχρι κώμης τινός· σχεδὸν δ' ὅτε ταῦτα ἦν καὶ ἥλιος ἐδύετο.

16 - 17. Ἐνταῦθα δ' ἔστησαν οἱ Ἕλληνες, καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα ἀνεπαύοντο· καὶ ἅμα μὲν ἐθαύμαζον, ὅτι οὐδαμοῦ Κύρος φαίνοιτο οὐδ' ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ οὐδεὶς παρήει· οὐ γὰρ ἤδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα, ἀλλ' εἵκαζον ἢ διώκοντα οἴχεσθαι ἢ καταληψόμενόν τι προεληλακέναι, καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο, εἰ αὐτοῦ μείναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἄγοιντο ἢ ἀπίοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἔδοξεν αὐτοῖς ἀπίενα· καὶ ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δορηστὸν ἐπὶ τὰς σκηνάς.

18. Ταύτης μὲν τῆς ἡμέρας τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Καταλαμβάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα διηρπασμένα καὶ εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν, καὶ τὰς ἀμάξας μεστὰς ἀλεύρων καὶ οἴνου, ἅς παρεσκευάσατο Κῦρος, Ἴνα, εἴ ποτε σφοδρὰ τὸ στράτευμα λάβοι ἔνδεια, διαδοίη τοῖς Ἑλλησιν· (ἦσαν δ' αὐταὶ τετρακόσιοι ἄμαξι), καὶ ταύτας τότε οἱ σὺν βασιλεῖ διήρπασαν.

Ὡστε ἄδειπνοὶ ἦσαν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων· ἦσαν δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ στράτευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη· ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα οὕτω διεγένοντο.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Οἱ Ἕλληνες μανθάνουσι τὸν θάνατον τοῦ Κύρου.

Ὁ βασιλεὺς ζητεῖ τὰ ὄπλα τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ Ἕλληνες ἀρνοῦνται ὑπερηφάνως.

2. Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθόντες οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κῦρος οὔτε ἄλλον πέμποι σηματοῦντα, ὅ,τι χρὴ ποιεῖν οὔτε αὐτὸς φαίνοιτο. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς συσκευασαμένοις, ἃ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις προῖέναι εἰς τὸ πρόσθεν ἕως Κύρῳ συμμείξειαν.

3. Ἦδη δὲ ἐν ὄρμῃ ὄντων, ἅμα ἠλίφ ἀνέχοντι ἦλθε Προκλῆς ὁ Τευθρανίης ἄρχων, γεγωνὸς ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ Λάκωνος, καὶ Γλοῦς ὁ Ταμῶ. Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πεφευγὸς ἐν τῷ σταθμῷ εἶη μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων, ὅθεν τῇ προτεραίᾳ ὤρμηγτο, καὶ λέγει, ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμενοῖεν αὐτούς, εἰ μέλλοιεν ἦκειν, τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίᾳς, ὅθεν περ ἦλθε.

4. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες πυνθανόμενοι βαρέως ἔφερον. Κλέαρχος δὲ τάδε εἶπεν· «Ἄλλ' ὄφελε μὲν Κῦρος ζῆν' ἐπεὶ δὲ τετελεύτηκεν, ἀπαγγέλλετε Ἀριαίῳ, ὅτι ἡμεῖς νικῶμέν τε βασιλέα καί, ὡς ὀρᾶτε, οὐδεὶς ἔτι ἡμῖν μάχεται, καί, εἰ μὴ ὑμεῖς ἦλθετε, ἐπορευόμεθα ἄν ἐπὶ βασιλέα. Ἐπαγγελλόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, ἐὰν ἐνθάδε ἔλθῃ, εἰς τὸν θρό-

νον τὸν βασιλείον καθιεῖν αὐτόν, τῶν γὰρ μάχην νικῶντων καὶ τὸ ἄρχειν ἐστί».

5. Ταῦτα εἰπὼν ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους καὶ σὺν αὐτοῖς Χειρίσοφον τὸν Λάκωνα καὶ Μένωνα τὸν Θεοταλόν· καὶ γὰρ αὐτὸς Μένων ἐβούλετο· ἦν γὰρ φίλος καὶ ξένος Ἀρραίου.

6. Οἱ μὲν ἄρχοντο, Κλέαρχος δὲ περιέμενε· τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους· ξύλοις δὲ ἐχρῶντο μικρὸν προϊόντες ἀπὸ τῆς φάλαγγος, οὗ ἡ μάχη ἐγένετο, τοῖς τε οἰστοῖς πολλοῖς οὔσιν, οὓς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλλειν τοὺς αὐτομολοῦντας παρὰ βασιλέως, καὶ τοῖς γέροισι καὶ ταῖς ἀσπίσι ταῖς ξυλῖναις ταῖς Αἰγυπτίαις· πολλαὶ δὲ καὶ πέλται καὶ ἄμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι· οἷς πᾶσι χρώμενοι κρέα ἐψοντες ἦσθιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

7. Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν καὶ ἔρχονται παρὰ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους κήρυκες οἱ μὲν ἄλλοι βάρβαροι, ἦν δ' αὐτῶν Φαλῖνος εἰς Ἕλληνα, ὃς ἐτύγγανε παρὰ Τισσαφέρνει ὦν καὶ ἐντίμως ἔχων· καὶ γὰρ προσεποιεῖτο ἐπιστήμων εἶναι τῶν ἀμφὶ τάξεις τε καὶ ὀπλομαχίαν.

8. Οὔτοι δὲ προσελθόντες καὶ καλέσαντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχοντας λέγουσιν, ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ νικῶν τυγγάνει καὶ Κῦρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ ὅπλα ἰόντας ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας εὐρίσκεσθαι, ἂν τι δύνωνται, ἀγαθόν.

9. Ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν, ὅμως δὲ Κλέαρχος τοσοῦτον εἶπεν, ὅτι οὐ τῶν νικῶντων εἶη τὰ ὅπλα παραδιδό-

ναι· «ἀλλ'», ἔφη, «ὕμεῖς μὲν, ὧ ἄνδρες στρατηγοί, τοῦτοις ἀποκρίνασθε ὅτι κάλλιστόν τε καὶ ἄριστον ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἤξω»· ἐκάλεσε γάρ τις αὐτὸν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα· ἔτυχε γὰρ θυόμενος.

10. Ἐνθα δὴ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ ὁ Ἄρκας πρεσβύτατος ὧν, ὅτι πρόσθεν ἂν ἀποθάνοιεν ἢ τὰ ὅπλα παραδοῖεν· Πρόξενος δὲ ὁ Θηβαῖος, «Ἄλλ' ἐγώ», ἔφη, «ὧ Φαλίνε, θαυμάζω, πότερα ὡς κρατῶν βασιλεὺς αἰτεῖ τὰ ὅπλα ἢ ὡς διὰ φιλίαν δῶρα· εἰ μὲν γὰρ ὡς κρατῶν, τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν καὶ οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; εἰ δὲ πείσας βούλεται λαβεῖν, λεγέτω, τί ἔσται τοῖς στρατιώταις, ἐὰν αὐτῷ ταῦτα χαρίσωνται».

11. Πρὸς ταῦτα Φαλίνοσ εἶπε· «Βασιλεὺς νικᾶν ἡγεῖται, ἐπεὶ Κύρον ἀπέκτονε. Τίς γὰρ αὐτῷ ἔτι τῆς ἀρχῆς ἀντιποιεῖται; νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς ἑαυτοῦ εἶναι, ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρα καὶ ποταμῶν ἐντὸς ἀδιαβάτων καὶ πληθὸς ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος ἀγαγεῖν, ὅσον οὐδ', εἰ παρέχοι ὑμῖν, δύνασθε ἂν ἀποκτεῖναι».

12. Μετὰ τοῦτον Θεόπομπος Ἀθηναῖος εἶπεν· «ὦ Φαλίνε, νῦν, ὡς σὺ ὀρέῃ, ἡμῖν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθὸν ἄλλο εἰ μὴ ὅπλα καὶ ἀρετή. Ὅπλα μὲν οὖν ἔχοντες οἴομεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, παραδόντες δ' ἂν ταῦτα καὶ τῶν σωμάτων στερηθῆναι. Μὴ οὖν οἴου τὰ μόνα ἀγαθὰ ἡμῖν ὄντα ὑμῖν παραδώσειν, ἀλλὰ σὺν τούτοις καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχοῦμεθα».

13. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φαλίνοσ ἐγέλασε καὶ εἶπεν· «Ἄλλὰ φιλοσόφῳ μὲν ἔοικας, ὧ νεανίσκῃ, καὶ λέγεις οὐκ ἀχάρिता· ἴσθι μέντοι ἀνόητος ὧν, εἰ οἶε τὴν

ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι ἂν τῆς βασιλέως δυνάμεως».

14. Ἄλλους δέ τινες ἔφασαν λέγειν ὑπομαλακισμένους ὡς καὶ Κύρῳ πιστοὶ ἐγένοντο καὶ βασιλεῖ ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιτο, εἰ βούλοιο φίλος γενέσθαι· καὶ εἴτε ἄλλο τι θέλοι χρῆσθαι εἴτε ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκαταστρέψαι τ' ἂν αὐτῷ.

15-16. Ἐν τούτῳ Κλέαρχος ἦκε καὶ ἠρώτησεν, εἰ ἦδη ἀποκεκριμένοι εἶεν. Φαλῖνος δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν· «Οὔτοι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν εἰπέ, τί λέγεις». Ὁ δ' εἶπεν· «Ἐγὼ σε, ὦ Φαλῖνε, ἄσμενος ἐόρακα, οἶμαι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες· σύ τε γὰρ Ἕλληνας εἶ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτοι ὄντες, ὅσους σὺ ὄρας· ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι συμβουλευόμενά σοι, τί χρὴ ποιεῖν περὶ ὧν λέγεις».

17. «Σὺ οὖν πρὸς θεῶν συμβούλευσον ὑμῖν, ὅ,τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι, καὶ ὃ σοι τιμὴν οἴσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀεὶ λεγόμενον, ὅτι Φαλῖνός ποτε πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα παραδοῦναι συμβουλευομένοις συνεβούλευσεν αὐτοῖς τάδε. Οἴσθα δὲ ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἃ ἂν συμβουλεύσης.

18. Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦτα ὑπήγετο βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν παρὰ βασιλέως πρεσβεύοντα συμβουλεύσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα, ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον εἶεν οἱ Ἕλληνες.

19. Φαλῖνος δὲ ὑποστρέψας παρὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἶπεν· «Ἐγὼ, εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστὶ σωθῆναι πολεμοῦντες βασιλεῖ, συμβουλεύω μὴ παραδιδόναι τὰ ὅπλα· εἰ δέ τοι μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν

ἐλπίς ἄκοντος βασιλέως, συμβουλεύω σφύζεσθαι ὑμῖν, ὅπη δυνατόν».

20. Κλέαρχος δὲ πρὸς ταῦτα εἶπεν· «Ἄλλὰ ταῦτα μὲν δὴ σὺ λέγεις· παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε τάδε, ὅτι ἡμεῖς οἴομεθα, εἰ μὲν δέοι βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι ἔχοντες τὰ ὄπλα ἢ παραδόντες ἄλλω, εἰ δὲ δέοι πολεμεῖν, ἄμεινον ἂν πολεμεῖν ἔχοντες τὰ ὄπλα ἢ ἄλλω παραδόντες».

21. Ὁ δὲ Φαλίνος εἶπε· «Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγελοῦμεν· ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν εἰπεῖν ἐκέλευσε βασιλεύς, ὅτι μένουσι μὲν ὑμῖν αὐτοῦ σπονδαί εἴησαν, προϋοῦσι δὲ καὶ ἀπιοῦσι πόλεμος. Εἶπατε οὖν καὶ περὶ τούτου, πότερα μενεῖτε καὶ σπονδαί εἰσιν ἢ ὡς πολέμου ὄντος παρ' ὑμῶν ἀπαγγελῶ».

22. Κλέαρχος δ' ἔλεξεν· «Ἀπάγγελλε τοίνυν καὶ περὶ τούτου ὅτι καὶ ἡμῖν ταῦτά δοκεῖ, ἅπερ καὶ βασιλεῖ». «Τί οὖν ταῦτά ἐστιν; ἔφη ὁ Φαλίνος. Ἀπεκρίνατο Κλέαρχος· «Ἦν μὲν μένωμεν, σπονδαί, ἀπιοῦσι δὲ καὶ προϋοῦσι πόλεμος». Ὁ δὲ πάλιν ἠρώτησε· «Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγγελῶ; Κλέαρχος δὲ ταῦτά πάλιν ἀπεκρίνατο· «Σπονδαί μὲν μένουσιν, ἀπιοῦσι δὲ καὶ προϋοῦσι πόλεμος», Ὅ,τι δὲ ποιήσοι, οὐ διεσήμηγε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σπονδαὶ Ἀρριαίου καὶ Ἑλλήνων. Ἀπέρχονται εἰς Ἰωνίαν δι' ἄλλης ὁδοῦ. Συναντῶσι τὸ βασιλικὸν στρατεύμα.

1. Φαλῖνος μὲν δὴ ᾤχετο καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Οἱ δὲ παρὰ Ἀρριαίου ἦγον Προκλῆς καὶ Χειρίσοφος. Μένων δὲ αὐτοῦ ἔμενε παρὰ Ἀρριαίῳ· οὗτοι δὲ ἔλεγον, ὅτι πολλοὺς φαίη Ἀρριαῖος εἶναι Πέρσας ἑαυτοῦ βελτίους, οὓς οὐκ ἄν ἀνασχέσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος· ἀλλ', εἰ βούλεσθε συναπιέναι, ἦκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός. Εἰ δὲ μή, αὐριον πρῶ ἀπιέναι φησίν.

2. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπεν· «Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν· ἐάν μὲν ἦκωμεν, ὥσπερ λέγετε· εἰ δὲ μή, πράττετε ὅποιον ἂν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν». Ὅ,τι δὲ ποιήσοι οὐδὲ τούτοις εἶπε.

3. Μετὰ ταῦτα, ἤδη ἡλίου δύνοντος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς ἔλεξε τοιάδε. «Ἐμοί, ὧ ἄνδρες θυομένῳ, ἰέναι ἐπὶ βασιλέα οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά, καὶ εἰκότως ἄρα οὐκ ἐγίγνετο· ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ βασιλέως ὁ Τίγρης ποταμός ἐστι ναυσίπορος, ὃν οὐκ ἂν δυναίμεθα ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν. Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἶόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν ἔχειν· ἰέναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους πάνυ καλὰ ἡμῖν τὰ ἱερά ἦν».

4. «Ἔδὲ οὖν χρὴ ποιεῖν, ἀπιόντας δειπνεῖν ὅ,τι τις ἔχει. Ἐπειδὴν δὲ σημήνη τῷ κέρατι ὡς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε· ἐπειδὴν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατίθεσθε ἐπὶ τὰ ὑποζύγια· ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ, ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ,

τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὄπλα ἔξω».

5 - 7. Ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ ἀπῆλθον καὶ ἐποίουν οὕτω. Καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἤρχεν, οἱ δὲ ἐπείθοντο, οὐχ ἐλόμενοι, ἀλλὰ ὀρῶντες ὅτι μόνος ἐφρόνει, οἷα δεῖ τὸν ἄρχοντα, οἱ δ' ἄλλοι ἄπειροι ἦσαν. Ἐντεῦθεν, ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, Μιλτοκύθης μὲν ὁ Θοῤῥῆς ἔχων τούς τε ἰππέας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τετταράκοντα καὶ τῶν πεζῶν Θορακῶν ὡς τριακοσίους ἠτόμολησε πρὸς βασιλέα.

8. Κλέαρχος δὲ τοῖς ἄλλοις ἠγεῖτο κατὰ τὰ παρηγγελμένα, οἱ δ' εἶποντο· καὶ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν παρ' Ἀριαῖον καὶ τὴν ἐκείνου στρατιάν ἀμφὶ μέσας νύκτας· καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ ὄπλα, συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων παρ' Ἀριαῖον· καὶ ὤμοσαν οἱ τε Ἕλληνες καὶ ὁ Ἀριαῖος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ οἱ κράτιστοι μήτε προδώσειν ἀλλήλους σύμμαχοί τε ἔσεσθαι· οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν καὶ ἠγήσεσθαι ἀδόλως.

9 - 10. Ταῦτα δ' ὤμοσαν, σφάξαντες ταῦρον καὶ κάπρον καὶ κριὸν εἰς ἀσπίδα, οἱ μὲν Ἕλληνες βάπτοντες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. Ἐπεὶ δὲ τὰ πιστὰ ἐγένετο, εἶπεν ὁ Κλέαρχος· «Ἄγε δὴ, ὦ Ἀριαῖε, ἐλείπερ ὁ αὐτὸς ὑμῖν στόλος ἐστὶ καὶ ἡμῖν, εἰπέ τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας, πότερον ἄπιμεν ἢ περ ἤλθομεν ἢ ἄλλην τινὰ ἐννενοηκέναί δοκεῖς ὁδὸν κρεῖττω».

11. Ὁ δ' εἶπεν· «Ἦν μὲν ἤλθομεν ἀπιόντες παντελῶς ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων· ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω οὐδὲ δεῦρο ἰόντες ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν εἶχομεν λαμβάνειν· ἔνθα δέ τι ἦν, ἡμεῖς διαπορευόμενοι κατε-

δαπανήσαμεν· νῦν δ' ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι μακροτέραν μὲν, τῶν δ' ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορήσομεν».

12. «Πορευτέον δ' ἡμῖν τοὺς πρώτους σταθμοὺς ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους, ἵνα ὡς πλεῖστον ἀποσπάσωμεν τοῦ βασιλικοῦ στρατεύματος· ἦν γὰρ ἅπαξ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπόσχωμεν, οὐκέτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν. Ὀλίγω μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον οὐ δυνήσεται ταχέως πορεύεσθαι, ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων σπανιεῖ ταύτην», ἔφη, «τὴν γνώμην ἔχω ἔγωγε».

13. Ἦν δὲ αὕτη ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη ἢ ἀποδρᾶναι ἢ ἀποφυγεῖν· ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον. Ἐπεὶ γὰρ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον, λογιζόμενοι ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κώμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας· καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθησαν.

14 - 15. Ἔτι δὲ ἀμφὶ δείλην ἔδοξαν πολεμίους ὄρᾶν ἱππέας· καὶ τῶν τε Ἑλλήνων, οἳ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν ὄντες, εἰς τὰς τάξεις ἔθεον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ' ἀμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο καὶ οἳ σὺν αὐτῷ. Ἐν ᾧ δὲ ὀπλίζοντο ἦκον λέγοντες οἱ προπεμφθέντες σκοποὶ ὅτι οὐχ ἱππεῖς εἶεν, ἀλλ' ὑποζύγια νέμοιτο. Καὶ εὐθύς ἔγνωσαν πάντες ὅτι ἐγγὺς που ἐστρατοπεδεύετο βασιλεὺς· καὶ γὰρ καπνὸς ἐφαίνετο ἐν κώμας οὐ πρόσω.

16. Κλέαρχος δὲ ἐπὶ μὲν τοὺς πολεμίους οὐκ ἦγεν· ἦδει γὰρ καὶ ἀπειρηκότας τοὺς στρατιώτας καὶ ἀσίτους ὄντας· ἦδη δὲ καὶ ὀψὲ ἦν· οὐ μέντοι οὐδὲ ἀπέκλινε, φυλαττόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν, ἀλλ' εὐθύωρον ἄγων, ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας τοὺς

πρώτους ἔχων κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν διήρπαστο ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ στρατεύματος καὶ αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ξύλα.

17. Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ὁμῶς τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύσαντο, οἱ δὲ ὕστεροι, σκοταῖοι προσιόντες, ὡς ἐτύγγανον ἕκαστοι ηὐλίζοντο, καὶ κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν ὥστε οἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμιῶν καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν σκηνωμάτων. Δῆλον δὲ τοῦτο τῇ ὕστεραίᾳ ἐγένετο· οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτ' οὐδὲν ἐφάνη οὔτε στρατόπεδον οὔτε καπνὸς οὐδαμοῦ πλησίον.

18-19. Ἐξεπλάγη δέ, ὡς ἔοικε, καὶ βασιλεὺς τῇ ἐφόδῳ τοῦ στρατεύματος. Ἐδήλωσε δὲ τοῦτο, οἷς τῇ ὕστεραίᾳ ἔπρατε. Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ τοῖς Ἑλλησι φόβος ἐμπίπτει, καὶ θόρυβος καὶ δοῦπος ἦν, οἷον εἰκός, φόβου ἐμπεσόντος, γίνεσθαι.

20. Κλέαρχος δὲ Τολμίδην Ἡλεῖον, ὃν ἐτύγγανεν ἔχων παρ' ἑαυτῷ, κήρυκα ἄριστον τῶν τότε, ἀνειπεῖν ἐκέλευσε σιγὴν κηρύξαντα, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὃς ἂν τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα μηνύσῃ, ὅτι λήφεται μισθὸν τάλαντον. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἔγνωσαν οἱ στρατιῶται ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἶη καὶ οἱ ἄρχοντες σφ. Ἀμα δὲ ὄρθρω παρήγγειλεν ὁ Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὄπλα ἰθυσθαι τοὺς Ἑλληνας, ἥπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

**Σπονδαὶ βασιλέως καὶ Ἑλλήνων. Οἱ Πέρσαι
ὕπισχνοῦνται ὅτι ἀδόλως θὰ ὀδηγήσωσι
τοὺς Ἑλληνας εἰς τὴν Ἑλλάδα.**

1. Ὁ δὲ δὴ ἔγραψα, ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ, τῷδε δῆλον ἦν. Τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ πέμπων τὰ ὄπλα παραδιδόναί ἐκέλευε, τότε δέ, ἅμα ἠλίῳ ἀνατέλλοντι, κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν.

2. Οἱ δ', ἐπεὶ ἦλθον πρὸς τοὺς προφύλακας, ἐζήτησαν τοὺς ἄρχοντας. Ἐπειδὴ δὲ ἀπήγγελλον οἱ προφύλακες, Κλέαρχος τυχὼν τότε τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν εἶπε τοῖς προφύλαξι κελεύειν τοὺς κήρυκας περιμένειν, ἄχρι ἂν σχολάσῃ.

3. Ἐπεὶ δὲ κατέστησε τὸ στράτευμα, ὥστε ὀρθᾶσθαι πάντῃ φάλαγγα πυκνήν, τῶν ἀόπλων δὲ μηδένα καταφανῆ εἶναι, ἐκάλεσε τοὺς ἀγγέλους, καὶ αὐτὸς τε προῆλθε τοὺς τε εὐοπλοτάτους ἔχων καὶ εὐειδεστάτους τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ταῦτα ἔφρασεν.

4. Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις, ἀνηρώτα τί βούλοιντο. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι περὶ σπονδῶν ἤκοιεν ἄνδρες, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται τὰ τε παρὰ βασιλέως τοῖς Ἑλλησιν ἀπαγγεῖλαι καὶ τὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖ.

5-6-7. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «Ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῷ ὅτι μάχης δεῖ πρῶτον· ἄριστον γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν λέγειν τοῖς Ἑλλησι, μὴ πορίσας ἄριστον». Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἀγγελοι ἀπήλαυνον, καὶ ἦκον ταχύ· ὧ καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἐγγύς που βασιλεὺς ἦν ἢ ἄλλος τις, ὧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράτ-

τειν· ἔλεγον δὲ ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλεῖ, καὶ ἦκοιεν ἡγεμόνας ἔχοντες, οἳ αὐτούς, ἐὰν σπονδαὶ γένωνται, ἄξουσιν ἔνθεν ἔξουσι τὰ ἐπιτήδεια.

8. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπον, μεταστησάμενος αὐτούς ὁ Κλέαρχος ἐβουλεύετο· καὶ ἐδόκει τὰς σπονδὰς ποιῆσθαι ταχύ καὶ καθ' ἡσυχίαν ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια καὶ λαβεῖν.

9. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπε· «Δοκεῖ μὲν κάμοι ταῦτα· οὐ μέντοι ταχύ γε ἀπαγγελῶ, ἀλλὰ διατρίψω, ἔστ' ἂν ὀκνήσωσιν οἱ ἄγγελοι, μὴ ἀποδόξῃ ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι· οἶμαί γε μέντοι», ἔφη, «καὶ τοῖς ἡμετέροις στρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρέσεσθαι». Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει καιρὸς εἶναι, ἀπήγγελλεν ὅτι σπένδοιτο, καὶ εὐθύς ἡγεῖσθαι ἐκέλευε πρὸς τὰπιτήδεια.

10. Καὶ οἱ μὲν ἡγοῦντο, Κλέαρχος μέντοι ἐπορεύετο τὰς μὲν σπονδὰς ποιησάμενος, τὸ δὲ στρατεύμα ἔχων ἐν τάξει, καὶ αὐτὸς ὠπισθοφυλάκει. Καὶ ἐνετύγχανον τάφροις καὶ αὐλῶσιν ὕδατος πλήρῃσιν, ὡς μὴ δύνασθαι διαβαίνειν ἄνευ γεφυρῶν· ἀλλ' ἐποιοῦντο διαβάσεις ἐκ τῶν φοινίκων, οὓς εὗρισκον ἐκπεπτωκότας, τοὺς δὲ καὶ ἐξέκοπτον.

11. Καὶ ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπεστάτει, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν· καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκοῖ τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαισεν ἄν, καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανεν εἰς τὸν πηλὸν ἐμβαίνων· ὥστε πᾶσιν αἰσχύνῃν εἶναι μὴ οὐ συσπυδάξειν.

12-13. Καὶ ἐτάχθησαν πρὸς αὐτὸ οἱ εἰς τριάκοντα ἔτη γεγονότες· ἐπεὶ δὲ Κλέαρχον ἐώρων σπουδάζοντα, προπελάμβανον καὶ οἱ πρεσβύτεροι. Πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ

Κλέαρχος ἔσπευδεν, ὑποπτεύων οὐχ οὕτω πλήρεις εἶναι τὰς τάφρους ὕδατος· οὐ γὰρ ἦν ὥρα, οἷα τὸ πεδῖον ἄρδαιν· ἀλλ' ἵνα ἤδη πολλὰ προφαίνοιτο τοῖς Ἑλλησι δεινὰ εἰς τὴν πορείαν, τούτου ἔνεκα βασιλέα ὑπώπτευσεν ἐπὶ τὸ πεδῖον τὸ ὕδωρ ἀφεικέναι.

14. Πορευόμενοι δὲ ἀφίκοντο εἰς κόμας, ὅθεν ἀπέδειξαν οἱ ἡγεμόνες λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων καὶ ὄξος ἐψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν.

15. Αὐταὶ δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσια τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους, ἣ δὲ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερε· τὰς δὲ τινὰς ξηραίνοντες τραγήματα ἀπετίθεσαν. Καὶ ἦν καὶ παρὰ πότον ἠδὺ μὲν, κεφαλαλγὲς δέ.

16. Ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἐφαγον οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμασαν τότε εἶδος καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ἡδονῆς. Ἦν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο κεφαλαλγὲς. Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅθεν ἐξαιρεθεῖη ὁ ἐγκέφαλος, ὄλος ἠυαίνεται.

17. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· καὶ παρὰ μέγαλον βασιλέως ἦκε Τισσαφέρνης καὶ ὁ τῆς βασιλείως γυναικὸς ἀδελφὸς καὶ ἄλλοι Πέρσαι τρεῖς· δοῦλοι δὲ πολλοὶ εἶποντο. Ἐπεὶ δὲ ἀπήνησαν αὐτοῖς οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοί, ἔλεγε πρῶτος Τισσαφέρνης δι' ἔρμηνέως τοιάδε.

18. «Ἐγώ, ὦ ἄνδρες Ἑλληνες, γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ καὶ ἀμήχανα πεπτωκότας, εὖρημα ἐποιησάμην, εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι δοῦναι ἐμοὶ ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν

Ἑλλάδα. Οἶμαι γὰρ ἂν οὐκ ἀχαρίστως μοι ἔχειν οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος».

19. «Ταῦτα δὲ γνοὺς ἠτούμην βασιλέα, λέγων αὐτῷ, ὅτι δικαίως ἂν μοι χαρίζοιτο, ὅτι αὐτῷ Κύρον τε ἐπιστρατεύοντα πρῶτος ἠγγεῖλα καὶ βοήθειαν ἔχων ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ ἀφικόμην, καὶ μόνος τῶν κατὰ τοὺς Ἕλληνας τεταγμένων οὐκ ἔφυγον, ἀλλὰ διήλασα καὶ συνέμειξα βασιλεῖ ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατοπέδῳ».

20. «Καὶ περὶ μὲν τούτων ὑπέσχετό μοι βουλεύεσθαι· ἐρέσθαι δέ με ὑμᾶς ἐκέλευεν ἐλθόντα, τίνος ἔνεκεν ἐστρατεύσατε ἐπ' αὐτόν. Καὶ συμβουλεύω ὑμῖν μετρίως ἀποκρίνασθαι, ἵνα μοι εὐπρακτότερον ἦ, ἐάν τι δύνωμαι ἀγαθὸν ὑμῖν παρ' αὐτοῦ διαπραξασθαι».

21. Πρὸς ταῦτα μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο· καὶ ἀπεκρίναντο, Κλέαρχος δ' ἔλεγεν· «Ἡμεῖς οὔτε συνήλθομεν ὡς βασιλεῖ πολεμήσοντες οὔτε ἐπορευόμεθα ἐπὶ βασιλέα, ἀλλὰ πολλὰς προφάσεις Κύρος εὔρισκεν, ὡς καὶ σὺ οἶσθα, ἵνα ὑμᾶς τε ἀπαρασκευάστους λάβοι καὶ ἡμᾶς ἐνθάδε ἀγάγοι».

22. «Ἐπεὶ μέντοι ἤδη αὐτὸν ἐωρῶμεν ἐν δεινῷ ὄντα, ἠσχύνθημεν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους προδοῦναι αὐτόν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν».

23. «Ἐπεὶ δὲ Κύρος τέθνηκεν, οὔτε βασιλεῖ ἀντιποιούμεθα τῆς ἀρχῆς οὔτ' ἔστιν ὅτου ἔνεκα βουλοίμεθα ἂν τὴν βασιλέως χώραν κακῶς ποιεῖν, οὐδ' αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἂν ἐθέλοιμεν, πορευοίμεθα δ' ἂν οἴκαδε, εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυποίῃ· ἀδικοῦντα μέντοι πειρασόμεθα σὺν τοῖς θεοῖς ἀμύνασθαι· ἐὰν μέντοι τις ἡμᾶς καὶ εὖ ποιῶν ὑπάρχη, καὶ τούτου εἷς γε δύναμιν οὐχ ἠττησόμεθα εὖ ποιῶντες».

24. Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν· ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρνης «Ταῦτα», ἔφη, «ἐγὼ ἀπαγγελῶ βασιλεῖ καὶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ' ἐκείνου· μέχρι δ' ἂν ἐγὼ ἦκω, αἱ σπονδαὶ μενόντων· ἀγορὰν δὲ ἡμεῖς παρέξομεν».

25. Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἦκεν· ὥσθ' οἱ Ἕλληνες ἐφρόντιζον· τῇ δὲ τρίτῃ ἦκων ἔλεγεν, ὅτι διαπεπραγμένος ἦκοι παρὰ βασιλέως δοθῆναι αὐτῷ σφῆξιν τοὺς Ἕλληνας, καίπερ πολλῶν ἀντιλεγόντων, ὡς οὐκ ἄξιον εἶη βασιλεῖ ἀφείναι τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους.

26. Τέλος δὲ εἶπε· «Καὶ νῦν ἔξεστιν ὑμῖν πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν ἢ μὴν φιλίαν παρέξειν ὑμῖν τὴν χώραν καὶ ἀδόλως ἀπάξειν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀγορὰν παρέχοντας· ὅπου δ' ἂν μὴ ἦ πρίασθαι, λαμβάνειν ὑμᾶς ἐκ τῆς χώρας ἐάσομεν τὰ ἐπιτήδεια».

27. «Ἐμᾶς δὲ αὖ ἡμῖν δεήσει ὁμόσαι ἢ μὴν πορεύσασθαι ὡς διὰ φιλίας ἀσινῶς σῖτα καὶ ποτὰ λαμβάνοντας, ὁπόταν μὴ ἀγορὰν παρέχωμεν· ἦν δὲ παρέχωμεν ἀγορὰν, ὠνουμένους ἔξειν τὰ ἐπιτήδεια».

28-29. Ταῦτα ἔδοξε, καὶ ὥμοσαν καὶ δεξιὰς ἔδοσαν Τισσαφέρνης καὶ ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφὸς τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ δὲ ταῦτα Τισσαφέρνης εἶπε· «Νῦν μὲν δὴ ἄπειμι ὡς βασιλέα· ἐπειδὴν δὲ διαπράξωμαι ἀδέομαι, ἦξω συσκευασάμενος ὡς ἀπάξων ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὸς ἀπιὼν εἰς τὴν ἑμαυτοῦ ἀρχήν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

*Οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ Ἀριαῖος ἀναμένουν τὸν Τισσαφέρην.
Πορεία μέχρι τοῦ ποταμοῦ Ζαπάτα.*

(Περίληψις)

Ἐπὶ εἴκοσι τρεῖς ἡμέρας περιμένουν τὸν Τισσαφέρην οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ Ἀριαῖος εἰς τὴν παρὰ τὰ Κούναζα χώραν. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ Ἀριαίου προσερχόμενοι ἔλεγον εἰς αὐτὸν νὰ ἔξη θάρρος, διότι ὁ βασιλεὺς δὲν θὰ μνησικακίῃ κατ' αὐτοῦ διὰ τὴν μετὰ τοῦ Κύρου ἐκστρατείαν. Εἵκαζον δὲ οἱ Ἕλληνες ὅτι ὄντως συνδηλλάχθη ὁ Ἀριαῖος μετὰ τοῦ βασιλέως, διότι ἔπαυσαν πλέον οἱ περὶ αὐτὸν Πέρσαι νὰ δίδουν προσοχὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐνεκα τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἤρχισαν νὰ στενοχωροῦνται καὶ ἐρχόμενοι πρὸς τὸν Κλέαρχον ἔλεγον εἰς αὐτόν: «Τί μένομεν; Δὲν ἤξεύρομεν ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ φροντίσῃ διὰ παντὸς τρόπον νὰ μᾶς ἐξαφανίσῃ, διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο γνωστὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κανεὶς πλέον νὰ μὴ τολμᾷ νὰ ἐκστρατεύῃ ἐναντίον του; Δησημονοῦμεν ὅτι, ἐὰν ἡμεῖς κατορθώσωμεν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πατρίδα, θὰ νομισθῇ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐνίκηθη ὑπὸ μιᾶς δρακὸς Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν πρὸ τοῦ οἴκου του καὶ κατεξηντέλισαν αὐτὸν χωρὶς νὰ πάθουν τίποτε σπουδαῖον;

Ἄλλ' ὁ Κλέαρχος εἰς ταῦτα ἀντέλεγεν ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιρρήσῃ, διότι, ἂν ἤθελε θὰ ἠδύνατο νὰ καταστρέψῃ αὐτοὺς χωρὶς νὰ κάμῃ σπονδὰς. «Ἐπειτα» λέγει «ἐὰν ἡμεῖς θελήσωμεν νὰ ἀπέλθωμεν μόνοι μας, θὰ νομισθῶμεν ὅτι παραβαίνομεν τὰς σπονδὰς καὶ ἐπιθυμοῦμεν τὸν πόλεμον· ἀλλὰ τότε ποῖος θὰ προμηθεύσῃ εἰς ἡμᾶς τροφίμα καὶ ποῖος θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ διὰ μέσου ἐχθρικῆς καὶ ἀγνώστου χώρας; Ἀκόμη δέ, ἐὰν ἡμεῖς φύγωμεν μόνοι μας, καὶ ὁ Ἀριαῖος αὐτὸς θὰ προσχωρήσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοιουτοτρόπως ἡμεῖς θὰ μείνωμεν ἄνευ οὐδενὸς φίλου».

Ἐν τῷ μεταξὺ ἦλθεν ὁ Τισσαφέρης μετὰ στρατοῦ καὶ ἡ πο-

ρεία ἐπαναλαμβάνεται. Ἐπορεύετο δὲ ὁ Ἄρριαϊος μαζί με τὸν Τισσαφέρην, οἱ δὲ Ἕλληνες μόνοι τῶν καὶ προφυλαττόμενοι ἀπὸ τοὺς Πέρσας, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας· ἐστρατοπέδευον δὲ χωριστὰ καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς περιπόου παρασάγγου. Μετὰ πέντε περιπόου ἡμέρας φθάνουν εἰς τὴν πόλιν Σιττάκην παρὰ τὸ Τίγρητα ποταμόν. Καὶ οἱ μὲν βάρβαροι διαβάντες τὸν ποταμόν ἐστρατοπέδευσαν πέραν αὐτοῦ, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν πόλιν.

Μετὰ τὸ δεῖπνον, ἀπομακρυνθέντες τοῦ στρατοπέδου ὁ Πρόξενος καὶ ὁ Ξενοφῶν χάριν περιπάτου, ἀπαντῶσιν ἀνθρωπὸν τινα, ὁ ὁποῖος ἤρχετο πρὸς συνάντησιν τοῦ Κλεάρχου ἢ τοῦ Προξένου· λέγει δὲ πρὸς Πρόξενον τὰ ἑξῆς: «Μὲ ἔστειλεν ὁ Ἄρριαϊος καὶ ὁ Ἀρταύξος, οἱ ὁποῖοι ὡς φίλοι τοῦ Κύρου ἐνδιαφέρονται διὰ σᾶς καὶ σᾶς προτιρέπουν νὰ προφυλαχθῆτε μήπως ἐν καιρῷ νυκτὸς σᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ βάρβαροι, νὰ στείλετε δὲ πρὸς τούτοις φύλακας εἰς τὴν γέφυραν, διότι οἱ Πέρσαι σκέπτονται νὰ τὴν διαλύσουν».

Μολονότι οἱ Ἕλληνες στρατηγοὶ ἐθεώρησαν τὴν ἀγγελίαν ἀνόητον, διότι δὲν ἔβλεπον τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Πέρσαι θὰ διέλυνον τὴν γέφυραν, ἐν τούτοις ἔστειλαν φύλακας εἰς τὴν γέφυραν, ἀλλ' οὐδεὶς καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐπλησίασεν ἐκεῖ. Τὴν ἐπομένην ἔμαθον τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Πέρσαι ἔπραξαν τοῦτο. Ἐνιαῦθα δηλαδὴ ὅπου εἶχον στρατοπεδεύσει οἱ Ἕλληνες ἔνεκα μεγάλων διωρῦγων ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ἐσχηματίζετο μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ οἶονεὶ νῆσος μεγάλη. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χώρα αὕτη ἦτο εὐφορωτάτη, οἱ βάρβαροι ἐφοβήθησαν μήπως οἱ Ἕλληνες ἐγκατασταθοῦν ἐν αὐτῇ μονίμως καὶ ἔχοντες ὑποχειρίους τοὺς ἐνιαῦθα κατοικοῦντας βαρβάρους, παρὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐλάμβανον τὰ τροφίμα, ὀρμώμενοι ἐξ αὐτῆς βλάπτουν τὴν χώραν τοῦ βασιλέως. Ἠθέλησαν δηλαδὴ νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐξέλθουν τῆς νήσου ταύτης πρὶν ἢ γεννηθῆ παρ' αὐτοῖς ἡ σκέψις περὶ παραμονῆς.

Τὴν ἐπομένην διέβησαν τὸν ποταμόν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν ἔχοντες τὸν ποταμόν πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἡ ἀπὸ Σιττάκης αὕτη πορεία διήρκεσε δεκατέσσαρας ἡμέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ὁ Τισσαφέρνης συλλαμβάνει δολίως πέντε στρατηγούς καὶ εἴκοσι λοχαγούς.

1. Μετὰ ταῦτα ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζαπάταν ποταμόν, τὸ εὖρος τεττάρων πλέθρων. Καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν δὲ ταύταις ὑποψίαί μὲν ἦσαν, φανερὰ δὲ οὐδεμία ἐφαίνετο ἐπιβουλῇ.

2. Ἔδοξεν οὖν τῷ Κλεάρχῳ συγγενέσθαι τῷ Τισσαφέρνει, εἴ πως δύναιτο παῦσαι τὰς ὑποψίας, πρὶν ἐξ αὐτῶν πόλεμον γενέσθαι· καὶ ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα ὅτι συγγενέσθαι αὐτῷ χρήζει. Ὁ δὲ ἐτοίμως ἐκέλευεν ἤκειν.

3. Ἐπειδὴ δὲ συνῆλθον, λέγει ὁ Κλεάρχος τάδε· «Ἐγώ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα μὲν ἡμῖν ὄρκους γεγεννημένους καὶ δεξιὰς δεδομένας μὴ ἀδικήσῃν ἀλλήλους· φυλαττόμενον δὲ σέ τε ὄρῳ ὡς πολεμίους ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὄρῳντες ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα».

4-5-6. «Ἐπεὶ δὲ σκοπῶν οὐ δύναμαι οὔτε σὲ αἰσθῆσθαι πειρώμενον ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν ἐγώ τε σαφῶς οἶδα, ὅτι ἡμεῖς γε οὐδὲ ἐπινοοῦμεν τοιοῦτον οὐδέν, ἔδοξέ μοι εἰς λόγους σοι ἐλθεῖν, ὅπως, εἰ δυναίμεθα, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιστίαν. Καὶ γὰρ οἶδα ἀνθρώπους ἤδη τοὺς μὲν ἐκ διαβολῆς, τοὺς δὲ καὶ ἐξ ὑποψίας, οἱ φοβηθέντες ἀλλήλους φθᾶσαι βουλόμενοι, πρὶν παθεῖν, ἐποίησαν ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε μέλλοντας οὔτ' ἂν βουλομένους τοιοῦτον οὐδέν. Τὰς οὖν τοιαύτας ἀγνωμοσύνας νομίζων συνουσίαις μάλιστα ἂν παύεσθαι ἤκω καὶ διδάσκειν σε βούλομαι, ὡς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς».

7. «Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον οἱ θεῶν ἡμᾶς

ὄρκοι κωλύουσι πολεμίους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σύνοιδεν αὐτῷ παρημεληκῶς, τοῦτον ἐγὼ οὐποτ' ἂν εὐδαιμονίσαιμι. Τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφύγοι οὔτ' εἰς ποῖον ἂν σκότος ἀποδραίῃ οὔθ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίῃ· πάντῃ γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχέτρια καὶ πάντων ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσι».

8-9. «Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὄρκων οὕτω γιγνώσκω, παρ' οὓς ἡμεῖς τὴν φιλίαν συνθέμενοι κατεθέμεθα· τῶν δ' ἀνθρωπίνων σὲ ἐγὼ ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέγιστον εἶναι ἡμῖν ἀγαθόν. Σὺν μὲν γὰρ σοὶ πᾶσα μὲν ὁδὸς εὐπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατός, τῶν τε ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορία· ἄνευ δὲ σοῦ πᾶσα μὲν διὰ σκότους ἢ ὁδός· οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἐπιστάμεθα· πᾶς δὲ ποταμὸς δύσπορος, πᾶς δὲ ὄχλος φοβερός, φοβερώτατον δ' ἐρημία· μεστὴ γὰρ πολλῆς ἀπορίας ἐστίν».

10. «Εἰ δὲ δὴ καὶ μανέντες σε κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν ἢ τὸν εὐεργέτην κατακτείναντες πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδρον ἀγωνιζοίμεθα; ὅσων δὲ δὴ καὶ οἶων ἂν ἐλπίδων ἐμαυτὸν στερήσαιμι, εἰ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν, ταῦτα λέξω».

11. «Ἐγὼ γὰρ Κῦρον ἐπεθύμησά μοι φίλον γενέσθαι, νομίζων τῶν τότε ἰκανώτατον εἶναι εὖ ποιεῖν, ὃν βούλοιο, σὲ δὲ νῦν ὀρῶ τὴν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν ἔχοντα καὶ τὴν σαυτοῦ σφύζοντα, τὴν δὲ βασιλέως δύναμιν ἢ Κῦρος πολεμία ἐχρῆτο, σοὶ ταύτην σύμμαχον οὔσαν».

12. «Τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, τίς οὕτω μαίνεται, ὅστις οὐ βούλεται σοὶ φίλος εἶναι;»

15. «Ἐμοὶ μὲν ταῦτα πάντα ἐνθυμουμένῳ οὕτω δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν, ὥστε καὶ

ἤδιστ' ἂν ἀκούσαιμι, τίς οὕτως ἐστὶ δεινὸς λέγειν, ὥστε σὲ πείσαι λέγων, ὡς ἡμεῖς σοι ἐπιβουλεύομεν». Κλέαρχος μὲν οὖν τοσαῦτα εἶπε· Τισσαφέρνης δὲ ὧδε ἀπημείφθη.

16. «Ἄλλ' ἤδομαι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἀκούων σου φρονίμους λόγους· ταῦτα γὰρ γινώσκων εἴ τι ἐμοὶ κακὸν βουλεύεις, ἅμα ἂν μοι δοκεῖς καὶ σαυτῷ κακόνους εἶναι.

Ὡς δ' ἂν μάθης, ὅτι οὐδ' ἂν ὑμεῖς δικαίως οὔτε βασιλεῖ οὐτ' ἐμοὶ ἀπιστοίητε, ἀντάκουσον».

17. «Εἰ γὰρ ἡμᾶς ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, πότερά σοι δοκοῦμεν ἰπέων πλήθους ἀπορεῖν ἢ πεζῶν ἢ ὀπλίσεως, ἐν ἧ ὑμᾶς μὲν βλάπτειν ἱκανοὶ εἶημεν ἂν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος»;

18. «Ἄλλὰ χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπιτίθεσθαι ἀπορεῖν ἂν σοι δοκοῦμεν; οὐ τοσαῦτα μὲν πεδία, ἃ ὑμεῖς φίλια ὄντα σὺν πολλῷ πόνῳ διαπορεύσθε, τοσαῦτα δὲ ὄρη ὄρατε ὑμῖν ὄντα πορευτέα, ἃ ἡμῖν ἔξεστι προκαταλαβοῦσιν ἄπορα ὑμῖν παρέχειν, τοσοῦτοι δ' εἰσὶ ποταμοί, ἐφ' ὧν ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὁπόσοις ἂν ὑμῶν βουλόμεθα μάχεσθαι; εἰσὶ δ' αὐτῶν οὓς οὐδ' ἂν παντάπασι διαβραίητε, εἰ μὴ ἡμεῖς ὑμᾶς διαπορεύοιμεν».

19. «Εἰ δ' ἐν πᾶσι τούτοις ἠττώμεθα, ἀλλὰ τό γέ τοι πῦρ κρεῖττον τοῦ καρποῦ ἐστίν· ὃν ἡμεῖς δυναίμεθ' ἂν κατακάσαντες λιμὸν ὑμῖν ἀντιτάξαι, ὃ ὑμεῖς οὐδ', εἰ πάνυ ἀγαθοὶ εἴητε, μάχεσθαι ἂν δύνασθε».

20. «Πῶς ἂν οὖν ἔχοντες τοσοῦτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ τούτων μηδένα ὑμῖν ἐπικίνδυνον, ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα, ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβῆς, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός»;

21. «Παντάπασι δὲ ἀπόρων ἐστὶ καὶ ἀμηγάνων καὶ

ἐν ἀνάγκῃ ἐχομένων, καὶ τούτων πονηρῶν, οἵτινες ἐθέλουσι δι' ἐπιπορκίας τε πρὸς θεοὺς καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους πράττειν τι. Οὐχ οὕτως ἡμεῖς, ὦ Κλέαρχε, οὔτε ἀλόγιστοι οὔτε ἠλίθιοι ἐσμεν».

22. «Ἄλλὰ τί δὴ, ὑμᾶς ἐξὸν ἀπολέσαι, οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἦλθομεν; εἴ ἴσθι ὅτι ὁ ἐμὸς ἔρωσ τούτου αἴτιος, τὸ τοῖς Ἑλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι, καὶ ὧ Κῦρος ἀνέβη ξενικῶ διὰ μισθοδοσίας πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ καταβῆναι δι' εὐεργεσίας ἰσχυρόν».

24. Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν καὶ εἶπεν «Οὐκοῦν», ἔφη, «οἵτινες, τοιούτων ἡμῖν εἰς φιλίαν ὑπαρχόντων, πειρῶνται διαβάλλοντες ποιῆσαι πολεμίους ἡμᾶς, ἄξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παθεῖν;»

25. «Καὶ ἐγὼ μὲν γε», ἔφη ὁ Τισσαφέρνης, «εἰ βούλεσθέ μοι οἷ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἐλθεῖν, ἐν τῷ ἐμφανεῖ λέξω τοὺς πρὸς ἐμὲ λέγοντας, ὡς σὺ ἐμοὶ ἐπιβουλεύεις καὶ τῇ σὺν ἐμοὶ στρατιᾷ».

26. «Ἐγὼ δέ», ἔφη ὁ Κλέαρχος, «ἄξω πάντας, καὶ σοὶ αὖ δηλώσω, ὅθεν ἐγὼ περὶ σοῦ ἀκούω». Ἐκ τούτων δὴ τῶν λόγων ὁ Τισσαφέρνης φιλοφρονούμενος τότε μὲν μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευε καὶ σύνδειπνον ἐποιήσατο.

27. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὁ Κλέαρχος ἐλθὼν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον δῆλός τ' ἦν πάνυ φιλικῶς οἰόμενος διακεῖσθαι τῷ Τισσαφέρνει καί, ἃ ἔλεγεν ἐκεῖνος, ἀπήγγελλεν, ἔφη τε χρῆναι ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνην, οὓς ἐκέλευσε, καὶ οἱ ἂν ἐλεγχθῶσι διαβάλλοντες τῶν Ἑλλήνων, ὡς προδότας αὐτοὺς καὶ κακόνους τοῖς Ἑλλησιν ὄντας τιμωρηθῆναι.

28. Ὑπόπτει δὲ εἶναι τὸν διαβάλλοντα Μένωνα, εἰδὼς αὐτὸν καὶ λάθρα συγγεγεννημένον Τισσαφέρνει

μετ' Ἀριαίου καὶ στασιάζοντα αὐτῷ καὶ ἐπιβουλεύοντα, ὅπως τὸ στράτευμα ἅπαν πρὸς αὐτὸν λαβῶν, φίλος ἦ Τισσαφέρνει.

29. Ἐβούλετο δὲ καὶ Κλέαρχος ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδῶν εἶναι. Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ στρατηγοὺς μηδὲ πιστεύειν Τισσαφέρνει.

30. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς κατέτεινεν, ἔστε διεπράξατο πέντε μὲν στρατηγοὺς ἰέναι, εἴκοσι δὲ λοχαγοὺς· συνηκολούθησαν δὲ ὡς εἰς ἀγορὰν καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι.

31. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ θύραις ταῖς Τισσαφέρνους, οἱ μὲν στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἶσω, Πρῶξενος Βοιώτιος, Μένων Θετταλός, Ἀγίας Ἀρκάς, Κλέαρχος Λάκων, Σωκράτης Ἀχαιός· οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ ταῖς θύραις ἔμενον.

32. Οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἱ τ' ἔνδον συνελαμβάνοντο καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν βαρβάρων τινὲς ἰπέων διὰ τοῦ πεδίου ἐλαύνοντες, ὧτινι ἐντυγχάνοιεν Ἑλληνι ἢ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ, πάντας ἔκτεινον.

33-34. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὴν τε ἵππασίαν ἐθαύμαζον ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὁρῶντες καὶ ὅ,τι ἐποιοῦν ἡμφεγνῶν, πρὶν Νίκαρχος Ἀρκάς ἦκε φεύγων τετρωμένος εἰς τὴν γαστέρα καὶ τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ εἶπε πάντα τὰ γεγενημένα. Ἐκ τούτου δὴ οἱ Ἕλληνες ἔθειον ἐπὶ τὰ ὄπλα πάντες ἐκπεπληγμένοι καὶ νομίζοντες αὐτίκα ἤξειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

35. Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἦλθον. Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρτάοξος καὶ Μιθραδάτης, οἱ ἦσαν Κύρω πιστότατοι·

ὁ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἑρμηνεὺς ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρ-
 νους ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὄρᾶν καὶ γινώσκειν· σηνηκο-
 λούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν τεθωρακισμένοι εἰς τρια-
 κοσίους.

36-37. Οὗτοι, ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν, προσελθεῖν ἐκέλευον,
 εἴ τις εἶη τῶν Ἑλλήνων στρατηγὸς ἢ λοχαγός, ἵνα ἀπαγ-
 γείλωσι τὰ παρὰ βασιλέως. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον φυ-
 λαττόμενοι τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ μὲν Κλεάνωρ Ὀρ-
 χομένιος καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος, σὺν αὐτοῖς δὲ
 Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὅπως μάθοι τὰ περὶ Προξένου·
 Χειρίσοφος δὲ ἐτύχανεν ἀπὼν ἐν κώμῃ τινὶ σὺν ἄλλοις
 ἐπισιτιζόμενος.

38. Ἐπειδὴ δὲ ἔστησαν εἰς ἐπήκοον, εἶπεν Ἀριαῖος
 τάδε· «Κλέαρχος μὲν, ὃ ἄνδρες Ἑλληνες, ἐπεὶ ἐπιор-
 κῶν τε ἐφάνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην καὶ
 τέθνηκε, Πρόξενος δὲ καὶ Μένων, ὅτι κατήγγειλαν
 αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλήν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσιν· ὑμᾶς δὲ
 βασιλεὺς τὰ ὄπλα ἀπαιτεῖ· αὐτοῦ γὰρ εἶναί φησιν, ἐπέι-
 περ Κύρου ἦσαν τοῦ ἐκείνου δούλου».

39. Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο οἱ Ἑλληνες, ἔλεγε δὲ
 Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος· «ὦ κάκιστε ἀνθρώπων Ἀριαῖε
 καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, οὐκ αἰσχύνεσθε οὔτε
 θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους, οἵτινες ὁμόσαντες ἡμῖν τοὺς
 αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομεῖν, προδόντες ἡμᾶς σὺν
 Τισσαφέρνει τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ τοὺς
 τε ἄνδρας αὐτούς, οἷς ὤμνυτε, ἀπολωλέκατε καὶ τοὺς
 ἄλλους ἡμᾶς προδεδωκότες σὺν τοῖς πολεμίοις ἐφ' ἡμᾶς
 ἔρχεσθε» :

40. Ὁ δὲ Ἀριαῖος εἶπε· «Κλέαρχος γὰρ πρόσθεν
 ἐπιβουλεύων φανερὸς ἐγένετο Τισσαφέρνει τε καὶ Ὀρόν-
 τα, καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς σὺν τούτοις». Ἐπὶ τούτοις Ξε-

νοφῶν τάδε εἶπε· «Κλέαρχος μὲν τοίνυν, εἰ παρὰ τοὺς ὄρκους ἔλυσεν τὰς σπονδάς, τὴν δίκην ἔχει· δίκαιον γὰρ ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιποροῦντας· Πρόξενος δὲ καὶ Μένων ἐπέπερ εἰσὶν ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται, ἡμέτεροι δὲ στρατηγοί, πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· δῆλον γὰρ ὅτι φίλοι γε ὄντες ἀμφοτέροις, πειράσσονται καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν τὰ βέλτιστα συμβουλευῆσαι». Πρὸς ταῦτα οἱ βάρβαροι πολὺν χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις ἀπῆλθον οὐδὲν ἀποκρινάμενοι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Οἱ Ἑλληνες ἀθυμοῦσιν. Ὁ Ξενοφῶν παραθαρ-
 ρύνει τοὺς λοχαγοὺς τοῦ Προξένου. Συνελ-
 θόντες οἱ ἀρχηγοὶ ἐκλέγουσι στρατη-
 γοὺς ἀντὶ τῶν φονευθέντων.

2. Ἐπεὶ δὲ οἱ στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν καὶ τῶν λοχαγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ συνεπισπόμενοι ἀπωλώλεσαν, ἐν πολλῇ δὴ ἀπορία ἦσαν οἱ Ἑλληνες, ἐννοοῦμενοι μὲν ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν, κύκλω δὲ αὐτοῖς πάντῃ πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις πολέμια ἦσαν, ἀγορὰν δὲ οὐδεὶς ἔτι παρέξιν ἔμελλεν, ἀπειχον δὲ τῆς Ἑλλάδος οὐ μείων ἢ μύρια στάδια, ἡγεμῶν δ' οὐδεὶς τῆς ὁδοῦ ἦν, ποταμοὶ δὲ διεῖργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς οἴκαδε ὁδοῦ, προυδεδώκεσαν δὲ αὐτοὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι, μόνον δὲ καταλειμμένοι ἦσαν οὐδὲ ἰπέα οὐδένα σύμμαχον ἔχοντες, ὥστε εὐδηλον ἦν, ὅτι νικῶντες μὲν οὐδένα ἂν κατακάνοιεν, ἡττηθέντων δὲ αὐτῶν, οὐδεὶς ἂν λειφθεῖη.

3. Ταῦτ' ἐννοοῦμενοι καὶ ἀθύμως ἔχοντες ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο· ὀλίγοι δὲ πῦρ ἀνέκαυσαν, ἐπὶ δὲ τὰ ὄπλα πολλοὶ οὐκ ἤλθον ταύτην τὴν νύκτα, ἀνεπαύοντο δέ, ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος, οὐ δυνάμενοι καθεῦδειν ὑπὸ λύπης καὶ πόθου πατρίδων, γονέων, γυναικῶν, παίδων, οὐς οὐποτ' ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι. Οὕτω μὲν δὴ διακείμενοι πάντες ἀνεπαύοντο.

4. Ἦν δέ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος,

ὅς οὔτε στρατηγὸς οὔτε λοχαγὸς οὔτε στρατιώτης ὢν συνηκολούθει, ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετεπέμψατο οἰκοθεν ξένος ὢν ἀρχαῖος· ὑπισχνεῖτο δὲ αὐτῷ, εἰ ἔλθοι, φίλον αὐτὸν Κύρῳ ποιήσιν, ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω ἑαυτῷ νομίζειν τῆς πατρίδος. ¹⁹⁹⁻⁶⁻⁴²

5. Ὁ μέντοι Ξενοφῶν ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν ἀνακοινοῦται Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς πορείας. Καὶ ὁ Σωκράτης ὑποπτεύσας, μὴ τι πρὸς τῆς πόλεως ὑπαίτιον εἶη Κύρῳ φίλον γενέσθαι, ὅτι ἐδόκει ὁ Κύρος προθύμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὰς Ἀθήνας συμπολεμῆσαι, συμβουλεύει τῷ Ξενοφῶντι ἐλθόντα εἰς Δελφοὺς ἀνακοινῶσαι τῷ θεῷ περὶ τῆς πορείας.

6. Ἐλθὼν δ' ὁ Ξενοφῶν ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω, τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ εὐχόμενος κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδόν, ἣν ἐπινοεῖ, καὶ καλῶς πράξας σωθεῖη. Καὶ ἀνεῖλεν αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων θεοῖς, οἷς ἔδει θύειν.

7. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἦλθε, λέγει τὴν μαντείαν τῷ Σωκράτει. Ὁ δ' ἀκούσας ἠτιᾶτο αὐτόν, ὅτι οὐ τοῦτο πρῶτον ἠρώτα, πότερον λῶρον εἶη αὐτῷ πορεύεσθαι ἢ μένειν, ἀλλ' αὐτὸς κρίνας ἰτέον εἶναι τοῦτ' ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθεῖη. «Ἐπεὶ μέντοι οὕτως ἦρου, ταῦτ'» ἔφη, «χρὴ ποιεῖν ὅσα ὁ θεὸς ἐκέλευσεν».

8. Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν οὕτω θυσάμενος, οἷς ἀνεῖλεν ὁ θεός, ἐξέπλει, καὶ καταλαμβάνει ἐν Σάρδεσι Πρόξενον καὶ Κύρον μέλλοντας ἤδη ὁρμᾶν τὴν ἄνω ὁδόν, καὶ συνεστάθη Κύρῳ.

9. Προθυμουμένου δὲ τοῦ Προξένου, καὶ ὁ Κύρος συμπροϋθυμεῖτο μείναι αὐτόν, εἶπε δέ, ὅτι, ἐπειδὴν τάχιστα ἢ στρατεία λήξῃ, εὐθύς ἀποπέμψει αὐτόν. Ἐλέγετο δὲ ὁ στόλος εἶναι εἰς Πισίδας.

10. Ἐστρατεύετο μὲν δὴ οὕτως ἐξαπατηθεῖς (οὐχ

ὕπὸ Προξένου· (οὐ γὰρ ἦδει τὴν ἐπὶ βασιλέα ὁρμὴν, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων πλὴν Κλεάρχου)· ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον, σαφὲς πᾶσιν ἦδη ἐδόκει εἶναι, ὅτι ὁ στόλος εἶη ἐπὶ βασιλέα. Φοβούμενοι δὲ τὴν ὁδὸν καὶ ἄκοντες ὁμῶς οἱ πολλοὶ δι' αἰσχύνην καὶ ἀλλήλων καὶ Κύρου συνηκολούθησαν· ὧν εἷς καὶ Ξενοφῶν ἦν. 84-7-42

11. Ἐπεὶ δὲ ἀπορία ἦν, ἔλυπετο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ οὐκ ἐδύνατο καθεῦδειν· μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν εἶδεν ὄναρ. Ἔδοξεν αὐτῷ βροντῆς γενομένης, σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρίαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσα.

12. Περίφοβος δ' εὐθύς ἀνηγέρθη, καὶ τὸ ὄναρ τῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν, ὅτι ἐν πόνοις ὧν καὶ κινδύνοις φῶς μέγα ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἔδοξε· τῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, ὅτι ἀπὸ Διὸς μὲν βασιλέως τὸ ὄναρ ἐδόκει αὐτῷ εἶναι, κύκλω δὲ ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ, μὴ οὐ δύναίτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλείας, ἀλλ' εἴργοιτο πάντοθεν ὑπὸ τινῶν ἀποριῶν.

13. Ὅποιόν τι μὲν δὴ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ. Γίγνεται γὰρ τάδε. Εὐθύς ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει· «Τὶ κατάκειμαι; ἢ δὲ νύξ προβαίνει· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἦξιν. Εἰ δὲ γενησόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδῶν μὴ οὐχὶ πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότερα παθόντας ὑβρίζομένους ἀποθανεῖν»;

14. «Ὅπως δ' ἀμυνόμεθα, οὐδεὶς παρασκευάζεται οὐδὲ ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα, ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν. Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πόλεως στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποίαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῷ

ἐλθεῖν ἀναμένω; οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι πρεσβύτερος ἔσομαι, ἐὰν τήμερον προδῶ ἑμαυτὸν τοῖς πολεμίοις».

15. Ἐκ τούτου ἀνίσταται καὶ συγκαλεῖ τοὺς Προξένου πρῶτον λοχαγούς. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἔλεξεν· «Ἐγώ, ὧ ἄνδρες λοχαγοί, οὔτε καθεύδειν δύναμαι, ὥσπερ, οἶμαι, οὐδ' ὑμεῖς, οὔτε κατακείσθαι ἔτι, ὁρῶν ἐν οἷσις ἐσμέν».

16. «Οἱ μὲν γὰρ πολέμοι δῆλον ὅτι οὐ πρότερον πρὸς ἡμᾶς τὸν πόλεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν καλῶς τὰ ἑαυτῶν παρασκευάσασθαι, ἡμῶν δ' οὐδεὶς οὐδὲν ἀντεπιμελεῖται, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα».

17. «Καὶ μὴν, εἰ ὑψησόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰόμεθα πείσεσθαι; ὅς καὶ τοῦ ὁμομητρίου ἀδελφοῦ, καὶ τεθνηκότος ἤδη, ἀποτεμῶν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν· ἡμᾶς δέ, οἷς κηδεμῶν μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτὸν ὡς δουλὸν ἀντὶ βασιλέως ποιήσοντες καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ δυναίμεθα, τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν»;

18. «Ἄρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι, ὡς ἡμᾶς τὰ ἔσχατα αἰκισάμενος πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον παράσχοι τοῦ στρατεῦσαι ποτε ἐπ' αὐτόν; ἀλλ', ὅπως τοι μὴ ἐπ' ἐκείνω γενησόμεθα, πάντα ποιητέον».

19. «Ἐγὼ μὲν οὖν, ἔστε μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὔποτε ἐπανόμην ἡμᾶς μὲν οἰκτίρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μακαρίζων, διαθεώμενος αὐτῶν ὄσην μὲν χώραν καὶ οἷαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δέ, ἐσθῆτα δέ».

20. Τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην, ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν τούτων οὐδενὸς ἡμῖν μετεῖη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δ' ὠνησόμεθα, ἦδειν ἔτι ὀλίγους ἔχον-

τας, ἄλλως δέ πως πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια ἢ ὄνου-
μένους ὄρκους ἤδη κατέχοντας ἡμᾶς· ταῦτ' οὖν λογι-
ζόμενος ἐνίοτε τὰς σπονδάς μᾶλλον ἐφοβούμεν ἢ νῦν
τὸν πόλεμον».

21. «Ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖνοι ἔλυσαν τὰς σπονδάς, λε-
λύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ ἐκείνων ὕβρις καὶ ἡ ἡμετέρα
ἀσάφεια. Ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ
ἄθλα, ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν, ἀγω-
νοθέται δ' οἱ θεοὶ εἰσιν, οἱ σὺν ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκός,
ἔσονται».

22. «Οὗτοι μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπιωρκήκασιν· ἡμεῖς
δὲ πολλὰ ὀρῶντες ἀγαθὰ στεργῶς αὐτῶν ἀπειχόμεθα
διὰ τοὺς τῶν θεῶν ὄρκους· ὥστε ἐξεῖναί μοι δοκεῖ
ἰέναι ἐπὶ τὸν ἀγῶνα πολὺ σὺν φρονήματι μεῖζονι ἢ
τούτοις».

23. «Ἐτι δ' ἔχομεν σώματα ἰκανώτερα τούτων καὶ
ψύχη καὶ θάλη καὶ πόνους φέρειν· ἔχομεν δὲ καὶ ψυ-
χὰς σὺν τοῖς θεοῖς ἀμείνονας, οἱ δὲ ἄνδρες καὶ τρωτοὶ
καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν, ἢν οἱ θεοί, ὥσπερ τὸ πρόσθεν
νίκην ἡμῖν διδῶσιν».

24. «Ἄλλ' ἴσως γὰρ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἐνθυμοῦνται,
πρὸς τῶν θεῶν μὴ ἀναμένωμεν ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν
παρακαλοῦντας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς ἄρξω-
μεν τοῦ ἐξορμῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν·
φάνητε τῶν λοχαγῶν ἄριστοι καὶ τῶν στρατηγῶν ἀξιο-
στρατηγότεροι».

25. «Κἀγὼ δέ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέλετε ἐξορμᾶν ἐπὶ
ταῦτα, ἔπεσθαι ὑμῖν βούλομαι, εἰ δ' ὑμεῖς τάττετ' ἐμὲ
ἠγγεῖσθαι, οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ
ἀκμάζειν ἠγοῦμαι ἐρύκειν ἀπ' ἑμαντοῦ τὰ χακά».

(Περίληψις)

Εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ξενοφώντας εἰς μόνος ἐκ τῶν λοχαγῶν τοῦ Προξένου ἀντιῆπεν ἰσχυριζόμενος ὅτι πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ συνδιαλλαγῶν μετὰ τοῦ βασιλέως, ἵνα οὕτω σωθῶν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἦτο Ἕλληνας οἱ λοιποὶ διὰ νυκτὸς συγκαλοῦσι καὶ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς καὶ ἤδη ἐνώπιον πάντων τῶν στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν λέγει ὁ Ξενοφώντας ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ τύχη ὀλοκλήρου τοῦ στρατοῦ καὶ ἐπομένως ὀφείλουν νὰ δείξουν γενναιότητα καὶ δραστηριότητα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κινδύνων· πρῶτον δὲ ἔργον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ, εἶναι ἡ ἐκλογή τῶν στρατηγῶν εἰς ἀντικατάστασιν τῶν φονευθέντων.

Τοὺς λόγους τοῦ Ξενοφώντας ἐπαινῆ ὁ Χειρίσοφος, ἀποδέχονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἄλλοι καὶ οὕτω προτοῦ ξημερώσει εἶχον ἐκλεχθῆ ἀντὶ μὲν τοῦ Κλεάρχου Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, ἀντὶ δὲ τοῦ Σωκράτους Ξανθικλῆς ὁ Ἀχαιοός, ἀντὶ δὲ τοῦ Ἁγίου Κλεάωρος ὁ Ἀρκάς, ἀντὶ δὲ τοῦ Μένωνος Φιλήσιος ὁ Ἀχαιοός, ἀντὶ δὲ τοῦ Προξένου Ξενοφώντας ὁ Ἀθηναῖος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Γενομένης ἐκκλησίας, οἱ στρατηγοὶ παραθαρρύνουσι τοὺς στρατιώτας. Ὁ Ξενοφώντας λέγει ὅτι οἱ πολέμοι «τῆδε τῆ ἡμέρᾳ μυρίους ἀνθ' ἑνὸς ὄψονται Κλεάρχους».

1. Ἐπεὶ δὲ ἦρηντο, ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε καὶ εἰς τὸ μέσον ἦκον οἱ ἄρχοντες, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς, προφυλακὰς καταστήσαντας, συγκαλεῖν τοὺς στρατιώτας. Ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται συνῆλθον, ἀνέστη πρῶτος μὲν Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ ἔλεξεν ὧδε.

2. «Ἄνδρες στρατιῶται, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, ὅποτε ἀνδρῶν στρατηγῶν τοιούτων στερόμεθα καὶ λο-

χαγῶν καὶ στρατιωτῶν, πρὸς δ' ἔτι καὶ οἱ ἀμφὶ Ἀριαῖον οἱ πρόσθεν σύμμαχοι ὄντες προδεδώκασιν ἡμᾶς».

3. «Ὅμως δὲ δεῖ ἐκ τῶν παρόντων ἄνδρας, ἀγαθοὺς τελέθειν καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι, ὅπως, ἦν μὲν δυνώμεθα, καλῶς νικῶντες σφζόμεθα· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ καλῶς γε ἀποθνήσκωμεν, ὑποχείριοι δὲ μηδέποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις· οἶομαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν, οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν».

4. Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος ἀνέστη καὶ ἔλεξεν ὧδε· «Ἄλλ' ὀρᾶτε μὲν, ὦ ἄνδρες, τὴν βασιλέως ἐπιτοκίαν καὶ ἀσέβειαν, ὀρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρου ἀπιστίαν, ὅστις λέγων, ὡς γείτων τε εἶη τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτὸς ὁμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιὰς δούς, αὐτὸς ἑξαπατήσας συνέλαβε τοὺς στρατηγούς, καὶ οὐδὲ Δία ξένιον ἠδέσθη, ἀλλὰ Κλεάρχῳ γε καὶ ὁμοτράπεζος γενόμενος αὐτοῖς τούτοις ἑξαπατήσας τοὺς ἄνδρας ἀπολώλεκεν».

5. «Ἀριαῖος δέ, ὃν ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καθιστάναι, καὶ ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ μὴ προδώσειν ἀλλήλους, καὶ οὗτος οὔτε τοὺς θεοὺς δείσας οὔτε Κῦρον τεθνηκότα αἰδεσθεῖς, τιμώμενος μάλιστα ὑπὸ Κύρου ζῶντος, νῦν πρὸς τοὺς ἐκείνου ἐχθίστους ἀποστάς, ἡμᾶς τοὺς Κύρου φίλους κακῶς ποιεῖν πειρᾶται».

6. «Ἄλλὰ τούτους μὲν οἱ θεοὶ ἀποτείσαιντο· ἡμᾶς δὲ δεῖ ταῦτα ὀρῶντας μήποτε ἑξαπατηθῆναι ἔτι ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μαχομένους, ὡς ἂν δυνώμεθα κράτιστα, τοῦτο, ὅτι ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς, πάσχειν».

7. Ἐκ τούτου Ξενοφῶν ἀνίσταται ἐσταλμένος ἐπὶ πόλεμον ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, τοῦ λόγου δὲ ἤρχετο ὧδε.

8. «Τὴν μὲν τῶν βαρβάρων ἐπιτοκίαν τε καὶ ἀπι-

στίαν λέγει μὲν Κλεάνωρ, ἐπίστασθε δὲ καὶ ὑμεῖς, οἶμαι».

27. «Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, τοῦτο δεῖ λέγειν, ὅπως ἂν πορευοίμεθά τε ὡς ἀσφαλέστατα καί, εἰ μάχεσθαι δέοι, ὡς κράτιστα μαχοίμεθα. Πρῶτον μὲν τοίνυν», ἔφη, «δοκεῖ μοι κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, ἃς ἔχομεν, ἵνα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῆ, ἀλλὰ πορευόμεθα, ὅπη ἂν τῆ στρατιᾷ συμφέρη· ἔπειτα καὶ τὰς σκηνὰς συγκατακαῦσαι· αὗται γὰρ αὖ ὄχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν, συνωφελοῦσιν δ' οὐδὲν οὔτε εἰς τὸ μάχεσθαι οὔτ' εἰς τὸ ἐπιτήδεια ἔχειν».

28. «Ἔτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ περιττὰ ἀπαλλάξωμεν, πλὴν ὅσα πολέμου ἕνεκεν ἢ σίτων ἢ ποτῶν ἔχομεν, ἵνα ὡς πλεῖστοι μὲν ἡμῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ᾧσιν, ὡς ἐλάχιστοι δὲ σκευοφορῶσι. Κρατουμένων μὲν γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πάντα ἀλλότρια· ἦν δὲ κρατῶμεν καὶ τοὺς πολεμίους δεῖ σκευοφόρους ὑμετέρους νομίζειν».

29. «Λοιπὸν μοι εἰπεῖν, ὅπερ καὶ μέγιστον νομίζω εἶναι· ὁρᾶτε γὰρ καὶ τοὺς πολεμίους ὅτι οὐ πρόσθεν ἐξενεγκεῖν ἐτόλμησαν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον, πρὶν τοὺς στρατηγούς ἡμῶν συνέλαβον, νομίζοντες, ὄντων μὲν τῶν ἀρχόντων καὶ ἡμῶν πειθομένων, ἱκανοὺς εἶναι ἡμᾶς περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ, λαβόντες δὲ τοὺς ἄρχοντας, ἀναρχία ἂν καὶ ἀταξία ἐνόμιζον ἡμᾶς ἀπολέσθαι».

30-31. «Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν, πολὺ δὲ τοὺς ἀρχομένους εὐτακτοτέρους καὶ πειθομένους μᾶλλον τοῖς ἄρχουσι νῦν ἢ πρόσθεν· ἦν δέ τις ἀπειθῆ, ψηφίσασθαι τὸν ἀεὶ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἄρχοντι κολάζειν· οὕτως οἱ πολέμιοι πλεῖστον ἐψευσμένοι ἔσονται· τῆδε

γὰρ τῇ ἡμέρᾳ μυρίους ὄψονται ἀνθ' ἑνὸς Κλεάρχου τοὺς οὐδενὶ ἐπιτρέφοντας κακῶ εἶναι».

32. «Ἄλλὰ γὰρ καὶ περαίνειν ἤδη ὦρα· ἴσως γὰρ οἱ πολέμοι αὐτίκα παρέσονται. Ὅτω οὖν ταῦτα δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἐπικυρωσάτω ὡς τάχιστα, ἵνα ἔργῳ περαίνηται. Εἰ δέ τι ἄλλο βέλτιον ἢ ταύτη, τολμάτω καὶ ὁ ιδιώτης διδάσκειν· πάντες γὰρ κοινῆς σωτηρίας δεόμεθα».

33. Μετὰ ταῦτα Χειρίσοφος εἶπεν· «Ἄλλ' εἰ μέντινος ἄλλου δεῖ πρὸς τούτοις, οἷς λέγει Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα ἐξέσται σκοπεῖν· ἃ δὲ νῦν εἴρηκε, δοκεῖ μοι ὡς τάχιστα ψηφίσασθαι ἄριστον εἶναι· καὶ ὅτω δοκεῖ ταῦτα, ἀναιεινάτω τὴν χεῖρα». Ἀνέτειναν πάντες.

39. Ἀναστάς δὲ πάλιν εἶπε Ξενοφῶν· «Νῦν τοίνυν, ἀπίοντας ποιεῖν δεῖ τὰ δεδογμένα. Καὶ ὅστις τε ὑμῶν τοὺς οἰκείους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, μεμνήσθω ἀνηρᾶγαθὸς εἶναι· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλως τούτου τυχεῖν· ὅστις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, πειράσθω νικᾶν· τῶν μὲν γὰρ νικῶντων τὸ κατακαίνειν, τῶν δὲ ἠττωμένων τὸ ἀποθνήσκειν ἐστὶ· καὶ εἴ τις δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ κρατεῖν, πειράσθω· τῶν γὰρ νικῶντων ἐστὶ καὶ τὰ ἑαυτῶν σφῆζειν καὶ τὰ τῶν ἠττωμένων λαμβάνειν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'—Γ'

*Οἱ Ἕλληνες πορεύονται ἔχοντες πρὸς τὰ ἀριστερὰ
τὸν Τίγρητα μέχρι τῶν Καρδουχείων ὄρεων. Ὑ-
περβάντες τὰ Καρδούχεια ὄρη φθάνουν εἰς
τὸν Κεντρίτην ποταμόν. Διέρχονται
τὴν χώραν τοῦ Τιριβάζου καὶ
φθάνουν εἰς τὴν χώραν
τῶν Ταόχων.*

(Περίληψις)

Ἀμέσως ἤρχισαν νὰ ἐκτελοῦν τὰ ἀποφασισθέντα. Ὅτε δὲ περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ ἔργον εἶχε συντελεσθῆ, ἔρχεται ὁ Μιθραδάτης ἐκ τῶν πιστῶν τοῦ Κύρου, ὁ ὁποῖος, προσποιούμενος εὐνοίαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ζητεῖ νὰ μάθῃ παρ' αὐτῶν τοὺς σκοποὺς των, ἵνα δῆθην πορευθῶσιν ὁμοῦ. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἐννοήσαντες τοὺς δολίους σκοποὺς τοῦ Μιθραδάτου ἀπεφάσισαν νὰ διεξάγουν εἰς τὸ ἐξῆς τὸν πόλεμον ἀκήρυκτον, δηλ. μὴ δεχόμενοι διαπραγματεύσεις.

Μετὰ ταῦτα διέβησαν τὸν Ζαπάταν τεταγμένοι οὕτως ὥστε νὰ ἀποκρούσουν ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν. Μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται ὁ Μιθραδάτης ἔχων ἀρκετοὺς ἵππεῖς καὶ ψιλοὺς καὶ ἐπιτίθεται αἰφνιδίως ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποῖους βλέπει σοβαρῶς, ἐπειδὴ οὗτοι δὲν εἶχον οὔτε ἵππεῖς οὔτε τοξότας. Ἐνεκα τούτου εὐθὺς ὅτε κατέλυσαν οἱ Ἕλληνες κατήρησαν διακοσίους σφενδονήτας Ῥοδίους, διότι οἱ Ῥόδιοι ἦσαν ἰδιαίτερος ἡσκημένοι εἰς τὴν σφενδόνην, καὶ πεντήκοντα ἵππεῖς.

Μετὰ μίαν ἡμέραν ἐξακολουθοῦντες τὴν πορείαν των προσβάλλονται καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Μιθραδάτου ἔχοντος περισσοτέρους ἵππεῖς καὶ πεζοὺς· ἀλλ' οἱ Ἕλληνες διὰ τῶν καταρτισθέντων ἱπέων καὶ σφενδονητῶν εὐκόλως ἀπέκρουσαν αὐτοὺς καὶ πολλοὺς ἐφόνευσαν. Ἐπειτα ἀνενόχλητοι πορευόμενοι ἔφθασαν εἰς τὴν παρὰ τὸν Τίγρητα μεγάλην καὶ ἔρημον πόλιν Λάρισαν (Νινεύι), τὴν δὲ ἐπομένην εἰς τὴν ἐπίσης ἔρημον πόλιν Μέσπιλα.

Ἡ ἐκ τοῦ τόπου τούτου πορεία ἐγένετο δι' ἄλληπαλλήλων γηλόφων. Οἱ βάρβαροι παρακολουθοῦντες αὐτοὺς κατὰ πόδας ἐπετίθεντο κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐκάστου γηλόφου, καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἕλληνες κατέβαινον καὶ ἔμελλον νὰ ἀναβοῦν εἰς τὸν ἐπόμενον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες ὄφειλον ὄχι μόνον νὰ ἀποκρούουν τοὺς βαρβάρους, ἀλλὰ καὶ νὰ προχωροῦν πολὺ ἐταλαιπωρήθησαν καὶ πολλοὺς εἶχον τραυματίας. Τὴν ἐσπέραν φθάσαντες εἰς κώμας ἔμεινον ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας διὰ νὰ περιποιηθοῦν τοὺς τραυματίας καὶ διότι τὰ τροφίμα ἄφθονα ἦσαν. Τὴν τετάρτην ἡμέραν ἀνεχώρησαν καὶ ἐξηκολούθουν τὴν πορείαν τῶν πρὸς βορρᾶν καὶ παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμὸν ποικιλοτρόπως ἐνοχλοῦμενοι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.

Ἄλλ' ὅτε ἔφθασαν εἰς τὰ ὄρια τῆς χώρας τῶν Καρδούχων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν πορείαν τῶν, διότι ἔμπροσθεν ὑψοῦντο ὄρη ἀπότομα χωρὶς νὰ ἀφίνουν οὐδὲ στενὴν τινα πάροδον παρὰ τὸν ποταμὸν, ὃ δὲ ποταμὸς ἦτο ἀδιάβατος.

Διὰ τοῦτο ἀπεφάσισαν νὰ ὑπερβοῦν τὰ ὄρη τῶν Καρδούχων, ἵνα τοιοῦτοτρόπως φθάσουν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅθεν τὴν ἐσπέραν οἱ στρατηγοὶ διέταξαν τοὺς στρατιώτας, ἀφοῦ δειπνήσουν, νὰ ἐτοιμασθοῦν πρὸς ἀναχώρησιν.

Τὴν ἐπομένην ὄρθρου βαθέος ξεκινοῦν πρὸς τὰς ὑπωρείας τῶν Καρδουχείων ὁρέων ὅπου φθάνουν περὶ τὰ ἑξημερώματα. Κατόπιν ἀνέρχονται τὸ ὄρος μετὰ πολλῶν προφυλάξεων καὶ περὶ τὴν ἐσπέραν φθάνουν εἰς καλλιεργησίμους καὶ ὑψηνέμους τόπους τοῦ ὄρους, ὅπου ἦσαν πολλὰ κῶμαι πλήρεις παντὸς εἶδους τροφίμων. Οἱ κάτοικοι ὅμως μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη, καὶ μολονότι οἱ Ἕλληνες ἔδειξαν ὅτι δὲν εἶχον ἐχθρικὰς διαθέσεις κατ' αὐτῶν, οἱ Καρδούχοι δὲν ἐπλησίαζον.

Τὴν ἐπομένην περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀνεχώρησαν οἱ Ἕλληνες ἀναγκαζόμενοι πολλάκις νὰ ἀποκρούουν τὰς ἐπιθέσεις τῶν Καρδούχων, οἱ ὅποιοι παραφυλάττοντες εἰς στενοπορίας ἐπετίθεντο κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐταλαιπώρουν αὐτούς, ὥστε ἡ πορεία καθίστατο βραδεῖα. Εἷς τινα δὲ τόπον ἔμελλον νὰ βαδίσουν ὁδὸν ἀνηφορικὴν τῆς ὁποίας ἡ ἐκβασίς ἦτο κατελιγμένη ὑπὸ Καρδούχων. Ἡ ἀπ' εὐθείας ἐκδίωξις τῶν Καρδούχων ἦτο ἀδύνατος. Μανθάνουν ὅμως παρ' αἰχμαλώτου ὅτι ἦτο δυνατόν δι' ἄλλης

ὁδοῦ μακροτέρας καὶ ὁμαλωτέρας νὰ φθάσουν εἰς κορυφὴν ὑπερκειμένην τοῦ τόπου, ὅπου ἐφύλαττον οἱ Καρδοῦχοι. Δισχιλίοι στρατιῶται ἐκ τῶν τολμηροτέρων ἐξεκίνησαν τὸ δειλινὸν καὶ ἀκολουθοῦντες τὸν αἰχμάλωτον, ὁ ὁποῖος ἐδείκνυε τὴν ὁδόν, ἔφθασαν τὴν νύκτα ὑπὸ τινα μαστὸν τοῦ ὄρους, ὅπου καὶ διενυκτέρευσαν. Τὴν δὲ πρωΐαν πολὺ ἐνωρὶς σαλπίσαντες ἐπέπεσον κατὰ τῶν φιλατιόντων τὴν ὁδὸν Καρδούχων, οἱ ὁποῖοι ἐτρόπησαν εἰς φυγὴν· ὁ δὲ ὑπόλοιπος στρατὸς τῶν Ἑλλήνων ἀνῆλθεν καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τῶν δισχιλίων κατέβαινε πρὸς τὴν ἑτέραν πλευρὰν τοῦ ὄρους. Ἄλλ' ἦσαν ἀκόμη τρεῖς λόφοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ Ἕλληνες ἔπρεπε νὰ περάσουν ἀνερχόμενοι τὴν μίαν πλευρὰν καὶ κατερχόμενοι τὴν ἄλλην. Οἱ Καρδοῦχοι καταλαμβάνοντες τὰς κορυφὰς ἐκύλιον λίθους κατὰ τῶν διερχομένων Ἑλλήνων καὶ ἐταλαιπώρουσιν αὐτούς. Ἐπὶ τρεῖς ἀκόμη ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῶν Καρδουχείων ὁρέων ἐνοχλούμενοι διαρκῶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνεφανίζοντο ἄλλοτε ἔμπροσθεν, ἄλλοτε ὀπισθεν.

Διελθόντες τοιοῦτοτρόπως τὰ Καρδοῦχεια ὄρη οἱ Ἕλληνες ἔφθασαν εἰς κόμας ὑπεράνω πεδιάδος, τὴν ὁποίαν διαρρέει ὁ Κεντροίτης ποταμός. Ἐνταῦθα ἐστρατοπέδευσαν καὶ ἠσθάνθησαν μεγάλην ἀνακούφισιν ἰδόντες πεδιάδα· ἐπειδὴ δὲ καὶ τροφίμα εὖρον ἄφθονα, ὑπερήφανοι τώρα ἀνεπόλουν τὰς κακουχίας τὰς ὁποίας ὑπέφερον κατὰ τὴν διάβασιν τῶν Καρδουχείων ὁρέων· διότι κατὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας εὐρίσκοντο εἰς τὴν χώραν τῶν Καρδούχων, διαρκῶς ἐμάχοντο καὶ ἔπαθον τόσα κακά, ὅσα δὲν ἦσαν τὰ κακά τὰ ὁποῖα ἔπαθον ἐν συνόλῳ ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Τισσαφέρους. Πιστεύοντες λοιπὸν ὅτι δὲν ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν μεγαλυτέρας δυσχερείας ἐκοιμήθησαν ὑπνον εὐχάριστον.

Ὅταν ὁμως τὴν πρωΐαν ἠγέρθησαν εἶδον ὅτι εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἦσαν παρατεταγμένοι πεζοὶ καὶ ἵππεις μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐμποδίσουν τὴν διάβασιν αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ ὄρους συνηθροισμένους πολλοὺς Καρδούχους ἐτοίμους νὰ ἐπιτεθοῦν κατ' αὐτῶν καθ' ὃν χρόνον θὰ διέβαινον τὸν ποταμόν. Ἐνεκα τούτου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἔμενον ἐκεῖ μὴ τολμῶντες νὰ διαβοῦν τὸν ποταμόν, εὐρίσκοντο δὲ εἰς μεγάλην ἀπορίαν.

Τὴν ἐπομένην νύκτα ὁ Ξενοφῶν εἶδεν ὄνειρον εἰς τὸ ὁποῖον

ἀπέδωκε μαντικὴν σημασίαν· εἶδε δηλαδή ὅτι ἦτο δεσμευμένος μὲ πέδας καὶ ἔνεκα τούτου δὲν ἠδύνατο νὰ περιπατήσῃ· ἔξαφνα ὅμως αἱ πέδαί διελύθησαν καὶ ἠδύνατο νὰ περιπατῇ ὅσον ἤθελεν ἀνοικτά. Τὴν πρωΐαν ἔσπευσε νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ ὄνειρον εἰς τὸν Χειρῖσοφον ὡς αἴσιον οἰωνόν.

Καὶ ὄντως περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔρχονται πρὸς τὸν Ξενοφῶντα δύο ἐκ τῶν νεωτέρων στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι λέγουν εἰς αὐτὸν ὅτι, ἐνῶν συνέλεγον φρύγανα παρὰ τὸν ποταμόν, ἀπέβλεψαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐνόμισαν ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὁ ποταμὸς ἦτο εὐκολοδιάβατος· διὰ νὰ βεβαιωθοῦν δὲ περὶ τοῦ πράγματος διέβησαν τὸν ποταμὸν καὶ ἐβράχησαν μόλις μέχρι τῶν σκελῶν· ἦτο δ' ἐκεῖ ὁ παρὰ τὸν ποταμὸν τόπος βραχώδης, ὥστε ἰπέεις δὲν ἠδύνατο νὰ πλησιάσουν.

Διὰ τοῦ πόρου τούτου κατώρθωσαν οἱ Ἕλληνες νὰ διαβοῦν τὸν ποταμὸν χωρὶς νὰ πάθουν σπουδαῖόν τι οὔτε ἀπὸ τοὺς ἀπέναντι πεζοὺς οὔτε ἀπὸ τοὺς ὀπισθεν αὐτῶν καιροφυλακτοῦντας Καρδούχους.

Διαβάντες τὸν Κεντρίτην ποταμὸν οἱ Ἕλληνες εἰσῆλθον εἰς τὴν δυτικὴν Ἀρμενίαν, σατραπείαν τοῦ Τιριβάζου. Πρὸς τοῦτον συνωμολόγησαν συνθήκας ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ διέλθουν διὰ τῆς χώρας του φιλικῶς λαμβάνοντες τὰ ἀναγκαῖα τροφίμα. Ἐν τούτοις ὁ Τιριβάζος παρηκολούθει τοὺς Ἕλληνας μετὰ στρατοῦ εἰς ἀπόστασιν δύο περίπου χιλιάδων μέτρων ἐπιζητῶν κατάλληλον περίστασιν νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν. Διὰ τοῦτο μολονότι ἔφθασαν εἰς κώμας καλὰς καὶ ἦτο δυνατόν νὰ διανεμηθοῦν εἰς αὐτὰς καὶ νὰ διανυκτερεύουν ὑπὸ στέγας, ἐπροτίμησαν ἔνεκα φόβου αἰφνιδίας ἐπιθέσεως νὰ μείνουν συνηθροισμένοι εἰς τὸ αὐτό. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἔπεσε χιὼν ἄφθονος ὥστε ἐκάλυψε τοὺς κοιωμένους ἀνθρώπους· ἔνεκα τούτου τὴν πρωΐαν κατενεμήθησαν εἰς τὰς κώμας.

Τὴν ἐπομένην νύκτα συνέλαβον Πέρσῃν τινὰ ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τιριβάζου παρὰ τοῦ ὁποίου ἔμαθον ὅτι ὁ Τιριβάζος ἐσκόπει κατὰ τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ὄρους εἰς τὰ στενὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν. Οἱ στρατηγοὶ ἀκούσαντες ταῦτα συνεκάλεσαν πάλιν τοὺς στρατιώτας εἰς τὸ αὐτὸ καὶ ἀφήσαντες φυλακὰς εἰς τὸ στρατόπεδον, οἱ λοιποὶ ἐπορεύθησαν κατὰ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Τιριβάζου ἔχοντες

ὁδηγὸν τὸν συλληφθέντα Πέρσην. Οἱ βάρβαροι μόλις ἀντελήφθησαν τὴν ἐπίθεσιν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ ἐνῶ ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐφρονεύθησάν τινες ἐξ αὐτῶν. Οἱ Ἕλληνες λαβόντες λάφυρά τινα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ Τιριβάζου ἐπανῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδόν των.

Τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησαν ἀμέσως φοβούμενοι μήπως συναθροισθοῦν οἱ ἐχθροὶ καὶ καταλάβουν τὰ στενά. Αὐθημερὸν ἐφθασαν ἐκεῖ βαδίζοντες διὰ πολλῆς χιόνος· ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐφθασαν εἰς τὸν Εὐφράτιν ποταμόν, τὸν ὅποιον διέβησαν βρεχόμενοι μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ. Ἀπὸ τῆς διαβάσεως τοῦ Εὐφράτου ἀρχίζει ἡ δυσχεροτάτη πορεία πάσης τῆς ἐκστρατείας· ἐβάδιζον διὰ μέσου χιόνος, τῆς ὁποίας τὸ βάθος ἦτο μία ὄργυια, ἔπνεε δὲ παγερὸς βορρᾶς κατὰ πρόσωπον, ὥστε πολλῶν αἱ ῥῖνες ἢ τὰ ὄτια ἀπεκαίοντο ὑπὸ τοῦ ψύχους· ὁμοίως αἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν πάσχοντες ψῦξιν ἐσήποντο, ἄλλοι ἐτυφλώθησαν ἕνεκα τῆς ἀνακλάσεως τοῦ φωτὸς ὑπὸ τῆς χιόνος· ἄλλοι δὲ παθόντες βουλιμίαν ἐπιπτον κατὰ γῆς ἀναίσθητοι.

Ὁ Ξενοφῶν δὲ ἰδὼν τινὰς οὕτω πίπτοντας ἐξεπλάγη διὰ τὸ πρᾶγμα, διότι ἠγνόει τὸ πάθος· ὅταν δὲ τις εἶπεν εἰς αὐτόν, ὅτι ἀναμφιβόλως βουλιμῶσι καὶ ἂν φάγουν κάτι θὰ σηκωθοῦν, ὁ Ξενοφῶν ἐφρόντιζε καὶ ἐξεύρισκε τροφήν, τὴν ὁποίαν μόλις ἐλάμβανον οἱ βουλιμῶντες ἀμέσως ἐσηκῶνοντο. Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ κοιμῶνται ἐπὶ τῆς χιόνος, πολλοὶ ἐπάγωναν καὶ ἀπέθνησκον, ἄλλοι δὲ ἠσθένουν. Πλὴν δὲ τούτου οἱ ἐχθροὶ ἀκολουθοῦντες αὐτοὺς κατὰ πόδας ἤρπαζον τὰ ὑστεροῦντα ἐκ τῶν ὑποζυγίων καὶ πρὸς τοὺς βραδυποροῦντας καὶ λειπομένους ἐμάχοντο. Τέλος περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς τετάρτης ἡμέρας, ὁ μὲν Χειρῖσφος μετὰ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς καὶ τῶν ἰσχυροτέρων εἰσηλθὲν εἰς κώμην τινὰ τῆς Ἀρμενίας, τὸ δὲ ἄλλο στρατεύμα ἀπέχον μίαν ὥραν, διενυκτέρευσε ἐν ὑπαίθρῳ. Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας εἶχον συγκεντρωθῆ πάντες εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Χειρῖσφου κατεχομένην κώμην, καὶ τὰς πλησίον αὐτῆς ἄλλας κώμας.

Ἦσαν δὲ αἱ κατοικίαι τῶν κωμῶν τούτων ὑπόγειοι, ἢ δὲ εἴσοδος αὐτῶν ὁμοίαζε πρὸς στόμα φρέατος. Καὶ διὰ μὲν τὰ κτήνη ἢ εἴσοδος ἦτο ἐπικλινής, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον διὰ κλίμακος· ἦσαν δὲ πλήρεις τροφίμων καὶ οἱ στρατιῶται ἠδυνή-

θησαν να ἀναλάβωσιν ἐκ τῶν κατὰ τὰς τελευταίας τέσσαρας ἡμέρας ταλαιπωριῶν, πρὸς τὰς ὁποίας οὐδεμιᾶς ἄλλης περιόδου αἱ ταλαιπωρίαι δύνανται νὰ συγκριθοῦν.

Ἐπὶ τὰς ἡμέρας διέτριψαν εἰς τὰς κόμας ταύτας, τὴν δὲ ὀγδόην, μεσοῦντος ἤδη τοῦ Δεκεμβρίου, ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν διὰ χιονοσκεποῦς χώρας καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας φθάνουν εἰς τὸν ποταμὸν Ἀράξην, τὸν ὁποῖον ὁ Ξενοφῶν καλεῖ Φᾶσιν. Τοῦτον διαβάντες φθάνουν μετὰ δύο ἡμέρας ἐνώπιον ὄροσειρᾶς τῆς ὁποίας τὴν διάβασιν βλέπουν κατειλημμένην ὑπὸ Χαλύβων, Ταόχων καὶ Φασιανῶν. Ἔνεκα τούτου οἱ Ἕλληνες ἐσταμάτησαν τὴν πορείαν καὶ ἀπεφάσισαν τὸ μὲν πολὺ τοῦ στρατεύματος νὰ διανυκτερεύσῃ ἐκεῖ, μέρος δὲ νὰ πορευθῆ τὴν νύκτα διὰ πλαγίας ὁδοῦ, ὑποδειχθείσης ὑπὸ αἰχμαλώτων, εἰς ὑψώματα τοῦ ὄρους δεσπόζοντα τῆς ὑπερβολῆς. Τοῦτο καὶ ἔγινε. Τὴν πρωΐαν ἐπιτεθέντες κατὰ τῶν κατεχόντων τὴν διάβασιν καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑψωμάτων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς πεδιάδος ἐνίκησαν αὐτοὺς καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν. Ὑπερβάντες τὸ ὄρος οἱ Ἕλληνες ἔπειτα κατέβησαν εἰς κόμας πλήρεις πολλῶν ἀγαθῶν.

BIBLION TETARTON

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Οἱ Ἕλληνες πορεύονται διὰ τῆς χώρας τῶν Ταόχων, τῶν Χαλύβων καὶ τῶν Σκυθηνῶν. Ἀπὸ τοῦ ὄρους Θήχου ἰδόντες τὴν θάλασσαν ἐκραύγασαν θάλαττα! θάλαττα!

1. Ἐκ δὲ τούτων ἐπορεύθησαν εἰς Ταόχους σταθμοὺς πέντε, παρασάγγας τριάκοντα· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε· χωρία γὰρ ὄκουν ἰσχυρὰ οἱ Τάοχοι, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐπιτήδεια πάντα εἶχον ἀνακεκομισμένοι.

2. Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο πρὸς χωρίον, ὃ πόλιν μὲν οὐκ εἶχεν οὐδ' οἰκίας, (συνεληλυθότες δ' ἦσαν αὐτόσε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ κτήνη πολλά), Χειρίσοφος μὲν πρὸς τοῦτο προσέβαλλεν εὐθύς ἦκων· ἐπειδὴ δὲ ἡ πρώτη τάξις ἀπέκαμνεν, ἄλλη προσῆει καὶ αὐτῆς ἄλλη· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις περιστῆναι, ἀλλ' ἀπότομον ἦν κύκλω.

Ἐπειδὴ δὲ Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελτασταῖς καὶ ὀπλίταις, ἐνταῦθα δὴ λέγει Χειρίσοφος· «εἰς καλὸν ἦκατε· τὸ γὰρ χωρίον αἰρετέον· τῇ γὰρ στρατιᾷ οὐκ ἔστι τὰ ἐπιτήδεια, εἰ μὴ ληψόμεθα τὸ χωρίον».

4. Ἐνταῦθα δὴ κοινῇ ἐβουλεύοντο· καὶ τοῦ Ξενοφώντας ἐρωτῶντος, τί τὸ κωλύον εἶη εἰσελθεῖν, εἶπεν ὁ Χειρίσοφος· «μία αὕτη πάροδος ἔστιν, ἣν ὀρᾶς· ὅταν δὲ τις ταύτη πειρᾶται παριέναι, κυλίνδουσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερεχούσης πέτρας· ὅς δ' ἂν καταληφθῆ, οὕτω διατίθεται». Ἄμα δ' ἔδειξε συντετριμμένους ἀνθρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευράς.

5-6. «Ἦν δὲ τοὺς λίθους ἀναλώσωσιν», ἔφη ὁ Ξενοφῶν, «ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει παριέναι; οὐ γὰρ δὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὀρῶμεν, εἰ μὴ ὀλίγους τούτους ἀνθρώπους, καὶ τούτων δύο ἢ τρεῖς ὀπλισμένους· τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὀρᾷς, σχεδὸν τρία ἡμίπλευθρά ἐστιν, ὃ δεῖ βαλλομένους διελθεῖν· τούτου δὲ ὅσον πλέθρον δασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἐστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων ἢ ὑπὸ τῶν κυλινομένων; τὸ λοιπὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλευθρον, ὃ δεῖ, ὅταν λωφήσωσιν οἱ λίθοι, παραδραμεῖν».

7. «Ἄλλὰ εὐθύς», ἔφη ὁ Χειρίσοφος, «ἐπειδὴν ἀρξώμεθα εἰς τὸ δασὺ προιέναι, φέρονται οἱ λίθοι πολλοί». «Αὐτὸ ἄν», ἔφη, «τὸ δέον εἶη· θᾶπτον γὰρ ἀναλώσουσι τοὺς λίθους. Ἄλλὰ πορευώμεθα ἔνθεν ἡμῖν μικρόν τι παραδραμεῖν ἔσται, ἣν δυνώμεθα, καὶ ἀπελθεῖν ῥάδιον, ἣν βουλώμεθα».

8-9. Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν καὶ Καλλίμαχος Παρράσιος λοχαγός· τούτου γὰρ ἡ ἡγεμονία ἦν τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· οἱ δὲ ἄλλοι λοχαγοὶ ἔμενον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Μετὰ τούτου οὖν ὑπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα ἄνθρωποι ὡς ἐβδομήκοντα, οὐχ ἀθρόοι, ἀλλὰ καθ' ἓνα, ἕκαστος φυλαττόμενος ὡς ἐδύνατο. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀριστώνυμος Μεθυδριεύς, καὶ οὗτοι τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες, καὶ ἄλλοι δέ, ἐφέστασαν ἔξω τῶν δένδρων· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις ἐστάναι πλέον ἢ τὸν ἓνα λόχον.

10. Ἐνθα δὴ Καλλίμαχος μηχανᾶται τι· προύτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν αὐτός, δύο ἢ τρία βήματα· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροντο, ἀνέχαζεν εὐπετῶς·

ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρομῆς πλεον ἢ δέκα ἄμαξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο.

11. Ὁ δὲ Ἀγασίας ὡς ὄρᾳ τὸν Καλλίμαχον, ἃ ἐποίει, καὶ τὸ σιράτευμα πᾶν θεώμενον, δείσας μὴ οὐ πρῶτος παραδράμῃ εἰς τὸ χωρίον, οὔτε τὸν Ἀριστώνυμον πλησίον ὄντα παρακαλέσας οὔτε Εὐρύλοχον τὸν Λουσιέα, ἐταίρους ὄντας, οὔτε ἄλλον οὐδένα, χωρεῖ αὐτὸς καὶ παρέρχεται πάντας.

12. Ὁ δὲ Καλλίμαχος, ὡς ὄρᾳ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἵτους· ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ αὐτοὺς Ἀριστώνυμος Μεθυδριεύς, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐρύλοχος Λουσιεύς· πάντες γὰρ οὔτοι ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς καὶ ἀντηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ οὕτως ἐρίζοντες αἰροῦσι τὸ χωρίον· ὡς γὰρ ἄπαξ εἰσέδραμον, οὐδεὶς πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη.

13-14. Ἐνταῦθα δὴ δεινὸν ἦν θέαμα· αἱ γὰρ γυναῖκες, ῥίπτουσαι τὰ παιδιά, εἶτα ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν, καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως. Ἐνταῦθα δὴ καὶ Αἰνείας Στυμφάλιος λοχαγός, ἰδὼν τινα θέοντα ὡς ῥίψοντα ἑαυτὸν στολὴν ἔχοντα καλὴν, ἐπιλαμβάνεται ὡς κωλύσων· ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφοτέροι ὄχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι καὶ ἀπέθανον. Ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνυ ὀλίγοι ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα.

15. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμοὺς ἑπτὰ παρασάγγας πενήκοντα· οὔτοι ἦσαν, ὧν διηλθον, ἀλκιμώτατοι, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. Εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν περὺγων σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα.

16. Εἶχον δὲ καὶ κνημίδας καὶ κράνη καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην Λακωνικὴν, ᾧ ἔσφαττον,

ὧν κρατεῖν δύναιντο, καὶ ἀποτεμόντες ἂν τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο, καὶ ἦδον καὶ ἐχόρευον, ὅποτε οἱ πολέμιοι αὐτοὺς ὄψεσθαι ἔμελλον. Εἶχον δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πήχεων μίαν λόγχην ἔχον.

17. Οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πολίσμασιν· ἐπεὶ δὲ παρῆλθοιεν οἱ Ἕλληνες, εἶποντο αἰὶ μαχούμενοι. Ὄρκουν δὲ ἐν τοῖς ὄχυροῖς, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν τούτοις ἀνακεκομισμένοι ἦσαν· ὥστε μηδὲν λαμβάνειν αὐτόθεν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ διετράφησαν τοῖς κτήνεσιν, ἃ ἐκ τῶν Ταόχων ἔλαβον.

18. Ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Ἄρπασον ποταμὸν, εὗρος τεττάρων πλέθρων. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Σκυθηνῶν σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι διὰ πεδίου εἰς κόμας· ἐν αἷς ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν διήλθον σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα καὶ οἰκουμένην, ἣ ἐκαλεῖτο Γυμνιάς. Ἐκ ταύτης ὁ τῆς χώρας ἄρχων τοῖς Ἕλλησι ἡγεμόνα πέμπει, ὅπως διὰ τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας ἄγοι αὐτούς.

20-21. Ἐλθὼν δ' ἐκεῖνος λέγει ὅτι ἄξει αὐτοὺς πέντε ἡμερῶν εἰς χωρίον ὅθεν ὄψονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνάναι ἐπηγγείλατο. Καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλλεν εἰς τὴν πολεμίαν, παρεκελεύετο αἶθειν καὶ φθεῖρειν τὴν χώραν, ᾧ καὶ δῆλον ἐγένετο ὅτι τούτου ἔνεκεν ἔλθαι, οὐ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐνοίας. Καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ ὄρος τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δὲ τῷ ὄρει ἦν Θήχης.

22. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, κραυγὴ πολλὴ ἐγένετο. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες φήθησαν ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιτίθεσθαι πολεμίους· εἶποντο γὰρ ὀπισθεν οἱ ἐκ τῆς καομένης χώ-

ρας, καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τέ τινας καὶ ἐξώγησαν, ἐνέδραν ποιησάμενοι, καὶ γέρρα ἔλαβον δασειῶν βοῶν ὠμοβόεια ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν.

23-24. Ἐπειδὴ δ' ἡ βοή πλείων τε ἐγίγνετο καὶ ἐγύτερον, καὶ οἱ αἰεὶ ἐπιόντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς αἰεὶ βοῶντας καὶ πολλῶ μείζων ἐγίγνετο ἡ βοή, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο, ἐδόκει δὴ μείζόν τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἀναβάς ἐφ' ἵππον καὶ Λύκιον καὶ τοὺς ἵππεας ἀναλαβὼν παρεβοήθει· καὶ τάχα δὴ ἀκούουσι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν « θάλαττα, θάλαττα » καὶ παρεγγυόντων. Ἐνθα δὴ ἔθεον πάντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, καὶ τὰ ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι.

25-26. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους καὶ στρατηγούς καὶ λοχαγούς δακρύνοντες. Καὶ ἐξαπίνης, ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. Ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλήθος ὠμοβοείων καὶ βακτηρίας καὶ τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτός τε κατέτεμνε τὰ γέρρα καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο.

27. Μετὰ ταῦτα τὸν ἡγεμόνα οἱ Ἕλληνες ἀποπέμπουσι, δῶρα δόντες ἀπὸ κοινοῦ, ἵππον καὶ φιάλην ἀργυρᾶν καὶ σκευὴν Περσικὴν καὶ δαρκεῖκους δέκα· ἦτι δὲ μάλιστα τοὺς δακτυλίους, καὶ ἔλαβε πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. Κώμην δὲ δεῖξας αὐτοῖς, οὓς σκηνήσουσι, καὶ τὴν ὁδόν, ἣν πορεύσονται εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ ἔσπερα ἐγένετο, ὄχρητο ἀπιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Οἱ Ἕλληνες πορεύονται διὰ τῆς χώρας τῶν Μακρόνων καὶ φθάνουν εἰς τὴν Τραπεζοῦντα.

1-2. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν οἱ Ἕλληνες διὰ Μακρόνων σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δέκα. Τῇ πρώτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν ποταμόν, ὃς ὠρίζε τὴν τῶν Μακρόνων καὶ τὴν τῶν Σκυθηῶν. Εἶχον δ' ὑπὲρ δεξιῶν χωρίον οἶον χαλεπώτατον καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ἄλλον ποταμόν, εἰς ὃν ἐνέβαλλεν ὁ ὀρίζων, δι' οὗ οὐ ἔδει διαβῆναι. Ἦν δὲ οὗτος δασὺς δένδροισι παχέσι μὲν οὐ, πυκνοῖς δέ. Ταῦτ', ἐπεὶ προσῆλθον οἱ Ἕλληνες, ἔκοπτον, σπεύδοντες ἐκ τοῦ χωρίου ὡς τάχιστα ἐξελθεῖν.

3. Οἱ δὲ Μάκρωνες, ἔχοντες γέροντα καὶ λόγγας καὶ τριγίνους χιτῶνας, κατ' ἀντιπέραν τῆς διαβάσεως παρατεταγμένοι ἦσαν καὶ ἀλλήλοις διεκελεύοντο καὶ λίθους εἰς τὸν ποταμόν ἔρριπτον· ἔξικνοῦντο γὰρ οὐ, οὐδ' ἔβλαπτον οὐδέν.

4-5. Ἐνθα δὴ προσέρχεται Ξενοφῶντι τῶν πελαστῶν ἀνὴρ Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων ὅτι γινώσκει τὴν φωνὴν τῶν ἀνθρώπων· «καὶ οἶμαι», ἔφη, «ἐμὴν ταύτην πατρίδα εἶναι· καὶ εἰ μὴ τι κωλύει ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι». «Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει», ἔφη, «ἀλλὰ διαλέγου καὶ μάθε πρῶτον τίνες εἰσίν». Οἱ δ' εἶπον, ἐρωτήσαντος, ὅτι Μάκρωνες. «Ἐρώτα τοῖνυν», ἔφη, «αὐτούς, τί ἀντιτετάχεται καὶ χρῆξουσιν ἡμῖν πολέμοι εἶναι».

6-7. Οἱ δ' ἀπεκρίναντο· «ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν χώραν ἔρχεσθε». Λέγειν ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ ὅτι «οὐ κακῶς γε ποιήσοντες, ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμῆ-

σαντες ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατταν βουλόμεθα ἀφικέσθαι». Ἡρώτων ἐκείνοι, εἰ δοῖεν ἄν τούτων τὰ πιστά. Οἱ δ' ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν. Ἐντεῦθεν διδόασιν οἱ Μάκρωνες βαρβαρικὴν λόγχην τοῖς Ἑλλησιν, οἱ δὲ Ἑλληνες ἐκείνοις Ἑλληνικὴν ταῦτα γὰρ ἔφασαν πιστὰ εἶναι· θεοὺς δ' ἐπεμαρτύραντο ἀμφοτέροι.

8. Μετὰ δὲ τὰ πιστὰ εὐθύς οἱ Μάκρωνες τὰ δένδρα συνεξέκοπτον, τὴν τε ὁδὸν ὠδοποιοῦν ὡς διαβιβῶντες ἐν μέσοις ἀναμειγμένοι τοῖς Ἑλλησι, καὶ ἀγορὰν οἷαν ἐδύνατο παρεῖχον, καὶ παρήγαγον ἐν τρισὶν ἡμέραις, ἕως ἐπὶ τὰ Κόλχων ὄρια κατέστησαν τοὺς Ἑλληνας.

9. Ἐνταῦθα ἦν ὄρος μέγα· καὶ ἐπὶ τούτου οἱ Κόλχοι παρατεταγμένοι ἦσαν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἑλληνες ἀντιπαρετάξαντο φάλαγγα, ὡς οὕτως ἄξοντες πρὸς τὸ ὄρος· ἔπειτα δὲ ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς βουλευσασθαι συλλεγεῖσιν, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιοῦνται.

14. Ἐδοξεν οὖν, (παύσαντας τὴν φάλαγγα, λόχους ὀρθίους ποιῆσαι) καὶ ἐποίουν ὀρθίους τοὺς λόχους. Ξενοφῶν δὲ ἀπιὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἔλεγε τοῖς στρατιώταις· «ἄνδρες, οὗτοί εἰσιν οὓς ὄρατε μόνοι ἔτι ἡμῖν ἐμποδῶν τὸ μὴ ἤδη εἶναι, ἔνθα πάλαι σπεύδομεν· τούτους, ἦν πως δυνώμεθα, καὶ ὠμούς δεῖ καταφαγεῖν.

15. Ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς χώραις ἕκαστοι ἐγένοντο καὶ τοὺς λόχους ὀρθίους ἐποιήσαντο, ἐγένοντο μὲν λόχοι τῶν ὀπλιτῶν ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν· τοὺς δὲ πελταστάς καὶ τοὺς τοξότας τριχῆ ἐποιήσαντο, τοὺς μὲν τοῦ εὐωνύμου ἕξω, τοὺς δὲ τοῦ δεξιοῦ, τοὺς δὲ κατὰ μέσον, σχεδὸν ἑξακοσίους ἑκάστους.

16-17. Ἐκ τούτου παρηγγύησαν οἱ στρατηγοὶ εὐχεσθαι· εὐξάμενοι δὲ καὶ παιανίσαντες ἐπορεύοντο. Καὶ Χειρίσοφος μὲν καὶ Ξενοφῶν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς πελτασταί, τῆς τῶν πολεμίων φάλαγγος ἕξω γενόμενοι, ἐπορεύοντο· οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς εἶδον αὐτούς, ἀντιπαράθεοντες οἱ μὲν ἐπὶ τὸ δεξιόν, οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον διασπλάσθησαν, καὶ πολὺ τῆς αὐτῶν φάλαγγος ἐν τῷ μέσῳ κενὸν ἐποίησαν.

18-19. Οἱ δὲ κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν πελτασταί, ὧν ἦρχεν Αἰσχίνης ὁ Ἀκαρνάν, νομίσαντες φεύγειν ἀνακραγόντες ἔθρον· καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος ἀναβαίνουσι· συνεφείπετο δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν ὀπλιτικόν, ὧν ἦρχε Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος. Οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς ἦρξαντο θεῖν, οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ φυγῇ ἄλλος ἄλλη ἐτράπετο. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀναβάντες ἐστρατοπεδεύοντο ἐν πολλαῖς κώμαις καὶ τάπιτῆδεα πολλὰ ἐχούσαις.

20-21. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν ὅ,τι καὶ ἐθαύμασαν· τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγίγνοντο καὶ ἤμουν καὶ κάτω διεχώρει αὐτοῖς καὶ ὀρθὸς οὐδεὶς ἐδύνατο ἴστασθαι, ἀλλ' οἱ μὲν ὀλίγον ἐδηδοκότες σφόδρα μεθύουσιν ἐφύεσαν, οἱ δὲ πολὺ μαινομένοις, οἱ δὲ καὶ ἀποθνήσκουσιν. Ἐκείντο δὲ οὕτω πολλοὶ ὥσπερ τροπῆς γεγεννημένης, καὶ πολλὴ ἦν ἀθυμία. Τῇ δ' ὕστεραία ἀπέθανε μὲν οὐδεὶς, ἀμφὶ δὲ τὴν αὐτὴν πῶς ὥραν ἀνεφρόνουν· τρίτη δὲ καὶ τετάρτη ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

22-24. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν δύο σταθμούς, παρασάγγας ἐπτά, καὶ ἦλθον ἐπὶ θάλατταν εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξείνῳ

Πόντῳ, Σινοπέων ἀποικίαν ἐν τῇ Κόλχων χώρα. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας ἀμφὶ τὰς τριάκοντα ἐν ταῖς τῶν Κόλχων κόμαις· κἀντεῦθεν ὁρμώμενοι ἐλήζοντο τὴν Κολχίδα. Ἀγορὰν δὲ παρεῖχον τῷ στρατοπέδῳ Τραπεζούντιοι, καὶ ἐδέξαντό τε τοὺς Ἑλληνας καὶ ξένια ἔδωσαν, βοῦς καὶ ἄλφιτα καὶ οἶνον. Συνδιεπράττοντο δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν πλησίον Κόλχων, τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μάλιστα οἰκούντων, καὶ ξένια καὶ παρ' ἐκείνων ἦλθον βόες.

25. Μετὰ δὲ τοῦτο τὴν θυσίαν, ἣν εὕξαντο, παρεσκευάζοντο· ἦλθον δ' αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες ἀποθῦσαι τῷ Διὶ σωτήρια καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνα καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἃ εὕξαντο. Ἐποίησαν δὲ καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν τῷ ὄρει, ἔνθαπερ ἐσκήνουν. Εἶλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄκων κατακανὼν ξυήλη πατάξας, δρόμου τ' ἐπιμεληθῆναι καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι.

26. Ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα παρῆδωσαν τῷ Δρακοντίῳ, καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον πεποιηκῶς εἶη. Ὁ δὲ δείξας, οὐπερ ἐστηκότες ἐτύγγανον, «οὗτος ὁ λόφος», ἔφη, «κάλλιστος τρέχειν, ὅπου ἂν τις βούληται». «Πῶς οὖν», ἔφασαν, «δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὕτως»; ὁ δ' εἶπε· «μᾶλλον τι ἀνιάσεται ὁ καταπεσὼν».

27. Ἡγωνίζοντο δὲ παῖδες μὲν στάδιον, τῶν αἰχμαλώτων οἱ πλεῖστοι, δόλιχον δὲ Κρηῖτες πλείους ἢ ἑξήκοντα ἔθεον, πάλιν δὲ καὶ πυγμὴν καὶ παγκράτιον Ἀρκάδες, καὶ καλὴ θέα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ κατέβησαν καί, ἅτε θεωμένων τῶν ἐταίρων, πολλὴ φιλονικία ἐγγίγνετο. Ἐθεον δὲ καὶ ἵπποι καὶ ἔδει αὐτούς, κατὰ τοῦ πρᾶνοῦς ἐλάσαντας, ἐν τῇ θαλάττῃ ὑποστρέψαντας, πάλιν ἄνω πρὸς τὸν βωμὸν ἄγειν. Καὶ κάτω μὲν οἱ

πολλοὶ ἐκυλινδοῦντο· ἄνω δὲ πρὸς τὸ ἰσχυρῶς ὄρθιον
μόλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι· ἔνθα πολλὴ κραυγὴ
καὶ γέλωσ καὶ παρακέλευσις ἐγίνετο.

BIBLION ΠΕΜΠΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ἽΟ Χειρίσοφος ἀπέρχεται πρὸς ζήτησιν πλοίων.

ἽΟ Ξενοφῶν προΐσταται τοῦ στρατεύματος.

2. Ἐκ δὲ τούτου συνελθόντες ἐβουλεύοντο περὶ τῆς λοιπῆς πορείας· ἀνέστη δὲ πρῶτος Λέων Θούριος καὶ ἔλεξεν ὧδε· «ἐγὼ μὲν τοίνυν», ἔφη, «ὧ ἄνδρες, ἀπειρηκα ἤδη συσκευαζόμενος καὶ βαδίζων καὶ τρέχων καὶ τὰ ὄπλα φέρων καὶ ἐν τάξει ἰὼν καὶ φυλακὰς φυλάττων καὶ μαχόμενος, ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ θάλατταν ἔχομεν, πλεῖν τὸ λοιπὸν καί, ἐκταθεὶς ὡσπερ Ὀδυσσεύς, ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3-4. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνεθορύβησαν, ὡς εὖ λέγοι· καὶ ἄλλος ταῦτ' ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ παριόντες. Ἔπειτα δὲ Χειρίσοφος ἀνέστη καὶ εἶπεν ὧδε· «φίλος μοί ἐστιν, ὧ ἄνδρες, Ἀναξίβιος, ναυαρχῶν δὲ καὶ τυγχάνει. Ἦν οὖν πέμπητέ με, οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις ἔχων καὶ πλοῖα, τὰ ἡμᾶς ἄξοντα· ὑμεῖς δέ, εἴπερ πλεῖν βούλεσθε, περιμένετε ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἤξω δὲ ταχέως· ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἤσθησάν τε καὶ ἐψηφίσαντο πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

5-7. Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν ἀνέστη καὶ ἔλεξεν ὧδε· «Χειρίσοφος μὲν δὴ ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενοῦμεν. Ὅσα μοι οὖν δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ. Πρῶτον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι ἐκ τῆς πολεμίας· οὔτε γὰρ ἀγορὰ ἔστιν ἰκανὴ οὔτε

ἔτου ὠνησόμεθα εὐπορία, εἰ μὴ ὀλίγοις τισίν· ἡ δὲ χώρα πολεμία· κίνδυνος οὖν πολλοὺς ἀπόλλυσθαι, ἣν ἀμελῶς τε καὶ ἀφυλάκτως πορεύησθε ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Ἄλλὰ μοι δοκεῖ σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἄλλως δὲ μὴ πλανᾶσθαι, ὡς σώζησθε, ἡμᾶς δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι». Ἔδοξε ταῦτα.

8. «Ἔτι τοίνυν ἀκούσατε καὶ τάδε· ἐπὶ λείαν γὰρ ὑμῶν ἐκπορεύονται τινες. Οἶμαι οὖν βέλτιστον εἶναι ἡμῖν εἰπεῖν τὸν μέλλοντα ἐξιέναι, φράζειν δὲ καὶ ὅποι, ἵνα καὶ τὸ πλῆθος εἰδῶμεν τῶν ἐξιόντων καὶ τῶν μενόντων καὶ συμπαρασκευάζωμεν, ἐάν τι δέη· κἂν βοηθησαί τισι καιρὸς ἦ, εἰδῶμεν, ὅποι δεήσει βοηθεῖν· καὶ ἐάν τις τῶν ἀπειροτέρων ἐγχειρῇ ποι, συμβουλεύωμεν πειρώμενοι εἰδέναί τὴν δύναμιν, ἐφ' οὗς ἂν ἴωσιν». Ἔδοξε καὶ ταῦτα.

9. «Ἐννοεῖτε δὲ καὶ τόδε», ἔφη· «σχολῆ τοῖς πολεμίοις λήξεσθαι, καὶ δικαίως ἡμῖν ἐπιβουλεύουσιν· ἔχομεν γὰρ τὰ ἐκείνων· ὑπερκάθηνται δὲ ἡμῶν. Φυλακὰς δὴ μοι δοκεῖν δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι· ἐάν οὖν κατὰ μέρος φυλάττωμεν καὶ σκοπῶμεν, ἦττον ἂν δύναιντο ἡμᾶς θηρᾶν οἱ πολέμιοι».

10. «Ἔτι τοίνυν τάδε ὁρᾶτε· εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς ὅτι ἤξει πλοῖα Χειρίσοφος ἄγων ἱκανά, οὐδὲν ἂν ἔδει, ὧν μέλλω λέγειν· νῦν δ' ἐπεὶ τοῦτο ἄδηλον, δοκεῖ μοι, πειρᾶσθαι πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν. Ἦν μὲν γὰρ ἔλθῃ ἔχων, ὑπαρχόντων ἐνθάδε, ἐν ἀφθονωτέροις πλευσόμεθα· ἦν δὲ μὴ ἄγῃ, τοῖς ἐνθάδε χρησόμεθα».

11. «Ὅρῶ δὲ ἐγὼ πλοῖα πολλάκις παραπλέοντα· εἰ οὖν αἰτησάμενοι παρὰ Τραπεζουντίων μακρὰ πλοῖα κατὰγοιμεν καὶ φυλάττοιμεν αὐτά, τὰ πηδάλια παραλλύμε-

νοι, ἕως ἂν ἰκανὰ τὰ ἄξοντα γένηται, ἴσως ἂν οὐκ ἀπορήσαιμεν κομιδῆς, οἷας δεόμεθα». Ἔδοξε καὶ ταῦτα.

12. «Ἐννοήσατε δ'», ἔφη, «εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ, οὓς ἂν καταγάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἔνεκεν μένωσιν, καὶ ναῦσθλον συνθέσθαι, ὅπως ὠφελούνητες καὶ ὠφελῶνται». Ἔδοξε καὶ ταῦτα.

13. «Δοκεῖ τοίνυν μοι», ἔφη, «ἦν ἄρα καὶ ταῦτα ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται, ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα, τὰς ὁδοὺς, ἃς δυσπόρους ἀκούομεν εἶναι, ταῖς παρὰ θάλατταν οἰκούσαις πόλεσιν ἐντεῖλασθαι ὁδοποιεῖν· πείσονται γὰρ καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι καὶ διὰ τὸ βούλεσθαι ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι».

14. Ἐνταῦθα δὲ ἀνέκραγον ὡς οὐ δέοι ὁδοιορεῖν. Ὁ δὲ, ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπεψήφισε μὲν οὐδέν, τὰς δὲ πόλεις ἐκούσας ἔπεισεν ὁδοιορεῖν, λέγων ὅτι θᾶπτον ἀπαλλάξονται, ἦν εὐποροὶ γένηνται αἱ ὁδοί.

15. Ἔλαβον δὲ καὶ πεντηκόντορον παρὰ τῶν Τραπεζουνητῶν, ἧ ἐπέστησαν Δέξιππον Λάκωνα περιόικον. Οὗτος, ἀμελήσας τοῦ συλλέγειν πλοῖα, ἀποδρὰς ὄχρητο ἔξω τοῦ Πόντου, ἔχων τὴν ναῦν. Οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν ὕστερον· ἐν Θράκη γὰρ, παρὰ Σεύθη πολυπραγμονῶν τι, ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λάκωνος.

16. Ἔλαβον δὲ καὶ τριακόντορον, ἧ ἐπεστάθη Πολυκράτης Ἀθηναῖος, ὅς, ὅποσα λαμβάνοι πλοῖα, κατήγεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τὰ μὲν ἀγώγιμα, εἴ τι ἦγον, ἐξαιρούμενοι φύλακας καθίστασαν, ὅπως σᾶ εἴη, τοῖς δὲ πλοίοις ἐχρήσαντο εἰς παραγωγὴν.

17. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, ἐπὶ λείαν ἐξῆσαν οἱ Ἕλληνες, καὶ οἱ μὲν ἐλάμβανον, οἱ δὲ καὶ οὐ. Κλεαίνετος δ', ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλον λόγον πρὸς χωρίον χαλεπὸν, αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

*Ἐκστρατεία ἐναντίον τῶν Δριλῶν**(Περίληψις)*

Ἐπειδὴ τὸ στρατόπεδον ἤρχισε νὰ στερεῖται τροφῶν, ὁ Ξενοφῶν λαβὼν τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος ἐξέρχεται ἐναντίον τῆς ἐγγυὸς ὄρεινῆς χώρας τῶν Δριλῶν. Οἱ Δριλαὶ ἦσαν λαὸς γενναῖος καὶ ἀποφασιστικός· ὅτε ἔμαθον τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἑλλήνων, ἐπυρπόλησαν πάσας τὰς εὐαλώτους κόμας, τὰ δὲ ὑπάρχοντα αὐτῶν μετεκόμισαν εἰς τὴν μητρόπολιν, ἣ ὁποία ἦτο τόπος ὀχυρός· ἐκεῖ δὲ συνηθροίσθησαν καὶ αὐτοί.

Ὁ τόπος οὗτος περιεβάλλετο ὑπὸ βαιθείας χαράδρας καὶ ὡς ἐκ τούτου δυσκόλως ἠδύνατο νὰ προσβληθῇ ὑπὸ ἐχθρῶν· ἀλλὰ πρὸς τούτοις περιεβάλλετο ὑπὸ τάφρου καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χεῖλος τῆς τάφρου ὑπὸ χαρακώματος τὸ ὁποῖον κατὰ μικρὰς ἀποστάσεις εἶχε ξυλίνους πύργους. Ἐντὸς τοῦ ἰσχυροῦ τούτου περιβλήματος ἦτο ἡ πόλις καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἡ ἀκρόπολις.

Δισχίλιοι Ἑλληνες διέβησαν τὴν χαράδραν καὶ ἔφθασαν πρὸς τῆς τάφρου· μάτην ὅμως προσεπάθουν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν πόλιν· ἦτο ἀδύνατον νὰ διαβοῦν τὴν τάφρον καὶ νὰ ὑπερπηδήσουν τὸ χαρακώμα. Ἐνεκα τούτου ἐκάλεσαν τὸν Ξενοφῶντα εὐρισκόμενον εἰς τὴν χαράδραν· ἐλθὼν οὗτος μετὰ τῶν λοχαγῶν καὶ κρίναντες τὸ χωρίον ἀλώσιμον, ὠδήγησαν ἐκεῖ τοὺς ὀπλίτας καὶ δι' ἰσχυρᾶς ἐφόδου ἐξαναγκάζουν τοὺς ἐχθροὺς νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ χαρακώμα καὶ τοὺς πύργους. Οὕτως οἱ Ἑλληνες εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἤρπαζον ὅ,τι ἕκαστος ἠδύνατο.

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐξορμοῦν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως καὶ ἀπωθοῦν τοὺς λαφυραγωγοῦντας πρὸς τὴν ἔξοδον· νέα ἐφοδος τῶν Ἑλλήνων ἐξαναγκάζει τοὺς ἐχθροὺς νὰ κλεισθοῦν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθησαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἀλλ' αὕτη ἦτο τόσον ὀχυρά, ὥστε πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἄλωσιν αὐτῆς ἐθεωρήθη ματαία. Κατόπιν ἐδοκί

Βασ. Φάβη : Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις

6

μασαν νὰ φύγουν ἔχοντες τὰ λάφυρα· ἀλλ' ὅτε ἤρχιζαν νὰ ἀπομακρύνωνται, οἱ ἐχθροὶ ἐπετίθεντο ἀμφοτέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἐκ τῶν οἰκιῶν (διότι ἀπὸ τῆς εἰσόδου μέχρι τῆς ἀκροπόλεως ἦτο ὁδός, ἐκατέρωθεν δ' αὐτῆς οἰκίαι) καὶ οὕτω ἠναγκάζοντο νὰ σταματοῦν διὰ νὰ ἀμύνωνται· ὥστε οἱ Ἕλληνες εὐρίσκοντο πρὸ ἀδιεξόδου, οὔτε νὰ φύγουν οὔτε νὰ μείνουν ἦτο δυνατόν· βλέποντες δὲ ὅτι ἐπήρχετο νῦν κατελαμβάνοντο ὑπὸ φρίκης. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκοντο εἰς ἀπορίαν κάποιος θεὸς ὑπέδειξεν εἰς αὐτοὺς τρόπον σωτηρίας· ἔξαφνα δηλαδὴ ὑψοῦνται φλόγες ἀπὸ τινος οἰκίας ἐκ τῶν πρὸς τὰ δεξιὰ τυχαίως ἐμπρησθείσης· ἐπειδὴ δὲ αἱ οἰκίαι ἦσαν ξύλιναι, τὸ πῦρ μετεδίδετο καὶ εἰς τὰς λοιπὰς, ὥστε οἱ ἐν αὐταῖς ἐχθροὶ ἠναγκάσθησαν νὰ φύγουν. Ἀμέσως τότε ὁ Ξενοφῶν διέταξε νὰ θέσουν πῦρ καὶ εἰς τὰς πρὸς τὰ ἀριστερὰ οἰκίας· καὶ ἔθεσαν πῦρ, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔφυγον καὶ ἀπὸ τούτων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πάλιν ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν Ἑλλήνων δὲν ἦτο εὐκόλος, διότι κατὰ τὴν ἔξοδον οἱ ἐχθροὶ θὰ ἐπετίθεντο κατ' αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπισθεν, ὁ Ξενοφῶν διέταξε καὶ ἐκόμισαν ξύλα εἰς τὸ μέσον μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἔθεσαν πῦρ εἰς αὐτά, ἐπυρόλησαν δὲ καὶ τὰς παρὰ τὸ χαράκωμα οἰκίας καὶ οὕτω ἐκάη πᾶσα ἡ πόλις, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐμποδιζόμενοι ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατέστησαν ἀκίνδunami.

Τὴν ἐπομένην οἱ Ἕλληνες ἔχοντες τὰ λάφυρα ἐπανῆλθον εἰς τὴν Τραπεζοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

*Οἱ Ἕλληνες ἀπέρχονται ἐκ Τραπεζοῦντος καὶ
φθάνουν εἰς Κερασοῦντα, ὅπου διανέμονται
τὰ λάφυρα. Περὶ τοῦ Σκιλλοῦντος.*

1-3. Ἐπεὶ δὲ οὔτε Χειρίσοφος ἦκεν οὔτε πλοῖα ἱκανὰ ἦν οὔτε τὰ ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν ἔτι, ἐδόκει ἀπικτόν εἶναι. Καὶ εἰς μὲν τὰ πλοῖα τοὺς τε ἀσθενοῦντας ἐνεβίβασαν καὶ τοὺς ὑπὲρ τετραράκοντα ἔτη καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τῶν σκευῶν, ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν. Καὶ Φιλήσιον καὶ Σοφαίνετον, τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν, εἰσβίβασαντες, τούτων ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπορεύοντο· ἡ δὲ ὁδὸς ὠδοποιημένη ἦν. Καὶ ἀφικνοῦνται πορευόμενοι εἰς Κερασοῦντα τριταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα ἐπὶ θαλάττῃ, Σινωπέων ἄποικον ἐν τῇ Κολχίδι χώρα. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας δέκα· καὶ ἐξέτασις σὺν τοῖς ὅπλοις ἐγίγνετο καὶ ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο ὀκτακισχίλιοι καὶ ἐξακόσιοι. Οὗτοι ἐσώθησαν· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπὸ τε τῶν πολεμίων καὶ χιόνος καὶ εἴ τις νόσῳ.

4. Ἐνταῦθα καὶ διαλαμβάνουσι τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων ἀργύριον γενόμενον. Καὶ τὴν δεκάτην, ἣν τῷ Ἀπόλλωνι ἐξεῖλον καὶ τῇ Ἐφεσίᾳ Ἀρτέμιδι, διέλαβον οἱ στρατηγοὶ τὸ μέρος ἕκαστος φυλάττειν τοῖς θεοῖς· ἀντὶ δὲ Χειρίσοφου Νέων ὁ Ἀσιναῖος ἔλαβεν.

5. Ξενοφῶν οὖν τὸ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνάθημα ποιησάμενος ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸν καὶ ἐπέγραψε τό τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὸ Προξένου, ὃς σὺν Κλεάρχῳ ἀπέθανε· ξένος γὰρ ἦν αὐτοῦ.

6. Τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας, ὅτ' ἀπῆει σὺν Ἀγησιλάῳ ἐκ τῆς Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτοὺς ὁδόν, καταλείπει παρὰ Μεγαβύζῳ τῷ τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ, ὅτι αὐτὸς κινδυνεύσων ἐδόκει ἰέναι, καὶ ἐπέστειλεν, ἦν μὲν αὐτὸς σωθῆναι, αὐτῷ ἀποδοῦναι· ἦν δέ τι πάθῃ, ἀναθεῖναι ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι, ὅ,τι οἴοιτο χαριεῖσθαι τῇ θεῷ.

7. Ἐπεὶ δ' ἔφυγε ὁ Ξενοφῶν, κατοικοῦντος ἤδη αὐτοῦ ἐν Σκιλλοῦντι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς Ὀλυμπίαν θεωρήσων καὶ ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην αὐτῷ. Ξενοφῶν δὲ λαβὼν χωρίον ὠνεῖται τῇ θεῷ, ὅπου ἀνεῖλεν ὁ θεός.

8. Ἐτυχε δὲ διαρρέων διὰ τοῦ χωρίου ποταμὸς Σελινοῦς. Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ παρὰ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεῶν Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ. Καὶ ἰχθύες τε ἐν ἀμφοτέροις ἔνεισι καὶ κόγχοι· ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὅποσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία.

9. Ἐποίησε δὲ καὶ βωμὸν καὶ ναὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου, καὶ τὸ λοιπὸν δὲ αἰεὶ, δεκατεύων τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὠραῖα, θυσίαν ἐποίει τῇ θεῷ, καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μετεῖχον τῆς ἐορτῆς. Παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς τοῖς σκηνοῦσιν ἄλφιστα, ἄρτους, οἶνον, τραγήματα καὶ τῶν θυομένων ἀπὸ τῆς ἱεῤῥας νομῆς λάχος, καὶ τῶν θηρευομένων δέ.

10. Καὶ γὰρ θήραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἐορτὴν οἱ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν, οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες συνεθήρων· καὶ ἠλίσκετο τὰ μὲν ἕξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χώρου, τὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Φολόης, σῦες καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφοι.

11. Ἔστι δὲ ἡ χώρα, ἣ ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμ-

πία Διὸς ἱεροῦ. Ἐνὶ δ' ἐν τῷ ἱερῷ χώρῳ καὶ λειμῶν καὶ ὄρη δένδρων μεστά, ἱκανὰ σῦς καὶ αἴγας καὶ βουῦς τρέφειν καὶ ἵππους, ὅστε καὶ τὰ τῶν εἰς τὴν ἑορτὴν ἰόντων ὑποζύγια εὐωχεῖσθαι.

12. Περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναὸν ἄλσος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεῦθη, ὅσα ἐστὶ τρωκτὰ ὠραῖα. Ὁ δὲ ναὸς ὡς μικρὸς μεγάλῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται, καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν ὡς κυπαρίττινον χρυσῷ ὄντι τῷ ἐν Ἐφέσῳ.

13. Καὶ στήλη ἔστηκε παρὰ τὸν ναὸν γράμματα ἔχουσα·

ΙΕΡΟΣ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. ΤΟΝ ΕΧΟΝΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΡΙΠΟΥΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΜΕΝ ΔΕΚΑΤΗΝ ΚΑΤΑ-
ΘΥΕΙΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ. ΕΚ ΔΕ ΤΟΥ ΠΕΡΙΤΤΟΥ
ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΕΙΝ. ΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΜΗ ΠΟΙΗΙ
ΤΑΥΤΑ ΤΗΙ ΘΕΩΙ ΜΕΛΗΣΕΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ', Ε', ς', Ζ' και Η'.

Ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μοσσυνοίκων. Πορεία εἰς Κοτύωρα. Ἀπόπειρα πρὸς ἰδρυσιν ἀποικίας ἐν Πόντῳ. Καθαροὺς τοῦ στρατεύματος καὶ κατηγορία κατὰ τοῦ Ξενφῶντος.

(Περίληψις)

Ἐκ Κερασσοῦντος ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν κατὰ θάλασσαν μὲν ὅσοι καὶ πρότερον, οἱ δὲ κατὰ γῆν ἔφθασαν εἰς τὰ ὄρια τῆς χώρας τῶν Μοσσυνοίκων. Οὗτοι ὁμῶς ἠρνήθησαν νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ πορευθοῦν διὰ τῆς χώρας τῶν φιλικῶς, πιστεύοντες εἰς τὸ ὄχυρὸν τῆς χώρας τῶν. Ἀλλὰ πλὴν τῶν Μοσσυνοίκων τούτων ἦσαν καὶ οἱ ἐπέκεινα τούτων κατοικοῦντες ἄλλοι Μοσσυνοικοὶ ἔθροιοὶ τῶν ἐντεῦθεν. Τούτων λοιπὸν τοὺς

ἄρχοντας καλέσαντες οἱ Ἕλληνες εἶπον πρὸς αὐτοὺς ὅτι εἶναι πρόθυμοι νὰ συμμαχήσουν μαζί των ἐναντίον τῶν ἄλλων Μοσσονοίκων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐχθροὶ των, καὶ νὰ καταστήσουν αὐτοὺς ὑποχείριους των. Οἱ Μοσσύνοικοι ἐδέχθησαν τὰς προτάσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔπεμψαν εἰς αὐτοὺς διὰ θαλάσσης δύναμιν ἑξακοσίων ἀνδρῶν. Μετὰ τούτων οἱ Ἕλληνες εἰσῆλθον εἰς τὴν χώραν τῶν ἐντεῦθεν Μοσσονοίκων πρὸς τοὺς ὁποίους συνῆψαν πεισματώδεις μάχας καὶ ἐκυρίευσαν δύο πόλεις. Ἐκάστης τῶν πόλεων τούτων ὑπῆρχεν ἴδιος βασιλεύς. Οὗτος κεκλεισμένος ἐντὸς μόσσυνος, ἦτοι πύργου, κατεσκευασμένου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, διετρέφετο καὶ ἐφυλάττετο ὑπὸ τῶν κατοίκων. Οὐδέτερος τούτων μετὰ τὴν ἄλωσιν τῶν πόλεων ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ ἀλλ' ἀμφοτέροι ἐντὸς τῶν ἐμπρησθέντων πύργων κατεκάησαν. Ἄφθονα τρόφιμα ἀπεκόμισαν ἐκ τῆς χώρας ταύτης οἱ Ἕλληνες, παραδώσαντες δὲ τὰς πόλεις εἰς τοὺς συμμαχοὺς διῆλθον τὴν ἐπίλοιπον χώραν ἀμαχητί.

Μετὰ πορείαν ὀκτὼ ἡμερῶν φθάνουν εἰς τὴν χώραν τῶν Χαλύβων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπήκοοι τῶν Μοσσονοίκων, καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὴν χώραν τῶν Τιβαρηνῶν, τὴν ὁποίαν εἰρηνικῶς διελθόντες ἔφθασαν μετὰ δύο ἡμέρας εἰς τὴν παράλιον πόλιν Κοτύωρα, ἄποικον καὶ ὑπήκοον τῶν Σινωπέων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Κοτυωριῖται, ὅτε οἱ Ἕλληνες ἦλθον, ἔκλεισαν τὰς πύλας τοῦ τείχους καὶ οὔτε εἰς τὴν πόλιν ἐδέχοντο αὐτοὺς οὔτε ἔξω εἰς τὸ στρατόπεδον παρεῖχον ἀγορὰν, οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ λαμβάνουν τὰ τρόφιμα διὰ τῆς βίας καὶ ἐκ τῆς Παφλαγονίας καὶ ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Σινωπεῖς φοβηθέντες περὶ τῆς τύχης τῆς πόλεως στέλλουν πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐπαινοῦσιν αὐτούς, διότι ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ παραπονοῦνται, διότι Ἕλληνες αὐτοὶ βλάπτουν ἑλληνικὴν πόλιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἰσῆλθον διὰ τῆς βίας καὶ ἐγκατέστησάν τινες εἰς τὰς οἰκίας. Τέλος ἠπειλήσαν ὅτι, ἐὰν ἐξακολουθήσουν μετερχόμενοι βίαν κατὰ τῶν Κοτυωριτῶν, εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ συνάψουν συμμαχίαν πρὸς τοὺς Παφλαγόνους διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν περαιτέρω πορείαν.

Ὁ Ξενοφῶν ἀπήντησεν διὰ λόγου δριμυτάτου. «Ἡμεῖς» λέ-

γει, «ὅπουδήποτε δὲν παρῆχον εἰς ἡμᾶς ἀγοράν, εἴτε Ἑλληνας ἦσαν οὗτοι εἴτε βάρβαροι, ἐλαμβάνομεν τὰ τροφίμα διὰ τῆς βίας, διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κάμωμεν διαφορητικά, ὅπου ὅμως παρῆχον ἀγοράν, τίποτε δὲν ἐλάβομεν διὰ τῆς βίας. Ἄλλ' οἱ φίλοι σας Κοτυωρίται οὔτε εἰς τὴν πόλιν ἐδέχθησαν ἡμᾶς οὔτε ἀγοράν παρῆχον καί, τὸ χειρότερον, οὔτε τοὺς ἀσθενεῖς ἐδέχοντο εἰς τὰς οἰκίας των· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ εἰσαγάγωμεν αὐτοὺς διὰ τῆς βίας. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀπειλήν σας, ὅτι τάχα θὰ συμμαχήσητε μετὰ τῶν Παφλαγόνων ἐναντίον μας, σᾶς κάμνομεν γνωστὸν ὅτι θὰ πολεμήσωμεν ἐναντίον ἀμφοτέρων, καὶ τοῦτο δὲν μᾶς φοβίζει, διότι ἤδη ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἄλλους πολὺ περισσοτέρους ἀπὸ σᾶς. Ἄλλὰ προσέξατε μήπως συμβῆ ἔντελῶς τὸ ἐναντίον· ἡμεῖς μανθάνομεν ὅτι οἱ Παφλαγόνες ἐπιδιώκουν νὰ γίνουιν κύριοι τῆς πόλεώς σας· λοιπὸν ἐν ἀνάγκῃ, θὰ συμμαχήσωμεν ἡμεῖς μετ' αὐτῶν διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλουν».

Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Σινωπεῖς ἐφοβήθησαν καὶ ἀμέσως μετέβαλον συμπεριφοράν, ὡμολόγησαν δὲ ὅτι πάντα, ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἑλληνας, δικαίως ἔπραξαν.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν οἱ στρατηγοὶ συνεκάλεσαν τὸν στρατὸν εἰς ἐκκλησίαν καὶ τοὺς πρέσβεις τῶν Σινωπέων, ἵνα συσκεφθοῦν περὶ τῆς περαιτέρω πορείας, ἂν πρέπη νὰ κάμουν τὴν πορείαν περὶ ἢ διὰ θαλάσσης. Καὶ ἀπεφάσισαν νὰ γίνῃ ἡ πορεία διὰ θαλάσσης ἐν ἣ περιπτώσει οἱ Σινωπεῖς ἔμελλον νὰ δώσουν τόσα πλοῖα ὅσα θὰ περιελάμβανον πάντας τοὺς Ἑλληνας. Καὶ ἔστειλαν τρεῖς ἄνδρας εἰς τὴν Σινώπην, ἵνα οὗτοι φροντίσουν περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν πλοίων.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Ξενοφῶν ἐσχέφθη ὅτι διὰ τῆς τοσαύτης δυνάμεως, ὅσην ἀπετέλουν οἱ ἐπιστρέφοντες Ἑλληνας τοῦ Κύρου, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ κτισθῇ πόλις ἐν Πόντῳ ἰσχυρὰ καὶ μεγάλη· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸν μάντιν Σιλανὸν τὸν Ἀμπρακιώτην, ἵνα θυσιάσῃ καὶ μάθῃ τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν θεῶν. Ἄλλ' ὁ Σιλανός, ὁ ὁποῖος περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἐνδιεφέρετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα, ἔσπευσε νὰ κοινολογήσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς στρατιώτας, ἵνα προκληθῇ ἀντίδρασις καὶ οὕτω ματαιωθῇ τὸ σχέδιον τοῦ Ξενοφῶντος· ἤθελε δὲ ὁ Σι-

λανὸς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα, διότι, λαβὼν ποτε παρὰ τοῦ Κύρου δι' ἐπιτυχῆ μαντείαν 3.000 δαρεικῶν, εἶχε περισώσει τὸν θησαυρὸν τοῦτον καὶ ἐπομένως ἔσπευδε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα πλούσιος.

Καὶ ἡ μὲν θυσία ἀπέβη εὐνοϊκὴ ὑπὲρ τῆς παραμονῆς τῶν Ἑλλήνων ἐν Πόντῳ, ἀλλ' οἱ Σινωπεῖς καὶ οἱ Ἡρακλεῶται (τῆς παρὰ τὸν Πόντον Ἑλληνικῆς πόλεως Ἡρακλείας), οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν ἐπιβλαβὴ εἰς τὰ συμφέροντά των τὴν ἴδρυσιν ἰσχυρᾶς ἑλληνικῆς πόλεως ἐν Πόντῳ, ὑπεσχέθησαν πλοῖα καὶ χρήματα εἰς τοὺς Ἑλληνας, ἵνα διευκολύνουν τὴν ἀναχώρησίν των. Γενομένης δὲ ἐκκλησίας ὁμίλησαν πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν κατὰ τῆς παραμονῆς των. Ὁ Ξενοφῶν προκληθεὶς εἶπεν ὅτι ὄντως ἐσκέφθη τοιοῦτόν τι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ στρατεύματος, ἀλλ' ἀφοῦ τώρα προσφέρονται καὶ πλοῖα καὶ χρήματα εἶναι τῆς γνώμης καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ ταῦτα ἔρχονται πλοῖα παρὰ τῶν Ἡρακλεωτῶν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθησαν. Τοῦτο ἐμβάλλει εἰς ἀμηχανίαν τὸν στρατὸν, διὸ πολλοὶ στρατηγοὶ συνεννοηθέντες ἔρχονται πρὸς τὸν Ξενοφῶντα καὶ προτείνουν εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Κολχίδα καὶ νὰ καταλάβουν αὐτήν· ἀλλ' ὁ Ξενοφῶν ἀρνεῖται νὰ προτείνῃ τοιοῦτόν τι εἰς τὸν στρατὸν.

Τὴν νέαν ταύτην πρότασιν μαθόντες οἱ στρατιῶται ὠργίζοντο ἰδίᾳ κατὰ τοῦ Ξενοφῶντος, διότι διεβλήθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὅτι δῆθεν σκέπτεται νὰ ὀδηγήσῃ αὐτοὺς δι' ἀπάτης εἰς τὴν Κολχίδα, ἵνα ἐκεῖ παρὰ τὸν Φᾶσιν ποταμὸν ἰδρύσῃ ἀποικίαν. Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν συνεκάλεσε τοὺς στρατιώτας εἰς ἐκκλησίαν καὶ τὴν μὲν διαβολὴν εὐκόλως διέλυσεν, ὑπέδειξε δὲ εἰς αὐτούς, ὅτι παρελθόντος τοῦ ἀπὸ τῶν βαρβάρων κινδύνου, ὁ ὁποῖος ἐκράτει αὐτοὺς ἠνωμένους, ἡ πειθαρχία τοῦ στρατοῦ ἐξέλιπεν, ἡ δὲ ἀναρχία ἢ ὁποῖα ἤδη κυριαρχεῖ, ὥθησε τὸν στρατὸν εἰς ἔργα θηρίων ἀλλὰ μὴ ἀνθρώπων, ὡς εἶναι ἡ ἐπίθεσις τοῦ λοχαγοῦ Κλεαρέτου κατὰ φιλικῶν χωρίου ἵνα ληστεύσῃ αὐτό, ὁ φόνος τριῶν γερόντων, οἱ ὁποῖοι εἶχον σταλῆ πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἑλληνας καὶ ἄλλα ἀκόμη. Ἐκ τῆς αὐστηρᾶς ταύτης ὁμιλίας τοῦ Ξενοφῶντος συνελθόντες εἰς ἑαυτοὺς οἱ στρατιῶται ἀπεφάσισαν νὰ γίνῃ καθαρὸς τοῦ στρατεύματος, νὰ δικασθοῦν

δὲ πάντες, ἐναντίον τῶν ὁποίων ὑπάρχει κατηγορία τις, μηδ' αὐτῶν τῶν στρατηγῶν ἐξαίρουμένων.

Κατηγορήθησαν δὲ οἱ στρατηγοὶ Φιλήσιος, Ξανθικλῆς καὶ Σοφαίνετος, οἱ ὅποιοι κατεδικάσθησαν εἰς χρηματικὴν ζημίαν. Κατηγορηθεὶς καὶ ὁ Ξενοφῶν ὡς βάνουσος καὶ ὑβριστής, ἀπελογήθη ὅτι ὑπῆρξεν ὄντως τοιοῦτος, ὡσάκισ τοιαύτη συμπεριφορὰ ἦτο δεδικοιολογημένη, ὡσάκισ δηλ. ἐπεβάλλετο τοῦτο χάριν τοῦ συμφέροντος τοῦ στρατεύματος καὶ χάριν τῆς πειθαρχίας· οὕτω π.χ. λέγει ὅτι ἐκτύπησέ τινα, διότι παραλαβὼν οὗτος ἀσθενῆ, ἵνα μεταφέρῃ αὐτὸν ἐπὶ ἡμιόνου, μετ' ὀλίγον συνελήφθη σκάπτων λάκκον καὶ ἔτοιμος ὦν νὰ θάψῃ τὸν ἀσθενῆ ζωντανόν. «Ἄλλὰ», λέγει ὁ κτυπηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, «μήπως κατόπιν δὲν ἀπέθανε;». «Πολὺ καλὰ», ἀπαντᾷ ὁ Ξενοφῶν, «μήπως ἡμεῖς ὅλοι δὲν θὰ ἀποθάνωμεν; δὲν πρόχει ὅμως ἔνεκα τούτου νὰ ταφῶμεν ζωντανὰ». Τέλος παραπονεῖται ὅτι ἐν ᾧ ἐνθυμοῦνται πᾶσαν ἐξ αἰτίας του δυσαρέσκειαν, λησμονοῦν ὅμως τὰς καλὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας· «κάνεις ἀπὸ σᾶς», λέγει, «δὲν ἐνθυμεῖται, ἂν ἐβροήθησα κανένα κατὰ τὸν χειμῶνα, ἂν ἔσωσα ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἂν ἀσθενοῦντα ἢ πενόμενον ἐπεκούρησα χρηματικῶς· καὶ ὅμως δίκαιον καὶ θεάρεστον εἶναι νὰ ἐνθυμηταί τις μᾶλλον τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἔλαβε παρὰ τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθεν.

BIBLION EKTON

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

*Συμπόσιον Ἑλλήνων καὶ Παφλαγόνων
συνθῆκαι. Ὁ Χειρίσοφος ἐκλέγεται
στρατηγὸς αὐτοκράτωρ.*

1. Ἐκ τούτου δὲ ἐν τῇ διατριβῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζων, οἱ δὲ καὶ ληξόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. Ἐκλώπευον δὲ καὶ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τοὺς ἀποσκεδαννυμένους, καὶ τῆς νυκτὸς τοὺς πρόσω σκηνοῦντας ἐπειρῶντο κακουργεῖν· καὶ πολεμικώτατα πρὸς ἀλλήλους εἶχον ἐκ τούτων.

3. Ὁ δὲ Κορύλας, ὃς ἐτύγχανε τότε Παφλαγονίας ἄρχων, πέμπει παρὰ τοὺς Ἑλληνας πρέσβεις ἔχοντας ἵππους καὶ στολὰς καλὰς, λέγοντας ὅτι Κορύλας ἔτοιμος εἶη τοὺς Ἑλληνας μήτε ἀδικεῖν μήτε ἀδικεῖσθαι. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο ὅτι περὶ μὲν τούτων σὺν τῇ στρατιᾷ βουλευσοῖντο, ἐπὶ ξένια δὲ ἐδέχοντο αὐτούς· παρεκάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν οὓς ἐδόκουν δικαιοτάτους εἶναι.

4. Θύσαντες δὲ βοῦς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἄλλα ἱερεῖα εὐχίαν μὲν ἀρκοῦσαν παρεῖχον, κατακείμενοι δὲ ἐν σκίμποσιν ἐδείπνου, καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγχανον ἐν τῇ χώρᾳ. Ἐπεὶ δὲ σπονδαί τε ἐγένοντο καὶ ἐπαιάνισαν, ἀνέστησαν πρῶτον μὲν Θοῤᾶκες καὶ πρὸς αὐτὸν ὠρχήσαντο σὺν τοῖς ὄπλοις καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσιν ἐδόκει, ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πῶς.

6. Καὶ ἀνέκραγον οἱ Παφλαγόνες. Καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ ἐτέρου, ἐξῆει ἄδων τὸν Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνηκότα· ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς.

7-8. Μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἱ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὄπλοις. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν, ὁ μὲν, παραθέμενος τὰ ὄπλα, σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ, πυκνὰ δὲ στρεφόμενος ὡς φοβούμενος, ληστής δὲ προσέρχεται· ὁ δ' ἐπειδὰν προῖδηται, ἀπαντᾷ ἀρπάσας τὰ ὄπλα καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους· καὶ οὗτοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν· καὶ τέλος ὁ ληστής, δῆσας τὸν ἄνδρα, καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν ληστήν· εἶτα παρὰ τοὺς βοῦς ζεύξας ὀπίσω τὸ χεῖρε δεδεμένον, ἐλαύνει.

9-10. Μετὰ τοῦτο Μυσὸς εἰσῆλθεν ἐν ἑκατέρᾳ τῆ χειρὶ ἔχων πέλτην, καὶ τοτὲ μὲν, ὡς δύο ἀντιτακτομένων, μιμούμενος ὠρχεῖτο, τοτὲ δὲ ὡς πρὸς ἓνα ἐχρήτο· ταῖς πέλταις, τοτὲ δ' ἐδινεῖτο καὶ ἐξεκυβίστα ἔχων τὰς πέλτας, ὥστε ὄψιν καλὴν φαίνεσθαι. Τέλος δὲ τὸ περσικὸν ὠρχεῖτο κρούων τὰς πέλτας καὶ ὠκλαζε καὶ ἐξάνιστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ ἐποίει πρὸς τὸν αὐλόν.

11. Ἐπὶ δὲ τούτῳ οἱ Μαντινεῖς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἀρκάδων ἀναστάντες ἐξοπλισάμενοι ὡς ἐδύναντο κάλλιστα ἦσαν τε ἐν ῥυθμῷ αὐλούμενοι καὶ ἐπαιάνισαν καὶ ὠρχήσαντο, ὥσπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις. Ὅρῳντες δὲ οἱ Παφλαγόνες δεινὰ ἐποιοῦντο πάσας τὰς ὀρχήσεις ἐν ὄπλοις εἶναι.

12. Ἐπὶ τούτοις ὀρῶν ὁ Μυσὸς ἐκπεπληγμένους αὐτούς, πείσας τῶν Ἀρκάδων τινὰ πεπαμένον ὀρχη-

στρίδα, εἰσάγει ἐνσκευάσας, ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα δοῦς κούφην αὐτῇ. Ἡ δὲ ὠρχήσατο πυρρίχην ἐλαφρῶς.

13. Ἐνταῦθα κρότος ἦν πολὺς, καὶ οἱ Παφλαγόνες ἤροντο, εἰ καὶ γυναῖκες συνεμάχοντο αὐτοῖς. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι αὐταὶ καὶ αἱ τρεψάμεναι εἶεν βασιλέα ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Τῇ μὲν νυκτὶ ταύτῃ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.

14. Τῇ δὲ ὑστεραία προσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ στρατευμα· καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις μῆτε ἀδικεῖν Παφλαγόνας μῆτε ἀδικεῖσθαι. Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν πρέσβεις ᾤχοντο· οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἐδόκει παρεῖναι, ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῶ, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν.

15. Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφικνοῦνται εἰς Σινώπην καὶ ὠρμίσαντο εἰς Ἀρμήνην τῆς Σινώπης. Σινωπεῖς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δὲ ἄποικοί εἰσιν. Οὗτοι δὲ ξένια πέμπουσι τοῖς Ἕλλησιν ἀλφίτων μὲν μεδίμνους τρισχιλίους, οἴνου δὲ κεράμια χίλια καὶ πεντακόσια. Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα ἦλθε τρίτηρ ἔχων.

16. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἦκειν· ὁ δ' ἦγε μὲν οὐδέν, ἀπήγγελλε δὲ ὅτι ἐπαινοίη αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπισχνεῖτο Ἀναξίβιος, εἰ ἀφίκοντο ἔξω τοῦ Πόντου, μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσσεσθαι.

17. Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀρμήνῃ ἔμειναν οἱ στρατιῶται ἡμέρας πέντε. Ὡς δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐδόκουν ἐγγὺς γίνεσθαι, ἦδη μᾶλλον ἢ πρόσθεν εἰσῆει αὐτούς, ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι οἴκαδε ἀφίκωνται.

18. Ἠγήσαντο οὖν, εἰ ἓνα ἔλοιντο ἄρχοντα, μᾶλλον ἂν, ἢ πολυαρχίας οὐσῆς, δύνασθαι τὸν ἓνα χρῆσθαι τῷ στρατεύματι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ εἴ τι δέοι λαν-

θάνειν, μᾶλλον ἂν κρύπτεσθαι, καὶ εἴ τι αὐτῷ δέοι φθά-
νειν, ἤτιον ἂν ὑστερίζειν· οὐ γὰρ ἂν λόγων δεῖν πρὸς
ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δόξαν τῷ ἐνὶ περαίνεσθαι ἂν· τὸν δ'
ἔμπροσθεν χρόνον ἐκ τῆς νικώσης ἔπραττον πάντα οἱ
στρατηγοί.

19. Ὡς δὲ ταῦτα διεννοοῦντο, ἐτρέποντο ἐπὶ τὸν
Ξενοφῶντα· καὶ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον προσιόντες αὐτῷ ὅτι
ἡ στρατιὰ οὕτω γινώσκει, καὶ εὐνοίαν ἐνδεικνύμενος
ἕκαστος ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι τὴν ἀρχήν.

20. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα, νομί-
ζων καὶ τὴν τιμὴν μεῖζω οὕτως ἑαυτῷ γίνεσθαι πρὸς
τοὺς φίλους καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦνομα μεῖζον ἀφίξε-
σθαι αὐτοῦ, τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος τῇ
στρατιᾷ γενέσθαι.

21. Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῆρεν αὐτὸν
ἐπιθυμεῖν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἄρχοντα. Ὅποτε δ' αὐτῷ
ἐνθυμοῖτο ὅτι ἄδηλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ τὸ μέλ-
λον ἔξει, διὰ τοῦτο δὲ κίνδυνος εἶη καὶ τὴν προειργα-
σμένην δόξαν ἀποβαλεῖν, ἠπορεῖτο.

22. Ἀπορουμένῳ δὲ αὐτῷ διακρίναι ἔδοξε κράτι-
στον εἶναι τοῖς θεοῖς ἀνακοινῶσαι· καὶ παραστησάμε-
νος δύο ἱερεῖα ἐθύετο τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ.

24. Οὕτω δὴ θυομένῳ αὐτῷ διαφανῶς ὁ θεὸς ση-
μαίνει μῆτε προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς μῆτε, εἰ αἰροῦντο,
ἀποδέχεσθαι. Τοῦτο μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο.

25. Ἡ δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ πάντες ἔλεγον ἕνα
αἰρεῖσθαι· καὶ ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, προυβάλλοντο αὐτόν.
Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει δῆλον εἶναι ὅτι αἰρήσονται αὐτόν, εἴ-
τις ἐπιψηφίζοι, ἀνέστη καὶ ἔλεξε τάδε.

26. «Ἐγώ, ὦ ἄνδρες, ἠδομαι μὲν ὑφ' ὑμῶν τιμώ-
μενος, εἶπερ ἀνθρωπὸς εἶμι, καὶ χάριν ἔχω καὶ εὐχομαι

δοῦναί μοι τοὺς θεοὺς αἰτιόν τινος ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι».

31. «Ἄλλ', ὦ ἄνδρες», ἔφη, «ὡς πάνυ εἰδῆτε, ὁμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἢ μὴν ἐγώ, ἐπεὶ τὴν ὑμετέραν γνώμην ἠσθιανόμην, ἐθυόμην, εἰ βέλτιον εἴη ὑμῖν τε ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχήν, καὶ ἐμοὶ ὑποσθῆναι· καὶ μοι οἱ θεοὶ οὕτως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὥστε καὶ ἰδιώτην ἂν γινῶναι ὅτι τῆς μοναρχίας ἀπέχεσθαι με δεῖ».

32-33. Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἰροῦνται. Χειρίσοφος δ' ἐπεὶ ἠρέθη, παρελθὼν εἶπεν, «ἄλλ' ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴστε, ὅτι οὐκ ἂν ἔγωγε ἐστασίαζον, εἰ ἄλλον εἴλεσθε. Ἐπεὶ μέντοι ἐμὲ εἴλεσθε», ἔφη, «καὶ ἐγὼ πειράσομαι, ὅτι ἂν δύνωμαι, ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιεῖν. Καὶ ὑμεῖς οὕτω παρασκευάζεσθε ὡς αὖριον, ἐὰν πλοῦς ᾖ, ἀναξόμενοι· ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ἡράκλειαν· ἅπαντας οὖν δεῖ ἐκεῖσε πειραῖσθαι κατασχεῖν· τὰ δ' ἄλλα, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β', Γ', Δ' καὶ Ε'

Διχόνοιοι τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἡρακλείᾳ. Διαίσεις αὐτῶν εἰς τρία σώματα. Ἡ Κάλπη καὶ ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων παρ' αὐτήν.

(Περίληψις)

Περὶ τὸ τέλος Μαΐου τοῦ 400 προσορμίζεται ὁ στρατὸς εἰς Ἡρακλείαν ὅπου ἔγινε δεκτὸς φιλοφρόνως. Οἱ Ἡρακλεῶται ἔστειλαν ὡς ξένια σημαντικὸν ποσὸν ἀλεύρων καὶ οἴνου, εἴκοσι βοῦς καὶ ἑκατὸν πρόβατα. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας θὰ ἐξήρχουν ἐνῶ οἱ στρατιῶται εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ λάβουν καὶ ἄλλα περισσότερα τούτων. Ἐξέλεξαν δὲ ὡς πρέσβεις τὸν Χειρίσοφον καὶ τὸν Ξενοφῶντα, ἵνα οὗτοι μεταβάντες πρὸς τοὺς Ἡρακλεώτας, διαβιάσουν τὴν ἀπόφασίν των ταύτην καὶ ἐνεργήσουν διὰ τὰ περαιτέρω. Ἀλλ' ἀμφοτέροι οἱ στρατηγοὶ ἠρνήθησαν διαρρηθῆναι, διότι ἐφρόνουν ὅτι δὲν ἦτο ὀρθὸν νὰ ἐπιβάλουν βίαν εἰς φιλικὴν καὶ ἑλληνικὴν πόλιν, ἀλλὰ νὰ ἀρκεσθοῦν εἰς ὅ,τι οἰκειοθελῶς θὰ προσέφευρεν εἰς τὸν στρατὸν. Οἱ στρατιῶται ἐμμένοντες εἰς τὴν ἀπόφασίν των, ἔστειλαν τρεῖς ἄλλους ἄνδρας, οἵτινες προσελθόντες εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἡρακλεωτῶν εἶπον τὰ ἀποφασισθέντα, προσέθεσαν δὲ ὅτι, ἂν οἱ Ἡρακλεῶται δὲν συγκατατεθοῦν εἰς ὅσα ζητοῦν παρ' αὐτῶν, θὰ τὰ λάβουν οἱ ἴδιοι διὰ τῆς βίας. Οἱ Ἡρακλεῶται ἀπήνησαν ὅτι θὰ σκεφθοῦν, καὶ ἀμέσως συνήθηρουν ἐντὸς τοῦ τείχους τὰ βροσκήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ τὴν ἀγορὰν τὴν ὁποίαν παρεῖχον εἰς τὸν στρατὸν διέλυσαν καὶ τὰς πύλας τοῦ τείχους ἔκλεισαν καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν φύλακας ἐτοποθέτησαν.

Πολλοὶ στρατιῶται, ὀργισθέντες κατὰ τοῦ Χειρίσοφου καὶ τοῦ Ξενοφῶντος ὡς ὑπευθύνων διὰ τὴν ἀποτυχίαν των, ἔγιναν ἀφορμὴ στάσεως καὶ διχονοιῶν ἐν τῷ στρατεύματι, καὶ ἕνεκα τούτου διηρέθησαν εἰς τρεῖς ὀμάδας· ἢ μία ὀμὰς ἀπετελέσθη ἐκ τετρακισχιλίων καὶ πεντακοσίων ὀπλιτῶν, Ἀρχάδων καὶ Ἀχαιῶν πάντων, οἱ ὅποιοι ἐκλέξαντες δέκα στρατηγούς ἔπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κάλπης, ἢ ἄλλη ὀμὰς ἐκ δισχιλίων καὶ ἑκατὸν ὑπὸ

τὸν Χειρίσοφον ἐπορεύοντο πρὸς τὴν Θράκην διὰ ξηρᾶς καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν, ἡ δὲ τρίτη ὁμάς ἐκ δισχιλίων ὀπλιτῶν ὑπὸ τὸν Ξενοφῶνα, οἱ ὅποιοι μέχρι τινὸς μὲν ἐπροχώρησαν ἐπὶ πλοίων, κατόπιν δὲ ἀποβιβασθέντες ἐπορεύοντο πεζῇ. Πάντες διηυθύνοντο πρὸς τὴν Κάλπην.

Πρῶτοι ἔφθασαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κάλπης οἱ Ἀρκάδες οἱ ὅποιοι ἀμέσως ἐπετέθησαν κατὰ τῶν κωμῶν πρὸς λαφυραγωγίαν, καὶ ἔλαβον μὲν πολλὰ λάφυρα, ἀλλ' οἱ Θραῖκες ἐπιτεθέντες αἰφνιδίως πολλοὺς ἐφόνευσαν, τοὺς δὲ λοιποὺς περικυκλώσαντες εἰς τινὰ λόφον περιήγαγον εἰς τὴν ἐσχάτην δυσχέριαν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Ξενοφῶν πορευόμενος διὰ τῆς μεσογείας μανθάνει τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀρκάδων ἐπὶ τοῦ λόφου καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν ἀτυχίας. Συγκαλεῖ ἀμέσως τοὺς στρατιώτας εἰς ἐκκλησίαν καὶ προτρέπει αὐτοὺς νὰ σπεύσουν πρὸς βοήθειαν «διότι», λέγει, «ἂν ἐκεῖνοι καταστραφοῦν, ἡ αὐτὴ τύχη ἀναμένει καὶ ἡμᾶς· οἱ ἐχθροὶ εἶναι πολυάριθμοι καὶ ὅταν λάβουν θάρρος ἐκ τῆς νίκης τῶν, δὲν θὰ ἔχωμεν ποῦ νὰ καταφύγωμεν». Οἱ Θραῖκες ἀντιληφθέντες τὴν βοήθειαν ἔφυγον τὴν νύκτα καὶ οὕτω οἱ Ἀρκάδες χωρὶς καὶ αὐτοὶ νὰ γνωρίζουν τί συμβαίνει, ἀνελπίστως ἠλευθερώθησαν καὶ ἐτράπησαν πρὸς τὴν Κάλπην· ὅτε δὲ ἔφθασε εἰς τὸν λόφον ὁ Ξενοφῶν, οὐδένα εἶδε καὶ ἠπόρει περὶ τοῦ πράγματος. Μετ' ὀλίγον συνητηθήθησαν πάντες εἰς τὴν Κάλπην, ὅπου ἔν τῷ μεταξὺ εἶχε φθάσει καὶ ὁ Χειρίσοφος.

Συνετισθέντες ἐκ τοῦ κινδύνου, τὸν ὅποιον διέτρεξαν οἱ Ἕλληνες, ἀπεφάσισαν θάνατον κατὰ παντός, ὁ ὅποιος ἤθελε προτείνει χωρισμὸν τοῦ στρατεύματος. Ὁ τόπος οὗτος, ὁ ὅποιος καλεῖται Κάλπης λιμὴν κεῖται ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς παραλίας μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Ἡρακλείας. Γλῶσσα γῆς καταλήγουσα εἰς βράχον ἀπότομον τοῦ ὁποίου τὸ ἐλάχιστον ὕψος εἴκοσιν ὀργυιῶν εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ σχηματίζει ἀσφαλῆ λιμένα ἐστραμμένον πρὸς Δυσμάς· κρήνη ἀφθόνου καὶ ἀρίστου ὕδατος ὅρει παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν· δένδρα ὑπῆρχον καὶ ἄλλα πολλά, πλεῖστα δὲ τὰ παρόχοντα ναυπηγήσιμον ξυλείαν πλησιέστατα τῆς θαλάσσης· τὸ ἀπὸ τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν μεσόγειον ἐκτεινόμενον ὄρος ἦτο γεῶδες καὶ ἄλιθον, τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν εἰς ἕκτασιν τεσσάρων περίπου χιλιομέτρων κατάφυτον ἐκ μεγάλων

και παντος ειδους δένδρων· η δε αλλη χωρα η καλλιεργησιμος ητο πολλη και καλη· παραγει κριθην, σιτον, οσπρια, σησαμον, ευδοκιμει δε η συκη, η αμπελος και αλλα παντοια δένδρα πλην της ελαιας.

Τοιαυτη ητο η χωρα εις την οποιαν ειχον στρατοπεδευσει οι Έλληνες, επιστεουν δε οτι ωδηγηθησαν ενταυθα προς τον σκοπον ιδρυσεως αποικιας. Αλλ' οι στρατιωται παντες εποθουν την εις την Ελλάδα επανοδον.

Μέλλοντες να εξακολουθησουν την πορειαν δια ξηρας κωλύονται επανειλημμένως υπό των ιερών. Εν τῷ μεταξὺ ὁ Χειρίσοφος ἀπέθανε, διάδοχος δ' αὐτοῦ ἐξελέχθη ὁ Νέων. Οὗτος δὲ ἀνέλαβε νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς βουλομένους πρὸς λαφυραγωγίαν, διότι δεινὴ ἔνδειμα ἐμάστιζε τὸ στρατεύμα· ἀλλ' οἱ Βιθυνοὶ βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ Φαρναβάζου ἔτρεψαν αὐτοὺς εἰς φυγήν και ἐφόνευσαν περὶ τοὺς πεντακοσίους.

Τὴν ἐπομένην ἦλθε πλοῖον ἐξ Ἡρακλείας κομίζον τροφίμα, ἀλλ' ητο ἀνάγκη νὰ τιμωρήσουν τοὺς ἐχθροὺς διὰ τὸ πάθημα τῆς προτεραίας· ὄθεν ἀφήσαντες εἰς τὸ στρατόπεδον τὸν Νέωνα μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, οἱ λοιποὶ ὑπὸ τὸν Ξενοφῶντα ἦλθον εἰς τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς και ἔθαψαν τοὺς νεκροὺς· κατόπιν συναντηθέντες μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἔτρεψαν αὐτοὺς εἰς φυγήν, καθὼς και τοὺς προσδραμόντας ἱππεῖς τοῦ Φαρναβάζου, στήσαντες δε τροπαιον ἐπανῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδον.

Βασ. Φάβη : Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἔρχεται πρὸς τοὺς Ἕλληνας Κλέανδρος ὁ ἀρμοστής τοῦ Βυζαντίου. Ὁ στρατὸς προχωρεῖ διὰ τῆς χώρας τῶν Βιδυνῶν καὶ φθάνει εἰς Χρυσόπολιν.

1. Ἐντεῦθεν οἱ μὲν πολέμοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν καὶ ἀπήγοντο καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ χρήματα, ὅποι ἐδύναντο προσωτάτω, οἱ δὲ Ἕλληνες προσέμενον μὲν Κλέανδρον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα ὡς ἥξοντα, ἐξιόντες δι' ἐκάστης ἡμέρας σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς ἀνδραπόδοις ἐφέροντο ἀδεῶς πυροὺς καὶ κριθάς, οἶνον, ὄσπρια, μελίνας, σῦκα· ἅπαντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου.

2. Καὶ ὁπότε μὲν καταμένοι τὸ στράτευμα ἀναπαύομενον, ἐξῆν ἐπὶ λείαν ἰέναι, καὶ ἐλάμβανον οἱ ἐξιόντες· ὁπότε δὲ ἐξιοὶ πᾶν τὸ στράτευμα, εἴ τις χωρὶς ἀπελθὼν λάβοι τι, δημόσιον ἔδοξεν εἶναι.

3. Ἦδη δὲ ἦν πολλὴ πάντων ἀφθονία· καὶ γὰρ ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνοῦντο ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων καὶ οἱ παραπλέοντες ἄσμενοι κατῆγον, ἀκούοντες ὡς οἰκίζοιτο πόλις καὶ λιμὴν εἶη.

4. Ἐπεμπον δὲ καὶ οἱ πολέμοι ἤδη, οἱ πλησίον ᾔκουον, πρὸς Ξενοφῶντα, ἀκούοντες ὅτι οὗτος πολίζει τὸ χωρίον, ἐρωτῶντες ὅ,τι δέοι ποιῶντας φίλους εἶναι. Ὁ δ' ἀπεδείκνυεν αὐτοὺς τοῖς στρατιώταις.

5. Καὶ ἐν τούτῳ Κλέανδρος ἀφικνεῖται δύο τριήρεις ἔχων, πλοῖον δ' οὐδέν. Ἐτύγχανε δὲ τὸ στράτευμα ἔξω ὄν, ὅτε ἀφίκετο· καὶ ἐπὶ λείαν τινὲς οἰχόμενοι ἄλλοσε εἰς τὸ ὄρος εἰλήφεσαν πρόβατα πολλὰ· ὀκνοῦντες

δὲ μὴ ἀφαιρεθεῖεν, τῷ Δεξιππῷ λέγουσιν, ὅς ἀπέδρα τὴν πεντηκόντορον ἔχων ἐκ Τραπεζοῦντος, καὶ κελεύουσι διασώσαντα αὐτοῖς τὰ πρόβατα τὰ μὲν αὐτὸν λαβεῖν, τὰ δὲ σφίσιν ἀποδοῦναι.

6. Εὐθύς δ' ἐκεῖνος ἀπελαύνει τοὺς περιεστῶτας τῶν στρατιωτῶν καὶ λέγοντας ὅτι δημόσια εἶη, καὶ τῷ Κλεάνδρῳ λέγει ἐλθὼν ὅτι ἀρπάζειν ἐπιχειροῦσιν. Ὁ δὲ κελύει τὸν ἀρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτόν.

7. Καὶ ὁ μὲν, λαβὼν ἡγέ τινα περιτυχὼν δ' Ἀγασίας ἀφαιρεῖται· καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ ὁ ἀγόμενος λοχίτης. Οἱ δ' ἄλλοι οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δέξιππον, ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Ἔδεισαν δὲ καὶ τῶν τριηριτῶν πολλοὶ καὶ ἔφευγον εἰς τὴν θάλατταν, καὶ Κλέανδρος δ' ἔφευγε.

8. Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυνόν τε καὶ τῷ Κλεάνδρῳ ἔλεγον ὅτι οὐδὲν εἶη πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ δόγμα αἴτιον εἶη, τὸ τοῦ στρατεύματος, ταῦτα γενέσθαι.

9. Ὁ δὲ Κλέανδρος ὑπὸ τοῦ Δεξιππου τε ἀνερεθιζόμενος καὶ αὐτὸς ἀχθεσθεὶς ὅτι ἐφοβήθη, ἀποπλεύσεσθαι ἔφη καὶ κηρύξειν μηδεμίαν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς, ὡς πολεμίους· ἦρχον δὲ τότε πάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Λακεδαιδόνιοι.

10. Ἐνταῦθα πονηρὸν τὸ πρᾶγμα ἐδόκει εἶναι τοῖς Ἑλλήσι, καὶ ἐδέοντο μὴ ποιεῖν ταῦτα· ὁ δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μὴ τις ἐκδώσει τὸν ἄρξαντα βάλλειν καὶ τὸν ἀφελόμενον.

11. Ἦν δέ, ὃν ἐξήτει, Ἀγασίας, διὰ τέλους φίλος τῷ Ξενοφῶντι· ἐξ οὗ καὶ διέβαλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. Καὶ ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ ἀπορία ἦν, συνήγαγον τὸ στρατεῦμα οἱ ἄρχοντες· καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν παρ' ὀλίγον

ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον, τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει φαῦλον εἶναι, ἀλλ' ἀναστὰς ἔλεξεν.

12. «ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ἐμοὶ δὲ οὐδὲν φαῦλον δοκεῖ εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ἡμῖν οὕτως ἔχων τὴν γνώμην Κλέανδρος ἄπεισιν, ὥσπερ λέγει. Εἰσὶν μὲν γὰρ ἐγγυὲς αἱ Ἑλληνίδες πόλεις· τῆς δὲ Ἑλλάδος Λακεδαιμόνιοι προεστήκασιν· ἱκανοὶ δὲ εἰσι καὶ εἷς ἕκαστος Λακεδαιμόνιον ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅτι βούλονται, διαπράττεσθαι».

13. «Εἰ οὖν οὕτως πρῶτον μὲν ἡμᾶς Βυζαντίου ἀποκλείσει, ἔπειτα δὲ τοῖς ἄλλοις ἀρμοστικαῖς παραγγελεῖ εἰς τὰς πόλεις μὴ δέχεσθαι, ὡς ἀπιστοῦντας Λακεδαιμόνιοις καὶ ἀνόμους ὄντας, ἔτι δὲ πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον οὗτος ὁ λόγος περὶ ἡμῶν ἦξει, χαλεπὸν ἔσται καὶ μένειν καὶ ἀποπλεῖν· καὶ γὰρ ἐν τῇ γῆ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ τὸν νῦν χρόνον».

14. «Οὐκουν δεῖ οὔτε ἐνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους τῆς Ἑλλάδος ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ πειστέον ὅτι ἂν κελεύωσι· καὶ γὰρ αἱ πόλεις ἡμῶν, ὅθεν ἐσμέν, πείθονται αὐτοῖς».

15. «Ἐγὼ μὲν οὖν· καὶ γὰρ ἀκούω Δέξιππον λέγειν πρὸς Κλέανδρον ὡς οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἀγασίας ταῦτα, εἰ μὴ ἐγὼ αὐτὸν ἐκέλευσα· ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολύω καὶ ὑμᾶς τῆς αἰτίας καὶ Ἀγασίαν, ἂν αὐτὸς Ἀγασίας φήσῃ ἐμέ τι τούτων αἴτιον εἶναι, καὶ καταδικάζω ἐμαντοῦ, εἰ ἐγὼ πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω, τῆς ἐσχάτης δίκης ἄξιος εἶναι, καὶ ὑφέξω τὴν δίκην».

16. «Φημὶ δέ, καὶ εἴ τινα ἄλλον αἰτιᾶται, χρῆναι ἑαυτὸν παρασχεῖν Κλέανδρῳ κρῖναι· οὕτω γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀπολελυμένοι τῆς αἰτίας εἴητε. Ὡς δὲ νῦν ἔχει, χαλεπὸν, εἰ, οἰόμενοι ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐπαίνου καὶ τιμῆς τεύξε-

σθαι, ἀντὶ δὲ τούτων οὐδ' ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις ἐσόμεθα, ἀλλ' εἰρξόμεθα ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων».

17. Μετὰ ταῦτα ἀναστάς εἶπεν Ἀγασίας· «ἐγώ, ὦ ἄνδρες, ὄμνυμι θεοὺς καὶ θεάς, ἧ μὴν μήτε με Ξενοφῶντα κελεῦσαι ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα μήτε ἄλλον ὑμῶν μηδένα· ἰδόντι δέ μοι ἄνδρα ἀγαθὸν ἀγόμενον τῶν ἐμῶν λοχιτῶν ὑπὸ Δεξιππου, ὃν ὑμεῖς ἐπίστασθε ὑμᾶς προδόντα, δεινὸν ἔδοξεν εἶναι· καὶ ἀφειλόμην, ὁμολογῶ».

18. «Καὶ ὑμεῖς μὲν μὴ ἐκδῶτέ με· ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν, ὡσπερ Ξενοφῶν λέγει, παρασχῆσω κρίναντι Κλεάνδρῳ ὅ,τι ἂν βούληται, ποιῆσαι· τούτου ἕνεκα μήτε πολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις, σώξοισθέ τε ἀσφαλῶς ὅποι θέλει ἕκαστος. Συμπέμψατε μέντοι μοι ὑμῶν αὐτῶν ἐλόμενοι πρὸς Κλέανδρον, οἵτινες, ἂν τι ἐγὼ παραλίπω, καὶ λέξουσιν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πράξουσιν».

19. Ἐκ τούτου ἔδωκεν ἡ στρατιά, οὓστινας βούλοιτο, προελόμενον ἰέναι. Ὁ δὲ προείλετο τοὺς στρατηγούς. Μετὰ ταῦτα ἐπορεύοντο πρὸς Κλέανδρον Ἀγασίας καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ Ἀγασίου.

20. Καὶ ἔλεγον οἱ στρατηγοί· «ἔπεμψεν ἡμᾶς ἡ στρατιὰ πρὸς σέ, ὦ Κλέανδρε, καὶ ἐκέλευσέ σε, εἴτε πάντας αἰτιᾶ, κρίναντα σὲ αὐτὸν χρῆσθαι, ὅ,τι ἂν βούλη εἴτε ἓνα τινὰ ἢ δύο ἢ καὶ πλείους αἰτιᾶ, τούτους ἀξιούσι παρασχεῖν σοι ἑαυτοὺς εἰς κρίσιν. Εἴτε οὖν ἡμῶν τινα αἰτιᾶ, πάρεσμέν σοι ἡμεῖς· εἴτε καὶ ἄλλον τινά, φράσον· οὐδεὶς γὰρ ἀπέσται, ὅστις ἂν ἡμῖν ἐθέλη πεῖθεσθαι».

21. Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ Ἀγασίας εἶπεν· «ἐγώ εἰμι, ὦ Κλέανδρε, ὁ ἀφελόμενος Δεξιππου ἄγοντος τούτου τὸν ἄνδρα καὶ παίειν κελεύσας Δέξιππον».

22. Τοῦτον μὲν γὰρ οἶδα ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα, Δέξιππον δὲ οἶδα αἰρεθέντα ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἄρχειν τῆς πεντηκοντόρου, ἧς ἤτησάμεθα παρὰ Τραπεζουντίων, ἔφ' ὅτε πλοῖα συλλέγειν, ὡς σωζοίμεθα, καὶ ἀποδράντα καὶ προδόντα τοὺς στρατιώτας, μεθ' ὧν ἐσώθη».

23. «Καὶ τοὺς τε Τραπεζουντίους ἀπεστερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον καὶ κακοὶ δοκοῦμεν εἶναι διὰ τοῦτον, αὐτοὶ τε τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀπολώλαμεν. Ἦκουε γάρ, ὡσπερ ἡμεῖς, ὡς ἄπορον εἶη περὶ ἀπίοντας τοὺς ποταμοὺς τε διαβῆναι καὶ σωθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα».

24. «Τοῦτον οὖν τοιοῦτον ὄντα ἀφειλόμην. Εἰ δὲ σὺ ἦγες ἢ ἄλλος τις τῶν παρὰ σοῦ, εὖ ἴσθι ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων ἐποίησα. Νόμιζε δ', ἐὰν ἐμὲ νῦν ἀποκτείνης, δι' ἄνδρα δειλὸν τε καὶ πονηρὸν ἄνδρα ἀγαθὸν ἀποκτείνων».

25. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν ὅτι Δέξιππον μὲν οὐκ ἐπαινοίη, εἰ ταῦτα πεπονηκῶς εἶη· οὐ μὲντοι ἔφη νομίζειν, οὐδ' εἰ παμπόνηρος ἦν Δέξιππος, βία χρῆναι πάσχειν αὐτόν, «ἀλλὰ κριθέντα, ὡσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν ἀξιοῦτε, τῆς δίκης τυχεῖν».

26. «Νῦν οὖν ἄπιτε καταλιπόντες τόνδε τὸν ἄνδρα· ὅταν δ' ἐγὼ κελεύσω, πάρεστε πρὸς τὴν κρίσιν. Αἰτιῶμαι δὲ οὔτε τὴν στρατιάν οὔτε ἄλλον οὐδένα ἔτι, ἐπεὶ οὗτος αὐτὸς ὁμολογεῖ ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα».

27. Ὁ δὲ ἀφαιρεθεὶς εἶπεν· «ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ καὶ οἴη με ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι, οὔτε ἔπαιον οὐδένα οὔτε ἔβαλλον, ἀλλ' εἶπον ὅτι δημόσια εἶη τὰ πρόβατα· ἦν γὰρ τῶν στρατιωτῶν δόγμα, εἴ τις, ὁπότε ἡ στρατιὰ ἐξίοι, ἰδίᾳ λήζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα».

28. «Ταῦτα εἶπον· ἐκ τούτου με λαβὼν οὗτος ἦγεν, ἵνα μὴ φθέγοιτο μηδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς λαβὼν τὸ μέρος».

διασώσειε τοῖς λησταῖς παρὰ τὴν ῥήτραν τὰ χρήματα». Πρὸς ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν· «ἐπεὶ τοίνυν συναίτιος εἶ, κατάμενε, ἵνα καὶ περὶ σοῦ βουλευσώμεθα».

29. Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀμφὶ Κλέανδρον ἡρίστων τὴν δὲ στρατιάν συνήγαγε Ξενοφῶν καὶ συνεβούλευε πέμψαι ἄνδρας πρὸς Κλέανδρον παραιτησομένους περὶ τῶν ἀνδρῶν.

30. Ἐκ τούτου ἔδοξεν αὐτοῖς πέμψαντας στρατηγούς καὶ λοχαγούς καὶ Δρακόντιον τὸν Σπαρτιάτην καὶ τῶν ἄλλων, οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι, δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ πάντα τρόπον ἀφεῖναι τὸ ἄνδρε.

31. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ξενοφῶν λέγει· «ἔχεις μὲν, ὦ Κλέανδρε, τοὺς ἄνδρας, καὶ ἡ στρατιά σοι ὑφεῖτο ὅτι ἐβούλου ποιῆσαι καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ αὐτῶν ἀπάντων· νῦν δέ σε αἰτοῦνται καὶ δέονται δοῦναι σφίσι τὸ ἄνδρε καὶ μὴ κατακαίνειν· πολλὰ γὰρ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ περὶ τὴν στρατιάν ἐμοχθησάτην».

32. «Ταῦτα δέ σου τυχόντες ὑπισχνοῦνταί σοι ἀντὶ τούτων, ἣν βούλη ἡγεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἦν οἱ θεοὶ ἴλεω ὧσιν, ἐπιδειξέιν σοι καὶ ὡς κόσμοί εἰσι καὶ ὡς ἱκανοὶ τῷ ἄρχοντι πειθόμενοι τοὺς πολεμίους σὺν τοῖς θεοῖς μὴ φοβεῖσθαι».

33. «Δέονται δέ σου καὶ τοῦτο, παραγενόμενον καὶ ἄρξαντα ἑαυτῶν, πείραν λαβεῖν καὶ Δεξίππου καὶ σφῶν τῶν ἄλλων, οἷος ἕκαστός ἐστι, καὶ τὴν ἀξίαν ἐκάστοις νεῖμαι».

34. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος, «ἀλλὰ ναὶ τὸ σιῶ», ἔφη, «ταχύ τοι ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι. Καὶ τὴν ἄνδρε ὑμῖν δίδωμι καὶ αὐτὸς παρέσομαι· καὶ ἦν οἱ θεοὶ παραδιδῶσιν, ἐξηγήσομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ πολλοὶ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσὶν ἢ οὗς ἐγὼ περὶ ὑμῶν ἐνίων

ἤκουον, ὡς τὸ στράτευμα ἀφίστατε ἀπὸ Λακεδαιμονίων».

35. Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἐπαινοῦντες ἀπῆλθον, ἔχοντες τῷ ἄνδρῳ Κλέανδρος δὲ ἐθύετο ἐπὶ τῇ πορείᾳ καὶ συνῆν Ξενοφῶντι φιλικῶς καὶ ξενίαν συνεβάλλοντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἑώρα αὐτοὺς τὸ παραγγελλόμενον εὐτάκτως ποιοῦντας, καὶ μᾶλλον ἔτι ἐπεθύμει ἡγεμῶν γενέσθαι αὐτῶν.

36. Ἐπεὶ μέντοι θυομένῳ αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς εἶπεν· «ἐμοὶ μὲν οὐ τελέθει τὰ ἱερά ἐξάγειν· ὑμεῖς μέντοι μὴ ἀθυμεῖτε τούτου ἕνεκα· ὑμῖν γάρ, ὡς ἔοικε, δέδοται ἐκκομίσει τοὺς ἄνδρας· ἀλλὰ πορεύεσθε. Ἡμεῖς δὲ ὑμᾶς, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἦκητε, δεξόμεθα ὡς ἂν δυνώμεθα κάλλιστα».

37. Ἐκ τούτου ἔδοξε τοῖς στρατιώταις δοῦναι αὐτῷ τὰ δημόσια πρόβατα· ὁ δὲ, δεξάμενος, πάλιν αὐτοῖς ἀπέδωκε. Καὶ οὗτος μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται διαθέμενοι τὸν σῖτον, ὃν ἦσαν συγκεκομισμένοι, καὶ τᾶλλα, ἃ εἰλήφεσαν, ἐξεπορεύοντο διὰ τῶν Βιθυνῶν.

38. Ἐπεὶ δὲ οὐδενὶ ἐνέτυχον πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ὥστε ἔχοντές τι εἰς τὴν φιλίαν ἐλθεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς, τοῦμπαλιν ὑποστρέψαντας, ἐλθεῖν μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο ἕκταϊοι εἰς Χρυσόπολιν τῆς Καληθρονίας, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ λαφύροπωλοῦντες.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

'Αναξίβιος ὁ ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων πείθει τοὺς Ἕλληνας νὰ διαβῶσιν εἰς τὸ Βυζάντιον.

Οἱ Ἕλληνες ἐξαπατῶνται ὑπὸ τοῦ Ἀναξιβίου.

2-3 Ἐκ τούτου δὲ Φαρνάβαζος φοβούμενος τὸ στράτευμα μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ χώραν στρατευῆται, πέμψας πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον (ὁ δ' ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ὄν) ἐδεῖτο διαβιβάσαι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ ὑπισχνεῖτο πάντα ποιῆσειν αὐτῷ, ὅσα δέοι. Καὶ ὁ Ἀναξίβιος μετεπέμψατο τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς εἰς Βυζάντιον καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ διαβαῖεν, μισθοφορὰν ἔσσεσθαι τοῖς στρατιώταις.

4. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν, Ξενοφῶν δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καὶ βούλοιτο ἀποπλεῖν. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος ἐκέλευσεν αὐτὸν συνδιαβάντα ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι. Ἔφη οὖν ταῦτα ποιῆσειν.

5. Σεύθης δὲ ὁ Θορᾶξ πέμπει Μηδοσάδην καὶ κελεύει Ξενοφῶντα συμπροθυμείσθαι, ὅπως διαβῆ τὸ στράτευμα, καὶ ἔφη αὐτῷ ταῦτα συμπροθυμηθέντι ὅτι οὐ μεταμελήσει. Ὁ δ' εἶπεν· «ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμα διαβήσεται· τούτου ἕνεκα μηδὲν τελείτω μήτε ἐμοὶ μήτε ἄλλῳ μηδενί· ἐπειδὴν δὲ διαβῆ, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάξομαι», πρὸς δὲ τοὺς διαμένοντας καὶ ἐπικαιρίους ὄντας προσφερέσθω, ὡς ἂν αὐτῷ δοκῆ.

7. Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες εἰς τὸ Βυζάντιον

οἱ στρατιῶται. Καὶ μισθὸν μὲν οὐκ ἐδίδου ὁ Ἀναξίβιος, ἐκήρυξε δὲ λαβόντας τὰ ὄπλα καὶ τὰ σκεύη τοὺς στρατιώτας ἐξιέναι, ὡς ἀποπέμψων τε ἅμα καὶ ἀριθμὸν ποιήσων. Ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο, ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο.

8. Καὶ ὁ Ξενοφῶν Κλεάνδρῳ τῷ ἀρμοστῇ ξένος γεγενημένος προσελθὼν ἠσπάζετο αὐτὸν ὡς ἀποπλευσόμενος ἦδη. Ὁ δὲ αὐτῷ λέγει· «μὴ ποιήσης ταῦτα· εἰ δὲ μή», ἔφη, «αἰτίαν ἔξεις, ἐπεὶ καὶ νῦν τινὲς ἦδη σὲ αἰτιῶνται ὅτι οὐ ταχὺ ἐξέρπει τὸ στράτευμα».

9. Ὁ δ' εἶπεν «ἀλλ' αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τοῦτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ ἐπισιτισμοῦ δεόμενοι διὰ τοῦτο ἀθυμοῦσι πρὸς τὴν ἔξοδον».

10. «Ἄλλ' ὁμως», ἔφη «ἐγὼ σοὶ συμβουλεύω ἐξελθεῖν μὲν ὡς συμπορευσόμενον, ἐπειδὰν δ' ἔξω γένηται τὸ στράτευμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι». «Ταῦτα τοίνυν», ἔφη ὁ Ξενοφῶν, «ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον διαπραξόμεθα». Οὕτως ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα.

11. Ὁ δὲ ἐκέλευεν οὕτω ποιεῖν καὶ ἐξιέναι τὴν ταχίστην συσκευασαμένους, καὶ προσανειπεῖν, ὅς ἂν μὴ παρῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι αὐτὸς αὐτὸν αἰτιάσεται.

12. Ἐντεῦθεν ἐξῆσαν οἳ τε στρατηγοὶ πρῶτοι καὶ οἱ ἄλλοι. Καὶ ἄρδην πάντες πλὴν ὀλίγων ἔξω ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος εἰστήκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς, ὁπότε ἔξω γένοιτο πάντες, συγκλείσων τὰς πύλας καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλων.

13. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς λοχαγούς ἔλεξε· «τὰ μὲν ἐπιτήδεια», ἔφη, «λαμβάνετε ἐκ τῶν Θρακίων κωμῶν· εἰσὶ δὲ αὐτόθι

πολλὰ κριθαὶ καὶ πυροὶ καὶ τᾶλλα ἐπιτήδεια λαβόντες δὲ πορεύεσθε εἰς Χερρόνησον, ἐκεῖ δὲ Κυνίσκος ὑμῖν μισθοδοτήσει».

14. Ἐπακούσαντες δὲ τινες τῶν στρατιωτῶν ταῦτα, ἢ καὶ τῶν λοχαγῶν τις διαγγέλλει εἰς τὸ στράτευμα. Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα, πόλεμιος εἶη ἢ φίλος, καὶ πότερα, διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους δέοι πορεύεσθαι ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θυράκης.

15. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα διελέγοντο οἱ στρατιῶται ἀναρπάσαντες τὰ ὄπλα θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, ὡς πάλιν εἰς τὸ τεῖχος εἰσιόντες. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον προσθέοντας τοὺς ὀπλίτας, συγκλείουσι τὰς πύλας καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν.

16. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας καὶ ἔλεγον ὅτι ἀδικώτατα πάσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολέμιους· κατασχίσειν τε τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἐκόντες ἀνοίξουσιν.

17. Ἄλλοι δὲ ἔθεον ἐπὶ θάλατταν καὶ παρὰ τὴν χηλὴν ὑπερβαίνουσιν εἰς τὴν πόλιν, ἄλλοι δέ, οἱ ἐτύγγανον ἔνδον ὄντες τῶν στρατιωτῶν, ὡς ὄρωσι τὰ ἐπὶ ταῖς πύλαις πράγματα, διακόπτοντες ταῖς ἀξίναις τὰ κλειθρα ἀναπεταννύασι τὰς πύλας, οἱ δ' εἰσπίπτουσιν.

18. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γιγνόμενα, δείσας μὴ ἐφ' ἀρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα καὶ ἀνήκεστα κακὰ γένοιτο τῇ πόλει καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει καὶ συνεισπίπτει εἴσω τῶν πυλῶν σὺν τῷ ὄχλῳ.

19. Οἱ δὲ Βυζάντιοι, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βία εἰσπίπτον, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ οἴκαδε, ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγγανον ὄντες, ἔξω, οἱ δὲ καθεῖλκον τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοιντο,

πάντες δὲ φοντο ἀπολωλέναι, ὡς ἐαλωκυίας τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος εἰς τὴν ἄκραν ἀποφεύγει.

20. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος καταδραμὼν ἐπὶ θάλατταν ἐν ἀλιευτικῷ πλοίῳ περιέπλει εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ Καλχηδόνος φρουρούς· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶναι οἱ ἐν τῇ ἀκροπόλει σχεῖν τοὺς ἄνδρας.

21. Οἱ δὲ στρατιῶται, ὡς εἶδον Ξενοφῶντα, προσπίπτουσιν πολλοὶ αὐτῷ καὶ λέγουσι· «νῦν σοι ἕξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι. Ἔχεις πόλιν, ἔχεις τριήρεις, ἔχεις χρήματα, ἔχεις ἄνδρας τοσοῦτους· νῦν ἂν, εἰ βούλοιο, σὺ τε ἡμᾶς ὀνήσαις καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιήσαιμεν».

22. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο· «ἀλλ' εὖ γε λέγετε καὶ ποιήσω ταῦτα· εἰ δὲ τούτων ἐπιθυμεῖτε, θέσθε τὰ ὄπλα ἐν τάξει ὡς τάχιστα». Καὶ αὐτὸς τε παρηγγύα ταῦτα καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέλευε παρεγγυᾶν.

23. Οἱ δὲ αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ταπτόμενοι οἷ τε ὀπλῆται ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς ὀκτῶ ἐγένοντο καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρασ ἐκάτερον παρεδεδραμήκεσαν.

24. Τὸ δὲ χωρίον οἷον κάλλιστον ἐκτάξασθαι ἐστὶ τὸ Θράκιον καλούμενον, ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδιόν. Ἐπεὶ δὲ ἔκειτο τὰ ὄπλα καὶ κατηρεμίσθησαν, συγκαλεῖ ὁ Ξενοφῶν τὴν στρατιάν καὶ λέγει τάδε.

25. «Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομίζετε δεινὰ πάσχειν ἐξαπατῶμενοι, οὐ θαυμάζω. Ἦν δὲ τῷ θυμῷ χαριζόμεθα καὶ Λακεδαιμονίους τε τοὺς παρόντας τῆς ἐξαπάτης τιμωρησώμεθα καὶ τὴν πόλιν τὴν οὐδὲν αἰτίαν διαρπάσωμεν, ἐνθυμεῖσθε, ἃ ἔσται ἐντεῦθεν».

26. Πολέμοι μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακεδαιμονίους καὶ τοῖς συμμάχοις. Οἷος δ' ὁ πόλεμος ἂν

γένοιτο, εικάζειν δὴ πάρεστιν, ἑορακότας καὶ ἀναμνησθέντας τὰ νῦν δὴ γεγενημένα».

27. «Ἡμεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἤλθομεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους ἔχοντες τριήρεις τὰς μὲν ἐν θαλάττῃ τὰς δ' ἐν τοῖς νεωροῖσι οὐκ ἐλάττους τριακοσίων, ὑπαρχόντων δὲ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ πόλει καὶ προσόδου οὔσης κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τε τῶν ἐνδήμων καὶ τῆς ὑπερορίας οὐ μείον χιλίων ταλάντων· ἄρχοντες δὲ τῶν νήσων ἀπασῶν καὶ ἐν τε τῇ Ἀσίᾳ πολλὰς ἔχοντες πόλεις καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄλλας τε πολλὰς καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν ἐσμεν, ἔχοντες κατεπολεμήθημεν, οὕτως, ὡς πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε».

28. «Νῦν δὲ δὴ τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν Λακεδαιμονίοις μὲν καὶ τῶν ἀρχαίων συμμάχων ὑπαρχόντων, Ἀθηναίων δὲ καὶ οἱ ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι πάντων προσγενημένων, Τισσαφέρνους δὲ καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ ἄλλων βαρβάρων πάντων πολεμίων ἡμῖν ὄντων, πολεμιωτάτου δὲ αὐτοῦ τοῦ ἄνω βασιλέως, ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοι τὴν ἀρχὴν καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ δυναίμεθα; Τούτων δὴ πάντων ὁμοῦ ὄντων ἔστι τις οὕτως ἄφρων ὅστις οἴεται ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι»;

29. «Μὴ πρὸς θεῶν μαινώμεθα, μηδ' αἰσχροῶς ἀπολώμεθα πολέμοι ὄντες καὶ ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς ἡμέτεροις αὐτῶν φίλοις τε καὶ οἰκείοις. Ἐν γὰρ ταῖς πόλεσιν εἰσὶ πάντες, ταῖς ἐφ' ἡμᾶς στρατευσομέναις· καὶ δικαίως, εἰ βάρβαρον μὲν πόλιν οὐδεμίαν ἠθελήσαμεν κατασχεῖν, καὶ ταῦτα κρατοῦντες, Ἑλληνίδα δέ, εἰς ἣν πρώτην πόλιν ἤλθομεν, ταύτην ἐξαλαπάξομεν».

30. «Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὐχομαι, πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς

γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν δὲ συμβουλεύω Ἑλληνας ὄντας τοῖς τῶν Ἑλλήνων προεσθηκόσι πειθόμενους πειραῖσθαι τῶν δικαίων τυγχάνειν. Ἐὰν δὲ μὴ δύνησθε ταῦτα, ἡμᾶς δεῖ ἀδικουμένους τῆς γοῦν Ἑλλάδος μὴ στέρεσθαι».

31. «Καὶ νῦν μοι δοκεῖ πέμψαντας Ἀναξιβίῳ εἰπεῖν ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες παρεληλύθαμεν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἦν μὲν δυνώμεθα παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι εὐρίσκεισθαι· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ δηλώσοντες, ὅτι οὐκ ἐξαπατῶμενοι, ἀλλὰ πειθόμενοι ἐξερχόμεθα».

32. Ταῦτα ἔδοξε, καὶ πέμπουσιν Ἱερώνυμόν τε Ἡλεῖον ἐροῦντα ταῦτα καὶ Εὐρύλοχον Ἀρκάδα καὶ Φιλήσιον Ἀχαιόν. Οἱ μὲν ταῦτα ᾄχοντο ἐροῦντες.

33. Ἔτι δὲ καθημένων τῶν στρατιωτῶν προσέρχεται Κοιρατάδας Θηβαῖος, ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιήει ἀλλὰ στρατηγῶν καὶ ἐπαγγελόμενος, εἴ τις ἢ πόλις ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο· καὶ τότε προσελθὼν ἔλεγεν ὅτι ἕτοιμος εἶη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θράκης, ἔνθα πολλὰ κάγαθὰ λήψονται· ἔστε δ' ἂν μόλωσιν, εἰς ἀφθονίαν παρέξειν ἔφη καὶ σιτία καὶ ποτὰ.

34-35. Ἀκούουσι ταῦτα τοῖς στρατιώταις καὶ τὰ παρὰ Ἀναξιβίου ἅμα ἐπαγγελόμενα· ἀπεκρίνατο γὰρ ὅτι πειθόμενοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει, ἀλλὰ τοῖς τε οἴκοι τέλεσι ταῦτα ἀπαγγελεῖ καὶ αὐτὸς βουλεύσοιτο περὶ αὐτῶν ὅ,τι δύναιτο ἀγαθόν· ἐκ τούτου οἱ στρατιῶται τὸν τε Κοιρατάδαν δέχονται στρατηγὸν καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον. Ὁ δὲ Κοιρατάδας συντίθεται αὐτοῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν παρέσεσθαι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἔχων καὶ ἱερεῖα καὶ μάντιν καὶ σιτία καὶ ποτὰ τῇ στρατιᾷ.

36. Ἐπεὶ δὲ ἐξῆλθον, ὁ Ἀναξιβίος ἔκλεισε τὰς πύ-

λας και ἐκήρυξεν, ὃς ἂν ἀλῶ ἔνδον ὧν τῶν στρατιωτῶν ὅτι πεπράσεται.

37. Τῇ δ' ὕστεραία Κοιρατάδας μὲν ἔχων τὰ ἱερεῖα καὶ τὸν μάντιν ἦκε, καὶ ἄλφιστα φέροντες εἶποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες καὶ οἶνον ἄλλοι εἴκοσι καὶ ἐλαιῶν τρεῖς καὶ σκοροδῶν ἀνήρ ὅσον ἐδύνατο μέγιστον φορτίον καὶ ἄλλος κρομμύων. Ταῦτα δὲ καταθέμενος ὡς ἐπὶ δάσμευσιν ἐθύετο.

38. Ξενοφῶν δὲ μεταπεμψάμενος Κλέανδρον ἐκέλευε διπρᾶξαι, ὅπως εἰς τὸ τεῖχος εἰσέλθοι καὶ ἀποπλεύσαι ἐκ Βυζαντίου.

39. Ἐλθὼν δ' ὁ Κλέανδρος μάλα μόλις ἔφη διαπραξάμενος ἦκειν· λέγειν γὰρ Ἀναξιβιον ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον εἶη τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον· τοὺς Βυζαντίους δὲ στασιάζειν καὶ πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους· «ὅμως δὲ εἰσεῖναι», ἔφη, «ἐκέλευεν, εἰ μέλλοις σὺν αὐτῷ ἐκπλεῖν».

40-41. Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας εἶσω τοῦ τείχους ἀπῆει σὺν Κλεάνδρῳ. Ὁ δὲ Κοιρατάδας τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει οὐδὲ διεμέτρησεν οὐδὲν τοῖς στρατιώταις· τῇ δ' ὕστεραία τὰ μὲν ἱερεῖα εἰστήκει παρὰ τὸν βωμὸν καὶ Κοιρατάδας ἐστεφανωμένος ὡς θύσων· προσελθὼν δὲ Τιμασίῳν ὁ Δαρδανεύς καὶ Νέων ὁ Ἀσιναῖος καὶ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος ἔλεγον Κοιρατάδα μὴ θύειν, ὡς οὐχ ἡγησόμενος τῇ στρατιᾷ, εἰ μὴ δώσει τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ, ὥστε ἡμέρας σίτον ἐκάστω γενέσθαι τῶν στρατιωτῶν, ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῆει τὴν στρατηγίαν ἀπειπών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Οἱ στρατηγοὶ διαφωνοῦσι περὶ τῆς πορείας.

Ὁ Ξενοφῶν διαπραγματεύεται πρὸς
τὸν Σεύθην, ὅπως οἱ Ἕλληνες
ὑπηρετήσωσι παρ' αὐτῷ.

1. Νέων δὲ ὁ Ἀσιναῖος καὶ Φρυνίσκος ὁ Ἀχαιὸς καὶ Φιλήσιος ὁ Ἀχαιὸς καὶ Ξανθικλῆς ὁ Ἀχαιὸς καὶ Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς ἐπέμενον ἐπὶ τῇ στρατιᾷ, καὶ εἰς κόμας τῶν Θορακῶν προελθόντες, τὰς κατὰ Βυζάντιον, ἐστρατοπεδεύοντο.

2. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐστασίαζον, Κλεάνωρ μὲν καὶ Φρυνίσκος πρὸς Σεύθην βουλόμενοι ἄγειν· ἔπειθε γὰρ αὐτούς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δῶρα· Νέων δὲ εἰς Χερρόνησον, οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γένοιτο, παντὸς ἂν προεστάναι τοῦ στρατεύματος· Τιμασίων δὲ προθυμεῖτο πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῆναι, οἰόμενος ἂν οἴκαδε κατελθεῖν. Καὶ οἱ στρατιῶται ταῦτ' ἐβούλοντο.

3-4. Διατριβομένου δὲ τοῦ χρόνου, πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν τὰ ὄπλα ἀποδιδόμενοι παρὰ τοὺς χώρους ἀπέπλεον ὡς ἐδύναντο, οἱ δὲ καὶ εἰς τὰς πόλεις κατεμείγνυντο. Ἀναξίβιος δ' ἔχαιρε ταῦτα ἀκούων, διαφθειρόμενον τὸ σθένος· τούτων γὰρ γιγνομένων, ᾤετο μάλιστα χαρίζεσθαι Φαρναβάζω.

5-6. Ἀποπλέοντι δὲ Ἀναξίβιω ἐκ Βυζαντίου συναντᾷ Ἀριστάρχος ἐν Κυζίκῳ διάδοχος Κλεάνδρω Βυζαντίου ἀρμοστής· ἐλέγετο δὲ ὅτι καὶ ναύαρχος διάδοχος Πῶλος ὅσον οὐ παρειαίη ἤδη εἰς Ἑλλήσποντον. Καὶ Ἀναξίβιος τῷ μὲν Ἀριστάρχῳ ἐπιστέλλει, ὀπόσους ἂν

εὔρη ἐν Βυζαντίῳ τῶν Κύρου στρατιωτῶν ὑπολειμμένους, ἀποδόσθαι· ὁ δὲ Κλέανδρος οὐδένα ἐπεπράκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς κάμνοντας ἐθεράπευεν, οἰκτίρων καὶ ἀναγκάζων οἰκία δέχεσθαι· Ἀρίσταρχος δ' ἐπεὶ ἤλθε τάχιστα, οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων ἀπέδοτο.

7. Ἀναξίβιος δὲ παραπλεύσας εἰς Πάριον πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Ὁ δ' ἐπεὶ ἦσθετο Ἀρίσταρχόν τε ἦκοντα εἰς Βυζάντιον ἀρμοστήν καὶ Ἀναξίβιον οὐκέτι ναυαρχοῦντα, Ἀναξιβίου μὲν ἠμέλησε, πρὸς Ἀρίσταρχον δὲ διεπράττετο τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ Κυρείου στρατεύματος, ἅπερ πρὸς Ἀναξίβιον.

8. Ἐκ τούτου ὁ Ἀναξίβιος καλέσας Ξενοφῶντα κελεύει πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι ἐπὶ τὸ στράτευμα ὡς τάχιστα, καὶ συνέχειν τε αὐτὸ καὶ συναθροίζειν τῶν διεσπαρμένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ παραγαγόντα εἰς τὴν Πέρινθον διαβιβάζειν εἰς τὴν Ἀσίαν ὅτι τάχιστα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριακόντορον καὶ ἐπιστολήν, καὶ ἄνδρα συμπέμπει κελεύσοντα τοὺς Περινθίους ὡς τάχιστα Ξενοφῶντα προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στράτευμα.

9. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν διαπλεύσας ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ στράτευμα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐδέξαντο ἠδέως καὶ εὐθὺς εἶποντο ἄσμενοι ὡς διαβησόμενοι ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν.

10. Ὁ δὲ Σεύθης ἀκούσας ἦκοντα πάλιν, πέμψας πρὸς αὐτὸν κατὰ θάλατταν Μηδοσάδην ἐδεῖτο τὴν στρατιὰν ἄγειν πρὸς ἑαυτόν, ὑπισχνούμενος αὐτῷ ὅτι ᾤχετο λέγων πείσειν. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι οὐδὲν οἶόν τε εἶη τούτων γενέσθαι. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀκούσας ᾤχετο.

11. Οἱ δὲ Ἕλληγες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον,

Νέων μὲν ἀποσπάσας ἐστρατοπεδεύσατο χωρὶς ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνθρώπους· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα πᾶν ἐν τῷ αὐτῷ παρὰ τὸ τεῖχος τὸ Περινηθίων ἦν.

12. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἔπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὅτι τάχιστα διαβαῖεν. Ἐν δὲ τούτῳ ἀφικόμενος Ἀρίσταρχος, ὁ ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστής, ἔχων δύο τριήρεις, πεπεισμένος ὑπὸ Φαρναβάζου, τοῖς τε ναυκλήροις ἀπέιπε μὴ διάγειν, ἐλθὼν τε ἐπὶ τὸ στράτευμα τοῖς στρατιώταις εἶπε μὴ περαιοῦσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν.

13. Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔλεγεν ὅτι «Ἀναξίβιος ἐκέλευσε, καὶ ἐμὲ πρὸς τοῦτο ἔπεμψεν ἐνθάδε», πάλιν δ' Ἀρίσταρχος ἔλεξεν· «Ἀναξίβιος μὲν τοίνυν οὐκέτι ναύαρχος, ἐγὼ δὲ τῆδε ἀρμοστής· εἰ δέ τινα ὑμῶν λήψομαι ἐν τῇ θαλάττῃ, καταδύσω». Ταῦτ' εἰπὼν ᾤχετο εἰς τὸ τεῖχος. Τῇ δ' ὑστεραία μεταπέμπεται τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς τοῦ στρατεύματος.

14. Ἦδη δὲ ὄντων πρὸς τῷ τείχει, ἐξαγγέλλει τις τῷ Ξενοφῶντι ὅτι εἰ εἴσεισι, συλληφθήσεται καὶ ἡ αὐτοῦ τι πείσεται ἢ καὶ Φαρναβάζῳ παραδοθήσεται. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα τοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δὲ εἶπεν ὅτι θῦσαί τι βούλοιο.

15. Καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο, εἰ παρῆεν αὐτῷ οἱ θεοὶ πειρᾶσθαι πρὸς Σεύθην ἄγειν τὸ στράτευμα. Ἐώρα γὰρ οὔτε διαβαίνειν ἀσφαλὲς ὄν, τριήρεις ἔχοντος τοῦ κωλύσοντος, οὔτ' ἐπὶ Χερρόνησον ἐλθὼν κατακλεισθῆναι ἐβούλετο καὶ τὸ στράτευμα ἐν πολλῇ σπάνει πάντων γενέσθαι, ἔνθα πείθεσθαι μὲν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖ ἀρμοστῇ, τῶν δὲ ἐπιτηδείων οὐδὲν ἔμελλεν ἔξειν τὸ στράτευμα.

16. Καὶ ὁ μὲν ἀμφὶ ταῦτ' εἶχεν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ ἦκοντες παρὰ τοῦ Ἀριστάρχου ἀπήγγελλον ὅτι

νῦν μὲν ἀπιέναι σφᾶς κελεύει, τῆς δειλῆς δὲ ἦκειν· ἔνθα καὶ δῆλη μᾶλλον ἐδόκει ἡ ἐπιβουλή.

17. Ὁ οὖν Ξενοφῶν, ἐπεὶ ἐδόκει τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι αὐτῷ καὶ τῷ στρατεύματι ἀσφαλῶς πρὸς Σεύθην ἰέναι, παραλαβὼν Πολυκράτην τὸν Ἀθηναῖον λοχαγὸν καὶ παρὰ τῶν στρατηγῶν ἐκάστου ἄνδρα, πλὴν παρὰ Νέωνος, ᾧ ἕκαστος ἐπίστευεν, ᾗχετο τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στρατεύμα ἐξήκοντα στάδια.

18. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αὐτοῦ, ἐπιτυγχάνει πυροῖς ἐρήμοις. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ᾗετο μετακεχωρηκέναι ποι τὸν Σεύθην· ἐπεὶ δὲ θορύβου τε ἤσθετο καὶ σημερινόντων ἀλλήλοις τῶν περὶ Σεύθην, κατέμαθεν ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ κεκαυμένα εἶη τῷ Σεύθῃ πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως οἱ μὲν φύλακες μὴ ὀρῶντο ἐν τῷ σκότει ὄντες μήτε ὀπόσοι μήτε ὅπου εἶεν, οἱ δὲ προσιόντες μὴ λανθάνοιεν, ἀλλὰ διὰ τὸ φῶς καταφανεῖς εἶεν.

19-20. Ἐπεὶ δὲ ἤσθετο, προπέμπει τὸν ἐρμηνέα, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων, καὶ εἰπεῖν κελεύει Σεύθῃ ὅτι Ξενοφῶν πάρεστι βουλόμενος συγγενέσθαι αὐτῷ. Οἱ δὲ ἤροντο εἰ ὁ Ἀθηναῖος ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. Ἐπειδὴ δὲ ἔφη οὗτος εἶναι, ἀναπηδήσαντες ἐδίωκον· καὶ ὀλίγον ὕστερον παρῆσαν πελτασταὶ ὅσον διακόσιοι, καὶ παραλαβόντες Ξενοφῶντα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἤγον πρὸς Σεύθην.

21. Ὁ δ' ἦν ἐν τύρσει μάλα φυλαττόμενος, καὶ ἵπποι περὶ αὐτὴν κύκλῳ ἐγκεχαλιωμένοι· διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους, τὰς δὲ νύκτας ἐγκεχαλιωμένοις ἐφυλάττετο.

22. Ἐλέγετο γὰρ καὶ πρόσθεν Τήρης ὁ τούτου πρόγονος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πολὺ ἔχων στρατεύμα ὑπὸ

τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλοὺς ἀπολέσαι καὶ τὰ σκευοφόρα ἀφαιρεθῆναι· ἦσαν δ' οὗτοι Θυνοί, πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι.

23. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν, ἐκέλευσε εἰσελθεῖν Ξενοφῶντα ἔχοντα δύο, οὓς βούλοιο. Ἐπειδὴ δ' ἔνδον ἦσαν, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν Θράκιον νόμον κέρατα οἴνου προύπινον· παρῆν δὲ καὶ Μηδοσάδης τῷ Σεύθῃ, ὅσπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ πάντοσε.

24. Ἐπειτα δὲ Ξενοφῶν ἤρχετο λέγειν· «ἔπεμψας πρὸς ἐμέ, ὦ Σεύθῃ, εἰς Καλχηδόνα πρῶτον Μηδοσάδην τουτονί, δεόμενός μου συμπροθυμηθῆναι διαβῆναι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνούμενός μοι, εἰ ταῦτα πράξαιμι, εὖ ποιήσεις, ὡς ἔφη Μηδοσάδης οὗτος».

25. Ταῦτα εἰπὼν ἐπήρετο τὸν Μηδοσάδην, εἰ ἀληθῆ ταῦτα εἶη. Ὁ δ' ἔφη. «Αὐτίς ἦλθε Μηδοσάδης οὗτος, ἐπεὶ ἐγὼ διέβην πάλιν ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐκ Παρίου, ὑπισχνούμενος, εἰ ἀγάγοιμι τὸ στράτευμα πρὸς σέ, τᾶλλά τέ σοι φίλω με χρήσεσθαι καὶ ἀδελφῷ καὶ τὰ παρὰ θάλαττη μοι χωρία, ὧν σὺ κρατεῖς, ἔσεσθαι παρὰ σοῦ».

26. Ἐπὶ τούτοις πάλιν ἤρετο τὸν Μηδοσάδην, εἰ ἔλεγε ταῦτα. Ὁ δὲ συνέφη καὶ ταῦτα. «Ἴθι νυν», ἔφη, «ἀφήγησαι τούτῳ, τί σοι ἀπεκρινάμην ἐν Καλχηδόνι πρῶτον».

27. «Ἀπεκρίνω ὅτι τὸ στράτευμα διαβήσοιτο εἰς Βυζάντιον καὶ οὐδὲν τούτου ἕνεκα δέοι τελεῖν οὔτε σοι οὔτε ἄλλῳ· αὐτὸς δέ, ἐπεὶ διαβαίης, ἀπιέναι ἔφησθα· καὶ ἐγένετο οὕτως, ὥσπερ σὺ ἔλεγες».

28. «Τί γὰρ ἔλεγον», ἔφη, «ὅτε κατὰ Σηλυβρίαν ἀφίκου;» «Οὐκ ἔφησθα οἷόν τε εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέριπτον ἐλθόντα; διαβαίνειν εἰς τὴν Ἀσίαν».

29. «Νῦν τοίνυν», ἔφη ὁ Ξενοφῶν, «πάρειμι καὶ ἐγὼ

καὶ οὗτος Φρουνίσκος, εἷς τῶν στρατηγῶν, καὶ Πολυκράτης οὗτος, εἷς τῶν λοχαγῶν, καὶ ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἐκάστῳ πλὴν Νέωνος τοῦ Λακωνικοῦ».

30. «Εἰ οὖν βούλει πιστοτέραν εἶναι τὴν προᾶξιν, καὶ ἐκείνους κάλεσαι. Τὰ δὲ ὄπλα, σὺ ἐλθὼν εἰπέ, ὧ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἴσιθι».

31. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης εἶπεν ὅτι οὐδενὶ ἄν ἀπιστήσειεν Ἀθηναίων· καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν εἰδέναι καὶ φίλους εὖνους ἔφη νομίζει. Μετὰ ταῦτα δ' ἐπεὶ εἰσηλθὼν οὓς ἔδει, πρῶτον Ξενοφῶν ἐπήρετο Σεύθην ὅτι δέοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ.

32-33. Ὁ δὲ εἶπεν ὧδε· «Μαισάδης ἦν πατήρ μοι, ἐκείνου δὲ ἦν ἡ ἀρχὴ Μελανδίται καὶ Θυνοὶ καὶ Τρανίψαι. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς χώρας, ἐπεὶ τὰ Ὀδρουσῶν πράγματα ἐνόσησεν, ἐκπλεσῶν ὁ πατήρ, αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει νόσῳ, ἐγὼ δ' ἐξετράφημ ὄρφανός παρὰ Μηδόκῳ τῷ νῦν βασιλεῖ. Ἐπεὶ δὲ νεανίσκος ἐγενόμην, οὐκ ἐδυνάμην ζῆν εἰς ἀλλοτριάν τράπεζαν ἀποβλέπων· καὶ ἐκαθεζόμεν ἐνδίφριος αὐτῷ ἰκέτης δοῦναί μοι ὀπόσους δυνατὸς εἶη ἄνδρας, ὅπως καὶ τοὺς ἐκβαλόντας ἡμᾶς, εἴ τι δυναίμην κακὸν ποιοίην καὶ ζῶην μὴ εἰς τὴν ἐκείνου τράπεζαν ἀποβλέπων ὥσπερ κύων».

34. «Ἐκ τούτου μοι δίδωσι τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς ἵππους, οὓς ὑμεῖς ὄψεσθε, ἐπειδὴν ἡμέρα γένηται. Καὶ νῦν ἐγὼ ζῶ τούτους ἔχων, ληξόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πατρῴαν χώραν. Εἰ δέ μοι ὑμεῖς παραγένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥαδίως ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχήν. Ταῦτ' ἐστίν, ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι».

35-36. «Τί ἂν οὖν», ἔφη ὁ Ξενοφῶν, «σύ δύναιο,

εἰ ἔλθοιμεν, τῇ τε στρατιᾷ διδόναι καὶ τοῖς λοχαγοῖς καὶ τοῖς στρατηγοῖς; λέξον, ἵνα οὗτοι ἀπαγγέλλωσιν». Ὁ δ' ὑπέσχετο τῷ μὲν στρατιώτῃ κυζικηνόν, τῷ δὲ λοχαγῷ διμοιρίαν, τῷ δὲ στρατηγῷ τετραμοιρίαν, καὶ γῆν ὀπόσῃν ἂν βούλωνται καὶ ζεύγη καὶ χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ τετειχισμένον.

37. «Ἐὰν δέ», ἔφη ὁ Ξενοφῶν, «ταῦτα πειρώμενοι μὴ διαπράξωμεν, ἀλλὰ τις φόβος ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἦ, δέξῃ εἰς τὴν σεαυτοῦ, ἐὰν τις ἀπιέναι βούληται παρὰ σέ»;

38. Ὁ δ' εἶπε, «καὶ ἀδελφούς γε ποιήσομαι καὶ ἐνδιφρούς καὶ κοινωνοὺς πάντων, ὧν ἂν δυνώμεθα κτᾶσθαι. Σοὶ δέ, ὦ Ξενοφῶν, καὶ θυγατέρα δώσω, καὶ εἴ τις σοὶ ἔστι θυγάτηρ, ὠνήσομαι Θρακίῳ νόμῳ· καὶ Βισάνθην οἴκησιν δώσω, ὅπερ ἐμοὶ κάλλιστον χωρίον ἔστιν τῶν ἐπὶ θαλάττῃ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

*Οἱ Ἕλληνες ἔρχονται πρὸς τὸν Σεύθην ἐπὶ
μισθῷ. Ὁ Σεύθης μετὰ τῶν Ἑλλήνων
ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν
ἀπροσδοκῆτως. Ἀπάγει
πλουσίαν λείαν.*

1. Ἀκούσαντες ταῦτα καὶ δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες ἀπήλυνον· καὶ πρὸ ἡμέρας ἐγένοντο ἐπὶ στρατοπέδῳ καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασιν.

2. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ὁ μὲν Ἀρίσταρχος πάλιν ἐκάλει τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς· τοῖς δ' ἔδοξε τὴν μὲν πρὸς Ἀρίσταρχον ὁδὸν εἶσαι, τὸ δὲ στρατεύμα συγκαλέσαι. Καὶ συνῆλθον πάντες πλὴν οἱ Νέωνος· οὗτοι δὲ ἀπεῖχον ὡς δέκα στάδια.

3. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἀναστὰς Ξενοφῶν εἶπε τάδε· «ἄνδρες, διαπλεῖν μὲν, ἔνθα βουλόμεθα, Ἀρίσταρχος τριήρεις ἔχων κωλύει, ὥστε εἰς πλοῖα οὐκ ἀσφαλὲς ἐμβαίνειν· οὗτος δὲ αὐτὸς κελεύει εἰς Χερρόνησον βίβη διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους πορεύεσθαι· ἦν δὲ κρατήσαντες τούτου ἐκεῖσε ἔλθωμεν, οὔτε πωλήσειν ἔτι ὑμᾶς φησιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ, οὔτε ἐξαπατήσεσθαι ἔτι ὑμᾶς, ἀλλὰ λήψεσθαι μισθόν, οὔτε περιόψεσθαι ἔτι, ὥσπερ νυνί, δεομένους τῶν ἐπιτηδείων».

4. Οὗτος μὲν ταῦτα λέγει· Σεύθης δὲ φησιν, ἂν πρὸς ἐκεῖνον ἴητε, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. Νῦν οὖν σκέψασθε, πότερον ἐνθάδε μένοντες τοῦτο βουλευοσθε, ἢ εἰς τὰ ἐπιτήδεια ἐπανελθόντες».

5. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ ἐνθάδε οὔτε ἀργύριον ἔχομεν, ὥστε ἀγοράζειν, οὔτε ἄνευ ἀργυρίου ἐῶσι λαμι-

βάνειν, ἐπανελθόντας εἰς τὰς κώμας, ὅθεν οἱ ἦττους ἔωσι λαμβάνειν, ἐκεῖ ἔχοντας τὰ ἐπιτήδεια ἀκούοντας, ὅ,τι τις ἡμῶν δεῖται, αἰρεῖσθαι, ὅ,τι ἂν ἡμῖν δοκῇ κράτιστον εἶναι».

6. «Καὶ ὅτῳ», ἔφη, «ταῦτα δοκεῖ, ἀράτω τὴν χεῖρα». Ἀνέτειναν ἅπαντες. «Ἀπιόντες τοίνυν», ἔφη, «συσκευάζεσθε, καὶ ἐπειδὴν παραγγέλλῃ τις, ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ».

7. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἠγεῖτο, οἱ δὲ εἶποντο. Προϊόντων δὲ καὶ παρ' Ἀριστάρχου ἄγγελοι ἔπειθον ἀποτρέπεσθαι· οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον. Ἐπεὶ δ' ὅσον τριάκοντα σταδίους προσελήλυθεςαν, ἀπαντᾷ Σεύθῃς. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἰδὼν αὐτόν, προσελάσαι ἐκέλευσεν, ὅπως, ὅτι πλείστων ἀκούόντων εἶποι αὐτῷ, ἃ ἐδόκει συμφέρειν.

8. Ἐπεὶ δὲ προσῆλθεν, εἶπε Ξενοφῶν· «ἡμεῖς πορευόμεθα, ὅπου μέλλει ἔξιν τὸ στρατεύμα τροφήν· ἐκεῖ δ' ἀκούοντες καὶ σοῦ καὶ τῶν τοῦ Λακωνικοῦ αἰρησόμεθα, ἃ ἂν κράτιστα δοκῇ εἶναι. Ἦν οὖν ἡμῖν ἠγήσῃ, ὅπου πλείστα ἐστὶν ἐπιτήδεια, ὑπὸ σοῦ νομιοῦμεν ξενίζεσθαι».

9. Καὶ ὁ Σεύθῃς ἔφη· «ἀλλὰ οἶδα κώμας πολλὰς ἀθρόας καὶ πάντα ἐχούσας τὰ ἐπιτήδεια, ἀπεχούσας ἡμῶν, ὅσον διελθόντες ἂν ἠδέως ἀριστώητε». «Ἦγοῦ τοίνυν», ἔφη ὁ Ξενοφῶν.

10. Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς τῆς δείλης, συνῆλθον οἱ στρατιῶται, καὶ εἶπε Σεύθῃς τοιαύδε· «ἐγώ, ὃ ἄνδρες, δέομαι ὑμῶν στρατεύεσθαι σὺν ἐμοί, καὶ ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν δώσειν τοῖς στρατιώταις κυζικηνόν, λοχαγοῖς δὲ καὶ στρατηγοῖς τὰ νομιζόμενα· ἔξω δὲ τούτων τὸν ἄξιον τιμήσω. Σιτία δὲ καὶ ποτὰ ὥσπερ καὶ νῦν,

ἐκ τῆς χώρας λαμβάνοντες ἔξετε· ὅποσα δ' ἂν ἀλίσκηται, ἀξιόσω αὐτὸς ἔχειν, ἵνα ταῦτα διατιθέμενος ὑμῖν τὸν μισθὸν πορίζω».

11-12. «Καὶ τὰ φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα ἡμεῖς ἱκανοὶ ἐσόμεθα διώκειν καὶ μαστεύειν, ἂν δέ τις ἀνδιστῆται, σὺν ὑμῖν πειρασόμεθα χειροῦσθαι· Ἐπήρετο ὁ Ξενοφῶν, «πόσον δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις συνέπεσθαί σοι τὸ σιράτευμα;» Ὁ δ' ἀπεκρίνατο, «οὐδαμῆ πλεῖον ἐπὶ τὰ ἡμερῶν, μείον δὲ πολλαχῆ».

13. Μετὰ ταῦτα ἐδίδοτο λέγειν τῷ βουλομένῳ· καὶ ἔλεγον πολλοὶ κατὰ ταῦτά, ὅτι παντὸς ἄξια λέγοι Σεύθης· χειμῶν γὰρ εἴη καὶ οὔτε οἴκαδε ἀποπλεῖν τῷ τοῦτο βουλομένῳ δυνατόν εἴη, διαγενέσθαι τε ἐν φιλία οὐχ οἷόν τε, εἰ δέοι ὠνουμένους ζῆν, ἐν δὲ τῇ πολεμίᾳ διατρίβειν καὶ τρέφεσθαι ἀσφαλέστερον μετὰ Σεύθου ἢ μόνους. Ὅντων δ' ἀγαθῶν τοσοῦτων, εἰ μισθὸν προσλήψοιντο, εὖρημα ἐδόκει εἶναι.

14. Ἐπὶ τούτοις εἶπεν ὁ Ξενοφῶν· «Εἴ τις ἀντιλέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μή, ἐπιψηφιῶ ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψήφισε, καὶ ἔδοξε ταῦτα. Εὐθύς δὲ Σεύθῃ εἶπεν, ὅτι συστρατεύσοιντο αὐτῷ.

15. Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τάξεις ἐσκήνησαν, στρατηγούς δὲ καὶ λοχαγούς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθης ἐκάλεσε.

21. Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τῶν τε Θρακῶν οἱ κράτιστοι τῶν παρόντων καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ εἴ τις πρεσβεία παρῆν ἀπὸ πόλεως, τὸ δεῖπνον μὲν ἦν καθημένοις κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸ τοῖς κρέασι.

22. Μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. Καὶ πρῶτος τοῦτο ἐποίει Σεύθης, ἀνελόμενος τοὺς ἑαυτῷ παρακειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ μικρὸν καὶ ἐρρίπτει, οἷς αὐτῷ ἐδόκει, καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών.

23. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ ταῦτά ἐποίουν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δὲ τις Ἀρύστας ὄνομα, φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαρριπτεῖν εἶα χαίρειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει.

24-25. Κέραια δὲ οἴνου περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· ὁ δ' Ἀρύστας, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦκεν, εἶπεν ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα, «ἐκεῖνῳ», ἔφη, «δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δὲ οὐδέπω». Ἀκούσας Σεύθης τὴν φωνὴν ἠρώτα τὸν οἰνοχόον, τί λέγει. Ὁ δὲ οἰνοχόος εἶπεν· ἐλληνίζειν γὰρ ἠπίστατο. Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλωσ ἐγένετο.

34. Ὡς δ' ἦν ἥλιος ἐπὶ δυσμαῖς, ἀνέστησαν οἱ Ἕλληγες καὶ εἶπον ὅτι ὥρα νυκτοφύλακας καθιστάναι καὶ σύνθημα παραδιδόναι. Καὶ Σεύθην ἐκέλευον παραγγεῖλαι, ὅπως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα μηδεὶς τῶν Θρακῶν εἴσεισι νυκτός· «οἱ τε γὰρ πολέμιοι Θρακῆς καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι».

35. Ὡς δ' ἐξῆσαν, συνανέστη ὁ Σεύθης. Ἐξελθὼν δ' εἶπεν, αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς ἀποκαλέσας, «ὦ ἄνδρες, οἱ πολέμιοι ἡμῶν οὐκ ἴσασί πω τὴν ἡμετέραν συμμάχιαν· ἦν οὖν ἔλθωμεν ἐπ' αὐτούς, πρὶν φυλάξασθαι, ὥστε μὴ ληφθῆναι ἢ παρασκευάσασθαι, ὥστε ἀμύνασθαι, μάλιστ' ἂν λάβοιμεν καὶ ἀνθρώπους καὶ χρήματα».

36. Συνεπήγουν ταῦτα οἱ στρατηγοὶ καὶ ἠγεῖσθαι

ἐκέλευον. Ὁ δ' εἶπε, «παρασκευασάμενοι ἀναμένετε· ἐγὼ δέ, ὅποταν καιρὸς ᾗ, ἤξω πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς πελταστὰς καὶ ὑμᾶς ἀναλαβὼν ἠγήσομαι σὺν τοῖς ἵπποις».

37. Καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶπε, «σκέψαι τοίνυν, εἴπερ νυκτὸς πορευσόμεθα, εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει μεθ' ἡμέραν μὲν γὰρ ἐν ταῖς πορείαις ἠγεῖται τοῦ στρατεύματος, ὁποῖον ἂν αἰεὶ πρὸς τὴν χώραν συμφέρη, ἐάν τε ὀπλιτικὸν ἐάν τε πελταστικὸν ἐάν τε ἵππικόν· νύκτωρ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλησιν ἠγεῖσθαι ἔστι τὸ βραδύτατον».

38. «Οὕτω γὰρ ἤκιστα διασπᾶται τὰ στρατεύματα καὶ ἤκιστα λανθάνουσιν ἀποδιδράσκοντες ἀλλήλους· οἱ δὲ διασπασθέντες πολλάκις καὶ περιπίπτουσιν ἀλλήλοις καὶ ἀγνοοῦντες κακῶς ποιοῦσι καὶ πάσχουσιν».

39. Εἶπεν οὖν Σεύθης, «ὀρθῶς λέγετε καὶ ἐγὼ τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. Καὶ ὑμῖν μὲν ἠγεμόνας δώσω τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐμπειροτάτους τῆς χώρας, αὐτὸς δ' ἐφέσομαι τελευταῖος τοὺς ἵππους ἔχων· ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέη, παρέσομαι». Σύνθημα δ' εἶπον Ἀθηναῖαν. Ταῦτα εἰπόντες ἀνεπαύοντο.

40. Ἦνίκα δ' ἦν ἀμφὶ μέσας νύκτας, παρῆν Σεύθης ἔχων τοὺς ἵππείας τεθωρακισμένους καὶ τοὺς πελταστὰς σὺν τοῖς ὀπλοῖς. Καὶ ἐπεὶ παρέδωκε τοὺς ἠγεμόνας, οἱ μὲν ὀπλῖται ἠγοῦντο, οἱ δὲ πελτασταὶ εἶποντο, οἱ δ' ἵππεις ὀπισθοφυλάκουν.

41. Ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἦν, ὁ Σεύθης παρήλαυεν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ ἐπήνεσε τὸν Ἑλληνικὸν νόμον. Πολλάκις γὰρ ἔφη νύκτωρ αὐτὸς καὶ σὺν ὀλίγοις πορευόμενος ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν πεζῶν· «νῦν δ' ὥσπερ δεῖ, ἄθροοι πάντες ἅμα τῇ ἡμέρᾳ φαινόμεθα. Ἀλλὰ ὑμεῖς μὲν περιμένετε αὐτοῦ καὶ ἀναπαύεσθε,

ἐγὼ δὲ σκεψάμενός τι ἤξω». Ταῦτ' εἰπὼν ἤλαυνε δι' ὄρους ὁδὸν τινα λαβῶν.

42-43. Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς χιόνα πολλήν, ἐσκέψατο, εἰ εἴη ἴχνη ἀνθρώπων ἢ πρόσω ἠγούμενα ἢ ἐναντία. Ἐπεὶ δὲ ἀτριβῆ ἑώρα τὴν ὁδόν, ἤκε ταχὺ πάλιν καὶ ἔλεγεν, «ἄνδρες, καλῶς ἔσται, ἦν θεὸς θέλη· τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομεν ἐπιπεσόντες. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἠγγίσομαι τοῖς ἵπποις, ὅπως, ἂν τινα ἴδωμεν, μὴ διαφυγῶν σημήνη τοῖς πολεμίοις· ὑμεῖς δ' ἔπεσθε· κἂν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἔπεσθε. Ὑπερβάντες δὲ τὰ ὄρη ἤξομεν εἰς κόμας πολλὰς τε καὶ εὐδαίμονας».

44. Ἦνίκα δ' ἦν μέσον ἡμέρας, ἤδη τε ἦν ἐπὶ τοῖς ἄκροις καὶ κατιδὼν τὰς κόμας ἤκεν ἐλαύνων πρὸς τοὺς ὀπίτας καὶ ἔλεγεν, «ἀφήσω ἤδη καταθεῖν τοὺς μὲν ἵππείας εἰς τὸ πεδίον, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰς κόμας. Ἀλλ' ἔπεσθε ὡς ἂν δύνησθε τάχιστα, ὅπως ἕάν τις ὑφιστῆται, ἀλέξῃσθε».

45. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου. Καὶ ὃς ἤρετο, «τί καταβαίνεις, ἐπεὶ σπεύδειν δεῖ»; «Οἶδα», ἔφη, «ὅτι οὐκ ἐμοῦ μόνον δέη· οἱ δὲ ὀπίται θᾶπτον δραμοῦνται καὶ ἡδιον, ἕάν καὶ ἐγὼ πεζὸς ἠγῶμαι».

46. Μετὰ ταῦτα ὄχετο, καὶ Τιμασίων μετ' αὐτοῦ ἔχων ἱππέας τετραράκοντα τῶν Ἑλλήνων· Ξενοφῶν δὲ παρηγγύησε τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι ἀπὸ τῶν λόγων εὐζώνους. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐτροχάζε τούτους ἔχων, Κλεάνωρ δ' ἠγεῖτο τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

47. Ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς κόμαις ἦσαν, Σεύθης ἔχων ὅσον τριάκοντα ἱππέας προσελάσας εἶπε· «τάδε, δῆ, ὦ Ξενοφῶν, ἃ σοὶ ἔλεγον· ἔχονται οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ γὰρ ἔρημοι οἱ ἱππεῖς οἴχονται μοι ἄλλος ἄλλη διώκων, καὶ

δέδοικα, μὴ συστάντες ἀθρόοι που κακόν τι ἐργάσωνται οἱ πολέμοι. Δεῖ δὲ καὶ ἐν ταῖς κόμαις καταμένειν τινὰς ἡμῶν· μεσταὶ γὰρ εἰσιν ἀνθρώπων».

48. «Ἄλλ' ἐγὼ μὲν», ἔφη Ξενοφῶν, «σὺν οἷς ἔχω τὰ ἄκρα καταλήψομαι· σὺ δὲ Κλεάνορα κέλευε διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν φάλαγγα παρὰ τὰς κόμας». Ἐπεὶ δὲ ταῦτα, ἐποίησαν, συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι, πρόβατα ἄλλα μύρια. Τότε μὲν δὴ σὺτοῦ ἠύλισθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ', Ε', ΣΤ', Ζ' καὶ Η'

Οἱ Ἕλληνες ὡς μισθοφόροι τοῦ Σεύθου.

Διαβαίνουσιν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν

ὑπὸ τὸν Θίβρωνα.

(Περίληψις)

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην ὁ Σεύθης καὶ οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς κατὰ τὴν πεδιάδα τῶν Θυνῶν κόμας. Οἱ δὲ κάτοικοι κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη ἐν μέσῳ βαρυτάτου χειμῶνος· πολλὴ χιὼν ἐκάλυπτε τὴν γῆν, τὸ δὲ ψῦχος ἦτο τοσοῦτον ὥστε τὸ ὕδωρ τὸ ὁποῖον ἔφερον μαζί των καὶ ὁ οἶνος ἐγίνετο πάγος, πολλῶν δὲ Ἑλλήνων αἱ ρῖνες καὶ τὰ ὄτα ἔπαθαν ψύξει.

Ἔνεκα τοῦ χειμῶνος τούτου καταδίωξις τῶν Θυνῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ· διὰ τοῦτο ὁ Σεύθης ἔστειλεν ἓνα τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὰ ὄρη καὶ ἠπειλήσεν αὐτοὺς ὅτι, ἂν δὲ καταβοῦν εἰς τὰς κόμας καὶ δὲν ὑποταθοῦν, θὰ κατακαύσῃ αὐτὰς καὶ τὰς ὑπαρχούσας τροφάς ὥστε νὰ ἀποθάνουν ἐκ πείνης. Τότε κατέβησαν αἱ γυναῖκες, οἱ παῖδες καὶ οἱ γέροντες, οἱ δὲ νεώτεροι παρέμειναν εἰς τὰς κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους κόμας. Καὶ ἐγένοντο μὲν διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης, ἀλλ' οἱ Θυνοὶ δο-

λίως φερόμενοι ἐπετέθησαν κατὰ τῆς κόμης ὅπου διέμενεν ὁ Ξενοφῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐνέβαλον πῦρ· ἀλλὰ ταχέως ἀποκρουσθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ συνομολογήσουν εἰρήνην καὶ ὑποταγήν.

Ἐκ τῆς χώρας τῶν Θυνῶν ὑπερβάντες τὰ ὄρη οἱ περὶ τὸν Σεύθην καὶ οἱ Ἕλληνες ἦλθον εἰς τὸ Δέλτα τῆς Θράκης πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τοῦ Βυζαντίου. Ἐνταῦθα ἐγεννήθησαν δυσαρέσκειαι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Σεύθου, διότι ὁ ταμίης τοῦ Σεύθου Ἡρακλείδης κατεκράτησε μέρος τοῦ μισθοῦ τῶν Ἑλλήνων. Τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Ξενοφῶντος αἱ δυσαρέσκειαι διελύθησαν καὶ ἐδέχθησαν νὰ συνεκστρατεύσουν μετὰ τοῦ Σεύθου ἐναντίον τῆς πρὸς βορρᾶν παρὰ τὸν Πόντον χώρας. Ὑποτάξαντες δὲ καὶ ταύτην ἐπανερχονται πρὸς νότον καὶ στρατοπεδεύουν παρὰ τὴν Σηλυβρίαν. Ἐνταῦθα ἐγεννήθησαν νέαι δυσαρέσκειαι, διότι ὁ Σεύθης μὴ χρειαζόμενος πλέον τοὺς Ἕλληνας ἔπαυσε νὰ παρέχη μισθόν. Ἀλλὰ καὶ τὸν Ξενοφῶντα περιεφρόνει· διότι ὁσάκις ὁ Ξενοφῶν ἐζήτηε νὰ συναντηθῇ μετ' αὐτοῦ, συνέβαινε νὰ ἔχη ὁ Σεύθης πολλὰς ἀσχολίας.

Ἐνῶ ταῦτα συνέβαινον ἐν Σηλυβρίᾳ, οἱ Σπαρτιάται ἀναλαβόντες νὰ βοηθήσουν τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἑλληνικὰς πόλεις κατὰ τοῦ Τισσαφέρνηος ἔπεμψαν τὸν στρατηγὸν Θίβρωνα εἰς τὴν Ἐφεσον. Οὗτος μὴ ἔχων ἀρκετὰς δυνάμεις, ἔπεμψε δύο ἄνδρας Λάκωνας εἰς τὴν Θράκην ἵνα προσκαλέσουν τοὺς Ἕλληνας τοῦ Κύρου, τῶν Λακεδαιμονίων παρεχόντων τὸν ἀναγκαῖον μισθόν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Θίβρωνος. Οἱ Ἕλληνες μετὰ χαρᾶς ἤκουσαν τὰς προτάσεις τῶν πρέσβων, εἰς δὲ Ἀρκὰς λαβὼν τὸν λόγον εἰς ἐπήκοον ἐμέμφθη τὸν Ξενοφῶντα, διότι δῆθεν ἐξ αἰτίας τοῦ τοῦ στρατεύμα ἠναγκάσθη νὰ ὑπηρετῇ τὸν Σεύθην καὶ νὰ ὑποστῇ πολλὰς κακουχίας, ἐνῶ θὰ ἠδύνατο νὰ εὐρίσκειται ἐν Ἀσίᾳ μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, «καὶ ἐνῶ ἡμεῖς» λέγει «νύκτα καὶ ἡμέραν ἐν τῷ μέσῳ φοβεροῦ χειμῶνος ἐστρατεύομεθα, ὁ Σεύθης τὸν μὲν Ξενοφῶντα κατέστησε πλούσιον, εἰς ἡμᾶς δὲ ἀρνεῖται νὰ δώσῃ τὸν ὀφειλόμενον μισθόν».

Καὶ ὠμίλησαν μὲν ἄλλοι ὑπὲρ τοῦ Ξενοφῶντος λέγοντες ὅτι οὗτος ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν φιλοστρατιώτης, ἀπέκρουσε δὲ καὶ ὁ ἴδιος τὴν κατηγορίαν· «ἔχω ὑπ' ὄψιν μου» λέγει «ὅτι, ἀφοῦ βέ-

βαια εἶμαι ἄνθρωπος, πρέπει νὰ περιμένω τὸ κάθε τι ἐπομένως καὶ ἡ ἐκ μέρους ὑμῶν κατηγορία δὲν μὲ ἐκπλήττει. Ἄλλ' ἐν τούτοις ἔχω τὴν συναίσθησιν ὅτι ὑπῆρξα προθυμότητος νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω καὶ σᾶς ὠφέλησα ὅσον μοῦ ἦτο δυνατόν. Ὡς πρὸς δὲ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα λέγετε ὅτι ἐγὼ ἔλαβον παρὰ Σεύθου, σᾶς ὀρκίζομαι εἰς τοὺς θεοὺς ὅτι ὄχι μόνον χρήματα ἰδικὰ σας δὲν κατεκράτησα, ἀλλ' οὔτε κἂν τὰ εἰς ἐμὲ ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ Σεύθου ἔλαβον».

Μετὰ ταῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις ἀπαιτοῦν παρὰ τοῦ Σεύθου νὰ πληρώσῃ τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν εἰς τοὺς στρατιώτας. Ἄλλ' ὁ Σεύθης δὲν ἦτο διόλου πρόθυμος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην καὶ παντοιοτρόπως ὑπεξέφευγεν. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξενοφῶν πρὸς αὐτὸν παρέστησεν ὅτι καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον του καὶ ἡ εὐημερία τοῦ κράτους του ἐπιβάλλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὑποσχέσεις του. Ὁ Σεύθης ἀπήντησεν ὅτι οὐδέποτε αὐτὸς ἐσκέφθη νὰ μὴ ἀποδώσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ὁ ταμίας αὐτοῦ Ἡρακλείδης κατεκράτησεν αὐτούς. «Οὔτω ὁ Ξενοφῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον κομίζων χρήματα καὶ βοσκήματα, τὰ ὁποῖα διεμοιράσθησαν εἰς τοὺς στρατιώτας.

Ἀπὸ τῆς Θράκης διέβη τὸ στράτευμα εἰς τὴν Λάμψακον καὶ ἐκεῖθεν ἐπορεύθη εἰς Πέργαμον ὅπου ὁ Θίβρων παρέλαβεν αὐτό. Ἐνῶ δὲ ὁ Ξενοφῶν ἠτοιμάζετο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ἔμαθεν ὅτι κατεδικάσθη εἰς ἔξορίαν ἕνεκα τούτου ἀπεφάσισε νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Θίβρωνος πιθανῶς ὡς προϊστάμενος τῶν Κυρείων.

ΤΟ ΠΕΡΣΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Περὶ τὸν ἕβδομον αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ οἱ Πέρσαι ἦσαν ὑποταγμένοι εἰς τοὺς Μήδους, ἀλλ' ἀπετέλουν τὸν πυρῆνα τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τοῦ μηδικοῦ κράτους. Ἔνεκα τούτου ὁ Περσικὸς λαὸς ἀπέκτι σὺν τῷ χρόνῳ μεγαλυτέραν ἔθνηκην συνείδησιν, ἐνῶ τοῦναντίον οἱ Μῆδοι περιέπιπτον εἰς μολθακότητα καὶ τρυφήν. Περὶ τὰ μέσα τοῦ ἕκτου αἰῶνος οἱ Πέρσαι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου ἐπανεστάτησαν κατὰ τῶν Μήδων καὶ οὐ μόνον τὴν ἀτελευθέρωσίν των ἐπέτυχον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Μήδους ὑπέταξαν ὑπὸ τὸ κράτος των.

Ὁ Κύρος ἔχων συνείδησιν τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους του ἐσκέπτετο νὰ ἐλεγκτεῖν τὰ ὄρια τοῦ Περσικοῦ κράτους καὶ πέραν τοῦ Ἄλφου ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο τὸ ὄριον μεταξὺ περσικοῦ καὶ λυδικοῦ κράτους.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Λυδῶν Κροῖσος φοβούμενος τὴν πρόοδον τῶν Περσῶν προεκάλεσε κατ' αὐτῶν πόλεμον ἐλπίζων ὅτι θὰ νικήσῃ αὐτούς· ἀλλ' ἠττήθη ἐπανελημμένως καὶ τὸ λυδικὸν κράτος ὑπετάχθη εἰς τοὺς Πέρσας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ λυδικὸν κράτος ἔξετείνετο μέχρι τῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας, ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς Πέρσας καὶ αἱ αὐτόθι ἑλληνικαὶ πόλεις.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου (τὸ 529) ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Καμβύσης· ὁ βασιλεὺς οὗτος ἦτο ἀλαζὼν καὶ κοῦφος· ἔνεκα δὲ σπουδαίων πολεμικῶν ἀποτυχιῶν καὶ μάλιστα ἔνεκα τοῦ ἀκολάστου βίου του ἐξερράγη ἐπανάστασις καὶ αὐτὸς μὲν ἐξεθρονίσθη, ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸν θρόνον ὁ Δαρεῖος ὁ υἱὸς τοῦ Ὑστάσου (τὸ 521).

Ὁ Δαρεῖος ἠσχολήθη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν τοῦ ἀπεράντου περσικοῦ κράτους καὶ ἐπέτυχε τὴν πολιτικὴν ἐνότητα πασῶν τῶν χωρῶν αὐτοῦ. Διάφορα τμήματα τοῦ κράτους ἀπῆρτισαν τὰς λεγομένας *σατραπείας*, αἱ ὁποῖαι ἐκυβερνῶντο ὑπὸ

τοῦ **σατραπού**, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ βασιλέως. Αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις διετήρησαν τὴν αὐτονομίαν των, ἀλλ' οἱ κατέχοντες τὴν ἀρχὴν ἐν αὐταῖς ἦσαν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Περσῶν.

Ἐπὶ τοῦ Δαρείου τούτου ἔγινεν ἡ ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων ἐκστρατεία ὑπὸ τὸν Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην, καθ' ἣν ὁ περσικὸς στρατὸς ἐνίκηθη ἐν Μαραθῶνι.

Τὸν Δαρείον διεδέχθη (τῷ 485) ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ξέρξης ὁ Α', ὁ ὁποῖος ἐξεστράτευσεν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἠττήθη ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς.

Τοῦτον φονευθέντα διεδέχθη (τῷ 464) ὁ Ἀρταξέρξης ὁ καλούμενος Μακρόχειρ καὶ τοῦτον ἀποθανόντα (τῷ 425) διεδέχθη μετὰ φοβερᾶς ταραχᾶς ὁ Δαρεῖος ὁ καλούμενος Νόθος.

Ὁ Δαρεῖος οὗτος ἀπέκτησεν ἐκ τῆς Παρσιάτιδος δύο υἱούς, τὸν Ἀρταξέρξην καὶ τὸν Κῦρον. Ὅτε δὲ ἀπέθανε (τὸ 404), ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ πρεσβύτερος υἱὸς του Ἀρταξέρξης ὀρισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς του ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὸν θρόνον ἀπέβλεπε σταθερῶς καὶ ὁ Κῦρος, προεκλήθη ὁ μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν πόλεμος, τὸν ὁποῖον θὰ ἀναγνώσωμεν κατωτέρω.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

Ἐπλησίαζεν ὁ Ξενοφῶν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ὅτε ὁ Κῦρος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξου, ἠτοιμάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἵνα ἀρπάσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν.

Ὁ Κῦρος, γνωρίζων τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν πολεμικὰς ἀρετάς, ἐστρατολόγησε δεκακισχιλίους Ἑλληνας, ἵνα χρησιμοποίησῃ αὐτοὺς μετὰ τοῦ ἑξ ἑκατὸν χιλιάδων βαρβαρικοῦ στρατοῦ του κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην.

Μεταξὺ τῶν στρατηγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος ἦτο καὶ ὁ Πρόξενος ὁ Βοιωτὸς, παιδικὸς φίλος τοῦ Ξενοφῶντος. Οὗτος λοιπὸν εὐρισκόμενος εἰς Σάρδεις πλησίον τοῦ Κύρου ἔγραψε πρὸς τὸν Ξενοφῶντα νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ, ἵνα συστήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Κῦρον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἄριστος φίλος. Ὁ Ξενοφῶν προθύμως ὑπήκουσεν εἰς τὴν προτροπὴν τοῦ φίλου του καὶ ἔσπευσε νὰ μεταβῇ εἰς Σάρδεις, ἔφθασε δὲ ἐκεῖ, ὅτε ὁ Κῦρος ἔμελλε νὰ ἐκκινήσῃ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ (τῷ 401).

Ὁ Πρόξενος δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ἡ ἐκστρατεία ἠτοιμάζετο ἐναντίον τοῦ Ἀρταξέρξου, διότι ὁ Κῦρος ἀπέκρυπτε τοῦτο, ἔλεγε δὲ ὅτι ἡ ἐκστρατεία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἐναντίον τῶν Πισιδῶν, λαοῦ τινος τῆς Μ. Ἀσίας. Διὰ τοῦτο ὁ Πρόξενος, ἀφοῦ συνέστησε τὸν Ξενοφῶντα εἰς τὸν Κῦρον, προέτρεψεν αὐτὸν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἐκστρατείαν καὶ ὁ Κῦρος δὲ ἐπίσης προέτρεψεν αὐτὸν εἰς τοῦτο.

Ὁ Ξενοφῶν, υἱὸς εὐπόρων καὶ ἀριστοκρατικῶν γονέων, τοῦ Γρούλλου καὶ τῆς Διοδώρας, εἶχε τύχει ἐπιμεμελημένης ἀνατροφῆς καὶ παιδείας, γενόμενος δὲ εὐθὺς ἐκ παιδικῆς ἡλικίας μαθητῆς τοῦ Σωκράτους εἶχεν ἀποκτήσει τὸ ἀναγκαῖον θάρρος ὥστε νὰ μὴ διστάξῃ πρὸ τοῦ κινδύνου. Ἐπειδὴ δὲ συγχρόνως ἦτο ἐκ φύσεως πλήρης ὤμης καὶ φιλομαθείας δὲν ἐδίστασε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν προτροπὴν ταύτην.

Ἐφοῦ δὲ εἰς τὴν παρὰ τὰ Κούναξα μάχην ἐφονεύθη ὁ Κύρος, ὀλίγον δὲ κατόπιν οἱ Ἕλληνες στρατηγοὶ συλληφθέντες διὰ δόλου ἐφονεύθησαν καὶ αὐτοί, ὁ Ξενοφῶν ἐξελέχθη στρατηγός, ἂν καὶ παρηκολούθει τὴν ἐκστρατείαν ὡς ἰδιώτης. Ἐν τούτοις διηύθυνε τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἑλλήνων μετὰ θαυμαστῆς συνέσεως καὶ ἀταραξίας.

Ὅτε δὲ ἐφθασαν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἔπεισε τοὺς διασωθέντας Ἕλληνας, ἕξ χιλιάδας περίπου, νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν στρατιάν τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ ὁποῖοι τότε ἐμάχοντο ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ, ὑπὸ τὸν Θίβρωνα κατ' ἀρχὰς καὶ κατόπιν ὑπὸ τὸν βασιλέα Ἀγησίλαον, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αὐτόθι Ἑλληνικῶν πόλεων. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ξενοφῶν μετείχε τῆς ἐκστρατείας ταύτης καὶ μάλιστα ὡς σύμβουλος τοῦ Ἀγησίλαου.

Κατόπιν δέ, ὅτε ὁ Ἀγησίλαος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἠκολούθησεν αὐτὸν ὁ Ξενοφῶν, δὲν ἀπεχωρίσθη δὲ αὐτοῦ οὐδ' ὅτε οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπολέμησαν ἐν Κορωνείᾳ (τῷ 394) κατὰ τῶν Ἀθηναίων, οἱ ὁποῖοι τότε συνεμάχοντο μετὰ τῶν Θηβαίων.

Ἐνεκα τῆς πράξεώς του ταύτης οἱ Ἀθηναῖοι κατεδίκασαν αὐτὸν εἰς ἔξορίαν καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἐδήμευσαν. Ἄλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀμείβοντες αὐτὸν διὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑπηρεσίας ἔδωκαν εἰς αὐτὸν κτήμα παρὰ τὸν Σκιλλοῦντα τῆς Ἥλιδος, ἔνθα ἔζησεν ἡσύχως ἐπὶ εἴκοσι καὶ πλέον ἔτη.

Ἐνταῦθα εὐρισκόμενος ὁ Ξενοφῶν συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κύρου ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τὰς περιπετειάς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἱστορία δὲ αὕτη φέρει τὸν τίτλον **Κύρου Ἀνάβασις**. Ἐνταῦθα ἐπίσης ἔγραψε καὶ τὰ λοιπὰ συγγράμματά του.

Μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην (τῷ 371), καθ' ἣν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων, ὁ Ξενοφῶν ἐξεδιώχθη ἀπὸ τοῦ κτήματός του ὑπὸ τῶν Ἥλείων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύμμαχοι τῶν Θηβαίων, καὶ μετὰ δυσκολίας σωθεὶς κατέφυγεν εἰς τὴν Κόρινθον, ὅπου διέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του, τῷ 355 π. Χ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

1-2. *Γίγνομαι τινος* = γεννώμαι ἀπὸ κάποιον. *ὑποπιτεύω τελευτήν τοῦ βίου* = ὑποψιάζομαι ὅτι θὰ ἀποθάνω. *παρεῖναι*, ἀπαρεμφ. τοῦ *πάρεμι* = εἶμαι παρών... *μεταπέμπομαί τινα* = προσκαλῶ κάποιον. *ἀρχή* = ἡ χώρα τὴν ὁποίαν κυβερνᾷ τις, ἡ στρατεία. *ἀπέδειξε, ἀποδείκνυμι τινα στρατηγόν* = διορίζω τινὰ στρατηγόν. *ἀναβαίνω* = μεταβαίνω (ἐπὶ πορείας ἀπὸ τῶν παραλίων εἰς τὰ μεσογειότερα). *καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔχων ὀπλίτας* = καὶ ἔχων Ἑλληνας ὀπλίτας. *ἀρχων αὐτῶν* = ἀρχηγὸς αὐτῶν.

Ἡ *ἑσπερία* (λέξις περσικὴ) ἦτο διοικητὴς μεγάλου τμήματος τοῦ κράτους, ἐκυβέρνα δὲ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ βασιλέως. *εἰς Καστωλοῦ πεδίον*· αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις συνήρχοντο κατ' ἔτος εἰς ὄρισμένα πεδινὰ κέντρα καὶ ἐπεθεωροῦντο ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ ὑπ' ἄλλου πιστοῦ σατραπόου, ὁ ὁποῖος τότε βεβαίως ἦτο καὶ στρατηγός· τοιοῦτο κέντρον ἦτο καὶ ἡ πεδιάς τῆς Καστωλοῦ.

3. *κατέστη, ἀόρ. καθίσταμαι εἰς τὴν βασιλείαν* = γίνομαι βασιλεὺς. *ἐπιβουλεύω τινί* = σκέπτομαι, σχεδιάζω κατὰ ἐναντίον τινός. *ἐξαιτησαμένη, ἀόρ. τοῦ ἐξαιτούμαι* = ζήτησὶς ὡς ἰδικὴν μου χάριν. *αὐτόν* δηλ. τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.

4. *ὡς* = ὅτε, ἀφοῦ. *ἀτιμασθεῖς, παθ. ἀόρ. τοῦ ἀτιμάζομαι* = καταισχύνομαι, ντροπιάζομαι, *κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεῖς* = μετὰ τὸν κίνδυνον καὶ τὴν καταισχύνην τὴν ὁποίαν ἔπαθεν. *βουλεύομαι* = σκέπτομαι. *ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπιτῶ ἀδελφῶ* = πῶς νὰ μὴν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀδελ-

φοῦ του. **ἀλλ' (ὅπως) βασιλεύσει**=ἀλλὰ (πῶς) νὰ βασιλεύσῃ. **ὑπάρχω τινί**=βοηθῶ, ὑποστηρίζω τινά.

5. **ἀφικνοῦμαι**=ἔρχομαι. **οἱ παρ' ἐαυτῷ βάρβαροι**=οἱ βάρβαροι τοὺς ὁποίους εἶχε στρατολογήσει. **ἐπιμελοῦμαι τινος**=φροντίζω διὰ κάποιον. **εὐνοϊκῶς ἔχω τινί**=ἔχω καλὰς διαθέσεις διὰ κάποιον, ἀγαπῶ κάποιον.

6. **ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρουπτόμενος**=ὅσον ἠμποροῦσε περισσότερον κρυφίως. **ὅπως .. λάβοι βασιλέα**=διὰ νὰ προλάβῃ τὸν βασιλέα. **ὅτι ἀπαρασκευότατον**=ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀπαρασκευον. **φυλακή**=φρουρά. **ὀπόσας ... ἐκάστοις** (συμπληροῦται) : **ὀπόσας εἶχε φυλακὰς ἐν ταῖς πόλεσι**, (τούτων τῶν φυλακῶν) **τοῖς φρουράρχοις ἐκάστοις παρήγγειλε**. **ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους**=ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους καὶ γενναιοτέρους. **ὡς ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι**=διότι τάχα ὁ Τισσ. ἐσεχεδίαζε νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῶν πόλεων. **καὶ γὰρ**=διότι πράγματι. **τὸ ἀρχαῖον**=πρότερον. **ἀφειστήκεσαν** (ὑπερσ. τοῦ ἀφίσταμαι), εἶχαν ἔλθει μὲ τὸ μέρος τοῦ Κύρου.

7. **προαισθόμενος**, ἀόρ. τοῦ **προαισθάνομαι**=μανθάνω ἔγκαίρως. **βουλευομένους**, δηλ. **τινὰς τῶν Μιλησίων**=ὅτι τινὲς ἐκ τοῦ Μιλησίων ἐσκέπτοντο. **ἀποσιῆναι**, ἀόρ. τοῦ **ἀφίσταμαι**. **ἐκβάλλω**=ἐκδιώκω, ἔξορίζω. **ὑπολαμβάνω τοὺς φεύγοντας**=δέχομαι τοὺς ἔξοριστοὺς. **πειρῶμαι**=προσπαθῶ. **κατάγω τινά**=ἐπαναφέρω ἐξόριστόν τινα εἰς τὴν πατρίδα του. **ἐκπεπιτωκότας**, παρακ. τοῦ **ἐκπίπτω**=ἐκβάλλομαι, ἔξορίζομαι.

8. **πέμπων**, δηλ. ἀγγέλους. **ἀξιῶ**=ἔχω τὴν ἀξίωσιν. **οἷ**=αὐτῷ. **συμπράττω τινί τι**=βοηθῶ τινα εἰς τι. **ἐπιβουλή**=κρύφια ἐνέργεια ἐναντίον τινός. **Τισσαφέρνει ... δαπανᾶν**=ἐνόμιζε δὲ δαπανᾶν αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα πολεμοῦντα **Τισσαφέρνει**=ἐνόμιζε δὲ ὅτι οὗτος (ὁ Κῦρος) ἐξώδευε τὰ χρήματά του εἰς τὰ στρατεύματα μὲ τὸ νὰ πολεμῇ κατὰ τοῦ Τισσαφέρνους. **οὐδὲν ἀχθομαι**=διόλου δὲν λυποῦμαι. **καὶ γὰρ**=διότι μάλιστα. **οἱ γιγνόμενοι δασμοὶ ἐκ τῶν πόλεων**=οἱ εἰσπραττόμενοι φόροι ἀπὸ τὰς πόλεις. **ἐκ τῶν πόλεων, ὧν Τισσαφέρνους ἐτύγχανεν ἔχων**=ἀπὸ τὰς πόλεις τοῦ Τισσαφέρνους, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Κῦρος.

9. αὐτῷ=χάριν αὐτοῦ. καὶ ἀντιπέρας=ἀπέναντι. τόνδε τὸν τρόπον=κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. φυγὰς=ἐξόριστος. συγενόμενος, ἄορ. τοῦ συγγίγνομαι τινι=συναντῶμαι μετὰ τινος, συνάπτω γνωριμίαν μετὰ κάποιον. ἠγάσθη, ἄορ. τοῦ ἀγαμαί τινα=θαυμάζω τινά. μύριοι δαρεικοί=δέκα χιλιάδες δαρεικῶν. τὸ χρυσίον=τὰ χρήματα. ἐκ Χερρονήσου ὀρμώμενος=ἔχων ὡς ὀρμητήριον τὴν Χερρόνησον. συμβάλλομαι τινι εἰς τὴν τροφήν=συνεισφέρω εἰς τινα διὰ τὴν συντήρησιν. ὀρμητήριον=τόπος ἀσφαλῆς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ στρατὸς ἤμπορεῖ νὰ κάμνη ἐπιδρομὰς καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς αὐτόν. ὑπὲρ Ἑλλήσποντον=ὑπὲρ Χερρόνησον=πέραν τῶν ὀρίων τῆς Χερρόνησου, ἦτοι βορείως αὐτῆς. δαρεικὸς=νόμισμα χρυσοῦν κοπὲν ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, ἦτο δὲ ἀξίας εἴκοσιν ἀττικῶν δραχμῶν. ἐλάνθανεν=ἔμενεν ἀπαρατήρητος.

10. ξένος=ὁ ἀπὸ ξένης χώρας φίλος. οἴκοι, ἐπίορ.=ἐν τῇ πατρίδι. ἀντιστασιῶται=οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι. ξένοι=μισθοφόροι στρατιῶται. αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους καὶ τριῶν μηνῶν μισθὸν=ζητεῖ ἀπὸ αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ νὰ στρατολογήσῃ δισχιλίους μισθοφόρους διὰ τρεῖς μῆνας. περιγενόμενος, ἄορ. τοῦ περιγίγνομαι τινος=ὑπερισχύω, καταβάλλω τινά. δέομαι τινος=παρακαλῶ τινα. καταλύω πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας=συμφιλιόνομαι μετὰ τοὺς ἀντιπάλους μου. συμβουλευομαι τινι=ζητῶ τὴν συμβουλήν, τὴν γνώμην τινός. στάσις καλεῖται τὸ πολιτικὸν κόμμα, οἱ δὲ ἀνήκοντες εἰς ἓν κόμμα στασιῶται, καὶ οἱ ἀντίπαλοι ἀντιστασιῶται.

11. κελεύω=διατάσσω, παραγγέλλω. παραγενέσθαι, ἄορ. τοῦ παραγίγνομαι εἰς τινα τόπον=ἔρχομαι, φθάνω κάπου. ὡς βουλούμενος=διότι τάχα ἤθελε, προφασιζόμενος ὅτι ἤθελε. πράγματα παρέχω τινι=παρέχω ἐνοχλήσεις εἰς τινα, βλάπτω τινά. ὡς πολεμήσων=διότι τάχα ἔμελλε νὰ πολεμήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

1. *ἐπει δ'... ἤδη* = ὅτε δὲ πλέον. *δοκεῖ μοι* = φαίνεται εἰς ἐμὲ καλόν, ἀποφασίζω. *πορεύομαι ἄνω* = ἀναβαίνω. *τὴν πρόφασιν ποιοῦμαι* = προφασίζομαι. *ὡς βουλόμενος* = ὅτι τάχα ἤθελε. *ὡς ἐπὶ τούτους* = δῆθεν ἐναντίον τούτων. *ἐνταῦθα* = ἐν Σάρδεσι. *ἦκειν* = ἐλθεῖν. *λαβόντι... ὅσον ἦν αὐτῷ στρατεύμα* = ἀφοῦ πάρεϊ μαζί του. *τῷ Ἀριστίππῳ*, δηλ. *παργυλέλλει*. *συναλλαγέντι*, ἀφ' οὗ τοῦ *συναλλάττομαι* = συμβιβάζομαι. *πρὸς τοὺς οἴκοι* = πρὸς τοὺς ἐν τῇ πατρίδι του ἀντιστασιώτας. *πρὸς ἑαυτὸν* = πρὸς αὐτόν, δηλ. τὸν Κῦρον. *προειστήκει* = ἦτο ἀρχηγός. *ξενικὸν* = μισθοφορικὸν στρατεύμα. *πλὴν ὀπόσοι* = ἐκτὸς τοσούτων ὅσοι...

2. *καταπράττω τι* = φέρω τι εἰς πέρας. *ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο* = δι' ὅσα ἔκαμνε τὴν ἐκστρατείαν. *ὑποσχόμενος... μὴ πρόσθεν παύσεσθαι πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε* = ὑποσχεθεὶς ὅτι δὲν θὰ παύσῃ τὸν (πόλεμον) πρότερον, παρὰ ἀφοῦ ἐπαναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα. *πιστεύω τι* = ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινα. *παρῆσαν εἰς Σάρδεις* = ἔφθασαν εἰς Σάρδεις.

3. *οἱ ἀμφὶ Μίλητον στρατευόμενοι* = οἱ πολιορκοῦντες τὴν Μίλητον. *ὀπλιται* = ἐκαλοῦντο πεζοὶ βαρέως ὀπλισμένοι, ἦτοι φέροντες κράνος, θώρακα, κνημίδας, ἀσπίδα μεγάλην, ξίφος καὶ δόρυ· οὗτοι ἀπετέλουν τὴν κυρίαν δύναμιν τοῦ στρατοῦ καὶ ἐμάχοντο ἐκ τοῦ συστάδην. *γυμνήτες*, ἐκαλοῦντο οἱ ἐλαφρῶς ὀπλισμένοι, οἵτινες ἦσαν σφενδονῆται ἢ ἀκοντιστῶ ἢ τοξόται, ἐμάχοντο δὲ ἐξ ἀποστάσεως· οὗτοι ἐλέγοντο καὶ *ψιλοί*. *πελτασται*, ἐκαλοῦντο οἱ φέροντες πέλιτην, ἦτοι μικρὰν ἀσπίδα, δόρυ καὶ ξίφος, κατείχον δὲ μέσσην θέσιν μεταξὺ τῶν βαρέως καὶ τῶν ἐλαφρῶς ὀπλισμένων στρατιωτῶν.

4. *κατανοῶ* = καλῶς μανθάνω. *μειζονα ἠγοῦμαι εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πισίδας τὴν παρασκευὴν* = νομίζω ὅτι ἡ προετοιμασία εἶναι μεγαλυτέρα παρὰ ὅση θὰ ἐχρειάζετο ἐναντίον τῶν Πισιδῶν. *ἢ ἐδύνατο τάχιστα* = ὅσον ἤμποροῦσε γρηγορώτερα. *στόλος* = παρασκευή, προετοιμασία. *ἀντιπαρασκευάζομαι* = προετοιμαζομαι νὰ ἀντεπεξέλθω.

5. *δρῶμαι ἀπό τινος τόπου* = ξεκινῶ ἀπὸ ἕνα τόπου.
ἐξελαύνω ἐπὶ τινά τόπον = προχωρῶ καὶ φθάνω εἰς ἕνα τόπον.
ἐπὶ ἐξευγμένη πλοίοις = κατεσκευασμένη διὰ ζεύξεως, συνδέσεως ἐπὶ πλοίων.

σταθμὸς = 1) τόπος ὅπου ὁ στρατὸς μετὰ πορείαν μιᾶς ἡμέρας διενυκτέρευε, καὶ 2) ἀπόστασις διανυθεῖσα ἐπὶ μίαν ἡμέραν· ὁ ἀπόστασις αὕτη ἠδύνατο νὰ εἶναι μακροτέρα ἢ βραχυτέρα ἀναλόγως τῆς εὐκόλου ἢ δυσκόλου πορείας. *παρασάγγης* = μονὰς μήκους τριάκοντα ἀρχαίων σταδίων, ἧτοι ἕξ περίπου σημερινῶν χιλιομέτρων. *πλέθρον* = μονὰς μήκους τριάκοντα καὶ ἑνὸς μέτρων.

6. *Μένων ὁ Θετιάλος*· οὗτος ὠδήγει τὸν στρατὸν τὸν ὁποῖον διετῆρει ὁ Ἀρίστιππος.

7. *παράδεισος*, ὁ (λέξις Περσικὴ) = μέγας κῆπος, δάσος.
ὅποτε βούλοιο = ὁσάκις ἤθελε. *εἰσὶν ἐκ τῶν βασιλείων* = ἀρχίζουσι ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα.

8. *εὐμνὸς* = ὄχυρός, ἀσφαλής. *ἐμβάλλω* (ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ) = χύνομαι.

9. *ἄμα δὲ καὶ Σῶσις παρῆν* = συγχρόνως δὲ εἶχε φθάσει ἐκεῖ καὶ ὁ Σῶσις. *ποιῶ ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν* = ἐνεργῶ ἐπιθεώρησιν καὶ ἀρίθμησιν.

10. *τὰ Λύκαια θύω* = τελῶ ἐφορτὴν μετὰ θυσιῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Λυκαίου Διὸς· ὁ Λύκαιος Ζεὺς ἐλατρεύετο ἐν Ἀρκαδίᾳ.
ἀγῶνα τίθημι = ἀγωνοθετῶ = γίνομαι ἀγωνοθέτης, ἧτοι ὀρίζω τὸ εἶδος τῶν ἀγώνων καὶ τὰ βραβεῖα. *σιλεγγίς* = εἶδος τιᾶρας περιβλημένης διὰ χρυσοῦ.

11. *δεηθῆναι*, ἄορ. τοῦ *δέομαι τινος* = παρακαλῶ τινα. *ἐπιδειξαι· ἐπιδείκνυμι τὸ στρατεύμα* = κάμνω ἐπίδειξιν τοῦ στρατεύματος. *ποιῶμαι ἐξέτασιν* = ἐνεργῶ ἐπιθεώρησιν.

12. *ἐπὶ τεσσάρων* = εἰς τέσσαρας ἀλλεπαλλήλους σειράς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀλλεπαλλήλων σειρῶν ποικίλλει, λέγεται δὲ τοῦτο *βάθος* τῆς φάλαγγος, τῆς παρατάξεως.

13. *θεωρῶ* = ἐπιθεωρῶ. *παρελαύνω* = περνῶ ἔμπροσθέν τινος. *ἀσπίδες ἐκκεκαλυμμέναι* = γυμναὶ τῶν θηκῶν, τῶν περιβλημάτων· *ἴλη* λέγεται ὠρισμένον πλῆθος (64) ἱππέων. *τάξις* λέγεται ὠρισμένον πλῆθος (100) πεζῶν. *ἄρμα* = δίτροχον

πολεμικὸν ὄχημα, ἀνοικτὸν ὄπισθεν καὶ ἀσκεπές, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν ὄρθιοι ὁ πολεμιστὴς καὶ ὁ ἠνίοχος. *ἀρμάμαξα* = τετράτροχον πολυτελές ὄχημα περικεκλεισμένον διὰ παραπετασμάτων καὶ ἐστεγασμένον· ἐχορησίμεινε κατὰ τὰς ὁδοιπορίας καὶ ἐπαχοῦντο ἐπιφανεῖς ἄνδρες καὶ μάλιστα γυναῖκες. *κνημίδες*, περιβλήματα τῶν κνημῶν πρὸς προφύλαξιν.

17. *παρελαύνω τινά* = περὶ ἔμπροσθέν τινος. *ἐπιχωρεῖ ἢ φάλαγξ* = προχωρεῖ ἢ φάλαγξ. *προεἶπον*, ἀόρ. τοῦ *προλέγω τινί τι* = διατάσσω τινά νά κάμῃ κάτι. *προϊόντων*, ἔνν. αὐτῶν (τῶν στρατιωτῶν) = ἐν ᾧ οὗτοι ἐπροχωροῦσαν. *ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου* = αὐτομάτως, ἄνευ διαταγῆς τινος, μόνοι των. *δροσμος ἐγένετο τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὰς σκηνάς* = δρομαίως διηυθύνθησαν οἱ στρατιῶται εἰς τὰς σκηνάς. *τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς*, ἔνν. *ἐγένετο* = οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ ἐφοβήθησαν. *καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς . . . ἔφυγον* = καὶ οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ (οἱ κάπηλοι) ἔφυγον ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

18. *προβάλλομαι τὰ ὄπλα* = προτείνω τὰ ὄπλα, δηλ. τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ· τὴν μὲν ἀσπίδα, ἵνα προκαλύψω τὸ σῶμα, τὸ δὲ δόρυ, ἵνα ἀποκρούσω ἢ ἐπιτεθῶ κατὰ τοῦ ἀντιπάλου. *ἤσθη*, ἀόρ. τοῦ *ἡδομαι* = εὐχαριστοῦμαι. *ὁ ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβος* = ὁ φόβος τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες εἰς τοὺς βαρβάρους ἐνεποίησαν.

19. *διαρπάζω* = λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ.

20. *τὴν ταχίστην ὁδόν* = διὰ τῆς συντομωτάτης ὁδοῦ.

21. *εἰσβολή* = στενὸν καὶ μακρὸν πέρασμα, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο Πύλαι τῆς Κιλικίας, πρβ. *πάροδος*. *ὁδὸς ἀμαξιτός* = ὁδὸς ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ ἄμαξα δύναται νά σύρεται. *δροθία ἰσχυρῶς* = πολὺ ἀνηφορικῆ. *τὰ ἄκρα* = αἱ κορυφαί, τὰ ὑψώματα. *αἰσθάνομαι ὅτι* = μανθάνω ὅτι. *εἶσω τῶν δροέων* = ἐντὸς τῶν δροέων, ἧτοι ἐντὸς τῆς χώρας τῆς κλειομένης ὑπὸ τῶν δροέων.

22. *πεδίον ἐπίρρυτον* = πεδιάς δι' ἀφθόνων ὑδάτων ἀρδευομένη. *ὁ καὶ ἡ σύμπλεως, τὸ σύμπλεων* = πλήρης. *πυροῖ* = σίτος. *φέρω*, ἐπὶ δένδρων, φυτῶν, ἀγρῶν κτ. = παράγω. *μελίγη* = φυτὸν καὶ καρπὸς σιτώδης, ἐκ τοῦ ὁποίου παρεσκευάζον ἄρτον.

24. *τὴν πόλιν ἐξέλιπον . . . εἰς χωρίον* = ἐγκαταλιπόντες τὴν

πόλιν... κατέφυγον εἰς χωρίον. *χωρίον ὄχυρον* = τόπος δυσκολοπρόσβλητος, ἀσφαλής. *καπηλεῖον* = πρατήριο τροφίμων.

25. *ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρέων τῇ εἰς τὸ πεδίον* = ὅταν ἐπερνοῦσαν τὰ ὄρη διὰ τὰ φθάσουν εἰς τὴν πεδιάδα. *ἀπώλντο*, ἄορ. τοῦ *ἀπόλλυμαι* = χάνομαι. *ἔφασαν κατακοπήναι* = ἔλεγον ὅτι κατεκόπησαν (οἱ δύο λόγοι τοῦ Μένωνος). *ἀρπάζοντας* = ὅταν ἤρπαζον. *οἱ δὲ* (ἔνν. *ἔφασαν*) *ὑπολειφθέντας καὶ οὐ δυναμένους* = ἄλλοι δὲ (ἔλεγον) ὅτι, ἐπειδὴ ἔμειναν ὀπίσω καὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀνεύρουν τὸ ἄλλο στρατεύμα οὔτε τὰς ὁδοὺς, ἔπειτα πλανώμενοι ἐχάθησαν. *διὰ τὸν ὄλεθρον* = ἔνεκα τῆς καταστροφῆς. *λόχος*, ὄρισμένος ἀριθμὸς πεζῶν στρατιωτῶν, συνήθως 100.

26. *εἰσήλασε*, ἄορ. τοῦ *εἰσελαύνω* = εἰσέρχονται. *μεταπέμπομαί τινα πρὸς ἑμαυτὸν* = προσκαλῶ τινα νὰ ἔλθῃ πλησίον μου, νὰ με συναντήσῃ. *πῶ* = ἕως τότε. *κρείττων* = ἰσχυρότερος. *εἰς χεῖρας ἔρχομαί τινι* = συναντῶμαι μὲ κάποιον. *πίστεις λαμβάνω* = λαμβάνω διαβεβαιώσεις, οἶον ὄρκους, ὁμῆρους κττ.

27. *συγγίγνομαι τινι* = συναντῶμαι μὲ κάποιον. *τὰ ἤρπασμένα ἀνδράποδα*, δηλ. τοὺς Κίλικας, τοὺς ὁποίους οἱ Ἕλληνες συνέλαβον διὰ τὰ τοὺς μεταχειρίζονται ὡς δούλους.

ἔππον χρυσοχάλινον καὶ στρεπιδὸν χρυσοῦν καὶ ψέλια κτλ. ταῦτα μόνον ὁ λαβὼν ὡς δῶρα παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπετρέπετο νὰ ἔχῃ, οὐδεὶς δ' ἄλλος ἴδε Κύρ. Παιδ. 8, 2, 8.

ἀκινάκης = εἶδος ξίφους περσικοῦ. *στρεπιδὸς* = κόσμημα περιδέραιον. *ψέλιον* = κόσμημα συνήθως περὶ τοὺς καρπούς τῶν χειρῶν κοινὸν βραχιόλι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

1. *μισθοῦμαι (δομαί)* = προσλαμβάνομαι ὡς μισθοφόρος. *βιάζομαι τινα λέναι* = ἐξαναγκάζω τινα (διὰ τῆς βίας) νὰ πορευθῇ. *ἔβαλον*, ἔνν. *λίθοις, βάλλω τινα λίθοις* = λιθοβολῶ τινα.

ὑποζύγια, δηλαδή ἵπποι, ἡμίονοι, ὄνοι, βόες εἴτε σύροντες ἀμάξας εἴτε φέροντες φορτίον.

2. **μικρὸν ἐξέφυγε μὴ καταπετρωθῆναι** = ὀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῆ ὑπὸ τῶν ριπτομένων λίθων. **ἔγνω**, ἀόρ. τῷ **γινώσκω** = ἐννοῶ, καταλαμβάνω. **συνήγαγεν**, ἀόρ. **συνάγω ἐκκλησίαν τῶν στρατιωτῶν** = συγκαλῶ τοὺς στρατιώτας εἰς ἐκκλησίαν. **θαυμάζω** = ἀπορῶ, παραξενεύομαι.

3. **χαλεπῶς φέρω τινὶ** = λυποῦμαι πολὺ διὰ κάτι. **τὰ παρόντα πράγματα** = ἡ παροῦσα κατάστασις. **φεύγω** = εἶμαι ἐξόριστος. **καθηδουπαθῶ** = σπαταλῶ τὴν περιουσίαν μου εἰς διασκεδάσεις, εἰς ἡδονάς.

4. **τιμωροῦμαι τινά** = λαμβάνω ἐκδίκησιν παρὰ τινος, τιμωρῶ τινά. **ἐξευλαύνω τινά** = ἐκδιώκω τινά. **ἀφαιροῦμαι τινά τὴν γῆν** = ἀφαιρῶ ἀπὸ κάποιον τὴν χώραν. **δέομαί τι** = ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ κάτι. **εὖ πάσχω ὑπό τινος** = εὐεργετοῦμαι ὑπό τινος...

5. **χρῶμαι τῇ φιλίᾳ τινός** = ἔχω, διατηρῶ τὴν φιλίαν τινός. **ψεύδομαι πρὸς τινά** = ἀποδεικνύομαι ψεύστης πρὸς τινά. **οἶδα** = γνωρίζω. **αἰροῦμαι τινά** = προτιμῶ τινά. **πεισομαι**, μέλλ. τοῦ **πάσχω**. **ἔρει**, μέλλ. τοῦ **λέγω**. **ἀγαγών**, ἀόρ. τοῦ **ἄγω** = ὀδηγῶ. **εἰλόμην**, ἀόρ. τοῦ **αἰροῦμαι** = προτιμῶ.

6. **ἔπομαι**, μέλλ. **ἔπομαι σὺν τι** = ἀκολουθῶ τινά. **ἀλέξασθαι**, ἀόρ. τοῦ **ἀλέξομαι** = ἀποκρούω, τιμωρῶ.

7. **ἐπαινῶ** = ἐπιδιοκιμάζω.

8. **λάθηα τῶν στρατιωτῶν** = χουφά ἀπὸ τοὺς στρατιώτας. **λέγω θαρρεῖν** = προτρέπω νὰ ἔχη θάρρος, νὰ ἐλπίζῃ.

10. **καὶ μεταπεμπομένου αὐτοῦ**, ἔνν. **ἐμὲ** = ἂν καὶ αὐτὸς μὲ προσκαλεῖ. **ὅτι σύνοιδα ἐμαυτῷ ἐψευσμένος αὐτὸν** = διότι ἔχω τὴν συναίσθησιν ὅτι ἀπεδείχθην ψεύστης ἀπέναντι αὐτοῦ. **δεδιῶς** = ἐπειδὴ φοβούμαι. **δίκην ἐπιθῆ**, ἔνν. **ἐμοί**, δίκην **ἐπιτίθημί τινί τινος** = τιμωρῶ τινά διὰ τι (ἐγκλημα).

11. **ἐμοὶ δοκεῖ** = ἐγὼ νομίζω. **καθεύδω** = κοιμῶμαι, μένω ἀδρανῆς. **σκεπτέον . . . εἶναι ὅπως . . . μενοῦμεν** = πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν, πρέπει νὰ σκεφθῶμεν, πῶς θὰ μείνωμεν. **ὡς ἀσφαλέστατα** = ὅσον τὸ δυνατόν ἀσφαλέστερον. **καὶ ὅπως . . . ἔξομεν** = καὶ ὅπως θὰ ἔχωμεν. **οὔτε στρατηγοῦ οὔτε**

ιδιώτου ὄφελος οὐδέν—οὔτε στρατηγὸς οὔτε ιδιώτης ἠμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ εἰς τίποτε. *ιδιώτης*—ἀπλοῦς στραιωτής.

18. *πολλοῦ ἄξιος φίλος*, ἔνν. *ἐστίν*—εἶναι πολύτιμος φίλος. *χαλεπὸς ἐχθρὸς*—φοβερός ἐχθρός, ἱκανὸς νὰ βλάψῃ. *ἐπίσταμαι*—γνωρίζω. *δοκοῦνμέν μοι*, *δοκῶ μοι*—νομίζω. *κάθημαι*—εἶμαι ἐστρατοπεδευμένος. *γινώσκω*—νομίζω. *ἄριστον*—ὠφελιμώτατον.

13. *ἀνίσταμαι λέξων*—σηκῶνομαι διὰ νὰ εἶπω. *ἂ γινώσκω*—ὄσα φρονῶ, ποίαν γνώμην ἔχω. *ἐκ τοῦ αὐτομάτου*—ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας. *ἐγκέλευστος*—ὁ κατὰ προτροπὴν αἴλου προάττων τι, βαιλτός. *ἐπιδείκνυμι οἷα ἐστὶν ἡ ἀπορία*—παριστάνω ποία εἶναι ἡ δυσκολία.

14. *προσποιοῦμαι σπεύδειν*—ὑποκρίνομαι ὅτι σπεύδω. *ὡς τάχιστα*—ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. *ἐλέσθαι*, ἄορ. τοῦ *αἰροῦμαι*—ἐκλέγω. *ἀπάγω τινὰ*—ὀδηγῶ τινα ὀπίσω. *συσκενάζομαι*—ἐτοιμάζω τὰς ἀποσκευάς μου. *αὐτῷ Κύρον πλοῖα*—ζητῶ παρὰ τοῦ Κύρου πλοῖα. *ἡγεμῶν*—ὀδηγός. *διὰ φιλίας τῆς χώρας*—διὰ τῆς χώρας τοῦ βασιλείως ὡς διὰ μέσου φιλικῆς χώρας. *προκαταλαμβάνω τὰ ἄκρα*—καταλαμβάνω ἐγκαίρως τὰς κορυφάς, τὰ ὑψώματα. *ὅπως μὴ φθάσωσι . . . καταλαβόντες (αὐτὰ)*—ἵνα μὴ προφθάσουν καὶ καταλάβουν αὐτὰ. *χρήματα*—πράγματα. *ἀγορὰ*—ὁ τόπος ὅπου εἶχον ἐγκατασταθῆ οἱ κάπηλοι.

15. *στρατηγῷ ταύτην τὴν στρατηγίαν*—ἀναλαμβάνω ταύτην τὴν στρατηγίαν. *ἔλησθε*, ἄορ. τοῦ *αἰροῦμαι*—ἐκλέγω. *πείσομαι*, μέλλ. τοῦ *πεῖθομαι*—ὑπακούω. *εἰδῆτε*, ὑποτακτικὴ τοῦ *οἶδα*—γνωρίζω, μανθάνω. *ἐπίσταμαι ἄρχεσθαι*—γνωρίζω νὰ ὑπακούω εἰς τοὺς ἄρχοντας. *ὡς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀνθρώπων*—περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον ἀνθρώπων.

16. *ἐπιδείκνυμι τὴν εὐθήθειαν*—παριστάνω, κάμνω φανεράν τὴν ἀνοησίαν. *πάλιν*—πρὸς τὰ ὀπίσω. *λυμαίνομαί τινι τὴν προᾶξιν*—βλάπτω τὴν ἐπιχείρησίν τινος. *πιστεύω τινὶ*—ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινά.

17. *ὀκνῶ (-έω)*—διστάζω, δὲν τολμῶ. *ἂ δοίη*—τὰ ὅποια ἤθελε δώσει. *ταῖς τριήρεσι*—μὲ τὰ πολεμικά του πλοῖα. *οὐκ*

ἔστιν ἐξελθεῖν=δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξέλθῃ τις. ἄκοντος Κύρου=χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Κύρου.

18. φλυαρίαι=ἀνόητα λόγια, ἀνόητοι σκέψεις. τί βούλεται ἡμῖν χρῆσθαι=διὰ ποίαν ἐπιχείρησιν θέλει νὰ μᾶς μεταχειρισθῇ. κακίων (συγκρ. τοῦ κακός)=κατώτερος, ὑποδεέστερος.

19. ἐπίπονος=κοπιαστική. ἐποίμεθα ἂν αὐτῷ φίλοι καὶ πρόθυμοι=θὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτὸν φιλικῶς καὶ προθύμως. δεῦρο=ἔδῳ.

20. ἔδοξε ταῦτα=ἀπεφασίσθησαν ταῦτα. ἐρωτῶ Κύρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ=ζητῶ τὴν γνώμην τοῦ Κύρου περὶ τῶν ἀποφασισθέντων ὑπὸ τοῦ στρατοῦ. ἀκούω Ἀβροκόμαν εἶναι=μανθάνω ὅτι ὁ Ἀβροκόμας εἶναι. κρηζῶ=ἔχω ἀνάγκην. τὴν δίκην ἐπιτίθημί τινι=τὴν πρόπευσαν τιμωρίαν ἐπιβάλλω εἰς τινά.

21. οἱ αἰρετοὶ=οἱ ἐκλεχθέντες. προσαιτῶ μισθὸν=ζητῶ πρόσθετον μισθόν. ἡμίλιον κτλ.=τὸ ἡμισυ ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον πρότερον ἐλάμβανον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

1. ἐξέτασις=ἐπιθεώρησις. μέσαι νύκτες=μέσαι νυκτεριναὶ ὥραι, μεσονύκτιον. ἠγοῦμαι τοῦ κέρως=διοικῶ τὸ κέρας. τοὺς ἑαυτοῦ διέταξε, ἔνν. στρατιώτας δηλ. τὸ βαρβαρικὸν στράτευμα, διατάσσω=ὀρίζω τὴν θέσιν ἐκάστου (ἐκάστης ὁμάδος), παρατάσσω.

2. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ=τὴν αὐγὴν, λίαν πρωί. αὐτόμολοι=λιποτάκται προσερχόμενοι πρὸς τοὺς ἐχθρούς. ἀπαγγέλλω=φέρω ἀγγελίας, εἰδήσεις. συνεβουλεύετο, ἔνν. αὐτοῖς, συμβουλεύομαί τινι=ζητῶ τὴν συμβουλὴν τινος. πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο=κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ κάμῃ τὴν μάχην. καὶ αὐτὸς παρῆναι θαρρύνων τοιάδε=καὶ ὁ ἴδιος ἐνθαρρύνων αὐτοὺς συνεβούλευε τὰ ἐξῆς περίπου.

3 ἀπορῶ τινος=στεροῦμαι τι, δὲν ἔχω. ἀμείνων καὶ

κρείττων = γεναιότερος καὶ ἰκανώτερος. *ὅπως οὖν ἔσεσθε* = σκοπεῖτε οὖν ὅπως ἔσεσθε = προσπαθήσατε λοιπὸν νὰ δειχθῆτε. *εὐδαιμονίζω τινά τινος* = θεωρῶ τινὰ εὐδαίμονα διὰ κάτι. *ἴστε τοῦ ῥήμ. οἶδα* = γνωρίζω. *ἐλοίμην ἄν* = θὰ προτιμοῦσα.

4. *εἰς οἶον ἔρχεσθε ἀγῶνα* = ποίας λογῆς εἶναι ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ κάμετε. *διδάσκω* = διαφωτίζω, ἐξηγῶ. *ἐπίασιν*, μέλλ. τοῦ *ἐπέρχομαι* = ὀρμῶ. *τὰ ἄλλα καὶ αἰσχυνεῖσθαί μοι* δοκῶ κτλ. = ὡς πρὸς τὰ ἄλλα νομίζω ὅτι καὶ θὰ ἐντρέπωμαι, διότι θὰ ἐννόησετε ποίας λογῆς εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας μας. *ἡμῶν ἀνδρῶν ὄντων* = ἂν σεῖς φανῆτε γενναῖοι. *εὖ τῶν ἐμῶν γενομένων* = ἂν ἡ ὑπόθεσίς μου λάβῃ εὐτυχῆ ἔκβασιν.

5. *τοῦ κινδύνου προσιόντος* = ἐπειδὴ δηλαδὴ ἐγγὺς εἶναι ὁ κίνδυνος (ἢ μάχη). *ἂν εὖ γένηται τι* = ἂν τὰ πράγματα ἔχουν καλὴν ἔκβασιν. *μεμνήσεσθαι*, μέλλ. τοῦ *μέμνημαι* = ἐνθυμοῦμαι. *μεμνήσο*, εὐκτ. τοῦ *μέμνημαι*.

6. *ἡ ἀρχὴ ἢ πατρώα* = τὸ κληρονομηθὲν κράτος ἀπὸ τὸν πατέρα μου. *καῦμα* = ἡ καυστικὴ θερμότης τοῦ ἡλίου. *σατραπεύω* = κυβερνῶ ἔχων τὸ ἀξίωμα τοῦ σατραπόου. *πρὸς ἄρκιον* = πρὸς βορρᾶν. *διὰ τὸν χειμῶνα* = διὰ τὸ ψῦχος.

7. *ἐγκρατῆς τινος* = κύριός τινος. *ὑμῶν δ' ἐκάστω καὶ στέφανον χρυσοῦν δώσω* ὁ Κύριος ἔχει ἐνώπιόν του τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς καὶ ἐπομένως εἰς ἕκαστον ἐκ τούτων ὑπόσχεται χρυσοῦν στέφανον.

8. *ἐξαγγέλω τινι* = ἀναγγέλλω εἰς τινὰ. *τί σφίσις ἔσται* = τί αὐτοῖς ἔσται = ποῖον κέρδος θὰ ἔχουν αὐτοί, τί θὰ κερδίσουν. *κρατῶ* = νικῶ. *ἐμπιπλάς*, μτχ. *ἐμπίπλημι τὴν γνώμην* (δηλ. *ἐλπίσι καὶ ὑποσχέσεσι*) = πληρῶ τὴν ἐπιθυμίαν (μὲ ἐλπίδας καὶ μὲ ὑποσχέσεις).

9. *παρακελεύομαι τινι* = προτρέπω τινά. *ἀμαχεῖ* = χωρὶς μάχην. *οἶει* (ἀντὶ *οἶη*) = νομίζεις.

10. *ἐξοπλισία* = ἐξέτασις, ἐπιθεώρησις. *ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία* = ἀριθμηθέντες οἱ μὲν Ἕλληνες ἐγένοντο (εὐρέθησαν) δεκακισκίλιοι καὶ τετρακόσιοι ὀπλίται κτλ. *οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κύρου βάρβαροι δέκα*

μυριάδες. *ἀσπίς* (μετωνυμικῶς) ἀντὶ ἀσπιδοφόροι, ἤτοι ὀπλιῖται.

11-12. *ἄρχοντες* = στρατηγοί. *τριακόνα μυριάδων ἑκαστός*, ἔνν. ὧν ἄρχων. *παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ* = παρευρέθησαν εἰς τὴν μάχην. *ὕστερῶ τῆς μάχης* = φθάνω μετὰ τὴν μάχην.

13. *αὐτομολῶ*, ἐπὶ στρατιωτῶν, καταφεύγω πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. *ἐλήφθησαν*, ἀόρ. τοῦ *λαμβάνομαι* = συλλαμβάνομαι.

14. *κατὰ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον* = ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀποστάσεως ταύτης. *δρυκτῆ* = οὐχὶ φυσικῆ, ἀλλὰ τεχνητή.

15. *παρατάταμαι* = φθάνω. *ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας* = εἰς ἀπόστασιν δώδεκα παρασαγγῶν. *πάροδος* = τόπος διὰ τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖ κανεῖς νὰ περάσῃ, ὅταν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ διάβασις δὲν εἶναι δυνατή, κοινῶς πέρασμα.

16-17. *ἀντὶ ἐρύματος* = ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προφύλαγμα, ὡς ὀχύρωμα. *πυνθάνεται* = ἐπύθειτο = ἔμαθε. *προσελαύνω* = ἐπέρχομαι. *ταύτην τὴν πάροδον παρέρχομαι* = ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦτο περνῶ. *ἐγένοντο εἴσω τῆς τάφρου* = εὐρέθησαν ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς τάφρου περικλειομένου χώρου.

18. *τῇ ἐνδεκάτῃ . . . πρότερον* = πρὸ δέκα ἡμερῶν. *οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν* = δὲν θὰ πολεμήσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. *οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται* = λοιπὸν δὲν θὰ πολεμήσῃ διόλου.

19-20. *ἔδοξε τῷ Κύρῳ*, ὑποκείμε. ὁ *βασιλεὺς* = ἐνομίσθη ὁ βασιλεὺς. *ἀπεγνώκηναι, ἀπογιγνώσκω τοῦ μάχεσθαι* = ἀποφασίζω νὰ μὴ πολεμήσω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

1. *ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν* = ἦτο ἡ προμεσημβρινὴ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀγορὰ εἶναι πλήρης ἀνθρώπων (ἴδε κατωτέρω παρ. 8). *σταθμὸς* = ὁ τόπος ὅπου ἐσκόπευον νὰ σταθμεύσουν. *καταλύω* = σταθμεύω. *προφαίνομαι* = ἐμφανίζομαι, ἔξαφνα. *ἐλαύνω ἀνὰ κράτος ἰδροῦντι τῷ ἵππῳ* = ἔφιππος τρέχω ὅσον εἶναι δυνατὸν (καί) με ἰδρωμένον τὸν ἵππον. *ἐντυγχάνω τινι* = συναντῶ τινα.

2-3. *ἐνθα δὴ* = τότε ἀληθῶς. *τάραχος* = ταραχή. *σφίσειν*

=αὐτοῖς. *αὐτίνα... ἐπιπεσεῖσθαι*, ὑποκείμ. τοὺς βαρβάρους
 =ὅτι οἱ βάρβαροι ἀμέσως θὰ ἐπιπέσουν κατ' αὐτῶν. *ἀτάκτοις*,
 ἔνν. *οὖσιν*=(κατ' αὐτῶν) ἐν ἀταξίᾳ εὗρισκομένων. *παλτὸν*=
 ἀκόντιον.

4. *σὺν πολλῇ σπουδῇ* = με μεγάλη βιάσι. *τὰ δεξιὰ τοῦ
 κέρατος* = τὸ δεξιὸν κέρασ. *Πρόξενος δὲ ἐχόμενος*, ἔνν. τοῦ
Κλεάρχου=μετὰ τὸν Κλεάρχον.

5-7. *ὑπαρχος*=ὁ ὑπὸ τὸν σατράπην διοικητὴς τμήματος τῆς
 σατραπείας, ὑπαρχηγός. *ὄσον ἑξακόσιοι* = περίπου ἑξακόσιοι.
ψιλὸς=γυμνός, ἀκάλυπτος. *εἰς τὴν μάχην καθίσταμαι*=λαμ-
 βάνω θέσιν, τοποθετοῦμαι, διὰ νὰ πολεμήσω.

θώραξ=ὄπλον προφυλακτικὸν τοῦ στήθους. *παραμηρίδια*
 = ὄπλα προφυλακτικὰ τῶν μηρῶν. *κράνος* = ὄπλον προφυλα-
 κτικὸν τῆς κεφαλῆς.

προμετωπίδια καὶ *προστερνίδια* = ὄπλα προφυλακτικὰ
 τοῦ μετώπου καὶ τοῦ στήθους. *μάχαιρα*· διέφερε τοῦ ξίφους
 κατὰ τοῦτο ὅτι ἦτο βραχυτέρα τούτου καὶ ἑτερόστομος.

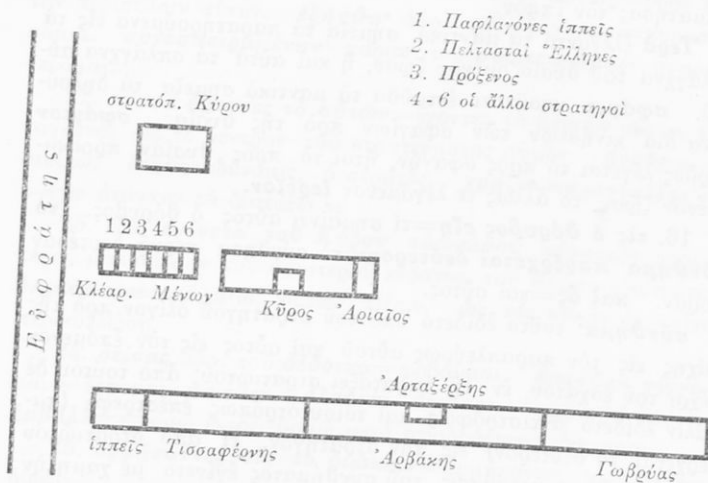
8. *χρόνω δὲ συχνῶ ὕστερον*=μετὰ πολὺν δὲ χρόνον. *με-
 λανία*=μαυρίλα. *ἐπὶ πολὺ*=εἰς μεγάλην ἔκτασιν. *τάχα δὴ*=
 εὐθὺς ἀμέσως. *τάξεις*=τμήματα στρατοῦ ἐξ ὠρισμένου ἀρι-
 θμοῦ ἀνδρῶν, συνήθως ἐκ 200.

μέσον ἡμέρας = μεσημβρία, ἣτις βεβαίως δὲν πρέπει νὰ
 νοῆται, ὅπως καὶ αἱ *μέσαι νύκτες*, ὡς ἡ 12η ἀκριβῶς ὥρα,
 ἀλλ' ὁ ἀπὸ τῆς 11ης περίπου μέχρι τῆς 1ης ὥρας χρόνος. *δείλη*
 =ὁ μετὰ τὴν μεσημβρίαν χρόνος ὅστις διαιρεῖται εἰς *δείλην
 πρωτὰν* καὶ κατὰ συνέχειαν εἰς *δείλην ὀψίαν*. Ἦτο δὲ ἡ δειλὴ
 βραχυτέρα ἢ μακροτέρα ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους. Ἀντί-
 στοιχος πρὸς τὴν δειλὴν χρόνος εἶναι ὁ πρὸ μεσημβρίας ὁ χαρα-
 κτηρίζομενος διὰ τῆς φράσεως *περὶ πλήθουσας ἀγορὰν*· δηλ.
 ὁ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μέχρι σημείου τινὸς πρὸ μεσημ-
 βρίας. Καὶ ὁ περὶ τὴν πλήθουσαν ἀγορὰν χρόνος ἦτο μακρότε-
 ρος ἢ βραχυτέρος ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους.

9. *λευκοθώραξ*=ὁ φορῶν λευκὸν θώρακα. *γεροφόροι*=
 στρατιῶται φέροντες γέροα. *ποδήρης ἀσπίς*=ἀσπίς φθάνουσα
 μέχρι τῶν ποδῶν. *γέροα*=(τὰ) ἀσπίδες πλεκταὶ ἐκ κλάδων ἰτέας

ἢ λόγου. **πλαίσιον**=παράταξις τοῦ στρατοῦ εἰς τετράγωνον ἢ παραλληλόγραμμον.

10. **διαλείπω**=ἀφίνω ἐν τῷ μεταξὺ διάστημα. **εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα**=πλαγίως ἐκτεινόμενα. **καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις**=καὶ ἄλλα (πλὴν τῶν πλαγίως ἐκτεινομένων) ὑπὸ κάτω τῶν καθισμάτων. **εἰς γῆν βλέποντα**=ἐστραμμένα πρὸς τὴν γῆν. **ὡς διακόπτειν**=ὥστε νὰ καταπόλτουν. **ἐντυγχάνω τινι**=συναντῶ τινα. **ἢ δὲ γνώμη ἦν**=ὁ δὲ σκοπὸς ἦτο. **ὡς ἔλῳντα καὶ διακόφοντα**=νὰ εἰσχωρήσουν καὶ νὰ διασπᾶσουν τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ θέσις τῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μάχης

11. **ψεύδομαι τοῦτο**=ἀπατῶμαι ὡς πρὸς τοῦτο. **σιγῆ**=σιωπηλῶς: **ἡσυχῆ**=ἀθορύβως. **ὡς ἀνυστόν**(ἀνύτω - κατορθώνω)=ὅσον ἦτο δυνατόν.

12. **παρελαύνω**=περνῶ ἔφιππος. **βοῶ τινι**=μεγαλοφώνως διατάσσω τινά. **πανθ' ἡμῖν πεπολιῆται**=ἔχομεν κατορθώσει τὸ πᾶν.

Βασ. Φάβη: Ξενοφώντος Κύρου Ἀνάβασις

13. τὸ μέσον σιῖφος=τὸ κατὰ τὸ μέσον τῶν πολεμίων σιῖφος, δηλ. τοὺς περὶ τὸν βασιλέα ἑξακισχιλίους ἱππεῖς. *περί-εμι πλήθει*=ὑπερέχω κατὰ τὸ πλῆθος. *ἐκατέρωθεν*=καὶ ἀπὸ τῆ μιᾶς μεριᾶ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην. *μέλει μοι*=φροντίζω. *ὅπως καλῶς ἔχοι*=πῶς τὸ πρᾶγμα νὰ ἀποβῆ καλῶς.

14. *ἐκ τῶν ἔτι προσιόντων*=ἐξ ἐκείνων δηλ. οἱ ὅποιοι εὐρισκόμενοι ἐν πορείᾳ ἐξηκολούθουν νὰ προσέρχονται. *ἐκατέρωσε*=καὶ πρὸς τὸ ἓν καὶ πρὸς τὸ ἄλλο.

15. *πελάζω*=πλησιάζω. *ἤρξοτο*, ἄορ. τοῦ ἔρωτῶ. *εἴ τι παραγγέλλοι*=ἂν διατάσῃ τι. *ἐπιστήσας*, ἔνν. τὸν ἵππον=σταματήσας τὸν ἵππον.

Ἰερὰ ἐλέγοντο τὰ μαντικά σημεῖα τὰ παρατηρούμενα εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ θυσιαζομένου ζῴου, ἢ καὶ αὐτὰ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. *σφάγια* νοοῦνται ἐνταῦθα τὰ μαντικά σημεῖα τὰ δηλούμενα διὰ κινήσεων τῶν σφαγίων πρὸ τῆς θυσίας. *σφάγιον* κυρίως λέγεται τὸ πρὸς σφαγίν, ἦτοι τὸ πρὸς θυσίαν προωρισμένον ζῷον, τὸ ἄλλως τε λεγόμενον *ιερεῖον*.

16. *τις ὁ θόρυβος εἶη*=τί σημαίνει αὐτὸς ὁ θόρυβος. *τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον*=τὸ σύνθημα περὶ δευτέραν φοράν. *καὶ δε*=καὶ οὗτος.

σύνθημα: τοῦτο ἐδίδετο ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ὀλίγον πρὸ τῆς μάχης εἰς τὸν παραπλεύρως αὐτοῦ καὶ οὗτος εἰς τὸν ἐπόμενον μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἐν τῇ παρατάξει στρατιώτου· ἀπὸ τούτου δὲ πάλιν ἐδίδετο ἀντιστρόφως καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπέστρεφε (παρέρχεται τὸ δεύτερον) εἰς τὸν στρατηγόν. Ἡ ἀπὸ στρατιώτου εἰς στρατιώτην μετάβασις τοῦ συνθήματος ἐγένετο μὲ χαμηλὴν φωνήν.

Ζεὺς σωτήρ καὶ νίκη: τὸ σύνθημα εἶνε διμερές, καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος, *Ζεὺς σωτήρ*, ἔχει θεσιν ἐρωτήσεως, τὸ δὲ δεύτερον, *καὶ νίκη*, ἀπαντήσεως.

18. *παιανίζω*=ψάλλω τὸν παιᾶνα. *ὡς δὲ...ἐξεκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος*=ὁσάκις δὲ μέρος τι τῆς παρατάξεως ἐξήρχετο τῆς γραμμῆς. *δρόμῳ θέω*=δρομαίως σπεύδω. *φθέγγομαι*=κραυγάζω. *τῷ Ἐνναλίῳ ἐλελίζω*=φωναζῶν ἐλελεύ ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἐνναλίου.

Παιάν, γεν. *ἄνος*=ᾄσμα πολεμικὸν ᾄδόμενον κατὰ τὴν ἔναρ-

ξιν τῆς μάχης. **Ἐννάλιος**=ἐπίθετον τοῦ Ἄρεως ὡς θεοῦ τοῦ πολέμου. **θέω**=τρέχω.

19 **ἐκκλίνω**=ὑποχωρῶ. **κατὰ κράτος**=μετὰ τῆς δυνατῆς σφοδρότητος, ἀκράτητοι. **ἐπεσθαι**=διώκειν.

20. **ἔστι δ' ὅστις καὶ κατελήφθη**=κάποιος δὲ καὶ δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀποσυρθῆ. **ἐκπλαγείς**, ἀόρ. τοῦ **ἐκπλήττομαι**=ταράττομαι, κοιν. τὰ χάνω. **ὥσπερ ἐν ἵπποδρομῷ**=ὡς συμβαίνει ἐν ἵπποδρομίῳ.

21. **τὸ καθ' αὐτούς**=τοὺς ἀπέναντι αὐτῶν πολεμίους. **οἱ ἀμφ' αὐτόν**=οἱ περὶ αὐτόν. **οὐδ' ὡς οὐδ' οὕτως**=οὐδὲ εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν. **ἐξήχθη** ἀόρ. τοῦ **ἐξάγομαι**=παρασύρομαι. **συνεσπειραμένην** παρακ. τοῦ **συσπειρῶμαι**=συμμαζεύομαι.

22. **μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν**=ἔχοντες τὸ ἑαυτῶν μέσον, τεταγμένοι εἰς τὸ κέντρον τοῦ στρατεύματος αὐτῶν. **ἠγοῦμαι**=διοικῶ. **ἰσχύς**=δύναμις, ὁ στρατός. **κρήζω παραγγεῖλαι τι**=ἔχω ἀνάγκην τὰ διατάξω τι.

23. **ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐωνόμου κέρατος**=περαιτέρω, μακρύτερον τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τοῦ Κύρου εὐρίσκετο. **ἐπικάμπω**=κάμπω, κάμνω κλίσιν. **ὡς εἰς κύκλωσιν**=ἵνα περικυκλώσῃ.

24. **δείσας** ἀόρ. τοῦ **δέδοικα**=φοβοῦμαι. **ἔπισθεν γίννομαι**=ἔρχομαι ἔπισθεν. **ἐλαύνει ἀντίος**=ὄρμῃ κατ' ἐπάνω. **ἐμβάλλω**=ὄρμῃ ἐντός, ὄρμῃ μετὰ σφοδρότητος, ὄρχνομαι.

25. **ὄρμησαντες εἰς τὸ διώκειν**=ὄρμησαντες πρὸς κατάδιώξιν.

ὄμοτραπέζοι οὕτω ἐκαλοῦντο ἄνδρες εὐγενεῖς, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε σχεδὸν ἀφίνοντες τὸν βασιλέα, ἦσαν πιστότατοι καὶ εἰς τοὺς κινδύνους γενναιοτάτοι· ὄμοτραπέζους εἶχε καὶ ὁ Κύρος.

26. **καθορῶ**=βλέπω καλῶς. **ἠέσχετο** ἀόρ. τοῦ **ἀνέχομαι**=κρατιέμαι. **ἔμαι**=μετὰ σφοδρότητος ὄρμῃ. **παίω**=κτυπῶ. **τιρώσκω**=τραυματίζω.

27. **ἀκοντίζω τινὰ παλιῶ**=κτυπῶ τινὰ μὲ τὸ ἀκόντιον. **ἔκειντο ἐπ' αὐτῷ**=ἦσαν ἐξαπλωμένοι ἐπάνω του, δηλ. νεκροί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

1. οὐκέτι ἴστανται=οὐκέτι ἀνθίστανται, δὲν ἀντιτάσσονται πλέον. ὠρμηγτο· ὑπερσ. τοῦ δρμῶμαι=ἔξενῶ. τέταρες δ' ἐλέγοντο παρασάγγαι εἶναι τῆς ὁδοῦ=ἐλέγετο δὲ ὅτι τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἦτο τεσσάρων παρασαγγῶν.

4. ὡς ἤδη πάντες νικῶντες=διότι ἤδη, ὡς ἐνόμιζον, πάντες ἐνίκων (οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως Πέρσαι ἐνόμιζον ὅτι καθ' ὅλην τὴν παρτάξιν ἐνίκων, δὲν ἐγνώριζον δηλ. ὅτι οἱ ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων τεταγμένοι εἶχον νικηθῆ).

5. ἐν τοῖς σκευοφόροις=ἐν τῷ στρατοπέδῳ (τῶν Ἑλλήνων). οὔχομαι διώκων=ἔξακολουθῶ νὰ καταδιώκω. εἰς τὸ πρόσθεν=πρὸς τὰ ἔμπρός. βουλευόμεμαι=σκέπτομαι. ἀρήξοντες=διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς φύλακας τοῦ στρατοπέδου.

10-11. καὶ δὴ=ἤδη (δηλ. κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο). παραμειψάμενος ἔνν. τὸ κέρας τῶν Ἑλλήνων παραμείβομαι τι=ἔξεπερνῶ. εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα κατέστησεν ἀντίαν τὴν φάλαγγα=κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντιπαρέταξε τὴν φάλαγγα. συνῆει=ἤρχετο. τὸ πρόσθεν=πρότερον. οὐ δέχομαι=δὲν ἀντιτάσσομαι. ἐπιδιώκω=καταδιώκω. μέχρι κόμης τινός· ὑποτίθεται ὅτι ἡ κόμη αὕτη εἶναι τὰ Κούναξα.

16-17. τίθεμαι τὰ ὄπλα=θέτω τὰ ὄπλα κάτω, πρὸ τῶν ποδῶν. θαυμάζω=παραξενεύομαι. ἤδεσαν· παρατ. τοῦ οἶδα=γνώριζω. εἰκάζω=συμπεραίνω. οὔχομαι διώκων=ἔξακολουθῶ νὰ καταδιώκω. δοκεῖ μοι ἀπιέναι=μοῦ φαίνεται καλὸν νὰ ἀπέλθω. ἀμφι δορηστών=ἀμφι δεῖπνον=τὴν ἐσπέραν.

18. καταλαμβάνω τι=εὐρίσκω τι, χρήματα=πράγματα. τὰ πλεῖστα=τὰ περισσότερα. σιτίον=τροφαί. ἔνδεια=ἐλλειψις. ἀδειπνος=ὁ μὴ δειπνήσας, ὁ μὴ γευματίσας. ἀνάριστος=ὁ μὴ ἀριστήσας, ὁ μὴ προγευματίσας. καταλύω· ἔνν. τὴν πορείαν=σταματῶ. οὔτω· δηλ. ἐντελῶς ἄσιτοι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

2. ἄμα τῇ ἡμέρᾳ=τὴν αὐγὴν, στὰ χαράματα. ὅ,τι κρῆ ποιεῖν=τί πρέπει νὰ κάμουν. συσκευάζομαι ἃ ἔχω=συσκευάζω τὰ πράγματά μου. προϊέναι· ἀπαρέμφ. προέρχομαι εἰς τὸ πρόσθεν=προχωρῶ πρὸς τὰ ἔμπροσ. συμμειξίειαν, ἄορ. συμμείγνυμι τινι=συναντῶ τινα.

3. ὄρμη=ἐκκίνησις, ξεκίνημα. ἄμα ἠλίῳ ἀνέχοντι=κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Δάκωνος=πρόκειται περὶ τοῦ Δημαράτου ἐκείνου, ὅστις ἐκθρονισθεὶς ὑπὸ τοῦ συμβασιλέως Κλεομένους κατέφυγεν εἰς τὸν βασιλέα Δαρεῖον, μεθ' οὗ συνηκολούθησεν, ὅτε οὗτος ἐξεστράτευσεν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

4—5. βαρέως φέρω=πολὺ λυποῦμαι. ὦφελε Κύρος ζεῖν=εἶθε νὰ ἔζη ὁ Κύρος. ἐπαγγέλλομαι τινι = ὑπόσχομαι εἰς τινα. τῶν νικῶντων τὸ ἄρχειν ἐστὶ = ἡ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τοὺς νικητάς.

6. οἴχομαι=ἔχω ἀπέλθει, φρόμην=ἀπῆλθον. πορίζομαι σίτον=προμηθεύομαι τροφάς. κόπτιοντες, κόπιω τοὺς βοῦς=σφάζω τοὺς βοῦς. ξύλα=καύσιμα ξύλα. οἰστός=βέλδς. ἐκβάλλω=ρίπτω. πέλτη=μικρὰ ξυλίνη ἀσπίς. ἦσαν φέρεσθαι=ἠδύναντο νὰ μετακομισθοῦν (ἵνα δηλ. χρησιμοποιηθοῦν ὡς καύσιμα ξύλα. ἔψω κρέα=βράζω κρέατα.

7. ἐντίμως ἔχω = τιμῶμαι. προσποιοῦμαι=διατείνομαι, ἰσχυρίζομαι. ἐπιστήμων εἰμί τινος = εἶμαι γνώστης τινός. δπλομαχία=ἡ τέχνη τοῦ ἐπιτηδείως μάχεσθαι.

κῆρυκες=ἄνδρες ἀποστελλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους πρὸς διαπραγμάτευσιν εἰρήνης· ἐθεωροῦντο πρόσωπα ἀπαραβίαστα, ἔφερον δὲ ὡς σύμβολον τὸ κηρύκειον, ἥτη δ' ἄβδον ἰδιαίτερον τινὸς σχήματος.

8. αἱ βασιλέως θύραι=τὰ ἀνάκτορα, ἡ αὐλή, τοῦ βασιλέως. εὐρίσκομαι ἀγαθὸν=ἐπιτυγχάνω, κερδίζω ἀγαθόν τι.

9. *βαρέως* = μετ' ἀγανακτήσεως. *οὐ τῶν νικῶντων ἐστὶ τὰ ὄπλα παραδιδόναι* = δὲν εἶνε ἴδιον τῶν νικητῶν νὰ παραδίδουν τὰ ὄπλα. *αὐτίκα* = ἀμέσως. *ἤξω* = θὰ ἐπανέλθω. *τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα* = τὰ σπλάχνα τῶν ἱερείων ἐκβεβλημένα.

10. *πρόσθεν ἂν ἀποθάνοιεν ἢ τὰ ὄπλα παραδοῖεν* = πρότερον θὰ ἀποθάνουν παρὰ τὰ ὄπλα θὰ παραδώσουν. *πότῃ* = διὰ ποῖον λόγον. *κρατῶ* = εἶμαι νικητής. *τί ἐστὶ τοῖς στρατιώταις* = ποῖον κέρδος θὰ ὑπάρξῃ εἰς τοὺς στρατιώτας. *ἐὰν αὐτῷ ταῦτα χαρίζονται* = ἐὰν τοῦ κάμουν αὐτὴν τὴν χάριν.

11. *ἀντιποιῶμαι τινὶ τῆς ἀρχῆς* = διαμφισβητῶ πρὸς τινὰ τὴν ἀρχὴν (τὴν βασιλείαν).

12—13. *οἶον*· προστ. τοῦ *οἶομαι*. *ἔοικα* = ὁμοιάζω. *οὐκ ἄχαρις* = χαρίεις. *ἴσθι*· προστ. τοῦ *οἶδα* = γνωρίζω.

14. *ἄλλους δὲ τινος ἔφασαν λέγειν* κτλ. = λέγουν δὲ ὅτι μερικοὶ ἄλλοι χάσαντες τὸ θάρρος τῶν εἶπον ὅτι . . . *ὑπομαλακίζομαι* = χάνω τὸ θάρρος μου. *πολλοῦ ἄξιος γίνομαι τινὶ* = γίνομαι ὠφέλιμος εἰς τινὰ. *συγκαταστρέφομαι* = ὑποτάσσω βοηθῶν τινὰ).

15. *εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν* = ἐὰν τώρα πλέον ἔχουν ἀποκριθῇ. *σὺ δ' ἡμῖν εἰπέ, τί λέγεις* = σὺ δὲ εἰπέ μας, ποίαν γνώμην ἔχεις.

16. *σὲ ἄσμενος ἐόρακα* = μετὰ χαρὰν μου σὲ εἶδα. *πράγματα* = δυσχέρεια. *ἐν τοσούτοις πράγμασι* = εἰς τόσον μεγάλας στενοχωρίας.

17. *οἴσει*· μέλλ. τοῦ ὄ. *φέρω*.

18. *ταῦτα ὑπήγγετο* = ταῦτα ἔλεγε (προσπαθῶν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Φαλῆνον τὴν ἀπάντησιν νὰ μὴ παραδώσουν τὰ ὄπλα). *εὐελπίς εἰμι* = εὐελπιστῶ, ἔχω πολλὰς ἐλπίδας.

19. *ὑποστρέφω τὸν λόγον* = μετὰ πονηρίας στρέφω τὸν λόγον. *δόξα* = προσδοκία. *μυρίαὶ ἐλπίδες* = ἄπειροὶ ἐλπίδες.

20. *εἰ δέοι* = ἐὰν παρασιτῇ ἀνάγκη. *πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι* = ὅτι θὰ εἶμεθα χρησιμώτεροι φίλοι. *ἄμεινον ἂν πολεμεῖν* = ὅτι καλύτερον θὰ πολεμήσωμεν.

22. *ὅ,τι ποιήσοι* = τί θὰ κάμῃ. *διασημαίνω* = φανερόνω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

1. οἱ δὲ παρὰ Ἀρριαίου ἦγον=ἐπανῆλθον δὲ παρὰ τοῦ Ἀρριαίου οἱ πρὸς αὐτὸν σταλέντες. . . αὐτοῦ=ἐκεῖ. βελτίων τινός = ἀνώτερός τινος. ἡ δὴ=ἀμέσως. τῆς νυκτός = τὴν νύκτα.

2. οὕτω χρῆ ποιεῖν (ὕμᾱς). ὥσπερ λέγετε· δηλ. νὰ συναπέλθωμεν. εἰ δὲ μή=ἄλλως (ἐὰν δὲν ἐλθωμεν). ὁποῖον ἂν τι οἴησθε μάλιστα συμφέρειν=ὅ,τιδήποτε νομίζετε ὅτι σᾶς συμφέρει περισσότερο.

3. οὐ γίνεται τὰ ἱερά=τὰ ἐκ τῆς θυσίας μαντικά σημεῖα ἀποτρέπουν. πυνθάνομαι = μανθάνω. ναυσίπορος = διὰ πλοίων διαβατός. οὐκ ἔστιν=δὲν εἶνε δυνατόν.

4. δειπνεῖν ὅ,τι τις ἔχει=νὰ δειπνήτε ὅ,τι ἕκαστος ἔχει. τὸ κέρασ=ἡ σάλπιγξ. ἀνατίθεμαι ἐπὶ τὰ ὑποζύγια = φορτώνω εἰς τὰ ὑποζύγια τὰ σκεύη μου. ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ=ἐπάνω δὲ εἰς τὸ τρίτον σημεῖον, δηλ. ἀμέσως μετὰ τὸ τρίτον σημεῖον. ἐπομαί τινα=ἀκολουθῶ τινα. πρὸς τοῦ ποταμοῦ=πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ. τὰ δὲ ὄπλα=τοὺς δὲ ὀπλίτας. ἔξω, ἔνν. τοῦ ποταμοῦ.

5-7. ὁ μὲν=οὗτος μὲν (ὁ Κλέαρχος). οἱ δὲ=ἐκεῖνοι δὲ (οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί). ἄρχω=ἔχω τὴν ἀρχηγίαν. ἐλόμενοι· ἄορ. τοῦ αἰροῦμαι=ἐκλέγω. φρονῶ=σκέπτομαι, διαλογίζομαι. οἷα δεῖ, ἔνν. φρονεῖν=ὅπως πρέπει νὰ διαλογίζεται. . . ἄπειρος=ὁ μὴ ἔχων τὴν ἀναγκαίαν ἐμπειρίαν.

8. ἡγοῦμαι τοῖς ἄλλοις = προηγοῦμαι τῶν ἄλλων (ὡς ὀδηγός). τὰ παρηγγελμένα=αἱ διαταγαί. ὤμοσαν, ἄορ. τοῦ ὀμνυμι = ὀρκίζομαι. μήτε προδώσειν ἀλλήλους σύμμαχοί τε ἔσεσθαι=ὅτι δὲν θὰ προδώσουν ἀλλήλους καὶ ὅτι θὰ εἶναι σύμμαχοι. προσόμνυμι=ὀρκίζομαι πρὸς τούτοις. ἡγοῦμαι=ὀδηγῶ.

9-10. σφάξαντες...εἰς ἀσπίδα· δηλ. ὥστε τὸ αἷμα νὰ ρεύσῃ εἰς τὸ κοίλωμα τῆς ἀσπίδος. βάπτω ξίφος=ἐμβαπτίζω ξίφος. τὰ πιστὰ=οἱ ὄρκοι. ἄγε δὴ...εἰπέ=ἔλα λοιπὸν εἰπέ. στόλος=πορεία. ἐννοῶ=ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου, σκέπτομαι.

11. ἀπολοίμεθα· ἄορ. τοῦ ἀπόλλυμαι=χάνομαι. *ἑπτακαίδεκα σταθμῶν τῶν ἔγγυτάτω*=κατὰ τοὺς δεκαεπτὰ τελευταίους σταθμούς. *οὐδὲ δεῦρο λόντες*=οὐδὲ πρὸς τὰ ἔδω ἐρχόμενοι. *διαπορευόμενοι*=πορεύομαι διὰ τοῦ τόπου. *ἐπινοῶ*=ἐννοῶ, ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου, σκέπτομαι. *ἀπορῶ τινος*=στεροῦμαι τινος.

12. οἱ πρῶτοι σταθμοὶ=αἱ πρῶται ἡμερήσια πορεῖαι. *ἀποσπῶ τινος*=ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινος. *ἀπόσχωμεν*· ἄορ. τοῦ ἀπέχω=εὐρίσχομαι μακρὰν, εἰς ἀπόστασιν. *καταλαμβάνω*=φθάνω. *ἐφέπομαι*=καταδιώκω. *στόλος*=προπαρασκευή, στρατός. *σπανιεῖ*· μέλλ. τοῦ *σπανίζω τινος*=στεροῦμαι τινος.

13. *στρατηγῶ*=ὀδηγῶ τὸν στρατόν. *λογίζομαι*=λογαριάζω, ὑπολογίζω. *ἅμα ἠλίφ δύνοντι*=κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. *κώμη*=συνοικισμός, χωρίον. *ψεύδομαι τι*=πλανῶμαι ὡς πρὸς τι.

14. *ἔτι δὲ ἀμφὶ δείλην*=ὄτε ἀκόμη ἦτο δειλινόν. *δοκῶ*=νομίζω. *θίω*=τρέχω. *ἐτέτρωτο*, ὑπερσ. τοῦ *τιτρώσκομαι*=τραυματίζομαι. *θωρακίζομαι*=ἐνδύομαι τὸν θώρακα.

15. *νέμομαι* (ἐπὶ κτηνῶν)=βόσκω, τρώγω χόρτον. *ἔγνωσαν*· ἄορ. τοῦ *γιγνώσκω*=ἐννοῶ καταλαμβάνω. *οὐ πρόσω*=οὐ πόρρω, ὄχι μακρὰν.

16. *οὐκ ἤγεν*=δὲν ἐπορεύθη. *ἀπειρηκότας*· παρακ. τοῦ *ἀπαγορεύω*=ἀποκάμνω, κουράζομαι. *ἄσιτος*=νηστικός. *ὄψῃ ἦν*=ἦτο ἀργά. *ἀποκλίνω*=μεταβάλλω διεύθυνσιν. *φυλάττομαι*=προφυλάττομαι, προσέχω. *εὐθύωρον*· ἐπίορ.=κατ' εὐθείαν. *οἱ πρῶτοι*=ἡ ἐμπροσθοφυλακή. *κατασκηνηῶ(όω)*=στήνω τὰς σκηνάς, στρατοπεδεύω.

17. *τρόπῳ τινι*=μὲ κάποιαν ἄνεσιν. *σκοταῖοι προσιόντες*=ἐπειδὴ ἔφθαναν ἐν καιρῷ σκότους. *αὐλίζομαι*=στρατοπεδεύω. *σκηνώματα*=αἱ σκηναί.

18-19. *ἐκπλήττομαι*=τρομάζω. *προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης*=ἐνῶ δὲ ἐπερνοῦσε ἡ νύκτα αὐτῇ. *θόρυβος καὶ δοῦπος ἦν*=θόρυβος καὶ ταραχὴ ἐπηκολούθησε. *οἶον εἰκόσ...* *γίγνεσθαι*=καθὼς εἶναι φυσικὸν νὰ γίνεταί.

20. *ἀνειπεῖν*, ἄορ. τοῦ *ἀναγορεύω*=κηρύττω. *κηρύττω*

σιγήν=ἐπιβάλλω σιωπήν. προαγορεύω = προκηρύττω. μὴ-
 νύω=φανερώνω, καταγγέλλω. μισθός=ἀμοιβή. κενός φό-
 βος=μάταιος, ἀδικαιολόγητος, φόβος. σῶ=σῶοι = ἀβλαβεῖς.
 ὄρθρος = ὁ πρὸ τῆς αὐγῆς χρόνος, ὅτε ἐπικρατεῖ ἀκόμη ἡ νύξ.
 εἰς τάξιν τὰ ὄπλα τίθεμαι=παρατάσσομαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

1—2. τῷ δε=ἐκ τοῦ ἐξῆς. ἡ πρόσθεν ἡμέρα = ἡ προτε-
 ρία. οἱ δὲ=οὔτοι δὲ (οἱ κήρυκες). ἐπισκοπῶ=ἐπιθεωρῶ.

3. καθίστημι τὸ στρατεύμα = παρατάσσω τὸ στρατεύμα·
 πάντη=πανταχόθεν. προέρχομαι = προχωρῶ. εὖοπλος = ὁ
 ἔχων κατὰ ὄπλα, ὁ καλῶς ὀπλισμένος.

4. πρὸς τοῖς ἀγγέλοις=πλησίον τῶν ἀγγέλων.

5. μάχης δεῖ = εἶναι ἀγάγη μάχης, πρέπει νὰ γίνῃ μάχη.
 ἄριστον = πρόγευμα, μεσημβρινὸν φαγητόν. πορίζω = προ-
 μηθεύω.

6-7. ἀπελαύνω=ἀπομακρύνομαι. ἦκον=ἐπανῆλθον. ᾧ ἐπε-
 τέτακτο=εἰς τὸν ὅποιον εἶχε δοθῆ διαταγή. εἰκότα λέγειν=
 ὅτι ὄρθρά, σωστά, ἔλεγον. ἄγω=ὀδηγῶ.

8. μετασησάμενος· ἄορ. τοῦ μεθίσταμαί τινα=κάνω τινὰ
 νὰ ἀπομακρυνθῆ ὀλίγον. καθ' ἡσυχίαν = ἀνενοχλήτως. ἔρ-
 χομαι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια=πορεύομαι πρὸς ζήτησιν τροφίμων.

9. διατρέβω=παραμένω, ἀργοπορῶ. ἔστε ἄν = ἕως ἄν.
 ὀκνῶ μὴ = φοβοῦμαι μήπως. ἀποδόξῃ ἡμῖν· ἄορ. τοῦ ἀπο-
 δοκεῖ μοι=ἀποφασίζω νὰ μὴ. σπένδομαι=δέχομαι τὰς σπον-
 δάς, τοὺς ὄρους τῆς συμφωνίας. ἡγοῦμαι (τινι)πρὸς τὰπιτή-
 δεια=ὀδηγῶ (τινα) εἰς τόπον ὅπου εἶναι τὰ τροφίμα

10. ὀπισθοφυλακῶ=διοικῶ τὴν ὀπισθοφυλακὴν. ἐντυγ-
 χάνω τινί=συναντῶ τινα. αὐλώνες=διώρυγες. διάβασις=
 πρόχειρος γέφυρα.

αὐλώνες ἦσαν διώρυγες ἀρχόμεναι ἀπὸ τῶν ποταμῶν Τίγρη-
 τος καὶ Εὐφράτου καὶ διακλαδούμεναι εἰς τάφρους. Διὰ τῶν αὐ-
 λῶνων καὶ τῶν τάφρων ἐποτίζοντο αἱ ξηραὶ πεδινὰ ἐκτάσεις.

11. **καταμανθάνω** = ἐννοῶ καλῶς, ἀντιλαμβάνομαι. **ἐπι-
σταῖω** = ἐπιβλέπω, διευθύνω. **βλακεύω** = ἀσθενῶς ἢ ἀνεπιτη-
δείως ἐνεργῶ. **προσλαμβάνω** = λαμβάνω μέρος μὲ τὰ χέρια μου.
μὴ οὐ συσπουδάξω = νὰ μὴ προσπαθοῦν μαζί μὲ αὐτόν.

12—13. **οἱ εἰς τριάκοντα ἔτη γεγονότες** = οἱ ἔχοντες ἡλι-
κίαν τριάκοντα περίπου ἔτων. **σπουδάξω** = προσπαθῶ, ἐνεργῶ.
οὐχ οὕτω πλήρεις εἶναι . . . = ὅτι δὲν ἦσαν τυχαίως πλήρεις
ὑδατος. **ῥα** = ἐποχή. **ἄρδω** = ἄρδευώ, ποτίζω. **προφαίνομαι**
= παρουσιάζομαι. **ἀφεικέναι** παρακ., **ἀφίημι τὸ ὕδωρ** = ἀφί-
νω τὸ νερὸ νὰ χυθῇ.

14. **ἀποδείκνυμι λαμβάνειν** = δείχνω διὰ νὰ λάβουν. **ἐνῆν**
= ὑπῆρχεν ἐκεῖ. **ἐψητὸς** = βραστός.

ὄξος ἐψητὸν = ποτόν τι παρασκευαζόμενον διὰ βρασμοῦ τῶν
φοινίκων, ἐνῶ ὁ ἐκ τῶν φοινίκων οἶνος παρασκευάζεται διὰ συν-
θλίψεως αὐτῶν.

15 **ἔστιν ἰδεῖν** = εἶναι δυνατόν νὰ ἴδῃ τις. **οἰκέτης** = ὑπερέ-
της. **δεσπότης** = οἱ κύριοι τῶν οἰκετῶν. **ἀπόλεκτος** = ἐκλεκτός.
θαυμάσιαι τοῦ κάλλους καὶ τοῦ μεγέθους = θαυμ. διὰ τὴν
ὠραιότητα καὶ τὸ μέγεθος. **τραγήματα ἀποτίθημι** = θέτω κατὰ
μέρος, ἵνα χρησιμεύσουν ὡς τραγήματα. **παρὰ πότον** = κατὰ
τὴν ὥραν τοῦ πότου. **ἡδὺν** = νόστιμον πρᾶγμα. **κεφαλαλγῆς** =
ὁ προξενῶν κεφαλαλγίαν.

τραγήματα· οὕτω λέγονται οἱ ξηροὶ καρποί, οἶον τὰ σῦκα,
αἱ σταφίδες, τὰ κάρνα κττ. τοὺς ὁποίους ἔτρωγον κατόπιν τοῦ
κυρίως φαγητοῦ, τῶν ἐδεσμάτων, ὅτε καὶ ἔπινον τὸν οἶνον (παρὰ
πότον).

16. **ὁ ἐγκέφαλος τοῦ φοίνικος** = ἡ ἐδώδιμος ἐντεριὴ τῶν
νεαρῶν βλαστῶν τῶν φοινίκων. **εὐαίνομαι** = ξηραίνομαι.

17 - 18. **ἐρμηνεύς** = διερμηνεύς. **γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι**
= εἶμαι γείτων τῆς Ἑλλάδος. **εἰς πολλὰ καὶ ἀμήχανα πίπτω**
= περιπίπτω εἰς πολλὰς δυσχερείας. **εὐρημα ποιοῦμαι** = ἀνέλ-
πιστον κέρδος νομίζω, θεωρῶ. **αἰτοῦμαι παρὰ τινος δοῦναι**
μοι = ζητῶ παρὰ τινος νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ. **δοῦναι**· ἀόρ. τοῦ δι-
σφούς εἰς τὴν Ἑλλάδα. **ἀποσφῶ ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα** = ἐπαναφέρω ὑμᾶς

19. **αἰτοῦμαι βασιλέα** = παρακαλῶ τὸν βασιλέα. **χαρίζο-**

μαί τι = κάμνω χάριν εἰς τινα. *διελαύνω* = περνῶ πέρα. *συμμείγνυμι τι* = συναντῶμαι μετά τινος.

20. *ἐρέσθαι* ἄορ. τοῦ *ἐρωτῶ*. *μετρίως ἀποκρίνομαι* = μετριοπαθῶς ἀποκρίνομαι. *εὐπρακτον ἔστι μοι* = εὐκόλον εἶναι εἰς ἐμέ. *διαπράττομαι ὑμῖν ἀγαθόν τι* = κατορθώνω χάριν ὑμῶν ἀγαθόν τι.

21. *μεταστάντες* ἄορ. τοῦ *μεθίσταμαι* = παραμερίζω. *λαμβάνω τινά ἀπαράσκευον* = προφθάνω τινά ἀπαράσκευον.

22. *ἐν δεινῷ εἶμι* = εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν. *εὐποιῶ τινα* = εὐεργετῶ τινα.

23. *ἀντιποιοῦμαι βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς* = διαμφοισθητῶ πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἀρχήν. *κανῶς ποιῶ τὴν χώραν* = βλάπτω τὴν χώραν. *ἀμύνασθαι* ἄορ. τοῦ *ἀμύνομαι τινα* = ἀποκρούω τινά. *εὐποιῶ* = εὐεργετῶ. *εἰς γε δύναμιν* = κατὰ δύναμιν.

24 - 25. *παρέχω ἀγοράν* = παρέχω τρόφιμα πρὸς ἀγοράν. *φροντίζω* = ἀνησυχῶ. *ἦκων* = ἐλθὼν, ἐπανελθὼν. *ἀφεῖναι*, ἄορ. τοῦ *ἀφίημι* = ἀφίνω τινά νά φύγη, συγχωρῶ.

26. *πιστὰ λαμβάνω παρὰ τινος* = λαμβάνω παρὰ τινος διαβεβαιώσεις (ἐνόρκους). *πρίασθαι* ἄορ. τοῦ *ᾠνοῦμαι* = ἀγοράζω.

27. *ὡς διὰ φιλίας (τῆς χώρας)* = φιλικῶς. *ἀσινῶς* = ἀβλαβῶς, μὴ προξενοῦντες βλάβην. *τὰ σῖτα* = αἱ τροφαί.

28-29. *ἄπειμι*, μέλλ. τοῦ *ἀπέρχομαι*. *διαπράττομαι ἂ δέομαι* = κατορθώνω ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἔχω ἀνάγκην. *σκευάζομαι* = ἐτοιμάζομαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

1-2. *φανερὰ...ἐπιβολή* = φανερὰ ἐχθρική ἐνέργεια. *συγγίγνομαι τι* = συναντῶμαι μετά τινος. *πέμπω τινά ἐροῦντα* = στέλλω κάποιον διὰ νά εἴπη. *κηρῖζω* = ἔχω ἀνάγκην, ἐπιθυμῶ. *ἐτοιμῶς* = ἀμέσως.

3. *ἀντιφυλάττομαι τινα* = ἐπίσης παραφυλάττομαι ἀπὸ κάποιον (ὡς ἐκεῖνος ἀπὸ ἐμέ).

4. σκοπῶ=ξετάζω, προσέχω. αἰσθῆσθαι' ἄορ. τοῦ αἰσθάνομαι=ἀντιλαμβάνομαι. πειρῶμαι=προσπαθῶ. *κακῶς ποιῶ τινα*=βλάπτω τινά. ἐπινοῶ=σκέπτομαι. εἰς λόγους ἔρχομαι τινι=συνομιλῶ μετὰ τινος. ἐξέλοισιν' ἄορ. τοῦ ἐξαιρῶ=ἀποβάλλω.

5. φθᾶσαι (ἀλλήλους) βουλόμενοι=ἐπειδὴ ἤθελον νὰ προφθάσῃ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. ἀνήκεστος=ἀθεράπευτος. *κακόν (τι) ποιῶ τινα*=κάννω κακὸν εἰς τινα.

6. ἀγνωμοσύνη=παρανοήσεις, παρεξηγήσεις. *συνουσία*=συνομιλία. ἤκω=ἔχω ἔλθει. διδάσκω=συμβουλευῶ, πείθω. ἀπιστῶ τινι=δὲν ἔχω πεποιθήσιν εἰς τινα, ὑποπτέω τινά.

7. *πρῶτον καὶ μέγιστον*=ὁ πρῶτος καὶ σπουδαιότατος λόγος. *εὐδαιμονίζω τινά*=μακαρίζω τινά. ὁ θεῶν πόλεμος=ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς πόλεμος. ἀποδραίη' ἄορ. τοῦ ἀποδιδράσκω=δραπετεύω. ἀποσταίη' ἄορ. τοῦ ἀφίσταμαι=ἀπομακρύνομαι. *ἰσχυρὸν χωρίον*=ἀσφαλὲς τόπος. *πάντη*=παντελῶς. *κρατῶ τινος*=εἶμαι κύριός τινος.

8. οὕτω γινώσκω=ταύτην τὴν γνώμην ἔχω. *τὴν φιλίαν συντίθεμαι*=τὴν φιλίαν συνάπτω. *ἐν τῷ παρόντι*=εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν.

9. εὐπορος=εὐκολοπέραστος, εὐκολος. *πᾶσα ὁδὸς*=κάθε ὁδός, οἰσδήποτε ὁδός. ἀπορία=ἔλλειψις, σπάνις. *πᾶσα ἡ ὁδὸς*=ὅλη ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διανύσωμεν. *δύσπορος*=δυσδιάβατος. ὄχλος=ἄνθρωποι, λαός. *ἐρημία*' ἐν. ἀνθρώπων. *μεστὸς*=πλήρης. ἀπορία=ἀμηχανία, δυσχέρεια.

10. *μανέντες*' ἄορ. τοῦ *μαίνομαι*=τρελλαίνομαι.

ἔφεδρος, λέγεται ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν, ὁ ξεκούραστος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν νικηθέντα καὶ καταπονηθέντα, τὸν ὁποῖον εἶναι ἔτοιμος νὰ ἀντικαταστήσῃ.

11 - 12. *εὖ ποιῶ τινα*=εὐεργετῶ τινα. *τίς οὕτω μαίνεται*=ποῖος εἶναι τόσον ἀόητος.

15. *ἐνθυμοῦμαι*=βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου. *οὕτω θαυμασιδὸν*=τόσον παράδοξον. *ἡδιστα*=εὐχαριστότατα.

16. *ἡδομαι*=εὐχαριστοῦμαι, χαίρω. *βουλεύω τινὲ κακόν*

=σκέπτομαι, σχεδιάζω κακὸν κατὰ τινος. *κακόνους*=δυσμενής, ἐχθρός.

17. *ἀπολέσαι* ἄορ. τοῦ *ἀπόλλυμι* *τινα*=καταστρέφω τινά. *ὄπλισις*=ὄπλα. *ἀντιπάσχω*=κακοποιοῦμαι (πρὸς ἐκδίκησιν, πρὸς ἀνταπόδοσιν).

18. *χωρὶα ἐπιτήδεια ἐπιτίθεσθαι*=τόποι κατάλληλοι ὥστε νὰ κάμνη τις ἐπιθέσιν. *διαπορεύομαι*=περνῶ. *εἰσι δ' αὐτῶν οὖς*=τινὰς δὲ αὐτῶν. *διαπορεύω τινά*=παρέχω εἰς τινὰ τὰ μέσα νὰ διαβῆ.

19. *τὸ πῦρ κρεῖττον ἐστι τοῦ καρποῦ*=τὸ πῦρ εἶναι ὑπέρτερον τοῦ καρποῦ, δηλ. ὁ καρπός, ἦτοι τὰ τρόφιμα, τὰ ὁποῖα παρέχει ἡ γῆ, ὑπόκεινται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πυρός. *λιμὸς*=ἔλλειψις τροφῶν, πείνα. *πάνν ἀγαθός*=γενναιότατος.

20. *ἔχω τοσοῦτους πόρους*=ἔχω τόσον πολλὰ μέσα. *ἐξελοίμεθα* ἄορ. τοῦ *ἐξαιροῦμαι*=αἰροῦμαι, προτιμῶ.

21. *ἄπορος*=ὁ ἐν ἀπορίᾳ εὐρισκόμενος. *ἀμήχανος*=ὁ ἐν ἀμηχανίᾳ εὐρισκόμενος. *ἐν ἀνάγκῃ ἐχόμενος*=ὑπ' ἀνάγκης κατεχόμενος. *καὶ τούτων πονηρῶν*=καὶ μάλιστα πονηρῶν. *ἐπιορκία*=τὸ νὰ παραβῆ τις τὴν ἔνορκον ὑπόσχεσιν. *ἀλόγιστος*=ὁ μὴ καλῶς λογιζόμενος. *ἠλίθιος*=ἄκριτος.

22. *ἐπὶ τοῦτο ἔρχομαι*=ἐπιχειρῶ νὰ πράξω τοῦτο. *ἴσθι*, προστ. τοῦ *οἶδα*=γνωρίζω. *ὁ ἐμὸς ἔρωσ*=ὁ ἰδικός μου πόθος.

24. *ἔδοξε δοκῶ*=φαίνομαι, νομίζομαι. *οἱ διαβάλλοντες*=οἱ προσπαθοῦντες νὰ διαβάλουν. *τὰ ἔσχατα πάσχω*=πάσχω τὴν ἐσχάτην ποινήν, τὸν θάνατον.

25 - 26. *ἐν τῷ ἐμφανεῖ*=φανερῶ. *λέγω*=δνομάζω. *φιλοφρονοῦμαι τινά*=δεικνύω πρὸς τινὰ φιλοφροσύνην, προθυμίαν. *σύνδειπνον ποιοῦμαι τινά*=δειπνῶ μετὰ τινος (τὸν ὁποῖον προσκαλῶ).

27. *πάνν φιλικῶς διακεῖσθαι τῷ Τισσαφέρνει*=ὅτι ὁ Τισσαφέρνης διέκειτο πρὸς αὐτὸν φιλικώτατα. *ἐλέγχομαι διαβάλλον*=ἀποδεικνύομαι ὅτι διαβάλλω. *κακόνους τινί*=δυσμενής πρὸς τινά, ἐχθρός τινος.

28. *εἰδώς* αἰτιολ. μετχ. τοῦ *οἶδα*=γνωρίζω. *λάθρα*=κρυφίως. *συγγίγνομαι τινί*=συναντῶμαι μετὰ τινος. *στασιάζω τινί*=διαμφισβητῶ πρὸς τινά τὴν ἀρχηγίαν. *τὸ στρατεύμα*

πρὸς ἑμαυτὸν λαμβάνω=λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου τὸ στρατεύμα.

29. ἔχω τὴν γνώμην πρὸς τινα=ἔχω τὴν προσοχὴν μου πρὸς τινα, ἐμπιστεύομαι τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τινα. παραλυπῶ=λυπῶ, ἐνοχλῶ τινα. ἐκποδῶν εἰμι=ἀπομακρύνομαι, ἐκλείπω. πιστεύω τινί=ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινα.

30. κατατείνω=ἐπιμένω. ἔστε=ἕως οὔ. διαπράττομαι=κατορθῶναι.

31 - 32. ἐπὶ ταῖς θύραις=πρὸ τῆς σκηνῆς. παρακαλοῦμαι=καλοῦμαι. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου=διὰ τῆς αὐτῆς συνθηματικῆς διαταγῆς. ἐλαύνω=τρέχω ἔφιππος. ἐντυγχάνω τινί=συναντῶ τινα. θύραι· καλεῖται συνήθως ὁ οἶκος ἢ ἡ σκηνὴ τοῦ βασιλέως ἢ ἄλλων μεγιστάνων. δούλω ἢ ἐλευθέρω=τὸν στρατὸν παρηκολούθουν καὶ δούλοι ἀγόμενοι ὑπὸ τῶν πλουσιωτέρων ἀξιωματικῶν, τοὺς ὁποίους ὑπηρετοῦν εἴτε ὡς ἱποκόμοι εἴτε ἄλλως.

33 - 34. ἱπασία=ἱπποδρομία. ἀμφιγνοῶ=ἀμφιβάλλω, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω. τειρωμένος, παρακ. τοῦ τιτρώσκομαι=τραυματίζομαι. αὐτίκα=ἀμέσως.

35 - 37. τεθωρακισμένοι=φοροῦντες τὸν θώρακα, δηλ. ὡς ἐν μάχῃ. ἐπισιτίζομαι=προμηθεύομαι τροφίμα.

38. ἴσταμαι εἰς ἐπήκοον=στέκω εἰς τόπον ὀπόθεν, ἢ φωνὴ τοῦ ὀμιλοῦντος δύναται νὰ ἀκουσθῇ ὑπ' ἄλλων. φαίνομαι ἐπισηκῶν=γίνομαι φανερός, ἀποδεικνύομαι, ὅτι παραβαίνω τοὺς ὅρκους. ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκε=ἔλαβε τὴν δικαίαν τιμωρίαν καὶ ἐφονεύθη.

39. νομιεῖν· μέλλ. νομίζω τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς=θεωρῶ τοὺς αὐτοὺς κτλ. ἄθεος=ἀσεβής. ἀπολωλέκατε· παρακ. τοῦ ἀπόλλυμι=χάνω, φονεύω.

40. ἀπόλλυμαι=χάνομαι, φονεύομαι. δεῦρο=ἐδῶ (ἐπὶ κινήσεως).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

2. *συνεπισπόμενοι*, ἄορ. τοῦ *συνεφέπομαι* = συνακολουθῶ. *ἀπωλώλεσαν* ὑπερσ. τοῦ *ἀπόλλυμαι* = χάνομαι, φονεύομαι. *ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις* = πλησιέστατα τῆς κατοικίας τοῦ βασιλέως, δηλ. ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Περσικοῦ κράτους. *οὐ μείον ἢ μύρια στάδια* = οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν δέκα χιλιάδων σταδίων. *διείργω* = ἐμποδίζω. *καταλελειμμένοι ἦσαν* ὑπερσυντ. τοῦ *καταλείπομαι*. *κατακάνοιεν* ἄοριστ. τοῦ *κατακάνω* = φονεύω.

3 *ἀθύμως ἔχω* = ἀθυμῶ, στενοχωροῦμαι. *γεύομαι σίτου* = λαμβάνω τροφήν. *ἀνακαίω πῦρ* = ἀνάπτω φωτιά. *ἐπὶ τὰ δπλα* = εἰς τὸ στατόπεδον. *ὄψεσθαι* μέλλ. τοῦ *ὄρω*. *οὕτω διάκειμαι* = εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρίσκομαι.

ὀλίγοι δὲ πῦρ ἀνέκαυσαν πρὸς θέρμανσιν δηλονότι, διότι εὐρίσκοντο ἐνταῦθα μεσοῦντος Ὀκτωβρίου, ὅτε ἐπικρατεῖ κατὰ τὴν νύκτα ἱκανὸν ψυχρός.

4. *μεταπέμπομαί τινα* = προσκαλῶ τινα. *νομίζειν κρείττω ἑαυτῷ τῆς πατρίδος* = ὅτι νομίζει ὠφελιμώτερον εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ παρὰ τὴν πατρίδα.

5. *ἀνακοινοῦμαι Σωκράτει. . . περὶ τῆς πορείας* = συσκέπτομαι μετὰ τοῦ Σωκράτους περὶ τῆς πορείας. *δοκῶ* = νομίζομαι. *ἀνακοινῶ τῷ θεῷ περὶ τῆς πορείας* = ἐρωτῶ τὸν θεὸν περὶ τῆς πορείας.

ξένος ὢν ἀρχαῖος ὑποτίθεται ὅτι ὁ Πρόξενος ὅτε ἦτο παῖς, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἵνα ἐκπαιδευθῇ καὶ ἐνταῦθα συνῆψε φιλίαν μετὰ τοῦ Ξενοφώντος, δυνατὸν δὲ ἡ φιλία νὰ ἦτο πατρικὴ, διὸ λέγεται ὁ Πρόξενος ξένος ἀρχαῖος.

6. *ἐπήρειο* ἄορ. τοῦ *ἐπερωτῶ* = ἐρωτῶ. *ἐπινοῶ* = σκέπτομαι. *καλῶς πράττω* (ἀμετβ.) = εὐτυχῶ. *ἀνειλεν* ἄορ. τοῦ *ἀναιρῶ* = χρησιμοδοτῶ.

7. *πάλιν ἔρχομαι* = ἐπανέρχομαι. *αἰτιῶμαί τινα* = κατηγορῶ τινα. *λῶον*, συγκριτ. τοῦ *ἀγαθός* = προτιμώτερον, συμφωρότερον. *πυνθάνομαί τι* = ἐρωτῶ τι.

8—10. *συνίσταμαί τι* = συσταίνομαι σὲ κάποιον. *προθυμοῦμαι μείναι Ξενοφῶντα* = προσπαθῶ νὰ πείσω τὸν Ξενοφόντα νὰ μείνῃ. *ἐπειδὴν τάχιστα* = εὐθύς ὡς. *ὁ στόλος* = ἡ ἔκστρατεία. *ἦδει* = παρατ. τοῦ *οἶδα*. *ὄρη* = ἔκστρατεία. *δι' αἰσχύνην καὶ ἀλλήλων καὶ Κύρου* = αἰσχυρόμενοι καὶ ἀλλήλους καὶ Κύρον.

11. *λαχῶν* = ἄορ. τοῦ *λαγχάνω*. *μικρὸν ὕπνου λαγχάνω* = κοιμοῦμαι ὀλίγον. *ἔδοξεν αὐτῷ* = τοῦ ἐφάνη. *σηηπτός πεσεῖν* = ὅτι ἔπεσε κεραυνός. *πατρῶα οἰκία* = τὸ πατρικὸ σπίτι. *λάμπωμαι* = καταυγάζομαι, φωτίζομαι..

12. *ἀπογίαι* = δυγέρειαι, προσκόμματα.

13. *ὁποῖόν τι μὲν δὴ ἔστιν* = ποῖαν περίπου σημασίαν ἔχει. *ἔξεστιν σκοπεῖν* = εἶναι δυνατόν νὰ ἐννοήσῃ τις. *ἐννοία ἐμπίπτει τινί* = σκέψις ἐπέρχεται εἰς τινα. *τί κατὰκειμαι* = διὰ τί εἶμαι πλαγιασμένος. *γίγνομαι ἐπὶ τῷ βασιλεῖ* = περιέρχομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως. *τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας* = ἀφοῦ ἴδωμεν τὰ δυσχερέστατα. *τὰ δεινότετα παθόντας* = ἀφοῦ πάθωμεν τὰ φοβερώτατα.

14. *ἀμυνοῦμεθα* = μέλλ. τοῦ *ἀμύνομαι* = ἀνθίσταμαι, ἀποκρούω. *ἡσυχίαν ἄγω* = ἡσυχάζω. *τῆμερον* = σήμερον. *προδῶ* = ἄορ. *προδίδωμι ἑμαυτὸν τοῖς πολεμίοις* = ἀφίνω (ἀμελῶ) καὶ περιέρχομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐχθρῶν.

15—16. *ἐκφαίνω τὸν πόλεμον πρὸς τινα* = ἀπροκαλύπτω ἀρχίζω τὸν πόλεμον κατὰ τινος. *ἀντεπιμελοῦμαι* = ἐπίσης ἐπιμελοῦμαι. *ὡς κάλλιστα* = ὅσον τὸ δυνατόν γενναιότερον, ἐπιτυχέστερον.

17. *ὕφησόμεθα* = μέλλ. τοῦ *ὕφισμαι* = ἀμελῶ. *πείσομαι* = μέλλ. τοῦ *πάσχω*. *ἀνασταυρῶ* = ἐπὶ κοντοῦ ἐμπηγνύω, καρφώνω. *κηδεμῶν* = ὁ φροντίζων περὶ τινος. *ἀποκτενοῦντες* = μέλλ. τοῦ *ἀποκτείνω*.

ὡς δοῦλον ποιήσοντες = οἱ ὑπήκοοι τοῦ βασιλέως, μηδὲ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἔξαιρουμένων, ἐλέγοντο καὶ ἐνομίζοντο δοῦλοι αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ἦτο κύριος καὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν.

18. *ἐπὶ πᾶν ἔρχομαι* = πᾶσαν προσλάβειαν καταβάλλω. *αἰκίζομαι τινα τὰ αἴσχατα* = κακοποιῶ τινα σκληρότατα.

19. *ἔστε* = ἐφ' ὅσον (χρόνον). *διαθεῶμαι* (μετὰ προσοχῆς) = ἀκριβῶς παρατηρῶ.

ἔσθης (περιληπτικῶς) = ἱματισμός, μέσα ἱματισμοῦ.

20. *ἐνθυμοῦμαι* = συλλογίζομαι. *ὠνοῦμαι* = ἀγοράζω.

21. *ὑβρις* = ἡ ἀλαζονικὴ συμπεριφορὰ. *ἀσάφεια* = περιφοβὸς κατάστασις, ἀβεβαιότης. *ἄθλα* = ὡς ἄθλα, ὡς βραβεῖα. *ἀμείνων* = γενναιότερος. *ὀπότεροι ἡμῶν* = εἰς ἐκείνους ἔξ ἡμῶν ὅποιοι. . . *ἀγωνοθέται* = βραβευταί.

22. *ἐπιορκῶ τοὺς θεοὺς* = παραβαίνω τοὺς ὅρκους τῶν θεῶν. *στερρῶς* = σταθερῶς. *ἀπέχομαι τινος* = κρατῶ τὸν ἑαυτὸν μου μακρὰν ἀπὸ κατὰ τι, δὲν λαμβάνω τι. *φρόνημα* = θάρρος.

23. *θάλλπος* = καύσων. *ἔχομεν καὶ ψυχάς* . . . *ἀμείνονας* = εἴμεθα καὶ γενναιότεροι. *καὶ τραῦτοι καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν* = καὶ νὰ τραυματισθοῦν καὶ νὰ φονευθοῦν δύνανται εὐκολώτερον παρὰ ἡμεῖς.

24. *πρὸς τῶν θεῶν* = δι' ὄνομα τῶν θεῶν. *παρακαλοῦντας*· χρόνου μέλλ. τοῦ *παρακαλῶ* = παρακινῶ, προτρέπω. *ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα* = ἐπὶ τὸν κάλλιστον, τὸν ἐνδοξότατον ἀγῶνα. *ἐξορκῶ* = παρορκῶ, παρακινῶ. *τῶν στρατηγῶν ἀξιοστρατηγότεροι* = τῶν στρατηγῶν ἀξιότεροι στρατηγοί.

25. *ἐξορκῶ* = ὀρκῶ, κάμνω ἀρχήν. *βούλομαι* = εἶμαι πρόθυμος. *τάττω τινὰ* = ὀρίζω τινά. *οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν* = δὲν ἀρνοῦμαι προφασιζόμενος τὴν ἡλικίαν μου (ὡς μὴ ὄριμον). *ἡγοῦμαι* = νομίζω. *ἀκμάζω ἐρύκειν* = ἔχω ἀρκετὰς δυνάμεις ὥστε νὰ ἀποκρούω.

Ὁ Ξενοφῶν ἦτο περίπου ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

1. *ἤρηντο*· ὑπερσ. τοῦ *αἰροῦμαι* = ἐκλέγομαι. *ἡμέρα ὑποφαίνει* = χαράζει ἡ ἡμέρα. *προφυλακαὶ* = φρουραὶ πρὸ τοῦ στρατοπέδου.

2. *χαλεπὰ τὰ παρόντα* (ἐνν. *ἔστι*) = δύσκολος εἶναι ἡ παροῦσα κατάστασις. *σιέρομαι* = εἶμαι ἐστερημένος.

Βασ. Φάβη: Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις

3. *ἀνὴρ ἀγαθός* = ἀνὴρ γενναῖος. *ὕφισσθαι* = ἀπαρέμφ. τοῦ *ὕφισμαι* = ἀμελῶ, ἀποδειλιῶ. *ἀλλὰ καλῶς γε ἀποθνήσκωμεν* = ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐνδόξως ἢ ἀποθάνωμεν. *ὕποχειρίος τοῖς πολεμίοις γίγνομαι* = περιέρχομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐχθρῶν.

4. *περὶ πλείστου ποιούμαι* = πολὺ φροντίζω. *δεξιὰς δίδωμι* = δίδω ὑπόσχεσιν. *αἰδοῦμαι Δία τὸν ξένιον* = σέβομαι τὸν Δία ὡς προστάτην τῶν ξένων. *ἀπόλλυμι τινα* = χάνω, φονεύω τινά.

5 - 6. *πιστὰ* = ἔνορκοι διαβεβαιώσεις. *δεΐσας, ἄορ.* τοῦ *δέδια* ἢ *δέδοικα* = φοβοῦμαι. *ἀποστάς* = ἄορ. τοῦ *ἀφίσταμαι* *πρὸς τινα* = πηγαινῶ μὲ τὸ μέρος τινός. *ἀποτείσαιντο* = εἶθε νὰ τι μωρήσουν, ἄορ. τοῦ *ἀποτίνομαι* ἢ *ἀποτίνω* = τιμωρῶ.

7 - 8. *ἑσταλμένος* = παρακ. *στέλλομαι ἐπὶ πόλεμον* = ἐξαρτύομαι πρὸς μάχην, ἐνδύομαι τὴν πολεμικὴν στολήν. *ἄρχομαι τοῦ λόγου* = ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ.

26 - 27. *ὡς ἀσφαλέστατα* = ὅσον τὸ δυνατὸν ἀσφαλέστερον. *ὡς κρατίστα* = ὅσον τὸ δυνατὸν γενναϊότερον. *τὰ ζεύγη* = τὰ ὑποζύγια (ὡς σύροντα δηλονότι τὰς ἀμάξας). *ὄχλος* = ἐνόχλη-χλησις, φόρτος, δυσχέρεια.

28. *ἀπαλλάττω* = ἀποβάλλω, ἀφανίζω. *ἐν τοῖς ὄπλοις εἶμι* = εἶμαι ἔνοπλος, φέρω ὄπλα. *σκευοφορῶ* = φέρω σκευή, ἀπασχολοῦμαι μὲ τὰ σκευή. *κρατοῦμαι* = νικῶμαι. *κρατῶ* = νικῶ.

29. *ἐξενεγκεῖν* = ἄορ. τοῦ *ἐκφέρω τὸν πόλεμον πρὸς τινα* = ἀπροκαλύπτως ἀρχίζω τὸν πόλεμον κατὰ τινος. *περιγίγνομαι τῷ πολέμῳ* = νικῶ κατὰ τὸν πόλεμον. *λαμβάνω* = συλλαμβάνω.

30-31. *εὐτακτος* = τακτικός, ὁ ἀγαπῶν τὴν τάξιν. *πλείστον* = πάρα πολὺ. *ἐψευσμένοι ἔσονται* = τετελ. μέλλ. τοῦ *ψεύδομαι* = πλανῶμαι. *τῆδε τῆ ἡμέρα* = κατὰ ταύτην ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν. *μυρῖοι* = ἄπειροι. *Κλέαρχοι* = ἄνδρες ὅμοιοι μὲ τὸν Κλέαρχον. *κακός* = δειλός.

32. *περαίνειν ὥρα* = εἶναι καιρὸς νὰ λάβωμεν ἀποφάσεις. *παρέσονται* = μέλλ. τοῦ *πάρειμι*, *αὐτίκα παρέσονται* = θὰ παρυσιασθοῦν ἀμέσως. *ιδιώτης* = ὁ μὴ ἔχων ἀξίωμα τι, ἦτοι ὁ ἀπλοῦς στρατιώτης. *διδάσκω* = συμβουλευῶ.

33. *ἐξέσται* = μέλλ. τοῦ *ἐξέσσει* = εἶναι δυνατόν. *σκοπῶ* = ἔξε-

τάξω. ὡς τάχιστα=ἀμέσως τώρα. ἵνα περαίνηται = ἵνα λάβουν πέρας.

ἀνατείνω τὴν χεῖρα (ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ δήμου)=ὑψώνω τὴν χεῖρα εἰς ἔνδειξιν ἀποδοχῆς τοῦ προτεινομένου.

39. τὰ δεδομένα=τὰ ἀποφασισθέντα. μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι = ἄς λάβῃ ὑπ' ὄψιν του νὰ φανῇ ἀνὴρ γενναῖος. τῶν νικόντων ἐστὶ=τῶν νικητῶν εἶναι ἴδιον (εἶναι γνώρισμα). κατακαίνειν=ἀποκτείνειν. κρατεῖν πειράσθω=ἄς προσπαθήσῃ νὰ νικήσῃ.

BIBLION TETARTON

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

1 - 2. τὰ ἐπιτήδεια ἐπιλείπει=λείπουν τὰ τρόφιμα. αὐτόσε=εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. ἡ πρώτη τάξις=τὸ πρῶτον (σταλὲν) τάγμα. ἀποκάμνω=κουράζομαι. προσῆει' παρατ. τοῦ προσέρχομαι. περιστῆναι' ἀόρ. τοῦ περιίσταμαι=περικυκλώνω. ἀπότομον=ἀπόκρημνον, βραχῶδες.

3. εἰς καλὸν (ἐνν. χρόνον)=εἰς κατάλληλον περίστασιν. τὸ χωρίον αἰρετέον=ὁ τόπος πρέπει νὰ κυριευθῇ. ληψόμεθα· λαμβάνω τὸ χωρίον=καταλαμβάνω, γίνομαι κύριος τοῦ χωρίου.

4. κοινῇ=ὁμοῦ, μαζί. πάροδος=πέρασμα. πέτρα=βράχος. σκέλος=ἄπας ὁ πούς ἀπὸ τοῦ ἰσχίου μέχρι τοῦ ἄκρου ποδός. δς ἂν καταληφθῇ=ὅποιος κτυπηθῇ.

5 - 6. ἀναλώσωιν, ἀόρ. τοῦ ἀναλίσκω=δαπανᾶ, ἐξαντλῶ. ἐκ τοῦ ἐναντίου (ἐνν. ἡμῖν)=ἀπέναντι ἡμῶν. ὅσον πλέθρον=περίπου ἐν πλέθρον. δασύς=πυκνός. πίτυς (ἡ) =εἶδος πεύκης. διαλείπω=ἀφίνω ἐν τῷ μεταξύ διάστημα. λωφῶ (-άω)=παύω. παραδραμεῖν, ἀόρ. τοῦ παρατρέχω=περῶν τρέχων.

7. *προϊέναι*· ἀπαρέμφ. τοῦ *προέρχομαι* = προχωρῶ. *πορευόμεθα* = ἄς πορευθῶμεν. *ἐνθεν* = ἐκεῖ ὀπίθεν. *ἡμῖν* . . . *ἔσται* = θὰ εἶναι δυνατὸν εἰς ἡμᾶς. *μικρὸν τι παραδραμεῖν* = ὀλίγον διάστημα νὰ διατρέξωμεν.

8 - 9. *τούτου ἢ ἡγεμονία ἦν* = οὗτος ἦτο ἀρχηγός. *τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν* = τῶν λοχαγῶν τῆς ὀπισθοφυλακῆς. *ὑπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα* = ἐπροχώρησαν προφυλαττόμενοι ὀπισθεν τῶν δένδρων. *καθ' ἕνα* = ἕνας, ἕνας χωριστά. *φυλάττομαι* = προφυλάττομαι. *ἐφέστασαν* (ὑπερσ. τοῦ *ἐφίσταμαι*) = εἶχον σταθῆ. *ἐν τοῖς δένδροις* = μεταξύ τῶν δένδρων. *ἑστάναι*· παρακ. τοῦ *ἵσταμαι*.

10. *μηχανῶμαί τι* = κάμνω ἕνα στρατήγημα, ἕνα τέχνασμα. *προτρέχω* = προχωρῶ. *ἀναχάζω* = ὀπισθοχωρῶ. *εὐπετῶς* = εἰς τὰ πεταχτά. *προδρομῆ* = προχώρησις.

11. *δείσας*· ἄορ. τοῦ *δέδοικα* = φοβοῦμαι. *παρακαλῶ* = προτρέπω, παρακινῶ. *ἐταῖροι* = φίλοι. *παρέρχομαι πάντας* = ξεπερνῶ ὅλους.

12. *παριόντα*· μετοχ. τοῦ *παρέρχομαι* = προχωρῶ. *ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴνυος* = τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσπίδος. *παραθέω* = τρέχων ξεπερνῶ. *ἀντιποιοῦμαι ἀρετῆς* = διαφιλονικῶ τὰ πρωτεῖα τῆς γενναιότητος. *ἀντανωνίζομαι* = ἀμιλλῶμαι. *αἰρῶ* = κυριεύω. *πέτρος* = λίθος.

13 - 14. *ἐπικαταρριπτῶ ἔμαντον* = ῥίπτομαι ὁ ἴδιος. *ἐπισπῶμαί τινα* = παρασύρω τινά. *ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι* = ἀμέσως κατεκρημνίσθησαν.

15. *ἄλκιμος* = γενναῖος. *ἦσαν*· παρατ. τοῦ *ἔρχομαι*, *εἰς χεῖρας ἔρχομαι* = συμπλέκομαι. *ἦτρον* = τὸ ὑπογάστριον. *πέρυγες* = τὰ κατώτατα μέρη τοῦ θώρακος, τὰ καλύπτοντα τὸ ὑπογάστριον. *σπάρτα πυκνὰ* = σχοινιά πολλά. *ἑστραμμένα* = πλεγμένα (μεταξύ των).

16. *ξυήλη* = μαχαίριον δρεπανοειδές. *κρατῶ τινος* = γίνομαι κύριός τινος, συλλαμβάνω τινά. *ὄψεσθε*· μέλλ. τοῦ *ὄρω*.

17. *ἐπεὶ* . . . *παρέλθοιεν* = δσάκις περνοῦσαν. *ἀεὶ μαχοῦμενοι* = πάντοτε ἔτοιμοι πρὸς μάχην. *ἐν τοῖς ὄχυροῖς* = εἰς τοὺς ἀπροσβλήτους τόπους. *ἀνακεκομισμένοι ἦσαν* = εἶχον μετακομίσει.

18 - 19. *ἐπισιτίζομαι* = λαμβάνω τροφίμα.

20 - 21. *τεθνάναι ἐπηγγείλατο* = εἶπεν ὅτι θὰ ἐδέχετο νὰ ἀποθάνῃ. *ἐμβάλλω* = *εἰσβάλλω* = εἰσέρχομαι. *παρακελεύομαι* *τινα* = προτρέπω τινά. *αἴθω* = καίω. *ᾧ καί* = ἐκ τούτου ἀκριβῶς.

22. *γίγνομαι ἐπὶ τοῦ ὄρους* = φθάνω εἰς τὸ ὄρος. *ᾤθησαν* ἄορ. τοῦ *οἴομαι* = νομίζω. *ζωργῶ* (-έω) = συλλαμβάνω. *ἐνέδραν ποιοῦμαι* = ἐνεδρεύω. *γέγρα . . . ὠμοβόεια* = ἀσπίδας ἀπὸ ἀκατέργαστα δέρματα. *δασεῖται βόες* = πυκνόμαλλα δέρματα (βοῶν).

23 - 24. *θέω δρόμῳ* = τρέχω γρήγορα, τρέχω πολύ. *ἐπὶ τοὺς ἀεὶ βοῶντας* = πρὸς τοὺς ἀκαταπαύστως κραυγάζοντας. *ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίνοντο* = ὅσον βέβαια περισσότεροι ἐγίνοντο. *ἀναλαμβάνω τοὺς ἵππείας* = λαμβάνω ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου τοὺς ἵππεις. *παραβοηθῶ* = σπεύδω πρὸς βοήθειαν. *παρεγνῶ* = προτρέπω τινά. *ἐλαύνονται οἱ ἵπποι* = προτρέπονται, παρωθοῦνται δι' ἐπιφωνήσεων ἢ μαστιγώσεων ἢ κεντρισμοῦ νὰ βαδίσουν ταχέως.

25 - 26. *περιέβαλλον ἀλλήλους* (ἐνν. οἱ στρατιῶται) = ἐνηγκαλίζοντο ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. *ἐξαπίνης* = ἔξαφνα. *παρεγνῶ* = προτρέπω. *κολωνός* = ὕψωμα, σωρὸς λοφοειδῆς. *διακελεύομαι* = προτρέπω.

27. *ἀποπέμπω* = ἀφίνω νὰ φύγῃ. *φιάλη* = εἶδος ποτηρίου. *σκευή* = ἐνδυμασία. *ᾤχετο ἀπιῶν* = ἀμέσως ἔφυγεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

1 - 2. *ὁ ποταμὸς δρίζει τὴν χώραν* = χωρίζει τὴν χώραν, θεωρεῖται σύνορον τῆς χώρας. *ὑπὲρ δεξιῶν* = πρὸς τὰ δεξιὰ. *χωρίον οἶον χαλεπώτατον* = τόπον παρὰ πολὺ δυσκολοδιάβατον. *ἐξ ἀριστερᾶς* = πρὸς τὰ ἀριστερά. *ἐμβάλλω* (ἐπὶ ποταμῶν) = χύνωμαι. *δασύς* = κατάφυτος.

3. *κατ' ἀντιπέραν* = εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην. *διάβασις* = τὸ μέρος ὅπου διαβαίνεται ὁ ποταμός. *ἐξικνοῦμαι* = φθάνω.

4. *Ἀθήνησι δεδούλευκα* = ὑπῆρξα δοῦλος εἰς τὰς Ἀθήνας.

γινώσκω τὴν φωνὴν τινος=γνωρίζω τὴν γλῶσσάν τινος.
 κρηίζω=ἔχω ἀνάγκην, θέλω.

6 - 7. *κακῶς ποιῶ τὴν χώραν*=βλάπτω τὴν χώραν. *δίδωμι τὰ πιστὰ*=δίδω ἐγγυήσεις, ἤτοι ὄρκους, ὀμήρους κ.τ.τ.
ἐπιμαρτύρομαι θεοὺς=ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς μάρτυρας (τῶν ὑποσχέσεών μου).

8. *συνεξέκοπτον*=μαζὶ μὲ τοὺς Ἕλληνας ἐξερορίζοναν.
τὴν ὁδὸν ὁδοποιῶ=κατασκευάζω δρόμον. *διαβιβῶντες*
διαβιβῶ, μέλλ. τοῦ *διαβιβάζω*=κάννω τινὰ νὰ περάσῃ.

9. *ἀντιπαρατάσσομαι φάλαγγα*· *φάλαγξ* λέγεται τὸ σύνθη-
 ρες εἶδος τῆς παρατάξεως εἰς μακρὰς γραμμάς, ἢ μία ὀπισθεν
 τῆς ἄλλης· καὶ ἡ μὲν κατὰ μέτωπον γραμμὴ λέγεται μῆκος τῆς
 φάλαγγος, ἡ δὲ κατὰ πλάγιον, βάθος τῆς φάλαγγος (τοῦ λόχου
 ἢ τῆς τάξεως).

14. *ὄρθιοι λόχοι*=πᾶν στρατιωτικὸν τάγμα, ὅταν ἔχη βά-
 θος πλέον τοῦ μήκους λέγεται ὄρθιον· π. χ. *ὄρθία φάλαγξ*, *ὄρ-
 θιος λόχος*, *ὄρθία τάξις*. *πάλαι*=πρὸ πολλοῦ.

15. *γίγνομαι ἐν τῇ ἔμμαντοῦ χώρᾳ*=ἔρχομαι εἰς τὴν θέσιν
 μου. *ἐγένοντο λόχοι . . . ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα*=ἀριθμη-
 θέντες οἱ λόχοι εὐρέθησαν περίπου ὀγδοήκοντα. *τριχῆ ἐποιή-
 σαντο*=εἰς τρία τιμήματα διαιρέσαντες παρέταξαν. *σχεδὸν ἑξα-
 κοσίους ἐκάστους*=περίπου ἑξακοσίους εἰς κάθε τιμῆμα.

16 - 17. *εὐχέσθαι*=νὰ προσευχηθοῦν, νὰ κάμουν τάξιμο.
παιανίζω=ψάλλω τὸν παιᾶνα. *παιᾶν*=ὕμνος εἰς τὸν Ἀπόλ-
 λωνα, συνήθως ἐπινίκιος ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς μάχης σωτήριος, ὡς
 ἐνταῦθα.

18 - 19. *ἀνακραγόντες*· ἄορ. τοῦ *κράζω*=κραυγάζω. *ἀλλὰ
 φυγῆ*=ἀλλὰ φεύγοντες. *ἄλλος ἄλλη ἐτρέπετο*=ἄλλος πρὸς
 ἄλλην διεύθυνσιν ἐτρέπη.

20 - 21. *τὰ δὲ σμήνη*· ἔνν. *τῶν μελισσῶν*. *κηρίον*=κη-
 ρήθηρα. *ἄφρων γίγνομαι*=μωραίνω, χάνω τὸ λογικόν μου.
ἤμουν· *ἐμῶ* (-έω)=ξερονῶ. *κάτω διεχώρει αὐτοῖς*=κατελαμ-
 βάνοντο ἀπὸ διάρροϊαν. *ἐδηδοκότες*· παρακ. τοῦ *ἐσθίω*=
 τρώγω. *μεθύουσιν* (μετοχ.)=πρὸς μεθύσιμένους. *ἔκειντο*,
 ἔνν. *χαμαί*. *ἀμφὶ τὴν αὐτὴν πῶς ὤραν*=τὴν αὐτὴν περίπου
 ὤραν. *ἀναφρονῶ*=ἀνακτῶ τὸ λογικόν μου, ἔρχομαι εἰς τὰ λο-

γικά μου. ὡσπερ ἐκ φαρμακοποσίας=ὡσάν νὰ εἶχον πῖει πρότερον φάρμακον καθαρτικὸν ἢ ναρκωτικόν.

Τοιοῦτον μέλι, ὁποῖον τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος, ἀναφέρουσι καὶ νεώτεροι περιηγηταὶ κατὰ τοὺς τόπους ἐκείνους· προέρχεται ἐκ φυτῶν τῶν ὁποίων τὰ ἄνθη περιέχουσι καθαρτικὰς καὶ μεθυστικὰς οὐσίας, ἐκαλεῖτο δὲ ὑπὸ τῶν παλαιότερων **μαινόμενον μέλι**.

22 - 24. **λήξομαι τὴν χώραν**=ληλατῶ τὴν χώραν. **ξένια**=δῶρα ξενίας. **ἄλφιστα**=κρίθινα ἄλευρα. **συνδιαπράττομαι ὑπὲρ τινος**=διαπραγματεύομαι ὑπὲρ τινος, φροντίζω ὑπὲρ τινος.

25. **εὐχομαι**=ὑπόσχομαι. **ἀποθύω τῷ Διὶ σωτήρια**=θυσιάζω (τὴν ὀφειλομένην θυσίαν) εἰς τὸν Δία διὰ τὴν σωτηρίαν. (**ἀποθύω**) **Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνα** (θυσιάζω)=εἰς τὸν Ἡρακλέα διὰ τὴν ὁδηγίαν. **ἔφυγε . . . οἴκοθεν**=ἔξωρίσθη ἐκ τῆς πατρίδος του. **παῖς ὦν**=ὅτε ἦτο παῖς. **κατακανών ἀόρ. τοῦ κατακάνω**=φονεύω. **ξυήλη πατάξας**=τραυματίσας διὰ μαχαίρας. **τοῦ ἀγῶνος προστατῶ**=εἶμαι προϊστάμενος τοῦ ἀγῶνος, διευθύνω τὸν ἀγῶνα.

26. **ὄπου τὸν δρόμον πεποιηκῶς εἶη**=ἐκεῖ ὄπου εἶχε ἐτοιμάσει τὸ στάδιον. **ἐστηκῶς τυγχάνω**=κατὰ τύχην εὐρίσκομαι. **κάλλιστος**=καταλληλότατος. **δασὺς τόπος**=σύδενδρος τόπος.

27. **ἀγωνίζομαι στάδιον**=ἀγωνίζομαι εἰς ἀγώνισμα δρόμου ἀπὸ τῆς ἀφειτηρίας μέχρι τοῦ τέρατος. **δόλιχος** (ἐνν. **δρόμος**)=δρόμος μακρός. **παγκράτιον**=ἀγὼν πάλης ἅμα καὶ πυγμῆς. **καλὴ θεά**=ὄραϊον θεάμα. **κατέβησαν**=ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα. **οἱ ἐταῖροι**=οἱ στρατιῶται. **φιλονικία**=ἀμίλλα. **ἔθειον δὲ καὶ ἵπποι**=ἔγινε δὲ καὶ ἵππικὸς ἀγὼν. **πρανῆς**=κατωφερῆς. **ἐλαύνω τὸν ἵππον**=κάννω τὸν ἵππον νὰ τρέξῃ. **ὑποστρέφω καὶ πάλιν**=γυρίζω ὀπίσω. **βωμδς**=τόπος ἐνθα ἔγινε ἡ θυσία. **κυλινδοῦμαι**=κυλίομαι. **βάδην**=μὲ βῆμα, βραδέως. **παρακέλευσις**=ἐπιφωνήσις προτροπῆς.

BIBLION ΠΕΜΠΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

2. λέγω ὧδε=ὁμιλῶ ὡς ἐξῆς. ἀπείρηκα· παρακ. τοῦ ἀπαγορεύω=ἀποκάννω. φυλακῆ=φρουρά. φυλακὰς φυλάττω=φρουροῦ. παύομαι τούτων τῶν πόνων=ἡσυχάζω ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ κόπου. ἐκταθεῖς· ἄορ. τοῦ ἐκτείνομαι=ξαπλώνομαι.

3 - 4. εὖ λέγω=καλῶς λέγω, ὀρθὴν γνώμην λέγω. οἱ παριόντες (ἐνν. ἐπὶ τὸ βῆμα)=οἱ παρουσιαζόμενοι νὰ ὁμιλήσουν. τριήρεις=πολεμικὰ πλοῖα. ἐστὶ ἂν ἔλθω=ἕως ὅτου ἔλθω. ἡσθησαν· ἡδομαι=εὐχαριστοῦμαι.

Ἄναξιβιος· οὗτος ἦτο ναύαρχος τοῦ Σπαρτιατικοῦ στόλου, ὅστις τότε ἐναυλόχει ἐν Βυζαντίῳ.

5 - 7. ἐπὶ πλοῖα στέλλομαι=μεταβαίνω διὰ νὰ φέρω πλοῖα. μονή=διαμονή. ἀγορὰ ἱκανή=ἄρκετὰ τρόφιμα πρὸς ἀγοράν. οὔτε . . . εὐπορία=οὔτε ἄρκετὰ μέσα. πορεύομαι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια=πορεύομαι διὰ νὰ λάβω τρόφιμα. ἄλλως δὲ μὴ πλανᾶσθαι=καὶ νὰ μὴ περιφέρεσθε ἀπρομελετήτως. ἔδοξε ταῦτα=ἀπεφασίσθησαν ταῦτα.

8. ἐκπορεύομαι ἐπὶ λείαν=ἐξέρχομαι, βγαίνω ἔξω (ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου μένω) πρὸς λαφυραγωγίαν. βέλτιστον=ὄφελιμώτατον. εἰδῶμεν, ὑποτ. τοῦ οἶδα=γνωρίζω. ἐγχειρῶ=ἐπιχειρῶ, σκοπεύω. πειρῶμαι εἰδέναί=φροντίζω νὰ μάθω.

9. ἐννοῶ=βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου, συλλογίζομαι. σχολή (ἔστι) τοῖς πολεμίοις=ἔχουν εὐκαιρίαν οἱ πολέμιοι. ἐπιβουλεύω τινὶ=σχεδιάζω κακὰ ἐναντίον τινός. ὑπερκάθηνται ἡμῶν=εἶναι ἐστρατοπεδευμένοι ὑψηλότερα ἀπὸ ἡμᾶς. κατὰ μέρος=κατὰ τμήματα, ἐναλλάξ. σκοπῶ=παρατηρῶ, προσέχω, θηρῶ=κυνηγῶ, καταδιώκω.

11. παραπλέω=πλέω πλησίον τῆς ἀκτῆς. μακρὰ πλοῖα=εἶδος πολεμικῶν πλοίων. κατάγω=ὀδηγῶ εἰς τὸν λιμένα (τὰ διὰ τῆς βίας συλλαμβανόμενα πλοῖα). παραλύομαι τὰ πη-

δάλια=ἀφαιρῶ τὰ πηδάλια. **κομιδῆ**=μεταφορά, τὰ μέσα μεταφορᾶς.

12. **ἀπὸ κοινοῦ** = ἀπὸ τῶν κοινῶν λαφύρων ἢ χρημάτων. **συντίθεμαι ναῦσθλον**=συμφωνῶ ναῦλον.

13. **ἐντείλασθαι τοῦ ἐντέλλομαι τινι**=παραγγέλω εἰς τινα. **τὰς ὁδοὺς . . . ὁδοποιεῖν**=νὰ διορθώσουν τοὺς δρόμους. **δύσπορος**=δύσβατος.

14. **ἀνέκραγον** τοῦ **ἀνακράζω** = κραυγάζω, μετὰ κραυγῆς λέγω τι. **ἔγνω** τοῦ **γινώσκω**=ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι. **ἐπιψηφίζω τι**=θέτω εἰς ψηφοφορίαν. **εὐπορος**=εὐκολοδιάβατος. **ἀπαλλάσσονται** = θὰ ἀπομακρυνθοῦν, θὰ φύγουν (οἱ Ἕλληνες).

15. **πεντηκόντορος**=εἶδος πολεμικοῦ πλοίου μετὰ πενήκοντα κώπας. **ἐπέστησαν** τοῦ **ἐφίστημι τῇ νηὶ Δέξιππον**=διορίζω κυβερνήτην τοῦ πλοίου τὸν Δέξιππον. **ἀποδρᾶς ὄχρετο**=ἔδραπέτευσε, ἔφυγε κρυφίως. **πολυπραγματῶ** = ἀναμειγνύομαι εἰς πράγματα ξένα. **ἀποθνήσκω ὑπὸ τινος**=φονεύομαι ὑπὸ τινος.

16. **ἐπεσιτάθη** τοῦ **ἐφίσταμαι τῇ νηὶ**=διορίζομαι κυβερνήτης τοῦ πλοίου. **τὰ ἀγώγιμα** = τὰ φορτία. **ἐξαιροῦμαι** = βγάνω ἔξω, ξεφορτώνω. **καθίστημι φύλακας**=τοποθετῶ φύλακας. **παραγωγῆ**=παράπλους, πλοῦς παρὰ τὴν παραλίαν.

17. **ἐπὶ λείαν**=πρὸς ἀρπαγὴν λαφύρων. **χωρίον χαλεπὸν** =τόπος δυσπρόσθητος, δυσκολοκυρίετος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

1-3. **τριταῖοι**=τὴν τρίτην ἡμέραν, ἤτοι μετὰ δύο ἡμέρας. **ἐξέτασις σὺν τοῖς ὅπλοις ἐγίγνετο καὶ ἀριθμὸς**=ἔγινε ἐπιθεώρησις καὶ ἀρίθμησις τῶν ἐνόπλων. **καὶ εἴ τις νόσφ**=καὶ ἴσως ὀλίγοι ἐκ νόσου. **οἱ ἐν τοῖς ὅπλοις** = στρατιῶται εἶναι πάντες οἱ ὀπωσδήποτε φέροντες ὅπλα, ἤτοι ὀπλίται καὶ ψιλοί, διαστέλλονται δὲ ἀπὸ τῶν σκευοφορούντων, ἤτοι τοῦ ὑπηρετικοῦ ὄχλου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

4. **διαλαμβάνω**=μοιράζω. **τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γενόμενον ἀργύριον** = τὰ ἀπὸ τῆς πωλήσεως τῶν αἰχμαλώτων

εἰσπραχθέντα χρήματα. ἡ δεκάτη = τὸ δέκατον μέρος. ἐξείλον· ἄορ. τοῦ ἐξαιρῶ=ξεχωρίζω, βγάνω στὴ μάντα.

5. τό... τοῦ Ἀπόλλωνος = τὸ διὰ τὸν Ἀπόλλωνα ὀρισθὲν μερίδιον. ἀνάθημα=τεχνουργημά τι, τὸ ὁποῖον ἀφιερῶτο εἰς τὸν θεόν. ἀνατίθημι=ἀφιερῶνω. θησαυρὸς = θησαυροφυλάκιον. ὁ ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸς = πολλὰ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων εἶχον ἐν Δελφοῖς ἴδιον ἐκάστη οἰκοδόμημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφυλάττοντο τὰ ἀναθήματα εἴτε αὐτῶν τῶν πόλεων εἴτε τὰ τῶν ἰδιωτῶν.

6. νεωκόρος=ὁ φροντίζων διὰ τὸν ναόν. ἐπιστέλλω=παργγέλλω. ἀποδοῦναι· ἄορ. τοῦ ἀποδίδωμι = δίδω ὀπίσω. ἦν δέ τι πάθη = εἶν δὲ πάθη κακόν τι, δηλ. εἶν ἀποθάνη. ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι=ἀφοῦ κατασκευάσει χάριν τῆς Ἀρτέμιδος. χαρίζομαι τῷ θεῷ=κάνω κάτι ἀρεστὸν εἰς τὸν θεόν.

7. φεύγω=εἶμαι ἐξόριστος. θεωρῶ = εἶμαι θεατής. παρακαταθήκη = ὅ,τι ἐμπιστεύεται τις εἰς ἄλλον, εἴτε πολῦτιμον προῶγμα εἴτε χρήματα. χωρίον=τόπος, ἔκτασις γῆς. ἀνεῖλεν· ἀναιρῶ = χρησιμοδοτῶ. ὁ θεός· δηλ. ὁ Ἀπόλλων διὰ τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου.

8. νεῶς=ναός. παραρρέω=ῥέω πλησίον. κόγχοι = κογχύλια. θήρα = κυνήγιον (ὅπου δύναται τις νὰ κυνηγήσῃ). ἀγρεύω=κυνηγῶ.

9. ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου = μὲ τὰ ἱερὰ χρήματα. δεκατεύω τὰ ὠραῖα=ἀποχωρίζω τὸ δέκατον μέρος ἐκ τῶν ἐκάστοτε προϊόντων. τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὠραῖα = τὰ ἐκάστοτε (εἰς πᾶσαν ἐποχὴν) προϊόντα τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως. οἱ πρόσχωροι = οἱ πλησίον κατοικοῦντες. οἱ σκηνοῦντες (-έοντες) = οἱ συμποσιάζοντες. τραγήματα = ἐπιδόρπια, συνήθως γλωραὶ ἢ ξηραὶ ὀπῶραι (σῦκα, κάρνα κτλ.). ἡ ἱερὰ νομὴ=ἡ ἱερὰ βοσκή καὶ μετωνυμικῶς τὰ βοσκήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος. λάχος=μερίδιον.

10. θήραν ποιῶμαι = θηρῶ, κυνηγῶ. ἀλίσκομαι = συλλαμβάνομαι. Φολότη = ὄρος μεταξὺ Ἀρκαδίας καὶ Ἡλίδος. σῦς=ἄγριος χοῖρος. δορκὰς=ζαρκάδι.

11. ἱερόν=ὁ ναός τοῦ θεοῦ καὶ τὸ περὶ αὐτὸν ἄλλος ἢ οἴα-

δήποτε περί τὸν ναὸν περιοχῆ. *λειμών*=λιβάδι. *μεστός*=πλήρης. *εὐωχοῦμαι*=ἀφθόνως τρώγω.

12. *τροκτὰ*=ὀπλῶραι κοιν. φρούτα. *ώρατα*=ἐκάστης ἐποχῆς. *εἴκασται*=εἶναι ὅμοιος. *ξόανον*=ξύλινον ἄγαλμα.

13. *ἱερὸς ὁ χῶρος τῆς Ἀρτέμιδος*=*ἱερὸς τῆς Ἀρτέμιδος ἔστιν ὁ χῶρος ὅδε*=αὐτὸς ἐδῶ ὁ τόπος εἶναι ἱερὸν κτῆμα τῆς Ἀρτέμιδος. *τὸν ἔχοντα καὶ καρπούμενον*: ἔνν. *τὸν χῶρον*=ὁ ἔχων καὶ καρπούμενος τὸν χῶρον. *καταθύειν*=*καταθύετω*. *ἐκάστου ἔτους*=κάθε χρόνο. *ἐκ δὲ τοῦ περιτιτοῦ*=ἐκ δὲ τοῦ περισεύματος. *ἐπισκευάζειν*=*ἐπισκευαζέτω*. *τῇ θεᾷ μελήσει*=ἡ θεὰ θὰ φροντίσῃ, ἦτοι ἡ θεὰ θὰ τιμωρήσῃ αὐτόν.

BIBLION EKTON

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

1. *ἐν τῇ διατριβῇ* = ὅσον καιρὸν ἔμειναν εἰς τὰ Κοτύωρα. *ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς*=ἀγοράζοντες τὰ τροφίμα. *λήζομαι*=ἀρπάζω. *Παφλαγονία*=χώρα τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὰ παράλια τοῦ Πόντου μεταξὺ Κολχίδος καὶ Βιθυνίας. *κλωπεύω* = ληστεύω. *ἀποσκεδάγγυμαι*=διασκορπίζομαι, ἀπομακρύνομαι. *κακουργῶ* = βλάπτω.

2-3. *ἐπὶ ξένια δέχομαί τινα* = φιλοξενῶ τινα, κάμνω τραπέζι εἰς τινα. *παρακαλῶ* = προσκαλῶ. *οὓς ἐδόκουν δικαιοτάτους εἶναι*=ὄσους ἐνόμιζον ὅτι ἦτο δικαιοτάτων νὰ προσκληθοῦν.

4. *ἱερεῖον*=τὸ πρὸς θυσίαν προωρισμένον σφάγιον. *εὐωχία*=συμπόσιον. *σκίμπους* (τοῦ σκίμποδος)=χαμηλὴ κλίνη. *κεράτινα ποτήρια*=κέρατα βοῶν χρησιμοποιούμενα ὡς ποτήρια.

κατακείμενοι ἐν σκίμποσιν ἐδείπνουν—οἱ ἀρχαῖοι Ἑλλη-
ληνες εἰς τὰ συμπόσια ἔτρωγον κατακεκλιμένοι ἐπὶ χαμηλῶν κλι-
νῶν οὕτως, ὥστε στηριζόμενοι διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος *νὰ*
λαμβάνουν διὰ τῆς δεξιᾶς τὰ ἐδέσματα ἀπὸ τῆς παρακειμένης
τραπέζης.

πρὸς αὐλὸν δοχοῦμαι—χορεύω σύμφωνα μὲ τὴν αὐλησιν.
ἄλλομαι—πηδῶ. *κούφως*—ἐλαφρῶς. *ταῖς μαχαίραις ἐχρώντο*
—ἐκρατοῦσαν τὰ μαχαίρια γυμνά. *παίω*—κτυπῶ, τραυματίζω.
τεχνικῶς πως—μὲ κάποιαν τέχνην.

ἐπεὶ δὲ σπονδαί τε ἐγένοντο καὶ ἐπαιάνισαν—σπονδαὶ
εἰς τὰ συμπόσια ἦσαν ἢ πόσις ὀλίγου ἀκράτου οἴνου πρὸς τιμὴν
τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος (τῆς καλῆς τύχης)· τοῦτο ἐγένετο ὅτε ἀφη-
ροῦντο αἱ τράπεζαι, τότε δὲ οἱ φιλοπόται ἐτρέποντο εἰς τὸν
πότον.

6. *σκυλεύω*—ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα τοῦ νεκροῦ.

7 - 8. *καρπαία*—εἶδος χοροῦ. *παρατίθεμαι τὰ ὄπλα*—
θέτω τὰ ὄπλα κάπου πλησίον. *ζευγηλατῶ*—ὀδηγῶ τοὺς βοῦς
(ζεῦγος βοῶν) σύροντας τὸ ἄροτρον, κοιν. ζευγαρίζω. *πυκνά*—
συχνά. *ἀπανιῶ*—ἀντεπεξέχομαι. *δήσας*· ἀόρ. τοῦ *δῶ* (δέω)
—δένω. *ἐλαύνει*—ζευγηλατεῖ (ἐξακολουθεῖ δηλ. *νὰ* ἀροτριᾶ,
ἔχων τὸν ληστήν ἐζευγμένον παρὰ τοὺς βοῦς).

9 - 10. *εἰσῆλθεν*—προσῆλθε, παρουσιάσθη (διὰ *νὰ* χο-
ρεύση). *πέλιτη*—εἶδος μικρᾶς ἀσπίδος εἰς σχῆμα ἡμισελήνου.
δινοῦμαι—ταχέως περιστρέφομαι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. *ἐξεκυ-
βίστα* (τοῦ *ἐκκυβιστῶ*)—στηριζόμενος εἰς τὰς πέλτας, τὰς
ὁποίας ἐκράτει εἰς τὰς χεῖράς του, ἔστρεφε τοὺς πόδας ἄνω, διέ-
γραφε δι' αὐτῶν κύκλον καὶ πάλιν ἴστατο εἰς τοὺς πόδας του,
δηλ. ἔκαμνε τοῦμπες χωρὶς ἢ κεφαλὴ *νὰ* ἐγγίση τὸ ἔδαφος. *τὸ*
περσικὸν δοχοῦμαι—χορεύω τὸν περσικὸν χορόν. *ὀκλάζω*—
κάμπτω τὰ γόνανα.

11. *ἦσαν ἐν ἑνθμῶ ἀνλούμενοι*—ἐπροχώρησαν ἐν ρυθμῶ
συμφώνως πρὸς αὐλησιν. *δεινὰ ποιῶμαι*—πολὺ θαυμάζω,
ἐκπλήττομαι.

12. *πεπαμένον* (τοῦ *πάομαι*)—κεκτημένον, ἔχοντα. *δοχη-
στρίς*—χορεύτρια. *εἰσάγει*—παρουσιάζει (ὁ Μυσός). *ἐν-
σκευάζω*—ἐνδύω, στολιζώ. *πυρρίχη*—εἶδος χοροῦ ἐνοπλίου.

13. κρότος ἦν πολὺς=ἔγιναν πολλὰ χειροκροτήματα. *ἐτρεψάμην τινά*· τοῦ *τρέπομαι τινά*=τρέπω κάποιον εἰς φυγὴν.
14. *προσάγω*=ὀδηγῶ, παρουσιάζω. *ἀναβάντες*· τοῦ *ἀναβαίνω*=ἐπιβιβάζομαι. *ἡμέραν καὶ νύκτα*=μίαν ἡμέραν καὶ μίαν νύκτα. *πνεῦμα καλόν*=ἄνεμος οὐριος.
15. *δρμίζομαι*=προσορμίζομαι. *Ἀρμήνη*=ἐπίνειον τῆς Σινώπης. *μέδιμνος*=μονὰς χωρητικότητος στερεῶν, τεσσαράκοντα περίπου ὀκάδων (52.5 λίτρ.). *κεράμιον*=μονὰς χωρητικότητος ὑγρῶν, τριάκοντα περίπου ὀκάδων (39 λίτρων).
16. *μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσσεσθαι*=ὅτι θὰ προσληφθῶσιν ὡς μισθοφόροι (ὅτι δηλ. θὰ ἔξεύρη εἰς αὐτοὺς μισθοφορικὴν ὑπηρεσίαν).
17. *δοκῶ*=νομίζω. *εἰσῆει· εἰσέρχεταιί με*=μου ἔρχεται σκέψις, σκέπτομαι.
18. *χρῶμαι τῷ στρατεύματι*=διοικῶ, χρησιμοποιοῦ τὸ στρατεύμα. *λανθάνω*=μένω ἀπαρατήρητος, ἐνεργῶ τι κρυφίως. *φθάνω*=προφθάνω. *ὑστερίζω*=βραδύνω. *ἐκ τῆς νικώσης* (ἔνν. *γνώμης*)=κατὰ πλειονοψηφίαν.
19. *οὕτω γινώσκω*=ταύτην τὴν γνώμην ἔχω. *ἔπειθεν*=προσεπάθει νὰ πείσῃ. *ὑποστῆναι· ὑφίσταμαι τὴν ἀρχὴν*=ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν.
21. *ἐνθυμήματα*=σκέψεις, στοχασμοί. *ἐπῆρην· ἐπαίρω τινά*=παρακινῶ τινά. *αὐτοκράτωρ ἄρχων*=ἄρχων ἔχων πᾶσαν ἐξουσίαν. *ἀποβάλλω*=χάνω. *ἀποροῦμαι*=διστάζω, δὲν ἠξέυρω τί νὰ κάμω.
22. *διακρίνω*=ἀποφασίζω. *ἀνακοινῶ (-όω) τοῖς θεοῖς*=συμβουλευόμεαι τοὺς θεοὺς, ζητῶ τὴν γνώμην τῶν θεῶν. *παρίσταμαι δύο ἱερεῖα*=διατάσσω νὰ φέρουν δύο σφαγία.
24. *διαφανῶς*=ὀλοφάνερα. *σημαίνει ὁ θεός*=δεικνύει, συμβουλεύει ὁ θεός. *προσδέομαι τῆς ἀρχῆς*=ἐπιζητῶ τὴν ἀρχήν, τὴν ἀρχηγίαν.
25. *προβάλλομαι τινά*=προτείνω τινά. *ἐπιψηφίζω*=θέτω τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν, προτείνω τὴν ἐκλογὴν.
26. *εἶπερ ἄνθρωπός εἰμι*=ἀφοῦ βέβαια εἶμαι ἄνθρωπος. *καὶ χάριν ἔχω* (ἔνν. *ὑμῖν*)=καὶ σᾶς ὀφείλω εὐγνωμοσύνην.
31. *δμνῶ ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας*=σᾶς ὀρκίζομαι.

εἰς ὅλους τοὺς θεοὺς καὶ εἰς ὅλας τὰς θεάς. οὕτως... ὥστε καὶ *ιδιώτην ἂν γινῶναι* = τόσον φανερὰ ὥστε καὶ ἄνθρωπος ποῦ δὲν γνωρίζει ἀπ' αὐτὰ (ιδιώτης) νὰ καταλάβῃ. *ἀπέχομαί τινος* = ἀπομακρύνομαι ἀπὸ κάτι, δὲν ἀναλαμβάνω τι.

32-33 *παρελθὼν* (ἐνν. ἐπὶ τὸ βῆμα) = ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα. *στασιάξω* = διαμφισβητῶ τὴν ἀρχήν, θέλω νὰ λάβω ἐγὼ τὴν ἀρχήν. *ἀνάγομαι* = ἀποπλέω. *ἐὰν πλοῦς ᾗ* = ἐὰν ὁ καιρὸς εἶναι κατάλληλος διὰ ταξίδι, ἐὰν εἶναι καλὸς καιρὸς. *ἐκεῖσε...* *κατασχεῖν* = εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος νὰ προσορμισθῶμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

1. *ἀπάγομαι* = ἀπομακρύνω. *οἰκέται* = οὐ μόνον οἱ ὑπηρεταί, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια. *προσμένω* = περιμένω. *ἐκάστης ἡμέρας* = κάθε ἡμέρα. *ἀνδράποδα* = οἱ δοῦλοι. *φέρομαί τι* = κοιμίζω τι. *ἀδεῶς* = ἀφόβως, ἀκινδύνως.

2. *ἐξῆν* = ἦτο δυνατόν, ἐπετρέπετο. *ἐξέρχομαι ἐπὶ λείαν* = ἐξέρχομαι πρὸς λαφυραγωγίαν.

3. *ἀγοραὶ... ἀφικνοῦντο* = τρόφιμα ἐκομίζοντο. *κατάγω* = προσεγγίζω εἰς τὴν ἀκτὴν. *ἀκούω* = μανθάνω.

4. *πολίξω τὸ χωρίον* = ἰδρῶ, κτίξω πόλιν εἰς τὸν τόπον.

5. *Κλέανδρος* = ὁ Λακεδαιμόνιος ἀρμοστής τοῦ Βυζαντίου. *πλοῖον*· δηλ. μεταγωγικόν, οὐχὶ πολεμικόν.

δκνῶ = φοβοῦμαι. *ἀπέδρα* = ἀποδιδράσκω, δραπετεύω.

6. *ἀπελαύνω* = ἀπομακρύνω, ἀποδιώκω. *οἱ περιεστῶτες* = οἱ ἐκεῖ εὐρισκόμενοι.

7. *ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην* = φωνάζοντες προδότη! προδότη! *τριηρῆται* = οἱ ναῦται τῶν τριήρων.

8. *κατακωλύω* = ἐμποδίζω καταβάλλον πᾶσαν προσπάθειαν. *τὸ δόγμα* = ἡ ἀπόφασις.

9. *ἀνερεθίζομαι* = ἐρεθίζομαι. *ἀχθεσθεῖς*· ἀφ. τοῦ *ἄχθομαι* = στενοχωροῦμαι, ἀγανακτῶ. *ἄρχω* = ἔχω τὴν ἡγεμονίαν.

10. *πονηρὸν* = κακόν, δύσκολον. *ἐκδώσει*· μέλλ. τοῦ *ἐκδίδωμί τινα* = συλλαμβάνω τινὰ καὶ τὸν παραδίδω. *ἄρξαντα* =

ἄρχω, πρῶτος κάμνω ἀρχήν, ἀφελόμενος· ἄφ. τοῦ ἀφαιροῦ-
μαι=ἀφαιρῶ.

11. διὰ τέλους=πάντοτε. παρ' ὀλίγον ποιοῦμαι τινα=
ὀλίγον ὑπολογίζω τινά. φαῦλον πρᾶγμα=πρᾶγμα ἄξιον περι-
φρονήσεως.

12. οὕτως ἔχω τὴν γνώμην=τοιαύτην ἔχω γνώμην. προέ-
στηκα τῆς Ἑλλάδος=εἶμαι ἡγεμῶν τῆς Ἑλλάδος.

13. ἀποκλείω τινὰ τοῦ Βυζαντίου=δὲν ἐπιτρέπω εἰς τινα
νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Βυζάντιον. ἀπιστιῶ τινι=δὲν ὑπακούω εἰς
τινα. οὗτος ὁ λόγος=αὐτὴ ἡ φήμη.

14. ἀπέχομαι τῆς Ἑλλάδος=δὲν ἐπιστρέφω εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα. πεισιτέον=πρέπει νὰ ὑπακούσωμεν. ὅ,τι ἂν κελεύωσι
=εἰς ὅ,τι δήποτε μᾶς διατάξουν.

15. ἀκούω Δέξιππον λέγειν=μανθάνω ὅτι ὁ Δέξιππος λέ-
βει. ἀπολύω τινὰ τῆς αἰτίας=ἀπαλλάσσω τινὰ τῆς κατηγο-
ρίας. ἐξάρχω=κάμνω ἀρχήν πρῶτος. τῆς ἐσχάτης δίκης=
τῆς ἐσχάτης καταδίκης. ὑπέχω δίκην=παρέχω ἱκανοποίησιν.

16. αἰτιῶμαι τινα=κατηγορῶ τινα. ἀπολύομαι τῆς αἰ-
τίας=ἀπαλλάσσομαι τῆς κατηγορίας. ἐπαίνου καὶ τιμῆς τυγ-
χάνω=ἐπαινοῦμαι καὶ τιμῶμαι. εἴργομαι ἐκ τῶν πόλεων=
ἀποκλείομαι ἐκ τῶν πόλεων, ἐμποδίζομαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὰς
πόλεις.

17. ἡ μὴν=ἀληθῶς, πράγματι. ἀφελέσθαι· ἀφαιροῦμαι
τὸν ἄνδρα=παίρνω τὸν ἄνθρωπον. ὁμολογῶ=τὸ ὁμολογῶ,
τὸ παραδέχομαι.

18. μὴ ἐκδῶτε με· ἐκδίδωμί τινα=παραδίδω τινά.

19. ἔδωκεν ἡ στρατιὰ ἰέναι=ἐπέτρεψε νὰ στρατιά
νὰ ὑπάγῃ (ὁ Ἄγασίας).

20. πάρεσμέν σοι=εἵμεθα παρόντες χάριν σοῦ, ἰδοὺ ἡμεῖς
εἵμεθα ἔδῳ. οὐδεις ἀπέσται=κανεῖς δὲν θὰ ἀπου-
σίασῃ, κανεῖς δὲν θὰ λείψῃ.

22. ἀνὴρ ἀγαθός=γενναῖος. ἄρχω τῆς πεντηκοντόρου=
εἶμαι κυβερνήτης τῆς πεντηκοντόρου. ἐφ' ᾧτε=μὲ τὸν σκοπόν.
ὡς σφζοίμεθα=διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν πατρίδα.

23. κακοὶ δοκοῦμεν εἶναι διὰ τοῦτον = κακοὶ νομιζόμεθα
ὅτι εἵμεθα ἐξ αἰτίας τούτου. ἀπολώλαμεν· τοῦ ἀπόλλυμαι =

χάνομαι. ἀπορον εἶη = ἦτο ἀδύνατον. σφάζομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα = ἐπανέρχομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

25. βία = βιαίως, χωρὶς νὰ δικασθῆ. τῆς δίκης τυγχάνω = τὴν ἀρμόζουσαν τιμωρίαν λαμβάνω.

26. ἄπιτε· τοῦ ἀπέρχομαι. πάρεστε πρὸς τὴν κρίσιν = νὰ ἔλθετε, νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὴν κρίσιν.

27. ἀδικοῦντα· μτχ. αἰτιολ. ἀδικῶ τι = κάμνω κάποιον ἀδικημα. οὔτε ἔπαιον οὐδένα οὔτε ἔβαλλον = (ὅμως ἐγὼ) οὔτε ἐκτύπησα κανένα οὔτε ἐλιθοβόλησα. δόγμα = ἀπόφασις. εἴ τις... ἰδίᾳ λήξοιτο = ἐὰν κανεὶς ἰδιαιτέρως συλλαβὴ λάφυρα.

28. φθέγγομαι = βγάνω φωνήν, ὁμιλῶ. τὸ μέρος = τὸ μεριδίον του. διασφάζω = διαφυλάττω. ῥήτρα = συμφωνία, ἴδε § 27: δόγμα. τὰ χρήματα = τὰ πράγματα, δηλ. τὰ πρόβαρα. συναίτιος = συγκατηγορούμενος (ὅπως δηλ. καὶ ὁ Ἁγασίας).

29. ἀριστῶ (-άω) = προγευματίζω. παραιτοῦμαι περὶ τινος = ζητῶ χάριν ὑπὲρ τινος.

30. οἱ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι = ὅσοι ἐνομίζοντο ὅτι ἦσαν κατάλληλοι. δέομαι τινος = παρακαλῶ τινα. ἀφείναι, τοῦ ἀφίημι τινα = ἀφίνω τινὰ ἐλεύθερον. τῶ ἄνδρῃ = τοὺς δύο ἄνδρας, δηλ. τὸν Ἁγασίαν καὶ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐλευθερωθέντα.

31. ὑφείτω, ὑφείμην, ἀόρ. τοῦ ὑφίεμαι τινι = ἐπιτρέπω εἰς τινα. αἰτοῦμαι τινά τι = ζητῶ παρὰ τινός τι. κατακαίνω = φονεύω. μοχθῶ περὶ τὴν στρατιάν = κοπιᾶζω χάριν τοῦ στρατοῦ.

32. ἰλεῶς εἶμι = φαίνομαι εὐμενής. ἐπιδείκνυμι τινι = ἀποδεικνύω εἰς τινα. κόσμιος = εὐτακτος, τακτικός.

33. δέομαι τινός τι = ζητῶ παρὰ τινός τι. πεῖραν λαμβάνω τινός = δοκιμάζω τινά. οἶος ἕκαστός ἐστιν = ποίας λογῆς ἄνθρωπος εἶναι ἕκαστος. τὴν ἀξίαν· ἔνν. τιμὴν = τὴν ἀρμόζουσαν ἐκτίμησιν. νεῖμαι· τοῦ νέμω = ἀπονέμω.

34. ναὶ τῷ σιῶ = ναὶ μὰ τοὺς δύο θεοὺς. ἦν οἱ θεοὶ παραδιδῶσιν = ἂν οἱ θεοὶ ἐπιτρέψουν. ἐξηγοῦμαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. = ὁδηγῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. πολὺ... ἀντίοι εἰσίν = πολὺ διαφορετικοὶ εἶναι. ὡς τὸ σιγάτευμα ἀφίστατε ἀπὸ Α. =

ὅτι τάχα παρακινεῖτε τὸ στράτευμα νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τοὺς Λ. **ναὶ τὼ σιῶ** νοοῦνται οἱ Διόσκουροι, ἦτοι ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, εἶναι δὲ ὁ συνήθης ὄρκος τῶν Λακεδαιμονίων. Κατὰ τὴν δωρικὴν διάλεκτον, τὴν ὁποίαν ἐλάλουν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὁ θεὸς λέγεται **σιός**.

35. **θύομαι ἐπὶ τῇ πορείᾳ** = θυσιάζω διὰ τὴν πορείαν. **συνῆν' σύνειμί τινι** = συναναστρέφομαί τινα. **συμβάλλονται ξενίαν** = ἀναγνωρίζουσιν ἀλλήλους φίλους ἐκ ξενίας. **εὐτάκτως** = τακτικῶς, καλῶς.

36. **οὐ γίννεται τὰ ἱερά** = τὰ ἐκ τῆς θυσίας μαντικὰ σημεῖα δὲν εἶναι εὐνοϊκά. **οὐ τελέθει τὰ ἱερά** = οὐ γίννεται τὰ ἱερά. **ἐξάγω** = ὀδηγῶ ἔξω (ὡς στρατηγός). **δέδοται** = ἔχει δοθῆ, ἔχει ἐπιτραπῆ (ὑπὸ τῶν θεῶν). **ἐκκομίσαι** = ἐξαγαγεῖν.

37. **διαθέμενοι· διατίθεμαι τὸν σῆτον** = πωλῶ τὸν σῆτον, **εἰλήφεσαν** = εἶχον λαφυραγωγίσει.

38. **τὴν ὀρθὴν ὁδὸν** = τὴν κατ' εὐθειαν (πρὸς τὴν Χρυσόπολιν) ἄγουσαν ὁδόν. **τοῦμπαλιν ὑποστρέφω** = γυρίζω πίσω. **ἑκταῖοι** = τὴν ἕκτην ἡμέραν, ἦτοι μετὰ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως. **λαφυροπωλῶ** = πωλῶ λάφυρα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

2—3. **διαβιβάζω τὸ στράτευμα** = ἐνεργῶ ὥστε νὰ διαβῆ τὸ στράτευμα. **μισθοφορὰν ἔσσεσθαι τοῖς στρατιώταις** = θὰ προσληφθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ ὡς μισθοφόροι. (ἴδε 6, 1, § 16).

4. **ἀπαλλάττομαι τῆς στρατιᾶς** = ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὸν στρατόν.

5—6. **συμπροθυμοῦμαι ὅπως διαβῆ τὸ στράτευμα** = φροντίξω καὶ ἐγὼ νὰ περάσῃ τὸ στράτευμα. **μεταμελήσει' τοῦ μεταμέλει μοι** = μετανοῶ. **τελῶ τινι** = πληρώνω εἰς τινα. **οἱ**

Βασ. Φάβη: Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις

ἐπικαίριοι ὄντες = οἱ ἀρμόδιοι (οἱ ἀσκοῦντες ἐπιβολὴν εἰς τὸν στρατὸν εἴτε ἀξιωματικοὶ εἴτε ἄλλοι τινές).

7. **κηρύττω** = διὰ κήρυκος διατάσσω. **ἀριθμὸν ποιῶ** = κἀμνω ἀριθμησιν, ἀριθμῶ. **ἄχθομαι ὅτι** = ἀγανακτῶ διότι. **ἐπισιτίζομαι εἰς τὴν πορείαν** = προμηθεύομαι τροφίμα διὰ τὴν πορείαν. **συσκευάζομαι** = ἐτοιμάζω τὰς ἀποσκευάς μου, ἐτοιμάζομαι.

8. **ἀσπάζομαι τινα** (ἐπὶ ἀπερχομένου) = ἀποχαιρετίζω τινά. **αἰτίαν ἔχω** = κατηγοροῦμαι. **αἰτιῶμαι τινα** = κατηγορῶ τινα. **ἐξέρπω** = ἀποσύρομαι

9. **ἐπισιτισμοῦ δέομαι** = ἔχω ἀνάγκην προμηθειῶν (τροφίμων). **ἀδνυμῶ πρὸς τὴν ἔξοδον** = δὲν ἔχω ὄρεξιν νὰ ἐξέλθω.

10. **ἔξω γίγνομαι** = ἐξέρχομαι. **διαπράττομαι τι** = τακτοποιῶ τι.

11. **τὴν ταχίστην**, (ἐπιρρηματικῶς) = τάχιστα. **καὶ προσαναγορεύω** = καὶ πρὸς τούτους νὰ κηρύξουν· τοῦ ρήματος **προσαναγορεύω**.

12. **καὶ ἄρδην πάντες** = ἐντελῶς ὅλοι. **εἰστήκει** = εἶχε σταθῆ, τοποθετηθῆ. **συγκλείω τὰς πύλας** = κλείω καλῶς τὰς πύλας. **τὸν μοχλὸν ἐμβαλὼν**· ὁ μοχλὸς ἦτο ξύλον ἰσχυρὸν τοποθετούμενον ὀπισθεν τῆς πύλης ἐγκαρσίως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς παραστάτου μέχρι τοῦ ἄλλου ἐπὶ σταθερῶν ἐκατέρωθεν σημείων καὶ οὕτω ἐμποδίζον τὸ ἀνοίγμα.

13. **Κυνίσκος ἡμῖν μισθοδοτήσει** = ὁ Κυνίσκος θὰ σᾶς προσλάβῃ ὡς μισθοφόρους (δηλ. στρατιώτας ἐπὶ μισθῶ).

Ὁ Κυνίσκος οὗτος ἦτο Λάκων στρατηγός, ὅστις ἐν Χερροσίῃσφ ἐπολέμει κατὰ τῶν Θρακῶν.

14. **ἐπακούω** = ἀκούω μακρόθεν. **πυνθάνομαι περὶ τινος** = ἐρωτῶ περὶ τινος. **Ἰερὸν ὄρος**· τοῦτο ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας μέχρι Χερρονήσου.

15. **θέω δρόμω** = τρέχω γοήγορα.

16. **κόπτω τὰς πύλας** = κτυπῶ τὰς πύλας (διὰ νὰ ἀνοίξουν). **ἐμβάλλομαι εἰς τοὺς πολεμίους** = ἐκδιώκομαι ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν. **κατασχιζῶ τὰς πύλας** = διαρρηγνύω, συντριβῶ τὰς πύλας.

17. **χηλῆ** = βραχίον γῆς εἰσερχόμενος εἰς τὴν θάλασσαν.

διακόπτω τὰ κλειῖθρα=θραύω τὰ κλειῖθρα. κλειῖθρα=οἱ μοχλοί. ἀναπειτάννυμι τὰς πύλας=ἀνοίγω τὰς πύλας. εἰσπίπτω=εἰσορμῶ.

18. ἀνήκεστα κακὰ = ἀθεράπευτα, ἀνεπανόρθωτα κακὰ. ὄχλος=τὸ ὑπηρετικὸν πλῆθος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ὀπλοφοροῦντας.

19. ἔνδον = εἰς τὰ σπίτια των. ἔξω· ἐννοεῖται φεύγουσι. καθέλκω τὰς τριήρεις=σύρω τὰ πλοῖα ἐκ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν. ἀπολωλέναι· παρακ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι, καταστρέφομαι. ἐαλωκυίας· παρακ. τοῦ ἀλίσκομαι=κυριεύομαι. ἄκρα=ἀκρόπολις. ἀποφεύγω=καταφεύγω.

20. μεταπέμπομαι=προσκαλῶ. σχεῖν τοὺς ἄνδρας = νὰ συγκρατήσουν, νὰ ἀναχαιτίσουν τοὺς ἄνδρας (δηλ. τοὺς Κυρεῖους).

21. νῦν σοι ἔξεστιν=τώρα εἶναι δυνατὸν εἰς σέ, τώρα εἶναι περίστασις. ἀνδρὶ γενέσθαι=νὰ φανῆς σπουδαῖος ἄνθρωπος. τοσοῦτους=τόσον πολλοὺς. ὀνήσαις· ὠνησα, ἄορ. τοῦ ὀνίνημι=ὠφελῶ.

22. θέσθε· ἄορ. τοῦ τίθεμαι τὰ ὄπλα ἐν τάξει=παρατάσσομαι ἔνοπλος, μὲ τὰ ὄπλα μου. παρεγγυῶ=διατάσσω, προτρέπω (δηλ. νὰ λάβουν τὰ ὄπλα καὶ νὰ παραταχθῶν).

23. εἰς ὅκτι ἔγένοντο=εἰς ὅκτι σειράς παρετάχθησαν. ἐπὶ τὸ κέρας ἐκάτερον=καὶ εἰς τὸ ἓνα κέρας καὶ εἰς τὸ ἄλλο. παρεδεδραμηέσαν· ὑπερσ. τοῦ παρατρέχω=προστρέχω, σπεύδω.

24. ἔκειτο τὰ ὄπλα=εἶχον παραταχθῆ (διότι κατὰ τὴν ἔνοπλον παρατάξιν ἕκαστος στρατιώτης τὰ ὄπλα κατέθετε ἔμπροσθέν του). κατηρεμίζομαι=γίνομαι ἥρεμος, καταπραῖνομαι.

25. δεινὰ πάσχειν=ἀδικεῖσθαι. θαναμάζω = παραξενεύομαι, ἐκπλήττομαι. τιμωροῦμαι τινα τῆς ἐξαπάτης=ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ τινα διὰ τὴν ἀπάτην. θυμοῦμαι=λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου, ἀναλογίζομαι.

26. εἰκάζω=συμπεραίνω. ἑορακότας καὶ ἀναμνησθέντας=ἐπειδὴ ἔχομεν ἴδει καὶ ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν. νῦν δὴ=πρὸ ὀλίγου.

27. ἔρχομαι εἰς τὸν πόλεμον=ἀρχίζω τὸν πόλεμον. νεώρια=τόποι ἐστεγασμένοι παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅπου ἀναβιβαζόμενα τὰ πλοῖα ἐφυλάττοντο. τὰ ἔνδημα=πρόσοδοι εἰσπραττό-

μεναι ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀττικῆς ἦτοι ἐκ τοῦ λιμένος, ἐκ τῶν δημόσιων κτημάτων, ἐκ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρείου, ἀπὸ τῶν μετοίκων κ. ἄ. **υπερορία**—ἡ ἔξω τῶν ὄριων τῆς Ἀττικῆς γῶρα, ἀλλ' εἰς τὸ κράτος τῶν Ἀθηναίων ὑπηγμένη. **καταπολεμοῦμαι**—καταβάλλομαι διὰ πολέμου, νικῶμαι.

28. **ὁ ἄνω βασιλεὺς**· οὕτως ἐλέγετο ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, καθὼς καὶ μέγας βασιλεὺς ἦ καὶ ἀπλῶς βασιλεὺς. **ἀφαιροῦμαι τινὰ τὴν ἀρχήν**—ἀφαιρῶ παρά τινος τὴν ἀρχήν. **τούτων δὴ πάντων ὁμοῦ ὄντων**—ὅταν λοιπὸν ὅλοι αὐτοὶ συγχρόνως εἶναι ἐχθροὶ μας.

29. **μαίνομαι**—εἶμαι ἄφρων, ἀνόητος. **κρατῶ**—νικῶ. **ἐξαλαπάξομεν**· **ἐξαλαπάξω**—ἐκπορθῶ, διαρπάξω.

30. **μυρίας**· **μυρία**—ἀναρίθμητοι. **κατὰ γῆς**—εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, βαθιὰ εἰς τὴν γῆν. **προεσσηκόσι**· **οἱ προεσσηκότες** ἢ **προεσιῶτες**—οἱ ἄρχοντες. **τῶν δικαίων τυγχάνω**—εὐρίσκω τὸ δίκαιόν μου.

31. **μοὶ δοκεῖ**—μοῦ φαίνεται κολόν. **οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες**—οὐχὶ διὰ τὰ πράξομεν βίαια ἔργα.

32. **ταῦτα ἔδοξε**—ἀπεφασίσθησαν ταῦτα. **ἐροῦντα**· **ἐρῶ**—θὰ εἶπω. **ᾤχοντο**—ἀπῆλθον, τοῦ **οἴχομαι**—ἔχω ἀπέλθει.

33. **ἔτι καθημένων τῶν στρατιωτῶν**—ἐνῶ ἀκόμη οἱ στρατιῶται ἦσαν συνηθροισμένοι. **οὐ φεύγων**—χωρὶς νὰ εἶναι ἐξόριστος. **στρατηγιῶ**—ἐπιθυμῶ νὰ γίνω στρατηγός. **Δέλτα**—χώρα τῆς Θράκης μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Σαλμυδησοῦ. **μόλωσιν**, ὑποτακτ. τοῦ **ἔμολον**—ἦλθον. **ἔστε δ' ἂν μόλωσιν** (ἐνν. **εἰς τὸ Δέλτα**)—μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τὸ Δέλτα. **ποτὰ**—οἶνος.

34-35. **τὰ οἴκοι τέλη**—οἱ ἐν τῇ πατρίδι ἄρχοντες (οἱ ἔφοροι). **βουλευομαι περὶ τινος**—σκέπτομαι περὶ τινος. **συντίθεμαί τινι**—συμφωνῶ, ὑπόσχομαι, εἰς τινά.

36. **ἀλῶ**· ἄορ. τοῦ **ἀλίσκομαι**—συλλαμβάνομαι. **πεπράσεται**· τετελ. μέλλον τοῦ **πιπράσκομαι**—πωλοῦμαι· ὅτι **πεπράσεται**—ὅτι ἀμέσως θὰ πωληθῆ (ὡς ἀνδράποδο).

37. **ἄλφιστα**—κρίθινα ἄλευρα. **ὡς ἐπὶ δάσμευσιν**—πρὸς διανομὴν (μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν).

38. **μεταπέμπομαί τινά**—προσκαλῶ τινά. **διαπράττω ὅπως**—ἐνεργῶ ὥστε νά. . . .

39. *ἐπιτήδειόν ἐστι* = εἶναι φρόνιμον. *στασιάζουσι* = εἶναι διηρημένοι εἰς κόμματα. *πονηροὶ εἰσι πρὸς ἀλλήλους* = διάκεινται ἐχθρικῶς μεταξὺ των.

40 - 41 *ἀσπάζομαι τινα* = ἀποχαιρετίζω τινά. *καλλιερῶ* = ἐπιτυγχάνω καλὰς θυσίας. *διαμετρῶ* = μοιράζω. *ἡγοῦμαι τῇ στρατιᾷ* = γίνομαι ἀρχηγὸς τῆς στρατιᾶς. *τὰ ἐπιτήδεια* = τὰ ἀναγκαῖα τροφίμα. *διαμετροῦμαι* = διαμοιράζομαι. *ἐνδέει πολλῶν ἐνδέει μοι* = ἔχω ἀνάγκην πολλῶν ἀκόμη. *ἀναλαμβάνω τι* = παίρνω ὀπίσω. *ἀπειπὼν ἀπαγορεύω τὴν στρατηγίαν* = παραιτοῦμαι ἀπὸ τὴν στρατηγίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

1. *ἐπιμένω τῇ στρατιᾷ* = παραμένω εἰς τὸν στρατόν. *προελθόντες προέρχομαι* = προχωρῶ. *κατὰ Βυζάντιον* = πλησίον τοῦ Βυζαντίου.

2. *στασιάζω* = διχογνωμῶ, δὲν συμφωνῶ. *ἄγω* (ἀμετβ.) = πορεύομαι. *γίνομαι ὑπὸ Λακεδαιμονίοις* = ἔρχομαι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Λακεδαιμονίων. *προεστάναι* = ἀπαρέμφ. τοῦ *προέστηκα* τοῦ ῥήμ. *προΐσταμαι*. *πέραν* = ἀπέναντι.

3. *διατρίβεται ὁ χρόνος* = παρέρχεται ὁ καιρὸς. *ἀποδίδομαι τὰ ὄπλα* = πωλῶ τὰ ὄπλα. *κατὰ τοὺς χώρους* = κατὰ τοὺς ἀγρούς, δηλ. εἰς τὰς Θρακικὰς κόμας. *χαρίζομαι τινι* = γίνομαι εὐχάριστος εἰς τινα.

5 - 6 *ἐπιστέλλω* = παραγγέλλω. *ἀποδόσθαι* = ἄορ. τοῦ *ἀποδίδομαι* = πωλῶ. *ἐπεπράκει* = ὑπερσ. τοῦ *πιπράσκω* = πωλῶ. *κάμνω* = ἀσθενῶ. *οἰκτίρω* = εὐσπλαχιζίζομαι. *οἰκιά δέχομαι* = δέχομαι εἰς τὸ σπίτι μου. *ἀπέδοτο* = ἐπώλησε.

7. *Πάριον* = πόλις τῆς Μυσίας παρὰ τὴν Προποντίδα, μεταξὺ Κυζίκου καὶ Λαμψάκου. *πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον* = πέμπει ἄνθρωπον πρὸς τὸν Φαρνάβαζον, εἰδοποιεῖ τὸν Φαρνάβαζον. *τὰ συγκείμενα* = τὰ συμφωνηθέντα. *ἀμελῶ τινος* = ἀδιαφορῶ διὰ κάποιον. *διαπράττομαι πρὸς τινα* = διαπραγματεύομαι πρὸς τινα.

8. *συνέχω τὸ στράτευμα* = συγκρατῶ τὸ στράτευμα (δὲν ἀφίνω αὐτὸ νὰ διαλυθῇ). *ὡς ἂν πλείστους δύνηται* = ὅσον

ἠμπορεῖ περισσοτέρους. **Πέρινθος**: Θρακικὴ πόλις παρὰ τὴν Προποντίδα, ἢ κατόπιν Ἡράκλεια ὀνομασθεῖσα. **τριακόντορον** (ἐν. **ναῦν**)=πλοῖον μὲ τριάκοντα κώπας.

9. **ἠδέως**=προθύμως. **ἄσμενος**=μετὰ χαρᾶς. **ὡς διαβησόμενοι**=μὲ τὸν σκοπὸν νὰ περάσουν.

10. **ἀκούσας ἤκοντα** (ἐνν. **τὸν Ξενοφῶντα**)=ὄτε ἔμαθεν ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἦλθεν.

11. **ἀποσπῶ**=ἀποσπῶμαι, ἀποσύρομαι. **χωρὶς**=χωριστά.

12. **πράττω περὶ πλοίων**=φροντίζω νὰ εὕρω πλοῖα. **ναυκληρος**=ὁ κύριος τοῦ πλοίου. **ἀπέιπε**: ἄορ. τοῦ **ἀπαγορεύω**. **περαιοῦμαι εἰς τὴν Ἀσίαν**=διαβαίνω, περνῶ εἰς τὴν Ἀσίαν.

13. **τῆδε**=ἐνθάδε, δηλ. καὶ ἐν Περὶνθῳ (οὐ μόνον ἐν Βυζαντίῳ). **καταδύσω**=θὰ τὸν πνίξω.

14. **αὐτοῦ**=ἐκεῖ, δηλ. ἐν Βυζαντίῳ. **πείσεται**: μέλλ. τοῦ **πάσχω**. **τὶ πείσεται**=καὶ σπουδαῖον θὰ πάθῃ δηλ. θὰ φονευθῆ. **προπέμπεται**=στέλλει ἔμπρός.

15. **παρεῖεν**: εὐκτ. τοῦ **παρήκα**: ἄορ. τοῦ **παρήμι**=ἐπιτρέπω. **ἐν πολλῇ σπάνει πάντων γίγνομαι**=ἔχω μεγάλην ἔλλειψιν ἀπὸ ὅλα. **τῶν δὲ ἐπιτηδείων οὐδὲν ἔμελλεν εἶξειν**=τίποτε δὲ ἀπὸ τὰ τροφίμα δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἔχῃ τὸ στράτευμα.

16. **ἀμφὶ ταῦτ' εἶχεν**=αὐτὰ ἐσκέπτετο. **τῆς δείλης**=τὸ δειλινόν. **δῆλη μᾶλλον**=φανερωτέρα.

17. **λέναι**=νὰ μεταβοῦν. **πιστεύω τινὶ**=ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινά. **τῆς νυκτός**=τὴν νύκτα.

18. **ἐγγὺς ἦσαν** (ὑποκ. ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ στρατιῶται, τοὺς ὁποίους εἶχε μαζί του). **αὐτοῦ**=τοῦ Σεύθου. **πυροῖς ἐρήμοις** (ἐνν. ἀνθρώπων)=φωτιεὶς χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἀνθρώποι ἐκεῖ. **μεταχωρῶ που**=μεταβαίνω εἰς ἄλλον τινὰ τόπον, ἀλλάσσω τόπον. **αἰσθάνομαι θορύβου**=ἀκούω θόρυβον. **σημαίνουσιν ἀλλήλοις**=συνεννοοῦνται μεταξύ των (διὰ σημείων). **καταμανθάνω**=ἐννοῶ καλῶς. **πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων**=ἐμπροσθεν τῶν νυκτοφυλάκων. **λανθάνω**=διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος, κρύπτομαι. **διὰ τὸ φῶς**=ἕνεκα τοῦ φωτός (τοῦ ἐκ τῶν πυρῶν).

19 - 20. **ἐπεὶ δὲ ἦσθετο**=ὄτε δὲ ἤκουσε (τὸν θόρυβον καὶ τοὺς νυκτοφύλακας (§ 18)). **Ξενοφῶν πάρεστι**=ὁ Ξενοφῶν

εἶναι ἔδῶ. *συγγίγνομαι τινι* = συναντῶμαι με κάποιον. *ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος* = ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὸν στρατόν. *ἐδίωκον* = ἔσπευσαν πρὸς τὸν Σεύθην. *παρῆσαν* = παρουσιάσθησαν. *ὄσον διακόσιοι* = περίπου διακόσιοι. *ἤγον* = ἤγαγον = ὠδήγησαν.

21. *τύρσις -εως* (ἦ) = πύργος. *φυλάττομαι* = προφυλάττομαι. *ἐγκεχαλινωμένοι* = χαλινωμένοι (δηλ. καθ' ὅλα ἔτοιμοι καὶ μετὰ τὸν χαλινόν). *χιλῶ (ὄω) τοὺς ἵππους* = παρέχω τροφήν εἰς τοὺς ἵππους.

22. *πρόσθεν* = εἰς παλαιότεραν ἔτοχην. *τὰ σκευοφόρα* (ἐνν. κτήνη) = τὰ ὑποζύγια. *Θυνοί* = λαὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Θράκης, ἡ δὲ χώρα αὐτῶν Θυνιάς ἐξετείνεται ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας μέχρι Σαλμυδησοῦ. *πολεμικός* = ὁ ἱκανὸς πρὸς πόλεμον, ἐμπειροπόλεμος.

23. *ἀσπάζονται ἀλλήλοις* = χαιρετίζονται. *κέρατα οἴνου προῦπινον* = ἔκαμαν προπόσεις με κέρατα πλήρη οἴνου. *πρεσβεύω* = μεταβαίνω ὡς πρέσβυς. *πάντισσε* = εἰς κάθε τόπον (δηλ. ὅπουδήποτε ἐστέλλετο).

24. *τουτονί· οὔτοσι* = ὅδε, αὐτὸς ἔδῶ. *συμπροθυμοῦμαι διαβῆναι τὸ στράτευμα* = φροντίζω νὰ διαβῇ τὸ στράτευμα. *εὖ ποιῶ τινα* = εὐεργετῶ τινα, ἀμείβω τινα.

25. *με χρῆσσεσθαι* = ὅτι ἐγὼ χρήσομαι. *χρῶμαί τινι, φίλον καὶ ἀδελφῶ* = θεωρῶ τινα φίλον καὶ ἀδελφόν. *κρατῶ τινος* = εἶμαι κύριός τινος. *μοι... ἔσεσθαι παρὰ σου* = ὅτι θὰ λάβω παρὰ σοῦ.

26. *ἐπὶ τούτοις* = κατόπιν. *σύμφημι* = συμφωνῶ, παραδέχομαι. *ἔθι· προστακτ. τοῦ ἔρχομαι. νύν·* καὶ με ἔγκλισιν τοῦ τόνου *νυν* = λοιπόν. *ἀφηγοῦμαι* = διηγοῦμαι. *ἔθι νυν ἀφήγησαι* = ἔλα λοιπόν διηγῆσου. 27. *τελῶ τινι* = πληρώνω εἰς τινα.

28. *κατὰ Σηλυβρίαν* = πλησίον τῆς Σηλυβρίας (ὅπου εὗρίσκειτο τὸ στράτευμα).

29. *πάρειμι* = εἶμαι ἔδῶ, ἔχω ἔλθει. *ἀπὸ τῶν στρατηγῶν* = ἐκ μέρους τῶν στρατηγῶν. *Λακωνικός* = Λακεδαιμόνιος.

30. *πιστοιτέρα ἢ πρᾶξις* = ἀσφαλεστέρα ἢ διαπραγματεύσεις (δηλ. μὴ παρέχουσα δυσπιστίαν τινα). *καὶ αὐτὸς* = καὶ σὺ ὁ ἴδιος. *εἴσιθι* (προστακτ. τοῦ εἰσερχομαι) = εἴσελθε.

31. *ὅ,τι δέοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ* = εἰς τί εἶχεν ἀνάγκην νὰ χρησιμοποίησῃ τὸν στρατόν.

32-33. *ἐκπεσῶν* = ἐκδιωχθεῖς. *τὰ τῶν Ὀδρουσῶν πράγματα ἐνόσησε* = τὸ κράτος τῶν Ὀδρουσῶν διεσπάρσθη (ἕνεκα ἐσωτερικῶν στάσεων). *ἐκτρέφομαι* = ἀνατρέφομαι, μεγαλῶν. *εἰς ἄλλοτριαν τράπεζαν ἀποβλέπω* = προσέχω εἰς ξένην τράπεζαν, ζῶ μὲ ξένας δαπάνας. *κακὸν ποιῶ* = βλάπτω. *ἐκαθεξόμην ἐνδίφριος αὐτῷ ἰκέτης* = κατὰ τὰ ἔθιμα τῶν Θρακῶν ἐκάθητό τις ἐπὶ δίφρου παρὰ τὴν τράπεζαν τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ οὕτω ζητῶν τι παρ' αὐτοῦ ἐπετύγγανεν.

34. *ζῶ τούτους ἔχων* = ζῶ μετὰ τούτων. *λήξομαι* = λεηλατῶ. *παραγίγνομαι τινι* = ἔρχομαι πρὸς τινα. *ἀπολαμβάνω τὴν ἀρχὴν* = λαμβάνω ὀπίσω τὴν βασιλείαν. *δέομαι τινός τι* = χρειάζομαι, ζητῶ παρὰ τινός τι.

35-36. *κυζικηνός* = νόμισμα Ἰσης ἀξίας μὲ τὸν δαρεικόν. *διμοιρίαν* = διπλάσιον, ἦτοι δύο κυζικηνοὺς. *τετραμοιρίαν* = τετραπλάσιον, ἦτοι τέσσαρας κυζικηνοὺς. *ζεύγη* ἔνν. βοῶν ἀροτήρων.

37. *πειρῶμαί τι* = ἐπιχειρῶ τι. *διαπράττω* = φέρω εἰς πέρας. *δέξῃ εἰς τὴν σαυτοῦ* = θὰ τὸν δεξιῆς εἰς τὴν χώραν σου;

38. *ποιοῦμαι τινα ἀδελφόν* = κάμνω τινὰ ἀδελφόν μου, θεωρῶ τινα ἀδελφόν μου. *ἐνδίφριος* = ὁμοτράπεζος. *κοινωνός* = μέτοχος, σύντροφος. *Θρακίῳ νόμῳ* = κατὰ τὰ ἔθιμα τῶν Θρακῶν. *Βισάνθη* = πόλις τῆς Θράκης παρὰ τὴν Προποντίδα, ἢ σημερινὴ Ραιδεστός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

1. *δεξιὰν δίδωμι καὶ λαμβάνω* = συμπλέκω τὴν δεξιάν μου χεῖρα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἄλλου τινός. *δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες* = ἀφοῦ ἔδωσαν χεῖρι ἀμοιβαίως. *ἀπελαύνω* = ἀπέρχομαι. *γίγνομαι ἐπὶ στρατοπέδῳ* = φθάνω εἰς τὸ στρατόπεδον.
2. *δοκεῖ μοι* = μοῦ φαίνεται καλόν. *ἀπέχω* = εἶμαι μακράν.
3. *διαπλέω* = διαβαίνω, περνῶ. *οὗτος δὲ αὐτός* = αὐτὸς ὁ ἴδιος. *βία* = βιαίως. *διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους* = ὑπερβάλλοντας τὸ ἱερὸν ὄρος. *περιόψεσθαι* μέλ. τοῦ *περιορῶ* = ἀδιαφορῶ,

παραμελῶ. *δέομαι τῶν ἐπιτηδείων* = λαμβάνω ἀνάγκην τροφίμων.

4. *εὖ ποιῶ τινα* = κάμνω καλόν, εὐεργετῶ τινα. *πότερον* = τί θὰ κάμετε. *εἰς τὰ ἐπιτήδεια* = ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν ἐπιτήδεια, δηλ. εἰς τὰς παρὰ τὸ Βυζάντιον κώμας.

5. *οἱ ἥτιους* = οἱ ἀσθενέστεροι, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντιτάξουν ἄμυναν. *δι τι τις ἡμῶν δεῖται* = εἰς τί μᾶς χρειάζεται ἐκάτερος. *αἰρεῖσθαι* = ἐλέσθαι = νὰ ἐκλέξωμεν. *κράτιστον* = συμφορώτερον.

6. *διω ταῦτα δοκεῖ* = ὅποιος παραδέχεται αὐτά. *ἀράτω* ἄορ. τοῦ *αἴρω* = σηκώνω. *ἀνέτειναν* ἀνατείνω = σηκώνω, ὑψώνω. *συσκευάζομαι* = ἐτοιμάζω τὰ πράγματά μου. *τὸ ἡγούμενον* (ἔνν. τοῦ στρατεύματος) = τὸ προπορευόμενον τμήμα τοῦ στρατεύματος.

7. *ἡγοῦμαι* = προσηγοῦμαι. *προϊόντων προέρχομαι* = προχωρῶ, πορεύομαι. *ἀποτρέπομαι* = γυρίζω πίσω. *ὅσον τριάκοντα* = περίπου τριάκοντα. *προελαύνω* = πλησιάζω. *δι πλείστων ἀκούοντων* = εἰς ἐπήκοον ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων (στρατιωτῶν).

8. *ἡγοῦμαι τινα* = ὀδηγῶ τινα.

9. *ἡδέως ἀριστῶ* = προγευματίζω μὲ ὄρεξιν.

10. *τῆς δειλῆς* = τὸ δειλινόν. *τοιάδε* = τὰ ἐξῆς περίπου. *δέομαι ἡμῶν* = ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ σᾶς, σᾶς χρειάζομαι. *τὰ νομιζόμενα* = τὰ συνηθισμένα, δηλ. τὴν συνήθη ἀναλογίαν, ἴδε κεφ. 2 § 36. *τιμῶ* = βραβεύω. *διατίθεμαί τι* = πωλῶ τι. *πορίζω ὑμῖν τὸν μισθόν* = παρέχω εἰς σᾶς τὸν μισθόν.

11-12. *διώκω* = καταδιώκω. *μαστεύω* = ἀναζητῶ. *χειροῦμαι τινα* = ὑποτάσσω τινά, συλλαμβάνω. *οὐδαμῆ* = οὐδαμοῦ, εἰς κανὲν μέρος. *πολλαχῆ* = πολλαχοῦ, εἰς πολλὰ μέρη. *μεῖτον* (ἐπίρρ.) = ὀλιγώτερον.

13. *κατὰ ταῦτά* = ὁμοίως. *παντὸς ἄξια* = παντὸς λόγου ἄξια, ἀξιόλογα. εὐλόγα. *διαγίγνομαι ἐν φιλίᾳ* = διατρίβω, διαμένω εἰς φιλικὴν χώραν. *εὖρημα* = ἀπροσδόκητον κέρδος.

14. *ἀντιλέγω* = ἔχω ἄλλην γνώμην. *ἐπιψηφίζω ταῦτα* = θέτω τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς ψηφοφορίαν. *ἔδοξε ταῦτα* = ἀπεφασίσθησαν ταῦτα. *συστρατεύομαι τινα* = ἐκστρατεύω μαζί μὲ κάποιον.

15. *σκηνώ (έω)* = εὐωχοῦμαι, γευματίζω. *κατὰ τάξεις ἐσκήνησαν* = ἐγευματίσαν χωριστὰ ἐκάστη τάξις.

21. *οἱ κρᾶτιστοι τῶν παρόντων* = οἱ ἰσχυρότατοι ἐκ τῶν παρευρισκομένων. *πρῆσβεία* = οἱ πρέσβεις, οἱ ἀπεσταλμένοι. *τρίποδες* = τραπέζια μὲ τρεῖς πόδας. *μεστὸς* = πλήρης. *κρέα νενεμημένα* = κρέατο κομματιασμένα. *ἄρτος ζυμίτης* = ἄρτος ἐνζυμος, ἀνεβατὸ ψωμί. *περονῶ (άω)* = περῶ, καρφώνω εἰς περόνην, δηλ. εἰς ὀβελόν.

22. *αἱ τράπεζαι*· δηλ. οἱ τρίποδες. *νόμος γὰρ ἦν* = διότι ἦτο ἔθιμον. *ἀνελόμενος*· ἀόρ. τοῦ *ἀναιροῦμαι* = σηκώνω, παίρνω. *διέκλα· διακλῶ (άω)* = κόλπω, ῥίπτω, διασκορπίζω. *ὅσον μόνον γεύσασθαι* = τοσαῦτα ὥστε μόνον νὰ γευθῇ.

23. *κατὰ ταῦτά* = ὁμοίως. *φαγεῖν δεινὸς* = φοβερὸς φαγᾶς. *ἐὼ χαίρειν* = ἀφίνω νὰ πάη ᾽ς τὸ καλὸ, ἀδιαφορῶ. *ὅσον τριχοίνικον ἄρτον* = ἄρτον περίπου τριῶν χοινίκων. *ὁ χοῖνιξ* ἰσοδυναμεῖ περίπου πρὸς μίαν λίτραν, ἦτοι 315 δράμια.

24 - 25. *σκολάζω* = μένω ἀργός, δὲν κάμνω τίποτε. *οὐδέπω*· ἔνν. *σκολάζω* = δὲν ἀδειάζω ἀκόμη. *ἐλληνίζω* = ὁμιλῶ ἑλληνιστί.

34. *ὡς δὲ ἦν ἥλιος ἐπὶ δυσμαῖς* = κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. *παραγγέλλω* = διατάσσω. *οἱ τε γὰρ πολέμοιοι Θοῤᾶκες καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι* = διότι καὶ οἱ ἐχθροὶ Θοῤᾶκες εἶναι καὶ σεῖς οἱ φίλοι μας ἐπίσης Θοῤᾶκες εἴσθε (ἐπομένως ἢ ἀναγνώριστις κατὰ τὴν νύκτα δὲν εἶναι εὐκόλος).

35. *ἀποκαλῶ* = ἐνταῦθα σημαίνει προσκαλῶ ἰδιαιτέρως. *κρήματα* = πράγματα, λάφυρα.

36. *συνεπαινῶ ταῦτα* = εἶμαι σύμφωνος εἰς αὐτά. *σὺν τοῖς ἵπποις* = ἔχων τὸ ἵππικόν.

37. *σκέψαι*· μέσ. ἀόρ. τοῦ *σκοποῦμαι* = ἐξετάζω, σκέπτομαι. *μεθ' ἡμέραν* = κατὰ τὴν ἡμέραν. *ἐάν τε - ἐάν τε* = εἴτε - εἴτε. *νύκτωρ* = κατὰ τὴν νύκτα. *νόμος . . . ἐστὶ* = συνήθεια ὑπάρχει. *ἡγεῖσθαι . . . τὸ βραδύτατον* = νὰ προηγήται τὸ βραδύτατον.

38. *ἥμισα διασπᾶται τὰ στρατεύματα* = ἐλάχιστα διασπῶνται τὰ στρατ., δὲν διασπῶνται τὰ στρατεύματα. *ἥμισα λανθάνουσι ἀποδιδράσκοντες ἀλλήλους* = δὲν μένουν ἀπαρα-

τήρησι, ὅταν ἀπομακρύνονται ἀναμεταξύ των. *περιπίπτουσιν ἀλλήλοις*—πίπτει ὁ ἓνας ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον. *κακῶς ποιοῦσι καὶ πάσχουσι*—κακῶς ποιοῦσιν ἀλλήλους καὶ κακῶς πάσχουσιν ὑπ' ἀλλήλων, βλάπτονται ἀναμεταξύ των.

39. *οἱ ἐμπειρότατοι τῆς χώρας*—ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν πολὺ καλὰ τὸν τόπον. *σύνθημα δὲ εἶπον Ἀθηναίαν*—ὡς σύνθημα δὲ ὄρισαν τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ὀνόματος Ἀθηναία. *Ἀθηναία*—παλαιότερος τύπος τοῦ ὀνόματος Ἀθηναῖ.

40. *σὺν τοῖς ὅπλοις*—ὄπλισμένους.

41. *παρελαύνω εἰς τὸ πρόσθεν*—ἔφιππος μεταβαίνω εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος. *ἤλαυνεν δι' ὄρους*—ἔτρεχεν ἔφιππος εἰς τὸ ὄρος. *ὁδὸν τινα λαβὼν*—ἀκολουθήσας κάποιον δρόμον.

42 - 43. *πρόσω ἠγούμενα ἢ ἐναντία*—πρὸς τὰ ἔμπρὸς διευθυνόμενα ἢ ἀντιθέτως. *ἀριβῆς ἢ ὁδὸς*—ἀπάτητος ὁ δρόμος. *καλῶς ἔσται*—καλῶς θὰ ἀποβῶσι τὰ πράγματα, καλὰ θὰ πάῃ ἡ δουλειά μας. *λανθάνω τινὰ*—διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος, μένω ἀπαρατήρητος. *ἠγοῦμαι τοῖς ἵπποις*—προηγούμαι μὲ τὸ ἵππικόν. *λειφθῆτε· λείπομαι*—ὑπολείπομαι, μένω ὀπίσω. *ὁ στίβος τῶν ἵππων*—τὰ πατήματα τῶν ἵππων.

44. *ἤκεν ἐλαύνων*—ἤλθε τρέχων ἔφιππος. *ἀφήσω· ἀφήμι*—ἐπιτρέπω, ἀπολύω, πέμπω. *καταθέω*—κάμνω ἐπιδρομήν. *ὕφισταμαι*—ἀνθίσταμαι. *ἀλέξω ἢ ἀλέξομαι*—ἀποκρούω.

45. *καὶ ὅς· ἀρχαία* δεικτικὴ ἀντωνυμία—καὶ οὗτος καὶ ἐκεῖνος.

46. *παρεγγυῶ (άω)*—διατάσσω. *παριέναι ἀπὸ τῶν λόγων*—νά προχωρήσουν ἔμπρὸς ἀπὸ τοὺς λόγους. *τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη . . . εὐζώνους*—οἱ ἔχοντες τριακονταετῆ περίπου ἡλικίαν (νά προχωρήσουν) ἑλαφρῶς ὄπλισμένοι, ἀφοῦ δηλ. ἀποβάλλουν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ νομισθῇ ὡς περιττόν. *τροχάζω*—τρέχω.

47. *προελαύνω*—πλησιάζω. *ἔχονται οἱ ἄνθρωποι*—αἰχμάλωτοι κρατοῦνται οἱ ἐχθροί. *ἔρημοι οἱ ἵππεῖς*—διεσκορπισμένοι οἱ ἵππεῖς. *οἴχονται μοι*—μοῦ ἔχουν προχωρήσει. *ἄλλος ἄλλῃ*—ἄλλος εἰς ἄλλον τόπον. *συστάντες ἀθρόοι πον . . . οἱ πολέμιοι*—συναθροισθέντες κάπου οἱ ἐχθροί. *ἐργάζομαι κακόν τι*—κάμνω κακόν.

48. *συνηλίσθησαν· συναλίζομαι*—συναθροίζομαι. *αὐλίζομαι*—διανυκτερεύω, διαμένω.

κράνος άττικόν

κράνος κορινθιακόν

κράνος φορούμενον
πρὸς τὰ ὀπίσω

- a τὸ κοῖλον τοῦ κράνου
 b προφυλακτὴρ μετώπου
 c προφυλακτὴρ παρειῶν
 d προφυλακτὴρ αὐχένου
 e στέλεχος συγκρατοῦν τὰ μέρη τοῦ κράνου
 f θύσανος

ὄπλιτης

θώραξ

ἀκοντιστής

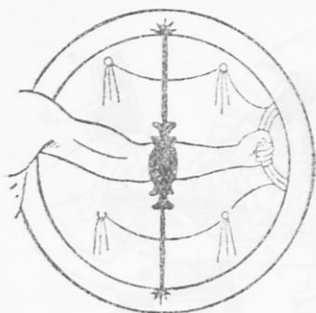
πελταστής

σφενδονήτης

a ὄρειχαλκίνη πλάξ τοῦ στήθους
 b προφυλακτῆρες τῶν ὤμων, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν ταινιῶν c προσαρμύζονται εἰς τὴν πλάκα τοῦ στήθους.

e πτέρυγες, ἤτοι ταινίαὶ δερμάτιναι μετὰ μεταλλικῶν πλακιδίων f πρὸς προφύλαξιν τῆς κοιλίας.

στρογγύλη άσπις έν μάχη στρογγύλη άσπις έν άναπαύσει

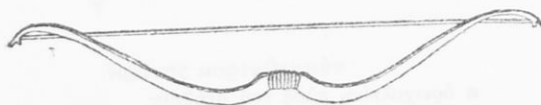
κνημίς

τόξον κυκλοτερές

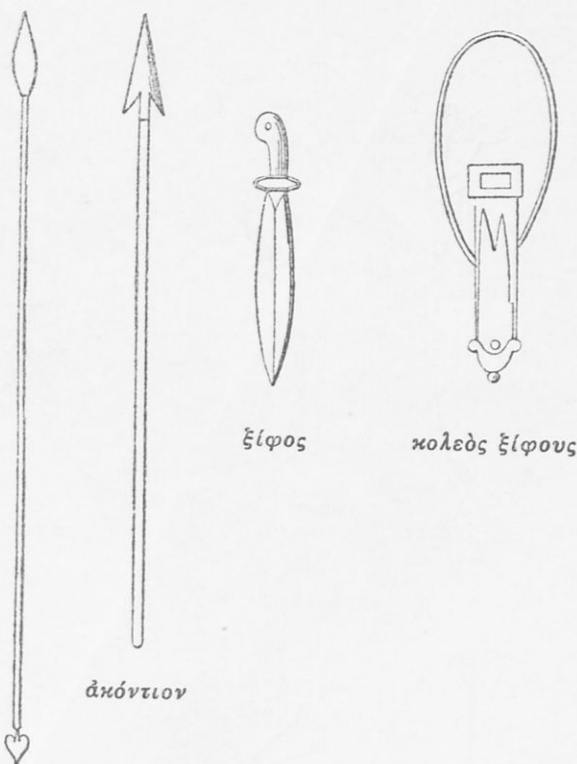
φαρέτρα

τόξον μετά κεράτων και νευράς

φαρέτρα μετά βελών και τόξου

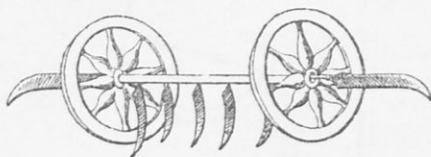

ἀκόντιον

ξίφος

κολεὰς ξίφους

δόνου μετὰ αἰχμῆς
εἰς τὴν κορυφήν
καὶ σαυρωτῆρος
εἰς τὴν βάσην, μή-
κους 2 μέτρων καὶ
πλέον

ἄξων καὶ τροχοὶ ἄρματος δρεπανηφόρου

«εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἄξόνων
εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα καὶ ὑπὸ
τοῖς δίφοροις εἰς γῆν βλέποντα»
σελ. 24, § 10

μάχαιρα

κοπίς

ἀκινάκης

σάλπιγξ

κέρας

τρόπαιον

Ἀριθ. Πρωτ. 34942

Πρὸς
τὸν κ. Ἰωάννην Σιδέρην, βιβλικόδοτην

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι δι' ἡμετέρας ταυταριθμοῦ πράξεως ἐκδοθείσης τὴν 10 Ἰουλίου ἐ. ἔ. καὶ δημοσιευθείσης τὴν 16ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 89 φύλλον τοῦ τ. Β' τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 3438 τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν βιβλίον τοῦ Β. Φάβη ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως*» διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο κατωτέρων τάξεων τῶν γυμνασίων καὶ τῶν τάξεων τῶν ἡμιγυμνασίων διὰ *μίαν πενταετίαν* ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σχολικῶν ἔτος 1931—1932 ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ληφθῶν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθῶν αἱ τροποποιήσεις αἱ ὁποῖαι ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς διὰ τῆς αἰτιολογικῆς τῆς ἐκθέσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ Τυπματάρχης
Κ. Καμπέρης

Ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1929 Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μαζρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 20% τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἀνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ ἐξωφύλλου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.